

Một trăm sáu mươi mốt chương giang sơn tiểu xã tắc đồ

Khúc đạo đầu ngữ: Thịnh các vị lão gia quý trọng trước mắt này tạm thời họa phong bình thường Đạo Môn tam giáo.)

...

Này, thật không phải lai đánh nhau ?

Lý Trường Thọ ngẩng đầu nhìn không trung phía đông nam hướng huyền dừng kia tầng lớn mây đen, cùng với tây bắc phương hướng kia vài miếng mây trắng, thoáng cảm ứng hạ mặt trên khí tức...

Quả thật, chỉ thiếu chút nữa, hẳn liền trực tiếp độn !

Thậm chí Lý Trường Thọ đã muốn nghĩ hảo nào đó cái cũng không tồn tại Hồng Hoang tiêu tiêu đề báo điều tiêu đề:

【 thâm thiết: Tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội Xiển Tiệt bùng nổ đại chiến, đại năng liên tiếp xuất thủ, sinh linh tử thương vô tính! 】

Sở dĩ Lý Trường Thọ tạm thời lưu lại, là nguyên nhân Xiển Giáo nhất phương dẫn đầu bay ra một vị tiên nhân...

Người này đầu đội minh châu quan, chân đạp phượng múa giày, một thân thiên bạch trường bào, nó thượng thêu tròng vân tiên hạc, khoan tay áo phiêu bay lả tả sái, nó nội hình như có Càn Khôn.

Phía dưới chúng tiên chúng đệ tử thấy không rõ này vị đạo nhân khuôn mặt, chỉ có thể ần ần cảm giác, này tựa hồ là một vị trung niên khuôn mặt đạo giả.

Hắn tự Ngọc Hư Cung sáu mươi dư danh tiên nhân nhất phương bay ra, tiến tới vài bước đi ra ở giữa vị trí, đối Tiệt Giáo chúng tiên nở nụ cười vài tiếng, trong sáng tiếng nói truyền khắp vân đóa địa thượng:

"Chư vị Tiệt Giáo sư đệ sư muội, các ngươi hùng hô, này là tới làm gì ?"

Quả nhiên là muốn đánh ? Lý Trường Thọ đáy lòng thầm than, ám vận vẹo cầm xuất hai quả đặc thù phù lục...

Chợt nghe Tiệt Giáo chúng tiên kia tầng lớn mây đen thượng, cũng truyền đến một tiếng cười khê:

"Chúng ta tự nhiên là tới nơi này tiếp cận cái não nhiệt;

Quảng Thành Tử sư huynh, gần đây khả mạnh khỏe?"

Một vị thân màu thường tiên váy nữ tử, tự vân trung bay ra, xa xa đối Quảng Thành Tử hạ thấp người thi lễ.

Này nữ tử vẫn chưa dùng gì che lấp khuôn mặt khí tức thần thông, nó dáng người thon dài, tóc dài chùm thành tà phượng vĩ, khuôn mặt tất nhiên là bệ nguyệt tu hoa, chim sa cá lặn, nhưng so với nàng diện mạo đáng người, càng làm cho luyện khí sĩ nhóm kinh thán, là nàng tu vi, khí chất, cùng đạo vận.

Quảng Thành Tử nhất thời cười nói: "Đa tạ Kim Linh sư muội quái niệm, ta Ngọc Hư Cung môn nhân đệ tử, tại này tuần Tam sư thúc."

Nói xong, Quảng Thành Tử đối phía đông nam hướng cũng xa xa cúi đầu, phía sau kia hơn mười vị Xiển Giáo tiên nhân, cũng tất cả đều đi theo này vị 'Mười hai Kim Tiên đứng đầu', cùng nhau bái kiến.

Bên này vị kia 'Kim Linh sư muội', liền là Tiệt Giáo nội môn tứ đại đệ tử Kim Linh Thánh Mẫu, lúc này cũng học đạo câu:

"Tiệt Giáo phần đông đệ tử, tại này tuần nhị sư bá."

Lập tức, này hơn một ngàn... Phải có hai ngàn số Tiệt Giáo tiên, đối Côn Lôn sơn phương hướng, nhất tề hành lễ.

Phần đông Tiệt Giáo tiên nhân đáy lòng âm thầm cảm khái:

Cấp bậc lễ nghĩa phương diện này, bọn họ Tiệt Giáo cũng liền đồ nhất lạc, thật muốn xem cấp bậc lễ nghĩa toàn bộ không được đầy đủ, còn là xem Xiển Giáo lão ca.

【kiến Thánh Nhân đệ tử mà cách không xa bái Thánh Nhân】, này chính là bọn họ căn bản không thể tưởng được điểm.

Phía dưới Lý Trường Thọ cũng âm thầm gật đầu, hôm nay lần này cũng không đến không, Xiển Giáo giáo nội văn hóa, quả thật đối hẳn tự thân đạo rất có ích lợi...

Kiến không trung loại này bái lai bái đi, Lý Trường Thọ đáy lòng an tâm một chút.

Này tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội phải là Đạo Môn tiếp tục hưng thịnh lễ điểm, mà lại lúc này Xiển, Tiệt song phương mâu thuẫn cũng cũng không tính đại, cũng chính là giáo lý lý niệm có sở xung đột.

Đương nhiên, lúc này song phương loại này, kỳ thật cũng bất thái bảo chuẩn;

Nếu là hai bên năng đúng đúng son ca, nhảy nhảy giao tế vũ, kia mới có thể chứng minh cho nhau giữa không có địch ý thôi.

Không trung vân thượng, Quảng Thành Tử lại nói:

"Hôm nay là Trung Thân Châu tam giáo tiên tông làm nhất tràng truy nguyên đại hội, chư vị sư đệ sư muội đều chạy đến chỗ đó?"

Kim Linh Thánh Mẫu cười khẽ tiếng, trong thiên địa hình như có trăm hoa đua nở, kia nhất mặt đạo vận, giống như năng ảnh hưởng lòng người tình một loại, nhưng phía dưới không ít tu vi thiên thấp các đệ tử, cũng tần đều lộ ra... Một chút ngây ngô cười.

Kim Linh Thánh Mẫu cười nói: "Lúc này mới chỉ là đến rồi bắt tức tam thành, Triệu sư huynh còn đi mời chúng ta đại sư huynh."

"A?" Quảng Thành Tử nghe vậy cười nói, "Chưa từng nghĩ, Tam sư thúc nhưng lại đối việc này loại này coi trọng."

Nhất thời, Kim Linh Thánh Mẫu thoáng xấu hổ cười, vẫn chưa đa giải thích, đáy lòng bất giác hiện ra, nàng tại động phủ trung, bị Triệu Công Minh ngành kéo xuất tới tình hình...

Triệu Công Minh lời thề son sắt địa hô gì...

'Nhân Giáo Thánh Nhân đệ tử xuất tràng dẫn thập thành, bọn họ Tiệt Giáo liền tính làm không được ngũ thành, kia cũng muốn bảo đảm lai nhị tam thành mới được!'

Thế là, liền có hôm nay loại này tình hình.

Quảng Thành Tử chậm rãi gật đầu, vẫn chưa hỏi nhiều, ánh mắt quét về phía phía dưới, lạnh nhạt nói: "Hôm nay làm này đại hội giả, còn không tiến lên đây."

Hắn lời nói hạ xuống, liền có tam nam hai nàng, năm vị lão ông lão ửu bay đến giữa không trung, chính là kim cửa cung, tiêu dao tiên tông đẳng ngũ gia chủ làm tiên tông chương môn.

Tại năm người phía sau, lập tức bay ra mấy trăm đạo thân ảnh, đều là hôm nay tại chỗ đó tam giáo tất cả nhà tiên tông chương môn.

Này chút người đang không trung liên tục hành lễ, nguyên nhân trước đó không có diễn luyện qua, cũng có vẻ có chút tao loạn.

Chốc lát, bốn phương tám hướng bay tới nhất vài tên tiên tử, nghệ thường phát phối, tiêm chỉ nhẹ lay động, tại không trung sải một ít thiểm quang bột phấn, ướm át đóa hoa;

Trong thiên địa vang lên tiếng trống, tiếng nhạc;

Bên hồ chúng đệ tử, môn nhân, tất cả đều đứng dậy, đối không trung làm đạo vái chào, trường hợp rất là đồ sộ.

Xem phía dưới tiểu hồ quá mức chật hẹp, Kim Linh Thánh Mẫu nhân tiện nói một câu: "Quảng Thành Tử sư huynh, chúng ta không bằng ngay tại vân thượng bãi, đừng dọa đến này chút tiểu đệ tử nhóm."

Quảng Thành Tử gật đầu xưng thiện.

Thế là, hai giáo tiên nhân từng người tại vân thượng ngồi xếp bằng, phía dưới tất cả gia đạo thừa lại khấn trương na lai hai tòa phù không tiên đảo, tại không trung làm thành xem lễ đài, lúc này mới nhượng hai bên tiên nhân không đến mức mông hạ nhẹ nhàng.

Nhưng ngay sau đó, lại gặp một ít chuyện phiền toái...

Ngọc Hư Cung, Kim Ngao Đảo, Bồng Lai Đảo vân vân, đều xem như Thánh Nhân đạo tràng, này chút đạo tràng lý tới tiên nhân, vô luận tu vi cao thấp, đều là hôm nay 'Nguồn nước và dòng sông tiên'.

Ấn nguyên bản định ra đại hội chương trình, năm vị chủ sự tiên tông chương môn, muốn từng người hô lên từng người đại giáo cao thủ, lúc này mới toàn bộ cấp bậc lễ nghĩa.

Lúc này Nhân Giáo người tới bằng không, tiêu dao tiên tông chương môn không được hô, nhất thoải mái.

Mà Xiển Giáo Ngọc Hư Cung đệ tử vốn là bất đa, lúc này đến rồi sáu mươi hơn người, đại bán đều là thành danh đã lâu cao thủ.

Tượng Quảng Thành Tử, xích tinh tử, Vân Trung Tử, ngọc đỉnh chân nhân, tiêu dao tán người vân vân, kia đều là như báo đồ ăn danh một hơi một loại, Xiển Giáo tiên tông hai vị chương môn đã sớm học thuộc lòng, tự sẽ không nhận sai.

Khả Tiệt Giáo bên này...

Này quần Tiệt Giáo tiên nhân, cho nhau giữa đều nhận không được đầy đủ!

Giờ phút này kia hai vị Xiển Giáo tiên tông chương môn, ót đều cấp xuất hãn...

May mắn, hai bên thương lượng hạ, chỉ báo Thánh Nhân lão gia chính thức đệ tử, lúc này mới giải loại này xấu hổ.

Lúc này đã tới, Ngọc Hư Cung mười hai Kim Tiên trung sáu vị, phi mười hai Kim Tiên nhóm Thánh Nhân đệ tử còn có ba vị, còn lại tất cả đều là ký danh đệ tử.

Tiệt Giáo bên này, Thánh Nhân thân truyền đệ tử giờ phút này chỉ đến rồi ba vị, còn có ba vị tại trên đường.

Đương năm vị chương môn thông báo các vị đại lão danh hào thời, này bồn cốc bên trong tam giáo tiên tông chúng đệ tử, đều muốn theo kêu gọi đầu hàng, không ngừng đối không trung làm đạo vái chào hành lễ.

Hùng Linh Ly nhỏ giọng vấn: "Biểu huynh, này chút tiên nhân đều là ai vậy?"

"Này chút tiên bối cao nhân, đều là Thánh Nhân lão gia đệ tử, tạo hóa vô cùng, thần thông quảng đại, là này trong thiên địa cao thủ số một số hai."

Lý Trường Thọ mỉm cười trả lời, nhưng truyền thanh dặn dò nàng một câu, nhưng nàng bất muốn tùy ý mở miệng.

Hùng Linh Ly nhu thuận địa ứng tiếng, trải qua quá cuộc sống quắt nạng, hoàn toàn không dám cấp Hải Thần đại biểu ca gây chuyện.

Lại nửa ngày sau, ba vị tiên nhân tự thiên ngoại bay tới, ở giữa nhất người mặt viên bụng cổ, tươi cười hòa khí, nhưng người nhất kiên liên khởi thiện niệm, là Tiết Giáo nội môn đại đệ tử Đa Bảo đạo nhân.

Bên trái kia người khuôn mặt uy nghiêm, thân hình khôi ngô, khuôn mặt đường đường chính chính, súc chòm râu, đúng là Tiết Giáo ngoại môn đại đệ tử, tân tấn Hồng Hoang đặng đồ sứ tổ sư gia, Triệu Công Minh.

Phía bên phải chính là nhất thiếu nữ, thân hình diện mạo giấu ở vân vụ trung, báo nàng danh hào mới biết, này là đại danh đỉnh đỉnh Tam Tiêu chi nhất, Quỳnh Tiêu tiên tử.

Song phương tiên nhân từng người hướng trước chào, phía dưới các đệ tử lại làm một trận đạo vái chào, trong thiên địa nhất thời sái mãn tiên quang, nhất thời giữa não nhiệt phi phạm.

Xiển Tiết hai giáo nhiều như vậy đại lão tề tụ nhất đường, quả nhiên là có chút hiếm thấy sự;

Đại hội không khí, còn chưa bắt đầu, cũng đã nhắc lên tầng tầng cao trào.

Này còn chưa hết.

Đương hai giáo tiên nhân từng người quy về hai bên tiên đảo 'Xem lễ đài', không trung lại truyền đến một tiếng cười khẽ.

Chỉ thấy nhất đoàn vân vụ tự chân trời bay tới, đảo mắt đi ra chúng tiên trước mặt, nó nội tựa hồ có một đạo thân hình, nhất sợi huyền diệu bình thần đạo vận, tại trong thiên địa chậm rãi đẩy ra.

Lý Trường Thọ đầu mi nhất khiêu, hấn đối này đạo vận thập phần quen thuộc!

Ngẩng đầu nhìn đi, chỉ thấy kia vân vụ bên trong nhảy ra một đạo mơ hồ thân ảnh, cùng nó nói đó là thân ảnh ngoài che lấp vân vụ, chẳng bằng nói, đó là vân vụ ngưng tụ thành thân hình.

'Đại Pháp Sư này là... Cấp mình đánh bao nhiêu tầng gạch men...'

Không trung, Quảng Thành Tử trước hết đứng dậy, trước hô một tiếng:

"Huyền Đô sư huynh nhưng lại cũng đến rồi, hôm nay quả thật khó được!

Xiển Giáo môn nhân đệ tử, tại này tuần Đại sư bá!"

Tiết Giáo nhất phương cũng là không cam lòng yếu thế, Đa Bảo đạo nhân hô câu: "Kiến quá Huyền Đô sư huynh, chúng ta Tiết Giáo môn nhân đệ tử, tuần Đại sư bá."

Lập tức, đây trời tam giáo tiên, địa thượng tiên tông người, tất cả đều hành đạo vái chào làm lễ.

Mà ra tràng tự thành toàn trường tiêu điểm mã thắng... Khụ, Huyền Đô Đại Pháp Sư, lúc này sang sảng địa nở nụ cười vài tiếng, nhất người đang không trung không ngừng hoàn lễ.

Giờ khắc này, Đại Pháp Sư đáy lòng càng kiên định nào đó cái tín niệm.

—— sớm một chút làm cái tiểu sư đệ ứng phó trường hợp này, bên người không ai quả thật quá mức xấu hổ.

Bên hồ, vốn là 'Thế riêng lực bạc' Nhân Giáo lục tiên tông, từ chương môn đến đệ tử, tất cả đều kích động không hiểu.

Mà Lý Trường Thọ nguyên bản căng thẳng tâm thần, giờ phút này cuối cùng thả lỏng nhất thành.

Đại Pháp Sư cũng đến rồi, mình hơi sau xem Đại Pháp Sư nhãn thần hành sự, thanh thần ổn định tránh ở người đồng trung làm phổ thông tiểu đệ tử là được.

Này đúng là:

Tam giáo vận số chính cường thịnh, Xiển Tiết gặp nhau tàng lời nói sắc bén.

Đạo nguyên Côn Lôn tam hữu viện, pháp khởi thiên ngoại Tử Tiêu Cung.

...

Không trung bay ba tòa tiên đảo, phía dưới tụ mấy trăm nhà tam giáo tiên tông, tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội, cũng ngay tại này chính thức khai mạc .

Nhưng bởi vì tam giáo lai cấp quan trọng cao thủ quả thực nhiều lắm, nguyên bản đã định nước chảy cũng bị quấy rầy.

—— chủ sự việc này ngũ đại tiên tông, lúc này chỉ là chạy chân đánh tạp

Xiển Giáo mười hai Kim Tiên đứng đầu Quảng Thành Tử trước hết đứng dậy, rất tự nhiên địa ngồi ở vân thượng, bắt đầu giảng thuật tam giáo nguồn nước và dòng sông.

Lần này, thật là từ khai thiên tích địa bắt đầu nói về...

Đầu tiên là nói Bàn Cổ khai Thiên Địa sau, nguyên thần hóa thành tam hữu;

Theo sau lại giảng thuật tam hữu kết bạn ngao du Hồng Hoang đại địa, cùng các Tiên Thiên sinh linh trao đổi, cùng đại đạo thân mật tiếp xúc.

Sau đó lại nói, hấn Quảng Thành Tử bái nhập nguyên thủy thiên tôn Thánh Nhân lão gia môn hạ thời, tại Đạo Môn thánh địa —— Côn Lôn sơn nào đó tiểu viện trung, độ qua sung sướng thời gian.

Đặng Quảng Thành Tử nói xong, Đa Bảo đạo nhân cũng đứng dậy, nói lên mình năm đó lần lượt quá Thánh Nhân mắng, cũng là có chút sung sướng.

Còn nhớ rõ bọn họ tại trời chiều hạ, cũng từng khờ dại hồn nhiên chạy trốn...

-----oOo-----

Đây là tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội tự nhiên sinh thành người thứ nhất mất xích —— các vị Thánh Nhân đệ tử 'Úc khổ tư ngọt' .

-----oOo-----

Đại hội người thứ hai mất xích, liền là trước đây liền chuẩn bị tốt , tất cả nhà tiên tông chương môn, giảng thuật nhà mình tiên tông khởi nguyên, thuyết minh tiên tông căn cước.

Liền như Độ Tiên Môn chương môn không lo đạo nhân, nói mình sư phụ là độ ách chân nhân, mình năm đó đi theo sư phụ tu hành bao lâu, sau lại lại vì sao khai sơn lập phái.

Nhân Giáo tổng cộng lục gia đạo thừa, rất nhanh liền nói xong.

Nhưng đương Xiển Tiệt hai giáo tiên tông, nhao nhao nói tự thân cân cước, truy nhận tổ sư gia là ai...

Tại tiên đảo nào đó tam giáo lão thần tiên, liền trộm bầm ngón tay suy tính, rất nhanh liền toát ra một chút giạt mình;

Nguyên đến chính mình tại cửu viễn trước, còn từng chỉ điểm quá loại này luyện khí sĩ...

Lý Trường Thọ ngồi ở không chớp mắt góc trung, ngửa đầu nhìn chăm chú vào vân đoàn thịnh cảnh, đáy lòng cũng bất giác nổi lên chút cảm khái.

Nếu là sau này không có đại kiếp nạn, nên thật tốt.

Đương nhiên, này chỉ là 'Quả đào thoại', rất nhiều sự là định số, cũng là nhân lực không thể xoay mệnh lý.

Vạn vật vạn sự thịnh cực mà suy, vạn sự vạn pháp tấn có này lý;

Thiên Địa không đồng ý sinh linh quá cường, như cầu trường sinh đương đã thuận...

'Chậm đã!'

Lý Trường Thọ đáy lòng khẽ quát một tiếng, cứng rắn cắt đứt mình cảm ngộ, đem đã có cảm ngộ lặng yên hấp thu, áp dưới đáy lòng.

Chỉ thiếu chút nữa, hắn sẽ không chế không được giác ngộ; hơn nữa lần này giác ngộ, tất nhiên hội đột phá tiểu cảnh giới!

Quả thật, quá mức hung hiểm...

Có Linh Nga vết xe đổ, Lý Trường Thọ tự nhiên muốn đề phòng chiêu thức ấy.

'Mạc nghĩ vớ vẩn, đừng đa nghĩ...'

Lý Trường Thọ thu khẩu khí, tiếp tục nghe tam giáo tiên tông nói trước sự.

Như đại hội chỉ là loại này, Lý Trường Thọ cũng hiểu được lần này đại hội là rất có ý nghĩa, tam giáo tiên tông tại kế tiếp rất dài một đoạn thời gian, sẽ thập phần an ổn.

Nhưng mà, bất xuất Lý Trường Thọ sở liệu, 'Phản so' mắt xích rất nhanh đến nơi, còn là dùng hắn đều không nghĩ tới phương thức.

Tam giáo đại lão nhóm đều tại chỗ đó, mà hạ phương chưa thành tiên đệ tử nhiều lắm, tổng không thể nhất buổi diễn tỷ thí...

Thế là, Xiển Giáo phúc đức Kim Tiên, Hồng Hoang luyện khí tông sư, bị đòi sau người xung là 'Hồng Hoang nhận hóa' đệ nhất nhân Vân Trung Tử, dẫn theo lăng hoa đứng đây.

Này vị lão tiên nhân cầm xuất nhất kiện Hậu Thiên linh bảo 【giang sơn tiểu xã tắc đồ】, này đồ nội có tiểu nghìn thế giới, để đặt Vân Trung Tử tùy tay luyện chế mấy trăm kiện 'Tiểu bảo vật'.

Tiết Giáo chúng tiên bay ra mấy trăm, trao một đám hung thú yêu thú, để vào đồ trung;

Mà chủ sự phương ngũ đại tiên tông cũng định ra quy tắc, hôm nay ở đây bắt tức hai trăm tuổi trẻ tuổi đệ tử tấn khả đi vào, hôm nay biểu hiện ưu dị giả, đều có dày tường thưởng...

Hoi sau chỉ cần đứng đây, sẽ bị nhét vào 【giang sơn tiểu xã tắc đồ】 trung.

Thế là, tất cả tiên môn chương môn trưởng lão đối từng người đệ tử truyền thanh dặn dò, một nửa đệ tử tất cả đều khởi thân, bị bảo đồ bay ra chùm tia sáng nhiếp chạy.

Lý Trường Thọ không chút sứt mẻ, ngồi ở kia vững như Thái Sơn.

Hắn liền... Không đi cấp Độ Tiên Môn mất mặt.

Nhưng mà, chính lúc này, vân thượng nào đó cái gạch men tiên nhân mỉm cười, bắt đầu vết địa bám tay bắn ra.

Lý Trường Thọ đáy lòng lại sinh ra một tia hiểu ra, ngưng tụ thành một chữ nhãn.

【đi】

Lý Trường Thọ nhất thời nhú mày, đáy lòng xẹt qua một chút hồ nghi, chính là vẫn chưa đa do dự, vâng theo 'Thánh Nhân giáo huấn', kêu một tiếng bên cạnh tiểu hùng hực, hai người cùng nhau đứng lên.

Vân thượng Huyền Đô Đại Pháp Sư nháy mắt mấy cái, lúc này mới chú ý tới Lý Trường Thọ bên người có tôn tháp sắt, Đại Pháp Sư sắc mặt thoáng có chút cổ quái.

Nhất đạo kim quang bay tới, đem Lý Trường Thọ cùng Hùng Linh Lý kéo vào bảo đồ trung;

Mà không chế giang sơn tiểu xã tắc đồ Xiển Giáo phúc đức Kim Tiên Vân Trung Tử, cũng là thoáng nhú mày.

Này hai cái Nhân Giáo tiểu đệ tử, như thế nào... Nặng như vậy?

(tấu chương hết)

-----oOo-----

Một trăm sáu mươi nhị chương hùng nhân tại minh thọ ở trong tối

Vân Trung Tử chưa tới kịp đa xem, Lý Trường Thọ cùng Hùng Linh Ly đã bị 【 giang sơn tiểu xã tắc đồ 】 nhiếp chạy.

Này vị phúc đức Kim Tiên vẫn chưa đa truy cứu, tiếp tục thu nạp kia chút khởi thân trẻ tuổi đệ tử.

Vừa rồi này Nhân Giáo hai đệ tử trung, dễ thấy nhất , tự nhiên chính là Hùng Linh Ly;

Khả năng lại cũng không phải là cái gì mấy ngàn năm nhất ngộ cô gái xinh đẹp, bán vu bán người huyết mạch thôi...

Vân Trung Tử sống lâu như vậy rồi, gì chưa thấy qua?

Đừng nói là bán vu, kia vu, yêu, long, phượng tất cả hai thành huyết mạch Nhân tộc luyện khí sĩ, Vân Trung Tử đều nhìn thấy quá.

Kiên đa, đã không trách rồi.

Này vị lão thần tiên trong tay 【 giang sơn tiểu xã tắc đồ 】, nhìn như vẫn chưa có bất luận biến hóa, nhưng nó thượng đã muốn có rất nhiều rất nhỏ điểm đen, đều đều phân bố tại đồ nội Càn Khôn các nơi.

Một lát sau, ven hồ đã vô khởi thân người;

Vân Trung Tử xóc lên lẳng hoa chấn bố, nó nội lại bay ra lục khối bảo châu, tại này vị lão thần tiên thôi phát hạ, lục khối bảo châu hiện ra sáng chói linh quang.

Theo sau, Vân Trung Tử nâng tay nhất ném, kia trương bảo đồ chậm rãi bay xuống, huyền phù tại tiểu hồ phía trên.

Kia lục khối bảo châu bay tới, phiêu tại bảo đồ quanh mình, bảo châu tiên quang lượn lờ, trên mặt hồ trên không ngưng tụ thành một mảnh hơi mỏng vân vụ, lại tại vân vụ trung, hiện ra đồ nội tình hình, một vài bức hình ảnh không ngừng lưu chuyển.

Vân Trung Tử phủ phủ chòm râu, lạnh nhạt nói:

"Các vị đạo hữu, đem tiên thức tham nhập này bảo châu bên trong, đã có thể thấy được đồ nội toàn cảnh, cũng khả tùy ý tra xét ý các nơi."

Nói xong, này vị diện dung gầy gò lão thần tiên dẫn theo lẳng hoa, trở về Xiên Giáo tiên nhân tiên đảo xem lễ đài;

Hắn chỉ là hiển lộ một bộ linh bảo, khiến cho các nơi tiên nhân tán thưởng không thôi.

Xiên Giáo phúc đức Kim Tiên, quả thật không giống bình thường!

Tuy rằng 'Bảo châu cộng thêm tiểu xã tắc đồ' này bộ tổ hợp linh bảo công hiệu, cũng chỉ có chân chính Tiên Thiên linh bảo 【núi sông xã tắc đồ】 nhiều công dụng nhất tiểu bộ phân.

Nhưng năng bằng vào Hậu Thiên bảo tài, luyện chế xuất loại này uy năng linh bảo, đã khả xưng là —— Hồng Hoang 'Tuyệt hoạt' !

Nhất thời giữa;

Thượng chưa thành tiên, cũng vẫn chưa tiến vào bảo đồ trung trẻ tuổi các đệ tử, ngửa đầu nhìn hồ thượng vân vụ sở bày biện ra cảnh xem.

Phía dưới từng đạo tiên thức tham nhập lục khối bảo châu trung, quan sát đến nhà mình đệ tử biểu hiện.

Mà lên phương các vị tam giáo 'Nguồn nước và dòng sông' đại lão, tùy ý thưởng thức nó nội tình hình, phần lớn đều là xem cái não nhiệt...

Huyền Đô Đại Pháp Sư cô linh linh nhất người, ngồi xếp bằng tại trời cao vân đoàn.

Hắn đối tự thân thi triển thần thông, như tu vi bất túc Đại La Kim Tiên, không thấy được hắn hình dáng bộ dạng.

Giờ phút này, Quảng Thành Tử cùng Đa Bảo đạo nhân này hai vị Xiên, Tiệt thủ đồ, cũng đều đang âm thầm quan sát Nhân Giáo đại sư huynh...

Quảng Thành Tử kỳ thật cũng không phải chân chính ý nghĩa thượng Xiên Giáo thủ đồ, hắn nhập môn thượng tại Nam Cực Tiên Ông sau đó.

Nhưng Nam Cực Tiên Ông tùy thị ở Thánh Nhân lão gia bên cạnh, Quảng Thành Tử phụ trách xử lý Xiên Giáo giáo vụ, giáo nội quyền bính còn tại Phó Giáo Chủ Nhiên Đăng phía trên, cho nên, phần lớn đều xưng Quảng Thành Tử cầm đầu đồ...

Người khác không biết, nhưng Quảng Thành Tử cùng Đa Bảo đạo nhân, nhưng biết nhà mình lão sư, đối Tam Thanh đứng đầu Thái Thanh lão tử, ra sao đáng tôn kính;

Mà Thái Thanh lão tử, lại là hạng bao che khuyết điểm.

Nhân Giáo kia mấy thứ nổi danh chí bảo, tượng Âm Dương Thái Cực Đồ, huyền hoàng Linh Lung Tháp, Phong Hòa Bồ Đoàn vân vân, đâu nào giống nhau, Huyền Đô Đại Pháp Sư không cầm lai dùng quá?

Cũng bởi vậy, Đa Bảo đạo nhân cùng Quảng Thành Tử, hội đối Đại sư bá duy nhất đệ tử, đa chút kính trọng cùng chú ý.

Bọn họ sờ kiến, Huyền Đô khéo miệng hàm chứa một chút ý cười, ngồi ở kia bệ hai mắt, chắc là tại tra xét bảo đồ nội tình hình.

'Huyền Đô sư huynh đang nhìn ai?'

Đa Bảo đạo nhân cùng Quảng Thành Tử đáy lòng đồng thời hiện ra loại này vấn đề, lược làm suy tính, chính là không hề đoạt được.

Giờ phút này Đại Pháp Sư tầm mắt, tất nhiên là rơi vào... Nào đó bừa bãi vô danh Nhân Giáo tiểu đệ tử thân thượng.

Bằng Đại Pháp Sư bản lĩnh, khả trực tiếp xuyên thấu qua bảo đồ, quan sát đến Lý Trường Thọ mỗi tiếng nói cử động.

Không chỉ như vậy, Huyền Đô thậm chí còn khả suy tính xuất, ai đang ở cùng mình cùng nhau tra xét Lý Trường Thọ.

Tuy rằng lúc này chỉ có hãn nhất người;

Nhưng không sao, tượng Lý Trường Thọ loại này, lúc này thượng bất túc hai trăm tuổi, cũng đã là độ kiếp phi thăng đến Thiên Tiên cảnh, thậm chí rời Kim Tiên cảnh cũng đã không xa Nhân Giáo đệ tử...

Tóm lại sáng lên tỏa sáng!

'Thừa dịp lần này, cũng muốn hảo hảo quan sát hạ tiểu gia hỏa này.

Như nó phẩm tính, quả thật như thế trước cùng ta nói chuyện với nhau thời biểu lộ loại kia, tự khả an bài hãn nhập Đâu Suất Cung trung, thuyết phục lão sư lại thu cái tiểu sư đệ.

Về sau loại này trường hợp, nhượng hãn đại Nhân Giáo hiện thân, chẳng phải mỹ ư?'

Huyền Đô Đại Pháp Sư niệm cập ở này, bên miệng ý cười cũng trở nên càng nồng đậm chút...

Cùng lúc đó, tại Tiệt Giáo tiên đảo thượng, ngòi ngay ngắn tại đám người trước Triệu Công Minh, nhin không được đánh ngáp.

Xem này chút tiêu đệ tử đấu pháp quả thật không thú vị.

Có loại này thời gian rồi, chẳng bằng đi Hải Thần miếu lại đi tìm vị kia Hải Thần lão huynh, tham thảo hạ 'Ai nha, không có mấy vạn niên này thương tồn thật là ' đạo.

Lần này, mang theo Quỳnh Tiêu muội tử cùng nhau đi qua, nhượng nàng đa cùng Nam Hải Hải Thần trao đổi trao đổi, về sau nói không chừng năng ít cất điềm khuy.

...

Bảo đồ Càn Khôn, một chỗ xa xôi núi rừng trung.

Lý Trường Thọ ngòi ở nhất khối tảng đá lớn mặt sau, cùng hấn cùng nhau bị nhiếp tiến chỗ đó Hùng Linh Ly... Chính là kia khối tảng đá lớn.

'Phạm vi hữu hạn bản đồ;

Một đám bị quan tại người ở bên trong;

Muốn đi nơi nơi tìm kiếm bảo vật, cho nhau gặp còn muốn đấu pháp phân cái thắng thua thượng hạ...'

Này tình hình, giống như đã từng quen biết.

Mà loại này hình thức, nhượng Lý Trường Thọ đột nhiên nhớ tới, mình đời trước thường đùa trò chơi...

Kia trò chơi đối bất đồng người mà nói, không có cùng tên, tỷ như 'Roi xuống đất thành hạp', 'Nào đó bài mau đưa', 'Sản xuất tại chỗ giả cường hoan thịnh yển', 'Cầu thả địa cầu sinh' vân vân.

Đương nhiên, nơi này cũng không phải gì đó 'Trò chơi' .

Lý Trường Thọ tiên thức khuếch tán đi ra ngoài, đã muốn điều tra đến không ít xa lạ đệ tử thân ảnh, ban sơ tất cả mọi người thập phân cẩn thận, cho nhau giữa lẫn nhau hơi làm thử, liền nhanh chóng cho nhau rút đi.

Hơn nữa trước mắt bao người, liền tính đấu pháp, đại gia cũng đều là phân cái thượng hạ, không có khả năng bùng nổ huyết chiến.

Sáng suốt cử, chính là đi vợ vét bảo vật, như vậy mới hơi chút ổn thỏa.

Đương nhiên, ổn thỏa nhất, liền giống như Lý Trường Thọ loại này, gần đây tìm cái góc ẩn dấu đi;

Lý Trường Thọ quyết định hơi sau sẽ tìm cái càng bí mật vị trí, tiếp tục ẩn thân, kéo dài tới cuối cùng.

Nhưng Lý Trường Thọ cũng bắt giác đa suy nghĩ chút...

Cái này 'Đi' chữ, đến cùng là cái gì hàm nghĩa?

Nếu là phía trước thêm cái 'Ta' chữ, bất đồng âm điệu liền không có cùng ngữ nghĩa, cùng 'Nằm tào' hai chữ ngang nhau kỳ diệu.

"Hải... Biểu huynh, " chính ôm đầu gói cuộn mình thành nhất đoàn Hùng Linh Ly, nhỏ giọng hỏi câu, "Chúng ta muốn ở trong này trốn bao lâu nha."

"Trốn được cuối cùng, " Lý Trường Thọ truyền thanh đạo, "Trong lòng lại mặc niệm biểu huynh ngũ bách lần, chớ có bại lộ ta khối này hóa thân hành tung."

"Ai, " Hùng Linh Ly nghiêm túc địa gật gật đầu, nhắm mắt lại bắt đầu một bên mặc niệm, một bên số số.

Lý Trường Thọ tả chương mở ra, nhấn tại dài đầy hời hợt lục cây cỏ đại địa thượng, cẩn thận cảm thụ được.

Hắn tại sách cổ từng đọc được quá, nghĩ luyện thành nhất phương tiểu Thiên Địa, cơ bản nhất liền là Ngũ Hành viên mãn, Âm Dương cân đối;

Mình độn thuật tại này đề trung tiểu thế giới, khả tùy ý thi triển.

Chỉ là, này địa có chút đơn bạc, này thiên cũng có chút thấp bé, mình không thể dùng lực quá mãnh liệt.

'Muốn hay không đi giúp một chút Hữu Độc sư muội bọn họ, như môn nội năng đa mấy kiện linh bảo, cũng coi như chuyện tốt.'

Lý Trường Thọ suy tư hạ, đánh mất cái này ý tưởng, quyết định mình ẩn thân lại nói cái khác.

Là thời điểm, triển hiện chân chính ... Ẩn thân thuật .

Đặng Hùng Linh Ly nhỏ giọng đạo một câu: "Biểu huynh, ta mặc niệm xong rồi."

"Linh Ly ngươi có thể hay không độn thuật?"

"Sẽ không..."

"Kia vô sự, hơi sau ta tại trong đất hành tẩu, người nghe ta truyền âm, tại mặt ngoài hành tẩu, chúng ta đi tìm cái địa phương tàng, tránh cho cùng này chút người khởi xung đột."

"A, hảo, " Hùng Linh Ly nhu thuận địa đáp ứng một tiếng.

Lý Trường Thọ thi triển thổ độn, ẩn thân ở dưới đất, cho Hùng Linh Ly một cái phương hướng, nhượng nàng tại mình, mình từ một nơi bí mật gần đó, hướng tới bảo đồ tiêu thể giới bên cạnh mà đi.

Nếu không bên ngoài cao thủ nhiều lắm, Lý Trường Thọ không thể tùy ý thi triển thần thông, kia khẳng định là 【Hùng Linh Ly tại mình, giấy đạo nhân ở trong tối, mà hấn bản thể tránh ở giấy đạo nhân thân thượng】.

Như vậy hệ số an toàn mới có thể cao một chút.

Vốn, Huyền Đô Đại Pháp Sư còn có chút chờ mong, muốn nhìn Lý Trường Thọ gặp được những người khác, cùng những người khác đấu pháp, triển lộ xuất một ít thần thông pháp thuật.

Đương Lý Trường Thọ tiến vào trong đất, cùng Hùng Linh Ly cùng nhau hành động, Huyền Đô Đại Pháp Sư thâm nghĩ 'Người này quả nhiên có ý tứ', tiếp tục nhìn chăm chăm Lý Trường Thọ nhìn nửa canh giờ...

Dần dần, Huyền Đô Đại Pháp Sư đáy lòng, cũng bắt giác nổi lên một chút nghi hoặc.

'Hấn tại trốn gì?

Phương diện này trừ bỏ hấn bên ngoài, cũng liền hai tam cái Chân Tiên cảnh.'

Cuối cùng, đương Lý Trường Thọ tại một chỗ sơn cốc, tìm cái tảng đá khe hở chui vào, đồng thời tại tảng đá bên ngoài bố trí hai tầng thủ thuật che mắt, nhượng Hùng Linh Ly tránh ở trăm trượng ngoài một khác chỗ thạch hãm hại...

Huyền Đô Đại Pháp Sư khoe miệng ý cười toàn bộ vô, còn nhịn không được run rẩy vài cái.

'Không đi tìm người đấu pháp nổi danh lập vạn, trốn ở chỗ này đương cái Mộc Đầu Nhân?'

Huyền Đô Đại Pháp Sư thoáng có chút dở khóc dở cười, nhưng tùy theo, lại đột nhiên có chút hiểu ra.

Người này, nhưng thật ra cùng lão sư tính nết có chút tương tự, này có lẽ liền là hẳn được lão sư chú ý nguyên nhân sở tại đi.

Nhưng...

Huyền Đô Đại Pháp Sư bất động thanh sắc, ngón tay nhẹ nhàng chớp lên.

Bảo đồ bên trong, hai chỉ tại Lý Trường Thọ ẩn thân địa phụ cận yêu thú, nhất tề nhất run run, từ từ người mới vừa ảm áp hồ tân hang ổ trung vọt ra, trào đèo lợi suối, hướng kia chỗ sơn cốc mà đi...

Cơ hồ này hai chỉ yêu thú mới vừa có hành động, Lý Trường Thọ tiên thức liền tập trung đến này hai chỉ yêu thú...

Yêu thú, là chỉ không muốn hoặc không thể biến hóa yêu trung tảo thú, một loại cũng là hút nhật nguyệt tinh hoa tăng tiến tu vi, không ít yêu thú linh trí chưa vỡ lòng, nhưng đấu pháp, giết người thập phần lợi hại.

Lúc này nhằm phía này chỗ khe sâu hai chỉ yêu thú, thực lực liền là tại Nguyên Tiên cảnh thượng hạ, vốn là cấp kia chút đệ tử ma luyện sở dụng...

Lý Trường Thọ đáy lòng âm thầm so đo, đã muốn phát giác, khả năng có người xuất thủ thử mình...

Nghĩ nghĩ, Lý Trường Thọ tại trong tay áo lấy ra hai bình tương đối cấp thấp độc đan, đồng thời đối Hùng Linh Ly truyền thanh dặn dò hai câu.

Hùng Linh Ly lập tức nhảy xuất lai, quay đầu tại trên vách núi đá mãnh liệt đập hai quyền, đánh ra nhất tầng lớn đá vụn, ở trong đó tìm mấy khối thuận tay .

Chốc lát, hai đầu yêu thú nhảy vào sơn cốc trung, yêu khí cuộn cuộn, tê rống không dứt!

Nhất điều hơn mười trượng dài thanh hoa cự mãng, một đầu lặc ra đòi có hai cánh, thân chu quán quanh một cỡ luồng khói đen yêu hồ, nhất tề theo dõi Hùng Linh Ly!

Hùng Linh Ly không nói được một lời, thập sát thân hình ẩn chứa kinh người lực đạo, dẫn theo hai khối cự thạch, trùng mắt kia hai đầu yêu thú;

Hai đầu yêu thú không chút do dự, tê gào thét nhằm phía đến đây.

Bị bên này động tĩnh hấp dẫn, cũng có hơn mười đạo tiên thức tra xét mà đến...

Này chút tiên thức chỉ thấy:

Một đầu yêu hồ phi tại giữa không trung, nhất điều yêu mãng trên mặt đất chạy, cơ hồ chẳng phân biệt được trước sau, đã hướng về Hùng Linh Ly trước người năm mươi trượng, đảo mắt liền muốn bỏ nhào vào.

Chính lúc này, Lý Trường Thọ không nhanh không chậm địa truyền thanh:

"Đập."

Hắn vừa dứt lời, hai đầu yêu thú động tác một chút, kia yêu mãng ngửa đầu tê rống, kia yêu hồ trực tiếp một đầu đảo tài.

Hùng Linh Ly nhất cái xoay người, hai tay luân viên hai khối tảng đá lớn, hướng tới phía trước rời tay mãnh liệt sủy, hai khối thốt loại tảng đá lớn mang theo dồn dập tiếng xé gió bắn nhanh mà đi!

Bông! Bông!

Yêu mãng đầu bị trực tiếp đập biến, khổng lồ mãng khu hướng tới phía sau ngửa đảo;

Mà kia yêu hồ càng là thâm, bị tảng đá lớn trực tiếp đập ở tại địa thượng, cả người run rẩy vài cái, duỗi chân không còn rồi động tĩnh.

Thu phục...

Lý Trường Thọ tự chế chí chung mông đều chưa na.

Mà kia chút quan sát chỗ đó tiên thức, nhao nhao tán thưởng Hùng Linh Ly chi thần lực...

Bảo đồ ở ngoài, Huyền Đô Đại Pháp Sư nâng tay xoa nhẹ mình mi tâm, âm thầm lắc đầu, tiếp tục tìm chung quanh yêu thú hung thú.

Hắn còn cũng không tin rồi, hôm nay uy bức bắt được Lý Trường Thọ xuất thủ!

Rất nhanh, lại có mấy đầu yêu thú, hướng tới này chỗ sơn cốc vọt tới...

Lý Trường Thọ nhượng mảy, kêu một tiếng đối diện kia yêu hồ cùng yêu mãng chảy nước miếng Hùng Linh Ly, cơ hồ không đa nghĩ liền...

Chạy thoát.

-----oOo-----

Một trăm sáu mươi tam chương Nhân Giáo cấp cao trắc thí

Lý Trường Thọ trốn đang âm thầm chỉ con đường, Hùng Linh Ly tung ra nha tử trên mặt đất chạy như điên, hai người nhanh chóng đã tìm đến lại một chỗ bí mật nơi.

Nếu bên cạnh không thể đợi, vậy chỉ có thể chiến lược chuyển tiến.

Liên tục hai bát yêu thú nhằm phía mình sở tại vị trí, án Lý Trường Thọ suy đoán, nếu bất là có người cố ý mà vi, chính là ẩn náu tại bên cạnh trùng phạt làm bằng máy.

Như thế trước mắt bao người, nghĩ đối bảo đồ Càn Khôn gian lận, cũng không phải nhất kiện dễ dàng sự;

Kia rất khả năng, loại này tình hình, chính là lần này đại hội che dấu quy tắc chi nhất...

【 này vị Vân Trung Tử tiền bối, thật cũng là suy nghĩ thập phần chu toàn. 】

Ý vào mình tiên thức tra xét giác viển, Lý Trường Thọ vận chuyển phong ngữ chú, chuẩn bị hảo tư nhện mạng, thi triển thổ độn, cùng sau lưng Hùng Linh Ly.

Rất nhanh, Hùng Linh Ly chạy vội tới nhất điều sông lớn hà bạn, tại một chỗ bờ sông triền núi, tìm được rồi một chỗ bị nước sông cọ rửa xuất tới đại động, cùng Lý Trường Thọ cùng nhau trốn trong đó.

Lý Trường Thọ bố trí hai tầng cấp thấp thủ thuật che mắt, dùng tiên thức tiếp tục quan sát phạm vi ngũ trăm dặm phạm vi.

Lần này, bọn họ đã muốn ở vào phần đông luyện khí sĩ hoạt động phạm vi vòng, vẫn chưa tại bên cạnh vị trí.

Loại trình độ này luyện khí sĩ đấu pháp, mình đồng thời không có bại lộ con bài chưa lật, đưa tới chú ý tất yếu.

Hùng Linh Ly cố gắng cuộn mình tại góc trung, cúi đầu nhìn Lý Trường Thọ, "Biểu huynh, chúng ta muốn một mạch trốn tránh ư?"

"Xem tình huống, " Lý Trường Thọ cười nói câu, bỗng nhiên nghe được một trận lời đình nổ vang tiếng động, tự Hùng Linh Ly giáp trụ trung truyền đến.

Hùng Linh Ly ngượng ngừng địa nhúc đầu, "Vừa rồi xem kia hai đầu yêu thú xem đối bụng."

"Kia hai đầu không có thể ăn, " Lý Trường Thọ cảm xuất một lọ đan dược, "Đói bụng liền ăn nhất khối..."

Ngươi theo lý thuyết cần phải ích cốc mới đúng."

"Ân, hiện tại ta không ăn cũng sẽ không chết đói, nhưng nếu không ăn thịt, thân thương sẽ không bao nhiêu khí lực."

Hùng Linh Ly có chút ngượng ngùng địa nói , nàng tại trên núi cũng thường xuyên đói bụng, dù sao đại gia ích cốc sau đó, tất cả đều không thương ăn cái gì...

Lý Trường Thọ gật gật đầu, đại khái hiểu được Vu Nhân thể chất.

Hắn đang muốn tiếp tục hỏi han, tiên thức đột nhiên bắt đến, lại có tam đầu yêu cầm tại bên cạnh khu vực bay ra, hướng hắn cùng với Hùng Linh Ly cái này phương hướng bay nhanh mà đến.

Lý Trường Thọ nhíu mày, lập tức bài trừ trước đây 【bên cạnh trùng phạt làm bằng máy】 suy đoán.

Còn thừa mấy cái khả năng trung, dĩ 【có người cố ý khó xử】, 【Vu Nhân huyết mạch đối yêu thú có thêm vào lực hấp dẫn】, xác suất lớn nhất.

"Linh Ly, ngươi thường xuyên săn bắn, đánh quá điều ư?"

Hùng Linh Ly lập tức gật đầu, vui rạo rục địa trả lời :

"Đương nhiên đánh quá!

Chúng ta hàng rào đều sẽ săn thú bắt cá, đánh điều, tìm tòi cá mỗi người đều sẽ !

Bất quá đánh điều thời điểm, đều là dùng một ít đĩa ăn văng ra, ta thân thương không mang..."

"Ta vì ngươi làm một ít chính là, " Lý Trường Thọ tùy tay đối bên ngoài nhất chiêu, một cỗ luồng đay sông nê cát vọt tới, tại Lý Trường Thọ hai tay giữa nhanh chóng ngưng tụ thành nhất chỉ chỉ thổ hoàng sắc tam tiêm dài xoa.

Mỗi bả đĩa ăn, Lý Trường Thọ đều cố ý thêm thô tăng thêm, tính chất đều đều, xúc cảm xuất chúng.

Hùng Linh Ly lại bên cạnh xem một trận hưng phấn...

Hải Thần giáp mặt hiển linh !

Lý Trường Thọ đem này nhất bó dài xoa đưa cho Hùng Linh Ly, nghiêm mặt nói:

"Có mấy đầu chim to chính bay qua lại, xem ngươi .

Cũng bắt phải có áp lực, như người ứng phó không được, ta tự nhiên sẽ ra tay."

Hùng Linh Ly mân miệng, mắt to trung tràn đầy ánh sáng, đối Lý Trường Thọ trùng trùng gật đầu, thấp giọng nói:

"Biểu huynh! Ta nhất định hội bảo hộ hảo người !"

Lý Trường Thọ lộ ra vài phần mỉm cười, khoát tay, Hùng Linh Ly ôm kia bó dài xoa, chạy ra khỏi ẩn thân địa.

Một lát sau, ngoài động truyền đến dồn dập tiếng xé gió, khản tận lực bồi tiếp kia mấy đầu yêu cầm thể lương quát to...

Lý Trường Thọ tại thổ động trung thu hồi rảnh tay trung bình sử, tiên thức cũng bắt đến, nguyên bản chính truy đuổi kia mấy đầu yêu cầm thập hơn luyện khí sĩ, đã bốn phía rút đi...

Tam đầu màu sắc rực rỡ yêu cầm, đập rơi vào trăm trượng ngoài cánh rừng trung;

Hùng Linh Ly nhìn này chút yêu cầm phát hội lẳng, xoa xoa bên miệng nước miếng, thành thành thật thật quay đầu, chuẩn bị hồi động trung.

Chợt nghe nhất sợi truyền thanh lọt vào tai:

"Đi đem bên trái kia chỉ yêu cầm cánh chặt bỏ đến đi, chúng ta hoán cái địa phương, lại cấp người nướng đỡ đối.

Loại này yêu cầm tên là màu vũ đại gà cánh, cánh là hiếm có mỹ vị."

Hùng Linh Ly nhất thời vô cùng địa vọt đi lên, động tác nhanh nhen địa túm trụ kia đầu cánh triển ba trượng dư yêu cầm cánh, chân giẫm lên yêu cầm xác chết, dùng sức mãnh liệt túm, yêu huyết văng khắp nơi...

Một lát sau, Hùng Linh Ly đem hai chỉ một trượng dài 'Cánh con gà' kẹp tại lặc hạ, hấp tấp địa một trận vọt chạy.

Ven đường kia chút tam giáo tiên tông xuất thân luyện khí sĩ thấy, tất cả đều nhượng bộ lui binh, phần lớn ánh mắt ở lại sững sờ, không dám hướng trước đề nửa câu luận bàn...

Trường hợp này, tự nhiên không ai dám đánh lén;

Mỗi người đều muốn biểu hiện ra quân tử phong phạm, nhanh nhen có lẽ, đâu sợ muốn xuất thủ tranh đoạt bảo vật, đều muốn trước thời hạn hô một tiếng, nói mình muốn xuất thủ ...

Sau nửa canh giờ, tại một chỗ trong rừng đất trống trung, Hùng Linh Ly nhu thuận địa ngồi ở nhất điều hẹp dài đồng lửa sau, tay trái nắm nhất bả ba trượng dài thỏ xoa, thỏ xoa thượng xâu chuỗi hai căn dài quá một trượng ... Hồng Hoang đặc biệt cung? Siêu đại chân gà!

Này sống mái với nhau phi phạm hòa, là Lý Trường Thọ luyện đan ngẫu nhiên hội dùng đến 'Đoán minh thật viêm', uy lực trung đẳng.

Lý Trường Thọ chính ẩn thân tại cách đó không xa nhất khối đại thụ trung, lẳng lặng địa quan sát bốn phía, tự hỏi mình trước đây gặp được...

Hùng Linh Ly cầm một ít tự chuẩn bị muối ăn, điều liêu, bàn tay to tùy ý rơi, động tác thập phần thuần thực.

Nàng không ngừng liếm môi, còn vui vẻ địa hừ nổi lên tiêu dao tiên tông tông ca:

"Xanh bờ sông cây cỏ, rùa trên bờ chạy, vì sao chạy không mau nha, trên đầu dài cỏ xanh ~ "

Như người bên ngoài nghe được này ca dao, chắc chắn cảm thấy tiêu dao tiên tông môn nội không khí nhưng lại như thế hỗn loạn!

Nhưng, Lý Trường Thọ bất đồng;

Hắn nghe được thoáng nhú mày, tâm trúng kế so với , bên ngoài chính là có vài vị đại năng cùng quy có quan hệ, Tiệt Giáo vốn là có một vị Quy Linh Thánh Mẫu.

Loại này năng chú ý chi tiết, tự nhiên là muốn nhiều hơn chú ý.

Lý Trường Thọ nói: "Hoán nhất thủ ca lai hừ."

"A, " Hùng Linh Ly rút co rút lại cổ, nhu thuận ứng tiếng, bản không dám nói lời nào, nhưng lại cảm thấy khả năng Hải Thần muốn nghe nàng xướng điệu hát dân gian.

Rất nhanh, nàng tìm tìm điều, hừ nổi lên tiêu dao tiên tông đệ nhị tông ca...

...

Bảo đồ ngoài, vân thượng, Đại Pháp Sư tạm dừng đối bảo đồ Càn Khôn ảnh hưởng.

Hắn cũng không phải là có ý cường thọ sở khó khăn, chỉ là tại mưu hoa, nhượng Lý Trường Thọ tại tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội thượng nổi danh xuất màu, vì Lý Trường Thọ nhập Đâu Suất Cung phô con đường.

Mà lúc này, này vị Nhân Giáo đại sư huynh, đã muốn bắt đầu suy tư lại một vấn đề...

'Khiến cho Lý Trường Thọ loại này cẩn thận, không ngừng trốn trốn tránh tránh nguyên nhân là gì?'

Chẳng lẽ, là có người âm thầm tại hiệp bức ta Nhân Giáo đệ tử?

Huyền Đô Đại Pháp Sư ánh mắt vẫn như cũ thập phần bình tĩnh, ngồi ở kia bấm ngón tay suy tính.

Tiểu Trường Thọ có lão sư xuất thủ che lấp thiên cơ, mình suy tính bất xuất gì kết quả, nhưng hẳn sở tại Độ Tiên Môn, nhưng khả tùy ý suy diễn...

Nhiều khai Lý Trường Thọ, từ bên quan sát Lý Trường Thọ này ngăn ngại nhân sinh, tự khả cho ra một ít đáp án.

Lập tức, Huyền Đô tĩnh tâm ngưng thần, ngón tay cấu làm, lòng bàn tay có Thái Cực Đồ hư ảnh lưu chuyển.

Mà Hậu Thiên cơ chương hiển:

Độ Tiên Môn gần ba trăm niên duy nhất gặp nạn, liền là lần đó Tây Phương Giáo nào đó cao thủ âm thầm mưu tính, dùng con rối tập kích sơn môn.

'Việc này thật có thể đối hẳn có loại này đại ảnh hưởng?'

Huyền Đô Đại Pháp Sư đáy lòng thoáng suy tư, rất nhanh quyết định, tiếp tục xuất thủ thử, chỉ là phương pháp đã muốn sẽ không như thế trước đơn giản như vậy.

Hắn sẽ đối Lý Trường Thọ làm toàn bộ phương vị khảo sát.

Lập tức, Huyền Đô Đại Pháp Sư bắt đầu dưới đáy lòng, nhanh chóng chế định hảo nhất cái lại nhất cái kịch bản, âm thầm bắt đầu...

'Nhân Giáo tối đẳng cấp cao' tiểu trắc thí!

Đệ nhất sóng:

Mấy danh Tiệt Giáo nhất mạch luyện khí sĩ, chính liên thủ vây công một đầu yêu thú, yêu thú trên lưng có nhất bả bao vây lấy lôi điện màu tím thần chuy, yêu thú bản thân đã là hấp hối.

Này mấy cái luyện khí sĩ, đã muốn tiến nhập mặt ngoài khiếm nhượng mắt xích, trong miệng nói "Ngươi cầm", "Ngươi cầm" .

Chợt nghe tiếng sấm nổ vang, màu tím thần chuy dung nhập yêu thú trong cơ thể, này yêu thú nháy mắt yêu lực bạo băng!

Này mấy danh luyện khí sĩ thấy thế, nhưng thật ra phản ứng nhanh chóng, lập tức cướp đường bên đào, bọn họ bên tai nghe được nhất sợi mơ hồ truyền thanh, chỉ dẫn bọn họ trốn hướng về phía Lý Trường Thọ cùng Hùng Linh Ly ẩn thân nơi.

Lý Trường Thọ đã sớm tại quan sát nơi này, lập tức từ mộc độn cắt vi thổ độn, đối Hùng Linh Ly truyền thanh;

Mới vừa cắn hết hai chỉ đặc biệt đại số hiệu chân gà Hùng Linh Ly, lập tức giờ thổ xoa đứng lên, án Lý Trường Thọ dặn dò, ở bên bên cạnh trong rừng ẩn náu, chuẩn bị nghênh chiến!

Rất nhanh, mấy đạo thân ảnh hưởng quá, yêu thú xung phong liều chết mà đến, nhất sợi vô sắc vô vị mê dược chui vào yêu thú yêu hồn, đem nó yêu hồn nháy mắt mê ngất!

Chính lúc này, tiến vào sẵn bắn trạng thái Hùng Linh Ly một tiếng quát nhẹ, giờ thổ xoa nhảy mà khởi, động tác chuẩn ngoan độc, khuôn mặt bình tĩnh, hai tay nắm chặt thổ xoa, trực tiếp xuyên vào này đầu yêu thú cổ yếu hại!

Yêu máu tươi tuôn, Hùng Linh Ly nắm thổ xoa dùng sức nhất giao, kia đầu yêu thú hừ đều chưa hừ, trực tiếp đuối chân!

Mấy danh bị đuổi theo Tiệt Giáo đệ tử từng người hồi đầu xem ra, nhìn thấy , chỉ là cái kia đầm máu mà đứng hùng tráng bóng lưng...

Có cái nữ luyện khí sĩ nhất thời mê ly hai mắt, phiếm đỏ mặt đần, ôn nhu nói: "Này vị đạo hữu..."

"Ân? Đạo hữu là hô ta sao?"

Hùng Linh Ly xoay người nhìn đi qua, kia trương so đối diện nữ luyện khí sĩ còn đáng yêu mảnh mai ba phần khuôn mặt, nháy mắt nhượng cái sau nhắm chặt nhu môi.

Lý Trường Thọ truyền thanh đối Hùng Linh Ly đạo câu, Hùng Linh Ly tròng mắt nàng mắt to, vẫn kia mấy người: "Phương diện này có cái cây búa, các người muốn cây búa ư?"

"Đạo hữu đã cứu ta đẳng tính mệnh, ta đẳng như thế nào năng lại lấy loại này bảo vật?"

"Này là một ít tạ ơn lễ, còn thỉnh đạo hữu nhận lấy."

Lập tức, kia mấy danh Tiệt Giáo đệ tử, từng người cầm xuất một ít linh thạch đan dược, cách dùng lực đẩy lại đây sau, liền vội vàng cáo từ.

Hùng Linh Ly có chút buồn bực, án Hải Thần đại nhân pháp chi, trước đem mấy thứ này hồi lai, lại đem yêu thú trong cơ thể cây búa tím xuất lai, kinh ngạc địa hô câu:

"Biểu huynh, cái này cây búa nhỏ như vậy, vì cái gì cay sao nặng!"

Lý Trường Thọ nói: "Án ta nói luyện hóa phương pháp, ngươi đem cái này linh bảo luyện hóa, về sau cầm lai phòng thân dùng đi."

"A!" Hùng Linh Ly ứng tiếng, đem cây búa niết ở trong tay, cách dùng lực quán chú, rất nhanh liền hoàn thành bước đầu luyện hóa.

Này lôi chuy cũng không hồ là xuất từ luyện khí đại sư Vân Trung Tử tay, uy năng mạnh mẽ, đa dạng kẻ trộm đa;

Tại bị Hùng Linh Ly luyện hóa nháy mắt, lôi chuy hóa thành bán trượng dài ngắn, Hùng Linh Ly vừa vịn nắm trì.

"Đi rồi, " Lý Trường Thọ truyền thanh đạo câu, "Tiếp tục hoá địa phương."

Hùng Linh Ly đáp ứng một tiếng, đem cây búa khiêng lên, bắt đầu tiếp tục vọt chạy.

Bảo đồ ngoài, vân bùng lên, cái kia cô độc thân ảnh vừa ý địa cười cười, tiếp tục bắt đầu kế tiếp khảo sát...

Mặt sau tam cái thời thần, Lý Trường Thọ liên tiếp không ngừng gặp được đến đủ loại ngạc nhiên sự.

Có bị yêu thú gây thương tích hôn mê nữ luyện khí sĩ, ngã xuống ở tại tiểu hồ trung, cả người ướt đầm;

Có hai đầu yêu thú cho nhau chém giết, đứng dịp chết ở Lý Trường Thọ phía trước không xa, mà phụ cận lại có mấy danh luyện khí sĩ cấp tốc tới rồi...

Đủ loại, đủ loại.

Lý Trường Thọ vẫn chưa có ý mà vi, tự thân hành vi một mạch tuần hoàn 'Không dính nhân quả' nguyên tắc, năng trốn liền trốn, như tránh không khỏi, liền thuận thực vận dụng tâm đạt được 'Pháp bảo người' ...

Duy nhất cùng hấn ngày thường bất đồng là, bình thường hấn sẽ không quản người khác chuyện phiến toái;

Nhưng tại này bảo đồ trung, nếu là không ủng nhắc tay lao, hấn sẽ thuận tay lao đối phương nhất bả, nhưng nhanh chóng rời khỏi, làm tốt sự bất lưu họ tên.

Nếu là biết có người dùng phương thức này trắc hấn tâm tính như thế nào, Lý Trường Thọ chắc chắn đáy lòng xin trả 'Nhàm chán' hai chữ, lại biểu hiện ra phổ thông 'Người khiêm tốn' người thiết.

Này phiên trắc thí kết quả, tại Huyền Đô Đại Pháp Sư đáy lòng chậm rãi ngưng tụ thành, nhưng lại chỉ có một chữ to ——

Ồn.

Huyền Đô Đại Pháp Sư đã là đã hiểu;

Loại này cảm giác thập phần huyền diệu, chỉ vừa ý hội mà không thể nói truyền.

Lúc này, Huyền Đô Đại Pháp Sư đã là đến rồi hào hứng, ký xuất đòn sát thủ, bấm tay đối bảo đồ bắn ra.

Đang ở một chỗ suối nước trung, thi triển chạy trốn bằng đường thủy thông thả tiến tới Lý Trường Thọ, đáy lòng đột nhiên xuất hiện một trận 'Hiểu ra', dường như có nói cái gì muốn thoát ra.

Này chút hiểu ra dần dần ngưng tụ thành bốn chữ to:

【 người 】, 【 giáo 】, 【 vung 】, 【 uy 】.

Lý Trường Thọ nhất thời nhượng mày, chính là lập tức tại trong nước hiện thân, đối không trung xá một cái.

Mới vừa cùng Tiết Giáo mười hai Kim Tiên học được 'Hong Hoang muốn sống tiểu kỹ xảo', bắt lấy cơ hội liền cúi chào Thánh Nhân lão gia.

Minh nhiệm vụ, chẳng lẽ chính là tới đây địa dương oai?

Nhưng này... Đồng thời không phù hợp Nhân Giáo giáo lí...

Chẳng lẽ, là Đại Pháp Sư?

-----oOo-----

Một trăm sáu mươi tư chương thọ ngược dạy học

Lý Trường Thọ loại cảm giác này càng phát ra mãnh liệt ——

Mình từ bái Thánh Nhân đồ nhận vào chỉ thị, rồi sau đó mãi cho đến chỗ đó, lại bị nhất cái 'Đi' chữ an bài vào bảo đồ trung, lại đến vậy thời, nhận vào chuẩn xác mệnh lệnh...

Cũng không phải là Thánh Nhân lão gia tại hạ khiến!

《 Thái Thanh đạo hàm 》 có ngôn: 'Phi ta tư, phi ta hành, phi ta thiện ác, phi ta đền đáp lại.'

Riêng từ điểm đó lai luận, Lý Trường Thọ liền hoàn toàn có thể hoài nghi, mình hiện tại, đang ở bị Đại Pháp Sư sử dụng!

Hơn nữa là tối trọng yếu là...

Lý Trường Thọ nhìn trên cổ tay cột lấy siêu phẩm trắc cảm thạch.

Này khối trắc cảm thạch, từ hấn ban đầu tiến vào chỗ đó, liền hơi hơi lóe ra ánh sáng.

Có một cỗ tuyệt cường nhưng bí mật tiên thức, một mực nhìn chăm chú vào mình.

Cùng kia chút xuyên thấu qua 【 giang sơn tiểu xã tắc đồ 】 bản thân công hiệu, ngẫu nhiên hội quét đến mình tiên thức bất đồng;

Này đạo tiên thức, là trực tiếp tập trung tại mình thân thượng ...

Đáng tiếc, coi như là Đại Pháp Sư ở sau lưng sai sử mình, mình cũng vô pháp bắt tôn Đại Pháp Sư mệnh lệnh, hơn nữa việc này căn bản không thể kiểm chứng.

Đại Pháp Sư cũng là mình bấp đui, chỉ có thể đương này là mình nộp lên bảo hộ phí...

Kỳ thật Lý Trường Thọ năng đoán được là Đại Pháp Sư đang làm sự một nguyên nhân khác, còn là gần nhất này đảo ý chỉ thượng.

Nhân Giáo dương oai?

Nhân Giáo không cần dương oai?

Thái Thanh lão tử không người dám gây ra, Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng không nhập kiếp nạn, Hồng Hoàng Thiên Địa, đại bán luyện khí sĩ đều biết Nhân Giáo thần bí, này đã là có cũng đủ 'Uy' .

Lý Trường Thọ tiếp tục ẩn thân trong nước suy tư...

Cách đó không xa, Hùng Linh Ly chính khiêng tiên chuy chạy trốn mà đến, sau lưng nâng hai chi yêu thú xác chết, bởi vì chạy động quá nhanh, bị bám một đường bụi mù.

Lý Trường Thọ tại trong nước nhìn chăm chú nàng một trận, rất nhanh liền có chủ ý.

'Nhân Giáo dương oai' này bốn chữ, khả đại làm văn, chỉ cần nhượng Nhân Giáo lần này tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội thượng đại hiển uy phong, sáng rọi rạng rỡ là đủ rồi.

Nghĩ đạt thành mục đích này, cũng không cần hấn tị mình kết cục.

Lý Trường Thọ toàn lực tản ra tiên thức, suu tầm trước đây đã phát hiện vài lần, nhưng đều chủ động tránh đi ... Hữu Độc sư muội.

Kế tiếp, nhất cái pháp bảo người rõ ràng là không đủ .

Cơ hồ chỉ là ngay lập tức giữa, Lý Trường Thọ liền tìm được rồi đang ở lục trăm dặm ngoài, cùng yêu thú đấu pháp Hữu Cẩm Huyền Nhã;

Tại Hữu Cẩm Huyền Nhã phụ cận, còn có mấy danh Nhân Giáo đạo thừa nam đệ tử, đang ở cùng Hữu Cẩm Huyền Nhã phối hợp với nhau, cùng kia hai đầu yêu thú đấu pháp chém giết...

Đáng giá nhắc tới là, này mấy cái Nhân Giáo đạo thừa nam đệ tử cũng không phải Độ Tiên Môn người.

Lý Trường Thọ trước mắt sáng ngời, cấp Hùng Linh Ly thiệp mấy trương mới vừa họa tốt thân hành phù cùng khinh thân phù, nhượng nàng chạy đi thời giảm bớt thể lực tiêu hao;

Rồi sau đó liền thi triển độn pháp, đuổi hướng về phía Hữu Cẩm Huyền Nhã sở tại.

—— làm náo động loại sự tình này, còn là tìm chuyên nghiệp nhân sĩ mới ổn thỏa.

Không bao lâu...

"Hữu Cẩm sư muội?"

Trường Thọ sư huynh!

Chính ngự kiếm đấu yêu Hữu Cẩm Huyền Nhã, nghe vậy lập tức xoay người lại, nhìn về phía thanh âm bay tới phương hướng.

Đã thấy...

Đáy lòng một mạch lo lắng vị sư huynh này, giờ phút này đang đứng tại trăm trượng ngoài nhất khối đại thụ ngọn cây, tóc dài, đạo bào góc áo theo gió khinh bầy, đối diện mình lộ ra vài phần khinh đạm ý cười.

Kia một cái chớp mắt, Hữu Cầm Huyền Nhã đáy lòng bị loại này ý cười chứa đầy, vốn là có một chút đồ mờ hôi mặt cười thượng, lộ ra vài phần vui sướng, khắc chế, nhưng tóm lại không thể che dấu mỉm cười.

Tâm hoa hơi hơi nở rộ, nơi này chỉ có lẫn nhau.

Chợt nghe...

"Hữu Cầm sư mọii mau xuất thủ! Bên này chống đỡ không được rồi!"

"Bên kia vị kia đạo hữu, còn mời đi theo tương trợ, này hai đầu yêu thú thập phần lợi hại!"

Thiếu Hữu Cầm Huyền Nhã phi kiếm gấp rút tiếp viện, kia mấy danh nam đệ tử nháy mắt kế tiếp bại lui, chỉ có thể cao giọng hô to.

Hữu Cầm Huyền Nhã vội vàng xoay người, mười sáu bả thiêu đốt xanh đen chân hỏa phi kiếm lại gào thét xuyên qua, đem hai đầu yêu thú lại miễn cưỡng áp chế.

Lý Trường Thọ môi khẽ nhúc nhích, tự nhiên là tại đối Hùng Linh Ly truyền thanh.

Giờ phút này đã muốn đụng đến kia hai đầu yêu thú sau lưng tháp sắt thiếu nữ, tay trái giơ lên cao tiên chùy, tay phải nắm trì dài xoa, tại cánh rừng trung mạnh thoát ra, hô lớn một tiếng:

"Nhân Giáo đệ tử Hùng Linh Ly, trăm yêu trừ ma thật cấp lực!"

Bảo đồ ngoài, đang ngồi ở vân thượng 'Mèo khen mèo dài đuôi' Huyền Đô Đại Pháp Sư, nghe này Hùng Linh Ly la lên ngôn, cũng là thiếu chút nữa cười ra tiếng lai.

Khụ, đoan trang, cao lãnh, cao thủ phong phạm...

Bảo đồ nội, hô hết khẩu hiệu Hùng Linh Ly, thân thể cao lớn nhảy mà khởi, tay trái tiên chùy nổi lên đạo đạo lôi đình, tay phải dài xoa mãnh liệt trích, đâm vào một đầu tam đầu yêu báo lưng!

Trong nháy mắt, vài tiếng hô quát, này Vu Nhân thiếu nữ hai cái nhảy lấy đà, hai đầu kham so với người bình thường tộc Nguyên Tiên chiến lực yêu thú, nhanh chóng nằm thi...

Kia mấy danh Nhân Giáo nam đệ tử lẳng lẳng địa nhìn đẫm máu mà đứng Hùng Linh Ly, vội vàng làm đạo vái chào tới tạ ơn.

Hùng Linh Ly xem đều chưa xem bọn hắn, trong tay thổ xoa hóa thành lưu sa tản mát, khiêng tiên chuy, chạy về nhà mình Hải Thần đại nhân bên cạnh, lộ ra vẻ mặt vui vẻ tươi cười.

"Trường Thọ sư huynh!"

Hữu Cầm Huyền Nhã thân chu xoay quanh đạo đạo phi kiếm, bắt chắp nghi ngại, vội vàng hướng Lý Trường Thọ bên này nghênh đón.

Kia vài vị nam đệ tử thấy thế, nhường mảy.

Lý Trường Thọ như thế nào nhìn không thấu bọn họ cẩn thận tư?

Nhưng hiện tại, hẳn quả thật cần Hữu Cầm Huyền Nhã hỗ trợ, cố chắp tay hành lễ, mở miệng ngôn nói: "Trước đây làm phiền vài vị đạo hữu chiếu cố ta sư muội."

Kia mấy cái nam đệ tử cũng coi như biết điều, từng người hoàn lễ cáo từ.

Hữu Cầm Huyền Nhã nhưng nói: "Sư huynh, mới vừa rồi là ta trợ bọn họ, không cần vì thế nói lời cảm tạ."

Lý Trường Thọ: ...

"Hữu Cầm sư muội, thế sự hiểu rõ đều là học vấn, nhân tình thạo đời tức văn vẻ, đạo lí đối nhân xử thế này bốn chữ, cho dù là thân ở tiên đạo, cũng không nên xem nhẹ, dù sao tiên lộ làm bạn cũng là người cùng sinh linh."

Hữu Cầm Huyền Nhã cùng nào đó không có cụ thể họ tên Đại Pháp Sư, tại đồ nội đồ ngoài, đồng thời chậm rãi gật đầu.

Hữu Cầm Huyền Nhã đáy lòng đạo là: 'Sư huynh mỗi câu, đều nhường người hiểu ra không thôi, ta phải hảo hảo ghi nhớ mới là.'

Huyền Đô Đại Pháp Sư là Đạo Môn có số cao thủ, suy nghĩ tự nhiên cùng Hữu Cầm Huyền Nhã bất đồng ——

'Này tiểu Trường Thọ thuyết pháp, nhưng thật ra có chút không sai, tinh tế thương thức, lại có một chút đạo lý.'

Bảo đồ nội;

Lý Trường Thọ nói: "Sư muội, trước đi theo ta, nơi này không phải chỗ nói chuyện."

"Ân, " Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng vuốt cằm, lại đổi một bên Hùng Linh Ly làm đạo vái chào, hô câu: "Đệ tử kiến quá sư thúc."

Hùng Linh Ly nháy mắt mấy cái, nhất thời chân tay luống cuống, kia trương khuôn mặt nhỏ nhắn thương tràn ngập mờ mịt.

Nàng như thế nào tự thành thúc bá bối ...

Hải Thần đại nhân thân chu vòng luân quần, quan hệ hào loạn ơ.

Lý Trường Thọ đem Hữu Cầm Huyền Nhã cùng Hùng Linh Ly đưa một chỗ rừng trúc trung, cầm xuất tam chỉ bồ đoàn, ba người từng người nhập tọa.

"Su muội, " Lý Trường Thọ mắt nhìn mình trên cổ tay trác cảm thạch, trau chuốt một chút ngôn ngữ, cười nói, "Hôm nay tiến vào này bảo đồ bên trong, vì huynh có một ý tưởng, nhắc tới chân chúng ta Độ Tiên Môn uy danh."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhất thời vuốt cằm, "Trường Thọ sư huynh phân phó chính là."

Lý Trường Thọ nói: "Người đến nay là về đạo bát cảnh, nhưng cũng không phải này bảo đồ trung tu vi cao nhất tiên người, ta trước đây đã muốn cảm giác được Chân Tiên cảnh khí tức.

Nhưng có Linh Ly tại này, hai người các người liên thủ, sở năng đạt tới hiệu quả, cũng không thua gì loại này cao thủ."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhíu mày nói: "Trường Thọ sư huynh, chúng ta muốn làm cái gì?"

"Nổi danh."

"Nổi danh? Đây là làm chi?"

Lý Trường Thọ thở dài: "Su muội, chúng ta Độ Tiên Môn vì sao tại Nhân Giáo tiên tông trung bài danh lột đáy?"

Vô hấn, là nguyên nhân chúng ta chỗ đông thảng Thần Châu, danh khí bất túc, kia chút bái sư cầu đạo tuần tú tài, căn bản nghe không được chúng ta Độ Tiên Môn thanh danh.

Nghĩ tăng lên chúng ta Độ Tiên Môn, thậm chí Nhân Giáo đạo thừa thực lực, tốt nhất biện pháp, liền là tăng lên nổi tiếng, đắp nặn tiên môn hình tượng, nhượng bái sư mầm tiên càng ngày càng nhiều, lại nghìn dặm khiêu nhất, trạch phẩm tính tốt nhất giả nhập môn bồi dưỡng.

Như thế chẳng tất mấy vạn niên, mấy ngàn năm liền có thể thấy được hiệu quả."

Nói xong, Lý Trường Thọ còn nhin không được phi nhỏ một câu: "Tự nhiên, đạo lữ phong cũng là muốn vừa phải ức chế mới được."

Hữu Cầm Huyền Nhã mặt lộ vẻ suy tư, rất nhanh liền chậm rãi gật đầu, "Su huynh, ta hiểu được."

Bảo đồ ngoài, nào đó Đại Pháp Sư nghe nói những lời này ngữ, cũng tùy theo lâm vào suy tư bên trong, rất nhanh liền bắt giác gật đầu xung thiện.

Lời này nói nhưng thật ra thập phần có lý, cũng là mình trước đây sở xem nhẹ ...

Bảo đồ nội, Lý Trường Thọ không ủng vung bụi lực khuyên ăn xong Hữu Cầm Huyền Nhã, tùy theo mà bắt đầu công khai mình 'Tạo tinh kế hoạch' .

"Đầu tiên, nổi danh nhanh nhất phương thức, là làm tổ hợp, mượn tổ hợp cái khác thành viên ưu thế, lai cho nhau bổ khuyết, xúc tiến, hấp dẫn chú ý độ.

Lúc này, Linh Ly ưu thế ở chỗ giết yêu thú nhanh chóng;

Hữu Cầm sư muội người ưu thế ở chỗ bộ dạng đẹp... Đồng thời tài đức vẹn toàn!

Hai người các người kết thành tổ hợp, tại này bảo đồ Càn Khôn nội quét ngang yêu thú, trăm yêu trừ ma, đây là thành danh bước đầu tiên!"

Hữu Cầm Huyền Nhã lập tức gật đầu đáp ứng, một bên Hùng Linh Ly cũng là nặng nề mà gật đầu.

"Trường Thọ sư huynh, vì sao không thể chúng ta ba người kết thành tổ hợp?"

Lý Trường Thọ: Người kiến quá thiếu nữ tổ hợp có nam nhân ?

"Ta cần cho các người hộ giá hộ tống, " Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói, "Cho các người chế định trừ yêu tốt nhất lộ tuyến, chuẩn bị sẵn sàng công tác, đồng thời cho các người cung cấp đan dược, phù lục."

Hữu Cầm Huyền Nhã mắt trung mang theo vài phần bất mãn, nhẹ giọng nói: "Su huynh người lại loại này, luôn đem sở hữu sự đều làm, nhượng chúng ta đi độc hưởng công lao."

Lý Trường Thọ đứng dậy, cười nói:

"Hư danh ở ta như mây bay, lòng ta chỉ mộ trường sinh đạo.

Đến đi, thời gian cấp bách.

Chúng ta tại trên đường cho nhau ma hợp, ta sẽ tại dưới đất thi triển thổ độn cho các người dò đường.

Hai người các người giữa muốn phối hợp với nhau, bỏ toàn bộ đối phương bất túc, phát huy tự thân sở trường.

Hữu Cầm sư muội, đem này chút độc phần luyện hóa tại người nhất bả trên phi kiếm, đem kiếm này là đòn sát thủ.

Linh Ly, này chút là khinh thân phù cùng thân hành phù, khả nhượng người chạy trốn tốc độ tăng mau mấy lần, trước thích ứng một chút, chúng ta có thể khởi hành."

Hữu Cầm Huyền Nhã cùng Hùng Linh Ly nhất thời khởi thân đáp ứng, Lý Trường Thọ dài tay áo vung lên, nhanh chóng... Chui vào trong đất.

Một lát sau, này đôi lâm thời chấp vá tổ hợp, tại bảo đồ Càn Khôn nội lóe sáng đặng tràng!

Hùng Linh Ly tại đại địa thượng cấp tốc vọt chạy, Hữu Cầm Huyền Nhã ngự kiếm phi tại nàng không trung, án Lý Trường Thọ chỉ điểm, chạy tới đệ nhất chỗ yêu thú cùng luyện khí sĩ đấu pháp nơi.

Hùng Linh Ly một bước nhảy lên, tại không trung hô to:

"Nhân Giáo đệ tử đến đây tương trợ!"

Tiên chuy đập lạc, phi kiếm xuyên qua, kia đầu yêu thú còn chưa tới kịp làm ra bất luận ứng đối, đã là bị Hùng Linh Ly nhất chuy đập biến đầu, lại bị hỏa lân kiếm tiên xô xuyên qua yêu hại, đâm phá yêu hồn.

Nhanh nhẹn địa làm xong này chút, Hùng Linh Ly lớn tiếng la lên:

"Giúp người làm niềm vui hộ chính đạo, Nhân Giáo vô vi thiện trừ yêu!"

Rồi sau đó, Hữu Cầm Huyền Nhã chậm rãi hạ xuống, đứng ở Hùng Linh Ly nâng lên cánh tay thượng, tóc đen phát phối, kiếm tiên vờn quanh, không nói được một lời, nhưng kinh điểm tứ phương.

Vào bàn, giết yêu, hô hết khẩu hiệu, bày xong rồi tạo hình, Hữu Cầm Huyền Nhã khốc khốc địa đạo một câu:

"Chạy."

Hai người lại nhất cái ngự không, nhất cái bay nhanh, hướng hạ một chỗ 'Sân khấu' tiến đến.

Chỉ để lại mấy cái đệ tử tại gia đầu đầy mờ mịt, hoàn toàn không biết vừa rồi mình đến cùng đã trải qua điểm gì...

Liên loại này, hai người tại Lý Trường Thọ âm thầm chỉ điểm hạ, một đường quét ngang, nơi nơi hiện thân, giết yêu thú sau đó cũng bắt đoạt bảo vật, thuận túy đi ngang qua bày cái tạo hình.

Bất quá hai tam cái thời thần, hai người bọn họ đã giết thượng bách chỉ yêu thú, cấp mấy trăm luyện khí sĩ để lại khắc sâu ấn tượng.

Bảo đồ trong ngoài, có quan hệ Nhân Giáo đệ tử thảo luận tiếng, dần dần tăng nhiều chút.

Hai người trung nổi danh nhanh nhất, cũng không phải là 'Yêu thú khắc tinh' Hùng Linh Ly, ngược lại là cũng không làm sao nói chuyện 'Trong sạch tiên tử' Hữu Cầm Huyền Nhã.

Này đủ để chứng minh, Hồng Hoang cũng không chỉ là đơn thuần xem mặt...

Cũng xem dáng người.

...

【lão sư để cho ta tới này, chẳng lẽ là mượn Trường Thọ khẩu, nói cho ta biết này chút?】

Trời cao, vân thượng, cô đơn Huyền Đô Đại Pháp Sư, giờ phút này biểu tình thoáng có chút ngưng trọng.

Đáy lòng tiếng vọng Lý Trường Thọ đối Hữu Cầm Huyền Nhã theo như lời lời nói, Đại Pháp Sư đáy lòng nhưng lại tràn đầy cảm ngộ.

'Cường vi không bằng vô vi, cường tranh không bằng bất tranh. Thanh tịnh khả tìm tự nhiên, vạn pháp chung quy diệu cảnh.

Lão sư, ngài là muốn nhượng đệ tử thể hội này chút ư?'

Huyền Đô nhẹ nhàng hô khẩu khí, tự thân đạo cảnh thế nhưng đều có rất nhỏ giờ lên.

Minh cưỡng cầu nhượng tiểu Trường Thọ nhập Đâu Suất Cung trung, xa không bằng tĩnh xem nó biến hóa, đợi chính hắn đi vào Đâu Suất Cung nội...

Giờ phút này, lại nhìn Lý Trường Thọ, Huyền Đô Đại Pháp Sư đã là bắt phải nói cái gì, chỉ có thể khe khẽ thở dài.

Hôm nay, từ Lý Trường Thọ ngôn hành cử chỉ, Huyền Đô Đại Pháp Sư đã là nhận định cái này tương lai tiểu sư đệ, nhưng chung quy không thể cưỡng cầu Lý Trường Thọ nhập Đâu Suất Cung trung...

Thôi, theo hấn đi thôi, hết thầy đều có lão sư an bài.

Huyền Đô Đại Pháp Sư đứng dậy, đối Quảng Thành Tử cùng Đa Bảo đạo nhân truyền thanh cáo từ, thân hình bước ra một bước, vô thanh vô tức biến mất ở tại chỗ đó.

Nhưng Đại Pháp Sư trước khi đi, để lại một cỗ đạo vận, cùng sử dụng Thái Thanh lão tử truyền thụ cấp hấn 'Cảm ngộ nhập tâm' phương pháp, truyền cho Lý Trường Thọ.

Bảo đồ trung, đang ở dưới đất bỏ chạy Lý Trường Thọ, đáy lòng nghe nói một tiếng thờ dài hơi thờ, lập tức cảm nhận được này luồng đạo vận.

Lý Trường Thọ vội vàng từ trong đất nhảy xuất lai, đối không trung xa xa cúi đầu, còn chưa đứng thẳng thân thể, đáy lòng, Huyền Đô Đại Pháp Sư lời nói đã chậm rãi truyền khai:

【 Trường Thọ a, lần này đại hội, là bản đạo nhượng người tới được.

Bản đạo bản tính toán nhượng người sớm đi nổi danh lập vạn, làm cho người năng nhanh chóng nhập Đâu Suất Cung trung, thay ta xử lý Nhân Giáo giáo vụ.

Nhưng mà, hôm nay cùng người thí luyện, xem người lời nói và việc làm, ngược lại tại người thân thượng, thấy được rất nhiều, học được rất nhiều.

Bản đạo tâm cảm hổ thẹn, liền không lại đa miễn cưỡng ở người, đã trở về tiếp tục bế quan.

Người mà lại tại Hồng Hoang tiếp tục tu hành đi, vạn sự không cần cưỡng cầu, hết thấy thuận theo tự nhiên, liền khả được từ tâm như ý.

Vọng người ghi nhớ người hôm nay ngôn ngữ, một lòng cầu mộ trường sinh, bất nhiễm thế gian hư danh.

Nhân Giáo có người, ta lòng rất an ủi. 】【

Lý Trường Thọ: ...

Một trận tiểu gió Bắc từ hấn sau lưng thổi qua, mang đi tam hai phiến phát hoàng lá cây...

Tinh tế thương thức Đại Pháp Sư lưu lại này đoạn lời nói, Lý Trường Thọ khoe miệng bắt đầu điên cuồng run rẩy, như là mất đi sở hữu khí lực, quỳ ngò xuống...

Thương cái thiên !

Hắn trước đây, đây ta đã làm gì!

Cơ duyên a!

Cuộc đời đến bây giờ, lớn nhất cơ duyên a!

Sớm biết rằng lần này tam giáo đại hội, mình nổi danh có thể nhập Đâu Suất Cung tu hành, hắn còn làm nhiều như vậy loay loay nhiều nhiều làm chi? !

Tiến vào liền triển lộ chân chính tu vi, quét ngang tam giáo tiên tông đệ tử, kia không phải xong việc ư!

Đại Pháp Sư a Đại Pháp Sư, ngài để làm chi làm nhiều như vậy loay loay nhiều nhiều, trực tiếp hỏi hắn một câu, hắn khẳng định gật đầu, nói một vạn lần ta nguyện ý!

Nếu cấp cho cái này đồng ý làm nhất cái kỳ hạn, hắn nhất định sẽ nói —— hàng tỉ niên!

Cũng không thể được một lần nữa lại đến một lần, hắn tuyệt đối... Hội chạy cái kia tối tâm thường nổi danh con đường!

Này chẳng lẽ chính là mình mệnh số không đủ?

Lý Trường Thọ quỳ gối kia, đầy mặt sinh không thể luyến, đáy lòng một mảnh u ám, trong miệng phun khẩu trọc khí, tất cả người dần dần bị hấp tuyến cắn nuốt...

Vì cái gì hắn đáy mắt mãn hàm nhiệt lệ, bởi vì hắn đối Hồng Hoang Nhân Giáo yêu thâm trầm...

"Trường Thọ sư huynh?"

Hữu Cầm Huyền Nhã cùng Hùng Linh Ly đang từ phía sau tới rồi;

Nhìn thấy Lý Trường Thọ tại chỗ đó ngồi xồm , biểu tình vô cùng mất mát, Hữu Cầm Huyền Nhã vội vàng bay .

Nhưng vào lúc này, Lý Trường Thọ thân chu kia nhất mặt huyền diệu đạo vận chậm rãi tiêu tán, trong đó có nhất sợi vừa vặn đi ngang qua Hữu Cầm Huyền Nhã.

Hữu Cầm Huyền Nhã té mi khinh nhãn, đáy lòng cảm ngộ mọc thành bụi, chỉ là hướng trước bước ra một bước, đứng ở nguyên địa, nhưng lâm vào tu đạo kiếp sống khó được một lần giác ngộ...

(tấu chương hết)

-----oOo-----

Một trăm sáu mươi ngũ chương pháp gia lòng chim Hồng Hoang nổi danh con đường

Cơ duyên a...

'Cũng không đúng...'

Quỳ gối dưới đất Lý Trường Thọ, thân hình chậm rãi đứng lên, chấp tay sau lưng nhìn chăm chú vào địa thượng bụi cỏ, đáy lòng không ngừng tính toán.

Liên tính tâm tro bụi, ý lạnh lãnh, đau lòng đau, tiên thức y nguyên không quên giám sát quanh mình.

Mình sai mất lần này cơ duyên, tựa hồ cũng không phải là thuần túy chuyện xấu.

Mọi việc đều có tốt một mặt, cũng có hoại một mặt, mình hiện tại tiến Đâu Suất Cung, từ nào đó ý nghĩa đi lên giảng, cũng không phải hoàn toàn là chuyện tốt.

Mình nếu trước đây tùy Đại Pháp Sư tâm ý, liền vì bồi liễu Nhân Giáo giáo lí, ngược lại có khả năng hội mất đi 'Thánh Nhân lão gia nhìn quen mắt' ...

Kể từ đó, mình mất sau phát triển lộ tuyến, có khả năng là trở thành Đại Pháp Sư đệ tử, hoặc là Thánh Nhân hóa thân Thái Thượng Lão Quân đệ tử.

Kia sau này Phong Thần kiếp nạn, mình chẳng phải là có khả năng, hội trở thành Nhân Giáo ứng kiếp người?

Phong Thần kiếp nạn trước, Thái Thanh Thánh Nhân một câu 'Ta chỉ có một đệ tử', khả nhượng Huyền Đô Đại Pháp Sư danh miển ở Phong Thần bảng.

Như mình hiện tại vào Đâu Suất Cung, nói không chừng Đạo Môn tam giáo đại kiếp nạn liền ứng ở tại mình thân thượng!

"Ai..."

Hiện tại cũng chỉ có thể như vậy an ủi mình .

Lý Trường Thọ tự nhiên biết, hấn lúc này vào Đâu Suất Cung, cũng khả thông qua trước thời hạn vì Ngọc Đế nguyện trung thành, mưu Thiên Đình chính thần vị; mà vào Đâu Suất Cung sau đó, mình sinh mệnh hệ số an toàn có thể được đến thật lớn tăng lên...

Chỉ là như thế hoán góc độ suy tính, sẽ làm mình đay lòng mất mát, hoà dịu đại bán thôi.

Liên cùng hấn đòi trước, còn tại đến trường thời coi trọng nhất khoản xe thể thao, không mua liền tỉnh lược mấy trăm vạn... Giống nhau.

Lần này cơ hội mặc dù không năng nắm chắc trụ, đảo có thể cẩn thận tổng kết; tu tiên đến nay, cũng coi như có tương đối trân quý thất lợi kinh nghiệm.

Nào đó Đại La Kim Tiên nói rất đúng, thất bại là thành công mẫu thân.

Tuy rằng thành công tổng như là bị mẹ kế nuôi lớn, còn thường xuyên bị đè ép ngấm nước...

Mọi việc đều là tốt quá hoá lóp, một lòng cầu ổn tự nhiên cũng có tề đoạn.

Tại Lý Trường Thọ đòi trước đọc quá cố sự trung, như năm đó họ Gia Cát khổng minh không phải một lòng cầu ổn, tiếp nhận ngụy duyên 'Bình xuất tử ngọc cốc' kỳ mưu, có lẽ 《Tam Quốc Diễn Nghĩa》 kết cục, trở về về không đến lịch sử đi hướng.

Kia...

Minh, muốn hay không tại ổn cơ bản bàn bảo trì không thay đổi dưới tình huống, tại nào đó phương diện, hơi chút không bị cản trở như vậy một chút?

Lý Trường Thọ cân nhắc một hai, còn là đánh mất cái này ý tưởng.

Hiện đến nay, hấn tay cầm Thái Thanh, Ngọc Đế hai điều dây thừng, mà lại này hai điều dây thừng phương hướng tạm thời là trùng hợp, mình khả bằng chúng nó nhanh chóng đi thẳng, đã không cần đi mạo hiểm lắm phong hiểm.

Xử lý tốt Long tộc thượng thiên sự;

Tự thân độ qua Kim Tiên đại kiếp nạn;

Giấy đạo nhân thượng Thiên Đình nhập thần chức, vì hấn mưu chính thần vị, ứng đối hảo sau này Phong Thần đại kiếp nạn.

Đây mới là mình cần toàn lực ứng phó tam kiện đại sự!

Lần này cơ duyên, được ta hạnh thất ta mệnh, không sẽ không có đi.

【tuy rằng không thể biến càng tốt, nhưng ít nhất sẽ không nguyên nhân lần này sự kiện, mà biến càng kém.】

Niệm cập ở này, Lý Trường Thọ cười khê tiếng, tất cả người lại khôi phục nổi lên tinh thần.

Trước sau, cũng bắt quá chốc lát.

Đáy lòng ý niệm trong đầu trở nên hiểu rõ, nhất từng đợt từng đợt đạo vận tại hân đáy lòng lưu chuyển, cảm giác tự thân cùng Thiên Địa đa một phần quan...

'Chậm đã!'

Gần nhất này cảm ngộ sao lại thế này?

Như thế nào luôn tại loại địa phương này, loại này tình hình toát ra lai.

Lý Trường Thọ khẩn trương nhân trụ mình này không an phận đạo tâm, hấp thu trùng trùng cảm ngộ, hơi sau hơi sơn đi thêm đợt phá.

Áp chế cảm ngộ cũng không phải hoàn toàn vứt bỏ cảm ngộ, chẳng qua, là nhượng giác ngộ chậm lại, hội tổn thất nhất thành đến hai thành chỗ tốt thôi.

Hiện tại Đại Pháp Sư đã muốn bắt tại chỗ này, mình cảm ngộ đợt phá bại lộ tu vi, đã muốn không còn rồi nửa điểm chính diện ý nghĩa, chỉ biết cấp mình rước lấy phiền toái.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ bên này mới vừa ngăn chặn tự thân cảm ngộ, lại đột nhiên nhận thấy được, bên cạnh có nhất sợi hơi chút nông cạn, nhưng cũng xung được với huyền diệu đạo vận, chính chậm rãi hướng tới bốn phía lưu chuyển...

Đột phá?

Vừa rồi còn tưởng rằng Hữu Cầm Huyền Nhã chỉ là ngẫu có sở ngộ, xem lúc này nàng loại này bộ dáng, tựa hồ là muốn đột phá nhất cái cảnh giới!

Nguyên bản ngồi xuống đất ngồi xếp bằng Hữu Cầm Huyền Nhã, giờ phút này chính chậm rãi huyền phù, thân chu có nhất sợi tiên linh khí vờn quanh, nhất vài đóa lục cánh hoa sen, tại nàng trong cơ thể chậm rãi phiêu xuất.

Lục cánh hoa...

Lý Trường Thọ nhất thời cảm giác... Có chút thấp.

Không đạt được chín cánh hoa, ít nhất cũng ứng bảy cánh hoa, bát cánh hoa, như vậy mới tính căn cơ vững chắc.

Không đúng, không chỉ là đột phá!

Tựa hồ còn là liên tục đột phá, trực tiếp độ kiếp!

Lý Trường Thọ suy tư chốc lát, đã có quyết đoán, đối Hùng Linh Ly truyền thanh nói:

"Linh Ly, đi trăm trượng ở ngoài, đối chung quanh hô to, nơi này có người muốn độ thành tiên thiên kiếp, nhượng bọn họ tránh xa một chút."

"A!"

Hùng Linh Ly khiêng đại chùy hướng xa xa chạy tới, mỗi chạy hai bước, lại quay đầu nhỏ giọng hỏi câu, "Biểu huynh, là tại một cái phương hướng hô ư?"

"Hơi sau ta sẽ tại chỗ đó lập hạ đại trận, ngươi tại đại trận bên cạnh chạy vài vòng, không ngừng la lên chính là."

"Ai, hiểu được !"

Hùng Linh Ly khiêng đại chùy nhanh chóng chạy chạy.

Nàng hiện đến nay đã là luyện khí sĩ, tu hành vào môn, tự nhiên biết thiên kiếp đối luyện khí sĩ tầm quan trọng;

Hùng Linh Ly tuy rằng cảm thấy mình khả năng không như vậy thông minh, nhưng cũng bất tính quá dốt, nàng cũng ẩn ẩn biết, Hải Thần phái cũng là tiên nhân.

Mà Hải Thần hiển linh, kỳ thật chính là một ít thuật pháp.

—— điểm này, nàng lão cha tại nàng còn chưa xuất môn thời, sớm đã nói qua không biết bao nhiêu lần.

Nhưng nàng mẫu thân nói, Hải Thần cùng cái khác sở hữu luyện khí sĩ đều không giống nhau, Hải Thần hội bảo hộ bọn họ hàng rào mưa thuận gió hoà, bất chịu kẻ thù bên ngoài xâm phạm.

Mẫu thân còn nói quá, thần kỳ thật đều là tiên, nhưng tiên nhưng không nhất định là thần...

Tối rõ ràng một chút, thờ phụng Hải Thần sau đó, đại gia ngày đều quá được hảo , không cần đi ra ngoài săn thú liền có ăn bất hết thịt, mặc bất hết quần áo.

Hiện đến nay, bọn họ hàng rào lý các nữ nhân, ai... Còn chưa cái điều?

Liền hướng về phía điểm này, Hùng Linh Ly cũng muốn dùng mình này một nhóm người khí lực, bảo hộ hảo trên thế giới tốt nhất Hải Thần!

Hùng Linh Ly mới vừa chạy ra năm mươi trượng xa, đột nhiên nghe được phía sau truyền đến một trận tiếng xé gió, vội vàng quay đầu mắt nhìn.

Nhất vài khóa linh thạch tự Lý Trường Thọ cổ tay áo bay ra, đồng thời rơi vào chỗ đó trong rừng bầy bầy bốn mươi chín cái phương vị.

Linh thạch giữa linh khí lưu động, nhất từng đợt từng đợt chùm tia sáng nở rộ, một tòa đại trận quang vách tường, bị nháy mắt tạo ra.

Ngoan ngoãn, Hải Thần đại biểu ca thật sự thật là lợi hại...

Hùng Linh Ly nháy mắt mấy cái, cúi đầu tại mình giáp trụ nội chéch lấy ra một mặt sắt lá, cuộn thành loa trạng, mãnh liệt hấp một hơi, đối giữa không trung dùng sức rống to:

"Đều bắt muốn lại đây a!"

Trăm dặm nội, đi ngang qua không ít luyện khí sĩ nhất thời đến rồi hào hứng, một đám cười mây giã lên hạc, hướng tới bên này chậm rãi dựa.

Nhưng mà, lại nghe một tiếng:

"Nơi này có người độ thiên kiếp rồi!"

Này quần luyện khí sĩ nháy mắt dừng lại tiến tới, xoay người liền hướng tới xa hơn chỗ bay đi, đồng thời đem linh thức, tiên thức gửi đến nơi này.

...

Thiên kiếp, liền loại này dễ thấy tùy tiện đến rồi.

Nhiều là Hữu Cầm Huyền Nhã đạo tâm cứng cỏi, đôi mắt sinh tử không biết, mà lại bị người hết lần này đến lần khác nhắc tới hơn mười niên thành tiên thiên kiếp, giờ phút này cũng có chút vô thố.

"Trường Thọ sư huynh..."

"Hữu Cầm sư muội, ta tại này."

Năm mươi ngoài trượng, đang chuẩn bị chuẩn ra đại trận Lý Trường Thọ, nghe vậy truyền thanh trở về câu.

Lý Trường Thọ cười nói: "Chúc mừng sư muội, hôm nay hỉ đề thiên kiếp, đánh giá còn là bầy nặng hoặc là bát nặng thiên kiếp."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhất thời cười khở khở không thôi, nhưng nghe vẫn Lý Trường Thọ trêu chọc, nàng đáy lòng không hiểu an ổn rất nhiều.

"Trường Thọ sư huynh yên tâm, Huyền Nhã chắc chắn toàn lực ứng phó!"

Lý Trường Thọ truyền thanh nói:

"Ta trước đây đưa cho ngươi độ kiếp sở dụng vật, ngươi khả mang ở trên người?"

Như mang ở trên người, dùng là được, không cần bản khoản cái khác.

Nhớ lấy, vạn sự dĩ tính mệnh vi thượng.

Thiên kiếp là căn cứ ngươi tư chất cùng lúc này thực lực ngưng tụ thành, ngươi căn cơ... Coi như vững chắc.

Chỉ cần đem mình pháp lực hợp lý phân phối, phía trước bất muốn dùng lực quá mãnh liệt, chống đỡ hôm khác kiếp vẫn đề bất đại."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng gật đầu, ngẩng đầu nhìn nhãn không trung hội tụ vân vụ, nhanh chóng lấy ra hai bộ pháp gia lồng chim, đem lồng chim bố trí ở tại hai bên, cách xa nhau hai mươi trượng.

Theo sau, nàng cầm xuất mấy bình Lý Trường Thọ trước kia đưa nàng linh đan, nhưng đem dung tiên đan thả trở về.

Án nàng tính nét, kia dung tiên đan là quả quyết không có khả năng dùng ...

Cái khác tam loại đan dược, là Lý Trường Thọ vi Linh Nga chuẩn bị tốt 'Độ kiếp phần món ăn' ... Nhất tiêu bộ phân.

Đệ nhất loại đan dược là tăng lên tự thân đối lôi đình sức chống cự, đệ nhị loại đan dược khả liên tục tính phát ra dược lực, không ngừng khôi phục tự thân pháp lực, đệ tam loại đan dược khả liên tục chữa thương khôi phục huyết khí...

Khó nhất luyện chế, tự nhiên là đệ nhất loại đan dược, cùng đáng vẻ so, sau lưỡng chủng đều có vẻ phổ thông chút.

Không trung, kiếp vân đã bắt đầu nhanh chóng hội tụ, một mảnh thật lớn mây xám tại chậm rãi xoay tròn...

Lý Trường Thọ tản mắt quanh mình đại trận, thân hình lập tức lui về phía sau.

Hữu Cầm Huyền Nhã sau lưng hỏa lân cái hộp kiếm nhẹ nhàng run mình, hạ một cái chớp mắt, kia bả đại kiếm phóng lên cao, tại không trung vỡ ra, hóa thành tổng cộng ba mươi sáu bả thiêu đốt thanh huyền chân hỏa phi kiếm.

Phía trên, kiếp vân hạ lôi ban lóng lánh, đạo thứ nhất thiên kiếp sắp hạ xuống!

Hữu Cầm Huyền Nhã đồng thời khởi kiếm chỉ, trong miệng khẽ quát một tiếng: "Tán!"

Ba mươi sáu bả phi kiếm nhất tề tản ra, Hữu Cầm Huyền Nhã thân hình chậm rãi lên không, thoáng ngửa đầu, kia trương lãnh diễm tuyệt mỹ mặt cười thượng, không có một tia e ngại, chỉ có kiên nghị cùng quả quyết.

Ca ——

Một đạo lôi đình thẳng tắp đập lạc, cho dù là tại chỗ đó tiêu thế giới, thiên kiếp oai, vẫn như cũ như thế bá đạo!

Đã muốn tại mười dặm ở ngoài Lý Trường Thọ chậm rãi gạt đầu, trước đây mình đối Hữu Cầm Huyền Nhã dặn dò, nhưng thật ra phát huy một ít hiệu quả...

Bảo đồ ở ngoài;

Hai tòa tiên đảo, bên hồ các nơi, tam giáo tiên nhân, nhao nhao bị bảo đồ thượng xuất hiện kia nhất tiêu đóa mây xám hấp dẫn.

Không nghĩ tới, còn có loại này tiêu tiết mất...

Bọn họ tiên thức vẫn chưa chịu ảnh hưởng, phần lớn hưởng tới Hữu Cầm Huyền Nhã sở tại nơi hội tụ mà đi...

Án Tiệt Giáo giáo nội truyền thống, nhìn thấy loại này trận trượng, lập tức có cái Thiên Tiên cảnh lão giả đứng dậy, đầu tiên là mãnh liệt rút ra nhất khẩu lương khí, rồi sau đó kinh ngạc nói:

"Dĩ nhiên là thành tiên thiên kiếp đứng hàng thứ thứ sáu bát hoang bát khó khăn ba mươi hai tiên cầm kiếp!"

Vân thượng địa thượng, cũng nhiều một ít tiêu đàm tiếng:

"Hảo cơ duyên, tại bảo đồ trung có thể đưa tới thiên kiếp."

"Mới bản đạo bấm ngón tay suy tính, này là Nhân Giáo Độ Tiên Môn đệ tử, tựa hồ là kêu Huyền Nhã, tư chất quả thực không sai."

"Nhân Giáo có phúc, có phúc khí a."

Mà lúc này, tối khẩn trương tự nhiên là Độ Tiên Môn chúng tiên cùng chúng đệ tử.

Tửu Cửu tay nhỏ bé nắm rượu hồ lô, khăn trang đến thường thường ngựa đầu quán nhất khẩu, tiên thức nhìn bảo đồ nội, kia từng đạo thiên kiếp không ngừng đối Hữu Cầm Huyền Nhã đánh rớt tinh hình, Tiểu sư thúc quả thực đồ mờ hôi hột.

Quý Vô Ưu chường môn nhưng thật ra khóe miệng mỉm cười, lúc này hẳn đã muốn nhìn ra, Hữu Cầm Huyền Nhã tối thiểu năng chống được thứ tám đạo thiên kiếp.

Mà thứ tám đạo thiên kiếp hạ xuống, sống hay chết, ngũ ngũ nửa nợ nửa kia.

Này kỳ thật, đã là tương đối không sai thành công xác suất .

Thành tiên thiên kiếp kỳ thật đều thập phần nhanh chóng, trước sau bất quá chốc lát sẽ phách hết chạy lấy người.

Dù sao Thiên Đạo lão gia cũng bề bộn nhiều việc, Hồng Hoang luyện khí sĩ số đếm quá lớn.

Thành tiên đối cái người mà nói là khó lường đại sự, nhưng đối Thiên Địa mà nói, nhưng chỉ là nhất chỉ con kiến dài cánh, nhất chỉ nòng nọc thay đổi thái, không có gì cùng lắm thì.

Nhưng mà, Quý Vô Ưu rất nhanh liền nhíu hạ đầu mi, khóe miệng ý cười cũng chậm chậm thu liễm.

Thứ sáu đạo thiên kiếp, Hữu Cầm Huyền Nhã đã ứng đối thích đáng, nhưng năng pháp bảo hỏa lân cái hộp kiếm bị thiên kiếp đánh tan, tự thân nguyên thần bị thiên kiếp gây thương tích...

Lúc này, Hữu Cầm Huyền Nhã ứng đối thiên kiếp phương pháp, đã là nhất tề dùng ra;

Nàng toàn thân cũng nhiều từng đạo cháy đen dấu vết, thoát nhìn có chút chật vật.

Thứ bảy đạo thiên kiếp dĩ nhiên tại nổi lên, kiếp vân phía trên hóa xuất màu xám bách chim bay vũ dị tượng, Hữu Cầm Huyền Nhã tự thân khí tức... Đã là có chút không khoái...

"Nguy rồi, " Quý Vô Ưu chậm rãi phun ra này hai chữ, phía sau sáu mươi dư danh Độ Tiên Môn tiên nhân, đệ tử, nhất thời càng lo lắng.

Lý Trường Thọ giờ phút này cũng tại nhíu mày, nhìn chăm chú vào giữa không trung đứng kia đạo bóng hình xinh đẹp.

Nàng phải năng khiêng quá thứ bảy đạo thiên kiếp, nhưng thứ tám đạo thiên kiếp...

Quả nhiên, đột phá quá nhanh, căn cơ bất ổn, vội vàng độ kiếp quả thật có chút miễn cưỡng.

Nhưng chớ nói Lý Trường Thọ lúc này thượng chưa tu thành Kim Tiên, liền là tu thành Đại La, đối mặt loại này tình hình, cũng vô pháp xuất thủ bảo vệ Hữu Cầm Huyền Nhã.

Tùy tiện xuất thủ nếu không vụ sự vô bổ, còn có thể rước lấy Thiên Phạt.

Thành tiên thiên kiếp, chi có thể mình đi khiêng.

Tư chất xuất chúng liền muốn chịu đựng rất cao khó khăn khiêu chiến, đây là Thiên Đạo ngang hàng.

Lý Trường Thọ chậm rãi nhắm mắt lại, tóm lại cũng là cùng Hữu Cầm Huyền Nhã có chút giao tình, mượn năng tay làm rất nhiều sự, đáy lòng khó tránh khỏi có chút không tha...

Chính lúc này, thanh linh nghe Hữu Cầm Huyền Nhã phát ra một tiếng quát nhẹ!

Nàng thân hình đột nhiên hướng tới phía dưới lao xuống, trực tiếp chui vào nhất chỉ pháp gia lồng chim trung, theo sau thân chu pháp lực trào ra, chuẩn bị ngành kháng thứ bảy đạo thiên kiếp!

Chúng tiên nhất thời có chút nghi hoặc, này là... Gì pháp bảo?

Còn có thể ngăn cản thiên kiếp bất thành?

Mà Lý Trường Thọ nhất thời hiểu được Hữu Cầm Huyền Nhã tính toán!

Cơ hồ nàng vừa mới trốn hảo, nhất chùm màu xanh lôi quang tự không trung đập lạc, nó nội phảng phất có nhất chỉ chi loài chim bay tại gào thét, nháy mắt đánh trúng kia chỉ đại số hiệu lồng chim!

Nhất thời giữa, lôi quang bùng nổ, kia lồng chim hóa thành nhất khối lôi cầu, vô số lôi đình hướng tới bốn phương tám hướng bay loạn, quanh mình trăm triệu rừng cây đảo mắt đã bị san bằng!

Một cỗ thiên kiếp lực bùng nổ mở ra, pháp gia lồng chim nháy mắt bị đập vỡ vụn, mà hai mươi ngoài triệu, một khác chỉ thượng không dùng quá pháp gia lồng chim, cũng bị thiên kiếp lực trực tiếp hủy diệt!

Lý Trường Thọ đáy lòng âm thầm gật đầu... Quả nhiên, thứ này mỗi người độ kiếp thời, nhiều nhất chỉ có thể dùng một lần.

Nhưng Thiên Đạo, ngầm đồng ý loại này mưu lợi thủ đoạn!

Chốc lát lôi quang tiêu tán, Hữu Cầm Huyền Nhã lại phóng lên cao, nhất bả bả phi kiếm tự các nơi bay tới, quay chung quanh ở tại nàng thân chu.

Giờ phút này nàng khí tức, thương thế, cùng thứ bảy đạo thiên kiếp hạ xuống trước, cơ hồ giống như đúc!

Vén vén chỉ là pháp lực có chút lỗ lã.

Tam giáo chúng tiên đỉnh đầu, nhất thời toát ra nhất cái lại nhất cái dấu chấm hỏi...

Lý Trường Thọ mỉm cười, đáy lòng đối Hữu Cầm Huyền Nhã dựng thẳng cái ngón tay cái.

Chủ động buông tha thứ bảy đạo thiên kiếp, dùng mình mạnh nhất trạng thái đi nghênh đón thứ tám đạo chung cực lôi kiếp, đã năng nhượng mình có càng nhiều nắm chắc, có thể tận khả năng tiếp nhận thiên kiếp cấp chỗ tốt.

Hữu Độc sư muội cũng không ngoan cố, chỉ là ngày thường thiếu điểm tình thương thôi.

'Nhưng thật ra không lãng phí này hai chỉ lông chim, cố lên đi, Hữu Độc sư muội, hy vọng người thành tiên sau đó độc tính năng dần dần tiêu tán.'

Nhưng mà...

Lý Trường Thọ tâm niệm mới vừa dừng, không trung đã có nhất chỉ lôi phượng giương cánh lao xuống, đánh về phía Hữu Cầm Huyền Nhã!

"Kiếm khởi!"

Hữu Cầm Huyền Nhã một tiếng quát nhẹ, tay phải đồng thời kiếm chỉ, chỉ hướng không trung, thân chu phi kiếm vờn quanh, tàn phá làn váy cùng tóc dài phát phới, nghênh hướng kia chỉ lôi phượng!

Giờ khắc này, quang hiệu kéo mãi, tư thế mãi phân!

Nếu không phải Hữu Cầm Huyền Nhã trong miệng hô câu kia, tuyệt đối sẽ cho Lý Trường Thọ lưu lại không sai thiên kiếp xem xét thể nghiệm.

"Trường Thọ sư huynh, Huyền Nhã con đường phía trước chờ người!"

Nói xong, lôi, người dĩ nhiên chạm vào nhau, đạo đạo thiểm điện loạn phách, này phiến tiểu Càn Khôn trong thiên địa tràn đầy màu xanh lôi quang...

-----oOo-----

Một trăm sáu mươi sáu chương xem ta ánh mắt hành sự

'Con đường phía trước chờ người, chờ người, người...'

Chờ người muội a!

Không trung kia tàn sát bừa bãi lôi quang, bay loạn hồ quang, đầy trời sóng xung kích, theo Lý Trường Thọ, hoàn toàn chính là nhất sóng độc khí phá!

Là hồi ứng, Lý Trường Thọ cũng chấp tay, xoay người thi triển thổ độn.

Tái kiến, cáo từ, sau hội không hẹn!

Đem pháp gia lồng chim tặng ở Hữu Cầm Huyền Nhã độ thiên kiếp sở dụng, xem như Lý Trường Thọ là sư huynh, đối Hữu Cầm Huyền Nhã đương nhật tại Thánh Nhân tượng trước đưa tới Thánh Nhân đạo vận, một chút tiểu khen thưởng.

—— Lý Trường Thọ cảm thấy, mình có thể được đến Thánh Nhân nhìn quen mắt, cùng cái này sự phân bắt chốt mở hệ.

Đến nay tam giáo đại lão đến rồi non nửa, mấy trăm nhà tam giáo tiên tông tại chỗ đó hội tụ, Hữu Cầm Huyền Nhã bằng vào pháp gia lồng chim ngạnh kháng một đạo thiên kiếp, bản thân cũng đã nhượng hần thừa nhận rồi thật lớn phong hiểm.

Nhưng Lý Trường Thọ đồng thời không ngại điểm này;

Này là hần trước suy nghĩ không chu toàn, đem pháp gia lồng chim tặng cho Hữu Cầm Huyền Nhã thời, không thể đầy đủ cân nhắc đến vậy thời tình hình, này thuộc về chính hần thất sách, trách không được Hữu Cầm Huyền Nhã.

Trọng điểm là, này muội tử độ kiếp liền độ kiếp, không có việc gì đề 'Trường Thọ' hai chữ làm chi!

Hần cùng Thiên Đạo là huynh đệ ư? Nhìn hần mặt mũi thượng, thiên kiếp uy lực năng yếu bớt vài phần?

Lý Trường Thọ đáy lòng một trận rối rắm, thổ bỏ chạy không mau không chậm, mà lại đi tới nửa đường, lại âm thầm sờ soạng trở về.

Còn có việc muồn cùng Hữu Cầm Huyền Nhã dặn dò, bằng không mình chỉ sợ thật sự hội rước lấy phiền toái.

Cái này ăn khớp hơi chút có chút nhiều:

【 pháp gia lồng chim có thể ngạnh kháng nhất sóng thiên kiếp, mà lại hôm nay Hữu Cầm Huyền Nhã đã muốn làm làm mẫu, Thiên Đạo cũng đáp ứng việc này.

Như pháp gia lồng chim tại Hồng Hoang sóng trung cập mở ra, độ kiếp xác xuất thành công có lẽ hội bởi vậy tăng đại rất nhiều, năm này tháng nọ, tiên nhân số lượng sẽ nhiều ra rất nhiều, trong thiên địa chuyện xấu cũng sẽ tăng đại rất nhiều.

Này có lẽ hội làm cho lượng kiếp trước thời hạn đến nơi, mà lại uy lực tăng cường.

Kia đến lúc đó, Lý Trường Thọ cái này độ kiếp lám bừa khí · 'Pháp gia lồng chim' khai sáng giả, tất hội chịu nhân quả liên lụy! 】【

Thứ này, chỉ có thể tại mình thân chu cái vòng nhỏ hẹp lý dùng.

Lý Trường Thọ đáy lòng tinh tế cân nhắc, thử suy diễn một chút Hữu Cầm Huyền Nhã nào đường về, chuẩn bị hơi sau khuyển bảo từ.

Cùng lúc đó, hắn đã muốn âm thầm đối Hùng Linh Ly truyền thanh, nhượng nàng hướng tới xa xa nào đó cái góc ẩn nấu, hơi sau mình sẽ đi tìm nàng hội hợp...

Lúc này tất nhiên có đại lượng tiên thức nhìn chăm chú vào Hữu Cầm Huyền Nhã, Lý Trường Thọ vẫn chưa tới gần, tại hai mươi lý ở ngoài một chỗ rừng trúc trung chui xuất lai.

Cùng rất nhiều cùng thể hệ luyện khí sĩ một loại, Lý Trường Thọ khoanh tay mà đứng, nhìn chăm chú vào không trung mới vừa độ qua lôi kiếp, chính đắm chìm trong tiên quang trung, từ phạm khu hóa thành tiên linh thể Hữu Cầm Huyền Nhã.

Giờ phút này Hữu Cầm Huyền Nhã tựa hồ lâm vào nào đó cái huyền diệu cảnh giới, lập tức liền muốn nhắm mắt ngưng thần...

Phi thăng?

Lý Trường Thọ đầu mi nhăn khắn, kiên nhẫn đợi một trận, đợi Hữu Cầm Huyền Nhã mở nhãn sư tầm mình tâm tích, mới dùng tiên thức truyền thanh, dặn dò nàng vài câu:

"Sư muội, người đáy lòng như có cảm ngộ, hơi sau lập tức nguyên địa ngồi xuống tu hành, bên ngoài tiên nhân hội kéo người đi ra ngoài.

Có người vẫn kia lồng chim, người thì nói là ta tặng cho.

Vật ấy ta từ môn nội sách cổ sưu lai, vốn chỉ có số kiện, đến nay chỉ còn hai kiện, nó liên lụy nhân quả quá lớn, truyền lưu sau khi rời khỏi đây quả thiết tưởng không chịu nổi.

Đương nhiên, người cũng bắt muốn đa nghĩ, vì huynh chỉ là niệm tại người ta đồng môn tình nghĩa, cũng không phải đối với người có bất luận với tôi, mới cho người loại này pháp khí.

Mau chút cảm ngộ đi, này đối với người mà nói phải là tốt cơ duyên."

Hữu Cầm Huyền Nhã nghe vậy, nhất thời ánh mắt chớp động, mới vừa ngưng tụ thành tiên thức nhanh chóng tìm được rồi Lý Trường Thọ tung tích...

Lý Trường Thọ đối nàng nhẹ nhàng vuốt cằm, xoay người hướng tới rừng trúc ngoài đi đến.

Lần này, 'Đồng môn tình nghĩa' bốn chữ, đã là trực quan biểu lộ mình thái độ;

Hắn cũng không tin, Hữu Cầm Huyền Nhã còn có thể có bất luận hiểu lầm!

Không trung, cả người tản ra trong suốt ánh sáng nhạt, tại mỹ này điều đại đạo thượng lại bước ra vài bước Hữu Cầm Huyền Nhã, tiên thức nhìn theo Lý Trường Thọ bóng lưng, đáy lòng sâu kín thờ dài...

'Su huynh bóng lưng đều là như thế tiêu sái, đem như thế quý trọng vật kia cùng ta lai dùng, cũng không niệm hồi báo.

Mà ta nhưng còn đang suy nghĩ, nên như thế nào mới có thể báo đáp sư huynh cho ta này lòng chim tránh né thiên kiếp ân đức.

Sau này, duy dĩ mệnh tương báo mà thôi.'

Hữu Cầm Huyền Nhã đối Lý Trường Thọ phương hướng ly khai làm cái đạo vái chào, rồi sau đó nhắm mắt ngồi xếp bằng tại tường vân phía trên, bạn kia êm tai để nghe tiên lạc, tiến nhập ngộ đạo cảnh.

Phi thăng.

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ đáy lòng đã muốn đang không ngừng suy nghĩ.

Bên ngoài nói không chừng, đã muốn có tiên nhân đi tìm mình chương môn bọn họ

...

Loại này năng ngành kháng một đạo thiên kiếp vật, quả thật đủ để cho đại tiên tông kéo phía dưới da, đi tìm Độ Tiên Môn hoá, cầu.

Mình lúc này tại này bảo đồ trung, không thể ra ngoài ứng đối...

Sư phụ lúc đầu độ kiếp, tại người nhiều như vậy nhìn chăm chú hạ, dùng quá pháp gia lòng chim, môn nội chấp sự, trưởng lão, tất nhiên có người biết được việc này.

Vi nay kể, chỉ có bằng giấy đạo nhân thông tri Linh Nga, nhượng Linh Nga cầu kiến Tử Thi, lại thông qua Tử Thi liên lạc Tử Ô sư bá...

Nói làm liền làm, Lý Trường Thọ tâm thần khẽ nhúc nhích, nhất tâm nhị dụng, giấu ở sư muội bên cạnh giấy đạo nhân bị nháy mắt mở ra.

Nhưng mà, giấy đạo nhân mới vừa mở ra, Lý Trường Thọ liền nghe được ào ào tiếng nước, cùng với Linh Nga tắm rửa thời thường xuyên hừ cười nhỏ...

Sự cấp tòng quyền, Lý Trường Thọ cũng bất chấp tị hiềm .

"Sư muội!"

Giấy đạo nhân truyền thanh hô câu, Linh Nga nhất thời nhất run run, đầu co rút lại vào nước thùng trung, toát ra liên tiếp ùng ục bọt khí.

Một lát sau, đã muốn mặc chỉnh tề Linh Nga, vội vã địa đóng cửa nhà cỏ quanh mình số nặng trận pháp, cách dùng lực chung làm tóc dài, vội vàng bay đi Phá Thiên Phong.

...

Một khác mặt...

Đội Hữu Cầm Huyền Nhã thân chu dị tượng tiêu tán, nhất chùm kim quang tự thiên ngoại mà đến, đánh vào Hữu Cầm Huyền Nhã thân thượng.

Này kim quang vẫn chưa quá nhiều nàng, đem nàng trực tiếp từ bảo đồ Càn Khôn nhiếp chạy, để đặt ở tại Độ Tiên Môn nhập tọa khu vực...

Nhất thời, Độ Tiên Môn mọi người xông tới;

Nhưng chương môn Quý Vô Ưu nhanh chóng điếm xuất một đạo kết giới, đem Hữu Cầm Huyền Nhã hộ ở tại trong đó.

"Chớ có kinh ngạc nàng, nàng đang ở được mình cơ duyên."

Có trưởng lão cười nói: "Này liền là phi thăng rồi, Huyền Nhã nói không chừng năng vừa mới đột phá Nguyên Tiên cảnh, bước vào Chân Tiên hành trình nhóm."

"Hữu Cầm sư điệt đương thật lợi hại."

"Trở về sau đó hảo hảo ngợi khen một phen mới là."

"Nói lên Hữu Cầm sư điệt cùng Trường Thọ sư điệt... Chắc."

"Chà chà chặc..."

Mọi người tinh thần phấn chấn rất nhiều, cũng muốn đến Hữu Cầm Huyền Nhã tại đối mặt thứ tám đạo thiên kiếp thời, tại chúng mắt nhìn trùng hạ hô lên câu kia 'Tuyên cáo' .

Cái khác hai nhà đại giáo chúng tiên tông hiệu hay không, bọn họ cũng không biết được.

Nhưng Nhân Giáo tiên tông một đám thịnh hành đạo lữ phong, như thế nào nghe bất xuất, này là Hữu Cầm Huyền Nhã tại đối mặt sinh tử thời, đối mình người trong lòng phát ra đạo lữ tuyên ngôn?

Mà Vong Tình thượng nhân cùng vài vị trưởng lão, nhưng đến Quý Vô Ưu bên cạnh, mặt lộ vẻ ưu phiền sắc địa nói gì...

"Thật tốt."

Tửu Cửu ôm hồ lô lớn, khuôn mặt ứng đỏ, nhìn kết giới nội Hữu Cầm Huyền Nhã, nhẹ giọng cảm khái .

Các nàng Tiểu Quỳnh Phong tam ăn hóa, khụ, Tiểu Quỳnh Phong tam tiên tử, cuối cùng lại có một thành tiên, hiện tại chỉ còn lại có tiểu Linh Nga !

Tửu Ô làm mất đi bên cạnh chấp tay sau lưng đã đi tới, đối Tửu Cửu truyền thanh nói: "Hảo gì! Ngẫm lại chính ngươi ơ, ta hảo sư muội!"

Tửu Cửu nháy mắt mấy cái, đối ngũ sư huynh truyền thanh trở về câu: "Này có gì không tốt ? Huyền Nhã đều thành tiên rồi, còn bay."

"Ngươi khả nghe thấy nàng hô gì ?"

"Hô... Ôi chao?"

Tửu Cửu cuối cùng phản ứng lại đây, cặp kia mắt to chớp chớp, nhất thời cười thành trắng non loan loan...

"Hắc hắc hắc, chẳng lẽ Huyền Nhã đối tiểu thọ thọ có ý tứ?"

Này khả có ý tứ rồi, tiểu Linh Nga là hỉ hoan tiểu thọ thọ , hiện tại Huyền Nhã cũng công khai biểu thị rồi, oa...

Chẳng lẽ tiểu Linh Nga muốn cùng Huyền Nhã đánh lên rồi?"

Tửu Ô nhin không được một tay phù ngạch, cười khổ tiếp tục truyền thanh:

"Ta nói tiểu cửu, ngươi chẳng lẽ không phát hiện, ngươi đối Trường Thọ sư diệt cũng có chút... Có điểm bất đồng tầm thường ư?"

"Ai, ngũ sư huynh ngươi hiểu lầm rồi, " Tử Cửu khoát tay, truyền thanh nói: "Trước tứ sư tỷ theo ta nhắc tới quá việc này, ta còn tại tiểu thọ thọ nơi đó nào loạn chê cười.

Sau lại ta mới suy nghĩ cẩn thận, ngũ sư huynh ngươi cùng tứ sư tỷ hai người cả ngày ngáy ngáy méo mó, trong đầu chính là nghĩ kia chút khanh khanh ta chuyện của ta, không nghĩ thiên mới là lạ!

Ta đi Tiểu Quỳnh Phong, phải đi hỗn rượu ăn thịt làm đan đậu, đạo lữ với ta mà nói cũng không phải gì chuẩn bị vật, hơn nữa ta đối tiểu Trường Thọ ý lại, càng như là... Ân... Tử đồ đối nhượng rượu sư chung tình đi.

Tu tiên đa tịch mịch, có người theo giúp ta giải buồn là đủ rồi."

Tử Ô nhất thời á khẩu không trả lời được, nhìn mình Tiểu sư muội;

Tử Cửu ánh mắt nhưng thật ra thập phần trong suốt, khóe miệng tươi cười cũng có chút thoải mái.

"Thật là như thế này?"

Tử Ô nhíu mày hỏi câu, vừa muốn tiếp tục vấn Tử Cửu, đột nhiên cảm giác được truyền tin ngọc phù đang không ngừng nhảy lên.

Phu nhân đường tàu riêng, không dám bắt xem!

Tử Ô đem truyền tin ngọc phù cầm trong tay, bên trong nhất sợi tiên thức chui vào mình tâm hải, hóa thành vài câu ngôn ngữ.

Thập đạo nhân bất giác hơi chút ngẩn ra.

Tử Cửu thấy thế lật cái xem thường, chính là không đa phản ứng mình ngũ sư huynh, tiếp tục nhìn càng phát ra thanh tú Hữu Cầm Huyền Nhã, trong đầu đã muốn bắt đầu hiện ra nhất tràng ba người tuồng.

—— mặc quần áo cái loại này.

Không bao lâu, mấy danh Nhân Giáo Kim Tiên dắt tay nhau tới tìm Độ Tiên Môn chương môn Quý Vô Ưu, nói kia Hữu Cầm Huyền Nhã độ kiếp thời 'Lồng chim' sự.

Quý Vô Ưu khụ nửa ngày, chính là nói không nên lời cái nguyên cớ lai;

Một bên Vong Tình thượng nhân lập tức truyền thanh hỏi han môn nội trưởng lão, chấp sự, không ít người bấm ngón tay suy tính, đều suy tính không đến, kia chỉ có thể ngăn cản thiên kiếp lồng chim là người phương nào sở làm.

Nhưng mà, pháp gia lồng chim lúc đầu từng tại Tề Nguyên độ kiếp thời xuất hiện quá, có đi theo tới môn nội Chân Tiên chấp sự nhớ tới, phải đi tìm Vong Tình thượng nhân bẩm minh việc này.

"Tiểu Quỳnh Phong?"

Vong Tình thượng nhân nhẹ nhàng nhíu mày, gần đây này Tiểu Quỳnh Phong dị trạng, quả thật càng ngày càng nhiều .

Chính lúc này, Tửu Ô vội vàng bận rộn bận rộn từ một bên tới rồi, hô tiếng: "Su phụ! Đệ tử biết kia lồng chim lai lịch!"

"Giảng."

Tửu Ô vội vàng truyền thanh: "Kia lồng chim là môn nội một vị Chân Tiên trưởng lão đi về cõi tiên trước lưu lại , năm đó này vị trưởng lão, thọ chí đại nạn, nhưng dưới gối vô đệ tử, tiên lực suy nhược bất kham, như phạm nhân lão ông một loại.

Hắn đi về cõi tiên trước mấy tháng, một mạch là do Bách Phạm Điện sai khiến Tiểu Quỳnh Phong đệ tử Lý Trường Thọ hầu hạ, trưởng lão trước khi đi, để lại cho Trường Thọ sư điệt một môn cắt giấy thành người thần thông, cùng với người này vì pháp gia lồng chim chi bảo vật.

Nhưng này bảo vật như thế nào làm , chúng ta đương thật không hiểu.

Vật ấy còn thặng cuối cùng hai kiện, là Trường Thọ sư điệt cấp chính hắn, cùng hắn sư muội sở lưu..."

Vong Tình thượng nhân mặt lộ vẻ giật mình.

Tửu Ô theo như lời, tự nhiên là nửa thật nửa giả.

Lý Trường Thọ cắt giấy thành người thần thông, chính là được tự ở vị kia nguyên nhân đại nạn đi về cõi tiên trưởng lão, lúc này cũng chỉ là đem pháp gia lồng chim nôi, cũng đẩy đi qua.

Thuận tiện chặn đềm hạ, sau này truyền cắt giấy thành người thần thông cấp Linh Nga sư.

Vong Tình thượng nhân bấm ngón tay suy tính, rất nhanh gật gật đầu, hướng bên kia hàn huyền vài vị Kim Tiên mà đi, đối chương môn thì thăm vài câu.

Quý Vô Ưu rất nhanh liền đối ngoại nói, kia pháp lung môn nội cũng không luyện chế phương pháp, là một vị đã đi về cõi tiên trường lão sở lưu, lúc này chỉ còn cuối cùng hai kiện, là kia trường lão tặng cho đệ tử tự thân muốn dùng.

Lại cầu bảo vài vị Kim Tiên mặt lộ vẻ tiếc nuối sắc thái, cũng vẫn chưa cưỡng cầu, nhao nhao cáo từ mà đi.

Quý Vô Ưu còn chưa nhập tọa, lại có Kim Tiên đến đây...

Bất quá nửa ngày công phu, lục tục liền có hơn mười nhà tam giáo đạo thừa, đến đây hỏi han pháp gia lồng chim sự.

Quý Vô Ưu chương môn mệt mỏi ứng đối, rõ ràng lập cái mộc bài, mặt trên viết rõ ràng kia lồng chim cũng không phải Độ Tiên Môn môn nội luyện chế, mà là một vị trường lão sở lưu thượng cổ vật, bọn họ không có luyện chế phương pháp...

Như thế, này mới miễn cưỡng ổn định cục diện.

Nhưng mà về việc này phiền toái, cũng không tính hết.

Chúng đệ tử tiến vào bảo đồ tổng cộng bảy ngày sau, bảo đồ nội đại bộ phận yêu thú hung thú bị trừ không, đại bộ phận bảo vật bị cầm lấy, lần này 'Đệ tử đấu pháp' mất tích, cũng liền cáo một đoạn lạc.

Tam giáo hòa khí, không tiện bài danh từ, phân cao thấp, loại này xử lý thật cũng thập phần cao minh.

Mặt sau đã nhiều ngày, Lý Trường Thọ cùng Hùng Linh Ly tiếp tục đấu đi.

Huyền Đô Đại Pháp Sư đã muốn đi rồi, Hữu Cầm Huyền Nhã trừ yêu, độ kiếp, phi thăng, đã muốn cho bọn hắn Độ Tiên Môn cùng Nhân Giáo đạo thừa xuất tẩn nổi bật, Đại Pháp Sư công đạo 'Nhân Giáo dương oai', cũng coi như giao một phần đạt tiêu chuẩn giải bài thi.

Bọn họ quả thật không cần đa làm cái gì.

Đã nhiều ngày, Lý Trường Thọ ngay tại bảo đồ trung không ngừng phân tích, phân tích lần này pháp gia lồng chim bất ngờ bại lộ, sẽ cho mình mang đến gì ảnh hưởng.

Đẩy lui tính đi, Lý Trường Thọ vẫn chưa phát hiện quá lớn hung hiểm, nhiều lắm là sẽ có người khó xử, kiên chiêu phá chiêu tự khả hóa giải.

Độ Tiên Môn sau lưng có Đại Pháp Sư thân ảnh, cũng không phải ai đều cảm động

Đội thứ bảy nhật, Xiển Giáo phúc đức Kim Tiên Vân Trung Tử lại xuất thủ, đem chúng đệ tử từ bảo đồ trung nhiếp xuất, từng người đưa hồi nguyên bản vị trí.

Lý Trường Thọ cùng Hùng Linh Ly vừa mới đứng vững, Tửu Ô liền đã đi tới, mang theo hắn đi tìm chương môn không lo đạo nhân...

Quý Vô Ưu ho khan vài tiếng, nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ, truyền thanh hỏi:

"Kia lông chim, người chính là sợ dính nhân quả?"

"Ân, " Lý Trường Thọ tâm niệm nhanh quay ngược trở lại, rất nhanh liền gật đầu ứng tiếng.

Quý Vô Ưu trầm ngâm vài tiếng, truyền thanh nói: "Hơi sau nhất định phải nói chết, người chỉ còn hai chỉ kia vật, trừ người cùng người sư muội ở ngoài, chớ có lại cấp bất luận kẻ nào dùng."

Lý Trường Thọ đáy lòng thở dài, thấp giọng nói: "Đa tạ chương môn bảo vệ."

Quý Vô Ưu lạnh nhạt nói: "Người là bản Đạo Môn nội đệ tử, thuộc bản phận sự thôi."

Hơi sau tam giáo tiên nhân nhất chạy, tất sẽ có người đến đây sinh sự, càn quấy, đến lúc đó... Người xem bản đạo ánh mắt hành sự."

"Đệ tử hiểu được."

-----oO-----

**Một trăm sáu mươi bảy chương người cảm thấy ta khả năng thiết thòi rồi,
nhưng. . .**

"Biểu huynh, kia chút các tiên bối đều bụi đi rồi."

Hùng Linh Ly ngửa đầu nhìn không trung, nhỏ giọng nói thảm một câu.

Tại bên người nàng âm ảnh trung ngồi xuống Lý Trường Thọ chậm rãi gật đầu, cũng bắt đa ngẩng đầu đi xem, chỉ để ý cúi đầu suy tư.

Ngắm nhãn đang ở kết giới trung cảm ngộ tu hành Hữu Cầm Huyền Nhã, Lý Trường Thọ đáy lòng hơi hơi run rẩy.

Hắn tại cầu tứ một loại tên là 'Nghịch · hùng tâm đan' tiên đan, chuẩn bị về sau dùng để khắc chế Hữu Độc sư muội độc công...

Lần này pháp gia lồng chim giúp Hữu Độc độ qua thiên kiếp, Lý Trường Thọ đối trước đây lợi dụng nàng vài lần, cũng sẽ không có thua thiệt.

'Hồi sau nàng lại đến Tiểu Quỳnh Phong, liền tị mà không thấy, cũng bắt muốn đi cáo biệt đi.'

Như thế, cũng khả dần dần giảm bớt liên lụy, tránh cho sau này lại bị nàng gặp phải càng nhiều nhân quả.

《Ôn Tự Kinh》 có ngôn: Bằng như đa, sự vô tròn, hữu như quả, miễn tai họa bất ngờ.

'Ta. . . Thành bất lừa dối ta!'

Lý Trường Thọ đáy lòng khẽ lắc đầu, kỳ một câu tiên lộ dài ninh, nói một tiếng an tâm trường sinh.

Về phần pháp gia lồng chim...

Các vị 'Nguồn nước và dòng sông' đại tiên rời khỏi, đại biểu cho lần này tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội chính diễn kịch hạ màn;

Nhưng đối địa thượng này chút tam giáo tiên tông mà nói, còn có thể có các loại rườm rà dư vị.

Không Hư chương môn sở lo lắng có người sẽ đến sinh sự, phải không xa ...

Quả nhiên, tam giáo chúng tiên vừa mới tan cuộc, Nhân Giáo tiêu dao tiên tông cùng cái khác tứ nhà tiên tông chương môn, cùng nhau tới tìm Quý Vô Ưu.

Quý Vô Ưu hàn huyền ứng đối vài câu, đã đem Lý Trường Thọ tìm đi qua.

"Trường Thọ a, " Quý Vô Ưu cười cười, cho Lý Trường Thọ một ánh mắt, "Lại đây kiến quá này các vị tiền bối."

"Tôn chương môn khiến."

Lý Trường Thọ hướng trước, đối suy nghĩ trước này tam nam hai nàng năm vị lão thần tiên, làm cái tiêu chuẩn đạo vái chào, cái trán hơi hơi kiến hãn, thoáng có chút khẩn trương, nói:

"Độ Tiên Môn đệ tử Lý Trường Thọ... Bái kiến năm vị chương môn."

Có vị lão ầu đầy mặt tươi cười, đầu tiên là ôn tiếng nói: "Ngươi nhưng thật ra hảo phúc duyên."

Tự nhiên là đang nói Hữu Cầm Huyền Nhã câu kia tuyên cáo sự.

Quả nhiên, này năm người không tiếp xúc hẳn đạo khu, gần gũi cũng nhìn không thấu thứ sáu bản 《quy bí quyết》... Lý Trường Thọ đáy lòng hơi chút nhẹ nhàng thờ ra.

Theo sau, này lão ầu tiếp tục ôn tiếng nói: "Trường Thọ ngươi cũng biết, ngươi kia lòng chim, năng nhượng bao nhiêu hội hủy ở thiên kiếp trung Nhân Giáo đệ tử, khả độ thành tiên thiên kiếp?"

Ta biết ngươi cũng không luyện chế phương pháp, nhưng có không đem nó cảm xuất lai, nhượng ta đẳng tham tường tham tường.

Nói không chừng, liền khả tìm ra luyện chế phương pháp, vậy ngươi liền là đại công nhất kiện, bản đạo đều có hậu lễ dâng."

Hậu lễ...

Lý Trường Thọ coi nhãn chương môn, không lo đạo nhân đối hẳn nhẹ nhàng trát hạ nhãn...

Này là, mấy cái ý tứ?

Lý Trường Thọ thoáng nhíu mày, cái trán mồ hôi lạnh càng nhiều mây khối, "Còn thỉnh... Thỉnh tất cả vị tiền bối thứ tội, đệ tử chỉ sợ không thể cảm xuất vật ấy."

Kia lão ầu nhíu mày nói: "Vì sao không thể cảm xuất? Chẳng lẽ ngươi nghĩ độc hưởng? Cũng hoặc là chỉ nguyện cấp Độ Tiên Môn môn nội sở dụng?"

Lại có nhất lão giả thấp giọng nói: "Chúng ta Nhân Giáo lục tiên tông vốn là là một nhà thân, loại này tàng tư... Chỉ sợ có chút không ổn đi."

Lý Trường Thọ lại nhìn về phía nhà mình chương môn, không lo đạo nhân chính là mặt lộ vẻ khó xử...

Thôi, chương môn có chút bất dựa bài bản, ánh mắt cấp này cũng quá chậm.

May mắn hẳn trước đây đã nghĩ hảo ứng đối phương pháp.

Lý Trường Thọ vội vàng làm cái đạo vái chào, càng nói càng nhỏ giọng, thanh âm cũng nhiều vài phần bất đắc dĩ:

"Đệ tử tự nhiên không dám tàng tư.

Nhưng trợ người độ thiên kiếp, vốn là hội lây dính nhân quả...

Vật ấy mặc dù thập phần khó có thể luyện chế, nhưng tất cả vị tiên bồi môn điều động nội bộ có không ít luyện khí tông sư, nghĩ phòng chế cần phải không khó.

Tất cả vị tiên bồi đều là đại tông chương môn, khả năng bảo đảm... Vật ấy bắt truyền lưu đến Nhân Giáo ở ngoài?

Đệ tử cảm thấy, một khi vật ấy truyền lưu mở ra, như trợ thiện tiên đắc đạo, tự khả dính hẳn phúc nguyên, như trợ ác tiên đắc đạo, cũng chắc chắn thực hẳn ác quả.

Đệ tử sở tu Độ Tiên Môn 《Vô Vi Kinh》 phía trên cuộn, kinh văn lý báo cho...

Phụng vô vi mà đầy hứa hẹn phương pháp, hành thuận theo tự nhiên đạo..."

Này ngũ nhà tiên tông chương môn từng người nhú mày, nhưng lại nhất thời giữa á khẩu không trả lời được.

Độ Tiên Môn chúng tiên nghe nói lời ấy, các đệ tử hơi nghi hoặc bất giải, nhưng các vị trưởng lão chính là từng người gật đầu.

Nhất là Vong Tinh thượng nhân, nhìn chăm chú Lý Trường Thọ bóng lưng, đáy mắt đa vài phần cảm khái...

Quý Vô Ưu mỉm cười hướng trước bước ra hai bước, vừa vịn đứng ở Lý Trường Thọ cùng năm vị Nhân Giáo tiên tông chương môn giữa.

Lý Trường Thọ tâm thần lược định, biết chương môn là rất mình, kia sẽ không có non nửa buồn phiền ở nhà.

Hơi sau có cơ hội, nghĩ biện pháp đem chương môn dẫn tiến cấp Đại Pháp Sư đi, dù sao chương môn cũng là Kim Tiên, Đâu Suất Cung chạy chân sống, cũng là làm được tới...

Ân, này tuyệt đối không phải nghĩ cấp Đại Pháp Sư tìm cái tân pháp bảo người!

Một vị tóc trắng xoá lão giả cười nói:

"Này Hồng Hoang Tam Giới, Thiên Địa giữa, ai có thể thật sự không dính nhân quả?"

Trường Thọ a, người loại này, kỳ thật là có chút suy nghĩ quá độ."

"Đệ tử cũng không phải..."

Lý Trường Thọ lời nói hơi chút một chút, đáy lòng thoáng có chút kinh ngạc.

Chỉ vì tiên thức bắt đến, nguyên bản đã rời khỏi Xiển Giáo Ngọc Hư Cung chúng tiên, lại có một vị gầy gò lão thần tiên, dẫn theo lẵng hoa đi vòng vèo...

Nhìn hấn cười mây bay tới phương hướng, tựa hồ chính là muốn tới đây đây.

Vân Trung Tử!

Này vị Hồng Hoang luyện khí đại sư, chẳng lẽ... Với pháp gia lòng chim cảm thấy hứng thú?

Lập tức, Lý Trường Thọ tâm niệm chuyển động, trong miệng tiếp tục nói:

"Đệ tử cũng không phải suy nghĩ quá độ, chỉ là đơn thuần cảm thấy, vật ấy là một vị trưởng lão lâm chung nhờ vả, như ta bởi vậy vật, làm cho này vị trưởng lão chuyển thể thân rước lấy nghiệp chương, kia chẳng phải là..."

"Không có người nói loại này nghiêm trọng, " lại có nhất lão ầu cười buông tiếng thờ dài, "Người đem vật ấy cảm xuất lai, cho chúng ta xem liếc mắt một cái tóm lại vô sự đi."

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, cố ý kéo thời gian đằng Vân Trung Tử.

Đợi Vân Trung Tử cách chỗ đó còn có trăm dặm, mà lại làm ra một chút lắng nghe trạng, Lý Trường Thọ lúc này mới do do dự dự địa đạo câu:

"Cấp các vị xem liếc mắt một cái cũng không phương, nhưng, chỉ bằng có một vị luyện khí tông sư tại chỗ đó.

Như hấn nhìn, nói vật ấy không thể luyện chế mà ra, còn thỉnh các vị chương môn, hơi sau chớ có lại khó xử đệ tử.

Đệ tử đạp tu hành con đường khó khăn lắm hai trăm tuổi tác, quả thực... Tha thứ bất khởi."

Quý Vô Ưu cười nói: "Yên tâm chính là, các vị chương môn đều là chúng ta Nhân Giáo trụ cột vững vàng, như thế nào hội làm khó dễ người cái này tiểu tiểu đệ tử?"

Này hai người kẻ xướng người hoạ, nhưng thật ra đem kia mấy người tác á khẩu không trả lời được.

Kia năm vị Nhân Giáo tiên tông chương môn nhất thời bắt đầu thương nghị, bọn họ còn chưa thương nghị xuất kết quả, chợt nghe không trung truyền đến một tiếng tiểu ngữ:

"Có không cũng nhượng bản đạo nhìn một cái?"

Khi nói chuyện, Vân Trung Tử thân ảnh tại trăm dặm ngoài chột lóe tới, chính là dùng Càn Khôn Độn pháp, tại không trung để lại vài đạo tàn ảnh, tu vi triển lộ không thể nghi ngờ.

Vân Trung Tử vừa hiện thân, Quý Vô Ưu cùng cái khác năm vị chương môn, tính cả Độ Tiên Môn cùng với tả hữu hai nhà tiên tông môn nhân đệ tử, nhất tề làm đạo vái chào hành lễ, miệng nói:

"Bái kiến tiên bối (phúc đức Kim Tiên, sư bá)."

Lý Trường Thọ đáy lòng, giờ phút này là thật sự có chút không yên, lo lắng này vị đại lão nhìn thấu mình nguy trang, hội đồ tăng phiến toái.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ cũng có chút không tưởng được là, Vân Trung Tử trực tiếp đối hấn truyền thanh nói:

"Chớ có lo lắng, bản đạo giúp ngươi hóa giải này cục.

Trước đây Huyền Đô sư huynh rời khỏi thời, đối bản đạo có sở công đạo, nhượng bản đạo chớ có vạch trần ngươi thân phận.

Bản đạo từng thiếu hạ Huyền Đô sư huynh nhiều nhân tình, hôm nay ngươi mà lại an tâm chính là."

Lý Trường Thọ đáy lòng thờ dài...

Quả nhiên, có chỗ dựa vững chắc, mình quả thật năng ít tiêu phí nhiều tâm lực.

Vân Trung Tử dẫn theo lãng hoa cười khẽ tiếng, đạo câu: "Các vị đạo hữu không cần đa lễ, Trường Thọ tiểu hữu, ngươi kia năng ngành kháng thiên kiếp lồng chim, có không nhượng bản đạo khai khai nhãn giới?"

Lý Trường Thọ tiếp tục lộ ra do dự khuôn mặt, tự nhiên là muốn đem diễn kịch phần làm đủ.

Quý Vô Ưu ho khan hai tiếng, đối Lý Trường Thọ một trận trừng mắt.

Lý Trường Thọ thấp giọng nói: "Còn thỉnh tiên bối bày ra một phần kết giới, vật ấy ta đưa cho tiên bối lai xem.

Tiền bối như nói không thể luyện chế, nói vậy tất cả vị tiên bối đều sẽ tin."

Có Nhân Giáo tiên tông chương môn mắng: "Ngươi này tiểu đệ tử, sao được phòng ta đẳng cùng đề phòng cướp một loại?"

Lý Trường Thọ mặt lộ vẻ khó xử, Vân Trung Tử nhưng đứng dậy, cười nói: "Như thế nào, các vị chẳng lẽ tin bất được bản đạo?"

Này vài vị Kim Tiên vội nói không dám.

Lập tức, Vân Trung Tử lấy ra nhất chỉ bảo bình phóng ở một bên, bay tới Lý Trường Thọ trước mặt, giữ chặt Lý Trường Thọ cánh tay, cùng nhau hóa thành lưu quang chui vào này bảo trong bình.

Một đám luyện khí sĩ nhất thời xông tới;

Cũng mặc kệ bọn họ như thế nào tra xét, đều không thể dòm ngó đến này bảo trong bình nữa điểm tình hình.

Một lát sau, một đạo lưu quang bay ra, ở bên bên cạnh hóa thành Lý Trường Thọ cùng Vân Trung Tử thân ảnh.

Vân Trung Tử nhú mày suy ngẫm, trong tay không ngừng bấm đốt ngón tay, chính là thờ dài một tiếng:

"Này pháp bảo, bản đạo luyện chế bất xuất."

Quanh mình mọi người nhất thời hai mặt nhìn nhau.

Vân Trung Tử lẩm bẩm nói: "Này bất hợp luyện khí chi lý, cũng không hợp đạo pháp ý, vật ấy bản không nên còn sống thượng bảo tồn."

Bản đạo tự luyện khí đến nay, luyện chế bảo vật mấy vạn, nhưng căn bản chưa từng kiến quá loại này huyền diệu vật.

Đại đạo chí giản, giản đều có phần... Không biết nên nói diệu, hay là nên nói kỳ."

Tại chỗ đó Nhân Giáo lục tiên tông chương môn, Độ Tiên Môn trưởng lão môn nhân đệ tử, cùng với dùng tiên thức nhìn chăm chú chỗ đó chúng tam giáo tiên tông người, tất cả đều mặt lộ vẻ kinh ngạc sắc thái.

Ngọc Hư Cung phúc đức Kim Tiên Vân Trung Tử đều phỏng chế bất xuất?

Vân Trung Tử thờ dài, tại lẳng hoa trung cầm xuất nhất chỉ ngọc phù, đưa cho Lý Trường Thọ, đối Lý Trường Thọ nói: "Hôm nay bản đạo thiếu tiểu hữu một cái nhân tình, hơi sau như có việc, khả dùng vật ấy tìm ta."

Lý Trường Thọ đem ngọc phù bồng ở lòng bàn tay, biết này là Vân Trung Tử xem tại Đại Pháp Sư mặt mũi thượng, cấp mình lâm thời chống đỡ cái sân bãi...

Hắn nhớ được, Phong Thần đại kiếp nạn trung, Vân Trung Tử xem như số ít mấy cái, thật sự thi toàn quốc lự phạm nhân sinh tử tam giáo cao thủ;

Thân là Xiển Giáo Kim Tiên, biết Xiển Giáo thiên mệnh ứng ứng hộ chu quốc, nhưng còn là đi hướng ca thành vi trụ vương hiến mộc kiếm trừ Đát kị, vì chính là tránh cho sinh linh đồ thần.

Này vị phúc đức Kim Tiên cuối cùng không vào Phong Thần bảng, toàn bộ bằng phúc nguyên thâm hậu...

Mình dùng 【tĩnh điện che chắn】 đạo, nhượng này vị lão thần tiên đối tự thân luyện khí tiêu chuẩn sinh ra hoài nghi, có phải hay không... Có chút bất quá địa đạo...

Nhưng cái này, Lý Trường Thọ cũng không có biện pháp giải thích, hắn cũng chỉ là biết một chút da lông thôi, cũng không phải gì đó Pha-ra-đây đại tiên chuyển thế, tiết định ngục Kim Tiên sống lại.

"Thôi!"

Vân Trung Tử cười khẽ tiếng, khuôn mặt hơi thất ý, dẫn theo lẳng hoa xoay người bay về phía vân đoàn, không ngừng lắc đầu thở dài, lập tức rời khỏi.

Kỳ thật đến vậy thời, có Vân Trung Tử người bảo đảm, nói vật ấy trắc đoán không ra nguyên lý, không thể phỏng chế, lại trực tiếp nói thiếu Lý Trường Thọ một cái nhân tình, trực tiếp bảo vệ Lý Trường Thọ, tất cả con đường tiên nhân đã sẽ không tiếp tục khó xử...

Nhưng đối với Lý Trường Thọ mà nói, chính là xa xa không đủ.

Vân Trung Tử mới vừa đi, Lý Trường Thọ liền nhẹ nhàng thở dài, tùy tay đem hai chỉ pháp gia lồng chim chiêu xuất lai, một tả một hữu cầm pháp gia lồng chim, trong miệng thở dài:

"Tất cả đều do ngươi khởi, còn nhượng chư vị tiên bối thất vọng nhất tràng, đệ tử từng có."

Nói trung, trong tay hắn pháp lực bắt đầu khởi động, hai chỉ lồng chim đồng thời bốn phía tạc nứt ra.

Quanh mình chúng tiên đều là chưa từng nghĩ đến hắn hội làm loại này sự, nhưng Lý Trường Thọ xuất thủ quá nhanh, bọn họ tu vi cao tới đâu cũng không kịp ngăn cản.

Quý Vô Ưu hô: "Ai! Làm như vậy không được! Chính ngươi dùng cũng được!"

"Trường Thọ ngươi chớ có bị hủy loại này kỳ bảo!"

"Này!"

"Trường Thọ!"

Lý Trường Thọ mặt lộ vẻ kiên quyết, lại tùy tay vãi ra hơn mười đạo phù lục, phun ra đầy trời thuật hỏa, đảo mắt đem này lồng chim các nơi rơi rụng linh kiện nuốt hết...

Chóc lát, mặt đất chỉ có một chút tro tàn lưu lại.

Này hai chỉ giá trị chế tạo vốn liền bất túc bách khối linh thạch pháp gia lồng chim, bị Lý Trường Thọ tùy tay chấn động, tro tàn theo gió tung bay...

Rốt cuộc không lưu lại gì dấu vết.

Lý Trường Thọ đối tất cả vị tiên bối làm cái đạo vái chào, nói: "Đệ tử mới đa có đắc tội, còn thỉnh tất cả vị tiên bối chớ trách, đệ tử tâm tình bất ổn, tạm thời ngồi xuống ổn tâm."

Nói xong, hắn ngồi trở lại Hùng Linh Ly bên cạnh, nhắm mắt ngưng thần, toàn lực thu liễm tự thân khí tức, ứng đối quanh mình từng đạo tiên thức tra xét.

Một khác mặt, kia năm vị Nhân Giáo tiên tông cường môn sắc mặt có chút xấu hổ, một đám nghĩ hướng trước lại bất được, còn là đi Quý Vô Ưu bên cạnh.

"Không lo sư đệ, lần này đa có đắc tội, " kia lão ẩu cầm xuất hai chỉ trử vật pháp bảo, dùng tiên lực đưa tới, "Này chút quyền cho là cấp cái này tiêu đệ tử bồi lễ."

"Ta chẳng chỉ là nghĩ quan sát quan sát, chưa từng nghĩ bị hủy Trường Thọ tiểu hữu độ kiếp vật, này mấy kiện bảo vật, xem như cấp tiểu hữu bồi tội."

"Không lo sư đệ, hơi sau còn thỉnh mang Trường Thọ sư điệt lai ta tiêu dao tiên tông làm khách."

"Nơi này có hai kiện, khả tại thiên kiếp trung hộ nguyên thần chi bảo, mặc dù so bất được kia lồng sắt, quyền đương bỏ khắp."

Quý Vô Ưu nhưng thật ra vẫn chưa chối từ, cau mày, mang theo vài phần ghét bỏ, thay Lý Trường Thọ đem này chút đều thu.

Kia năm vị Nhân Giáo tiên tông cường môn vẫn chưa đa lưu, cho bồi lễ liền vội vàng cáo từ...

Lý Trường Thọ cảm giác được, quan sát mình tiên thức tại nhanh chóng hút ra, đáy lòng cũng thoáng nhẹ nhàng thở ra.

Như thế, pháp gia lòng chim cũng sẽ không có nhiều lăm tai hoạ ngầm, chỉ là còn không năng phớt lờ.

Đặng Tử Ô sư bá đem kia năm vị chương môn bồi lễ đưa lại đây, Lý Trường Thọ cũng là nhũ mày nhận lấy, cúi đầu thờ dài...

Hành động nặng tại từ nhất mà chết, giờ phút này phải làm ra một bức thiết thòi lớn biểu tình.

Trên thực tế...

Hắn đột nhiên giữa của cải liền dày, vừa mới tại bảo trong bình, Vân Trung Tử tiên bối đã muốn cho hắn thập đa kiện linh bảo cấp bậc tiểu đồ chơi, cùng với Hậu Thiên linh bảo cấp vật nhỏ.

Đều là Vân Trung Tử luyện chế tùy tay tặng người mặt hàng.

Cùng này vị Vân Trung Tử tiên bối luyện chế bảo vật so sánh với, này chút chương môn bồi lễ tự nhiên kém cỏi không ít; nhưng này hai kiện khả tại thiên kiếp trung bảo hộ nguyên thần pháp bảo, nhưng thật ra thập phân khó được.

Linh Nga độ kiếp đại lễ bao, nhất thời lại tăng dày...

Ân?

Đáy lòng đột nhiên đến rồi sóng triều, dường như tự Nam Hải Hải Thần miếu mà đến.

Lý Trường Thọ tâm thần phân ra nhất bộ phận, rơi vào nổi lên phản ứng Hải Thần miếu chủ thân tượng thượng, nhất thời 【 xem 】 đến một đạo quen thuộc khô ngô thân ảnh từ cửa miếu chỗ đạp bước mà đến.

Triệu đại gia như thế nào lại đây hắn này ?

Còn không chỉ là Triệu đại gia, hắn còn lôi kéo một vị thiếu nữ, trong miệng không ngừng nói :

"Tiểu muội người nghe ta, này Hải Thần lão cơ trí rồi, nếu hắn đáp ứng rồi, vì huynh liền truyền cho người, đánh người đối phương còn không dám nói cái gì diệu pháp!"

-----oO-----

Một trăm sáu mươi bát chương 《đụng đồ sứ》 · Quỳnh Tiêu tiến giai bản

Nghe được Triệu Công Minh vào miếu môn thời nói này một câu, Lý Trường Thọ thiếu chút nữa nhất khẩu lão huyết phun trước tọa Độ Tiên Môn đệ tử thân thượng.

'Đánh người đối phương còn không dám nói cái gì diệu pháp' ... Chẳng lẽ là chỉ lần trước, hấn giáo hội Triệu đại gia đưng đồ sứ sơ cấp chiêu thức?

Là gần nhất Hồng Hoang không khí quá phận xinh đẹp, còn là Triệu đại gia nghênh đón đệ nhị xuân quá mức phong tao, chỉ là như vậy một câu, khiến cho Lý Trường Thọ thiếu chút nữa thêm lão thất lung...

Kia Triệu Công Minh vào Hải Thần miếu, cũng không để ý quanh mình mấy danh phàm nhân khách hành hương, chần chần động ống tay áo, ra về mười phần địa đánh kêu:

"Hải Thần a, Hải Thần đạo hữu, Hải Thần khả ở nhà trung a?"

Miếu trung người nhất thời có chút cảnh giác địa nhìn Triệu Công Minh, nếu không Triệu Công Minh diện mạo uy vũ, dáng vẻ đường đường, xem vài vị nữ khách hành hương mặt đỏ tai hồng...

Giảng thật, nếu Triệu Công Minh diện mạo hơi chút có nhất bỏ đáng khinh, các nàng liền muốn đứng ra bảo hộ nhà mình Hải Thần đại nhân uy danh!

Hiện tại thôi, liền quên đi.

Bị Triệu Công Minh lôi kéo cánh tay kia thiếu nữ, lúc này vẫn như cũ không thể bị người thấy rõ khuôn mặt, thậm chí kia chút khách hành hương, ông từ đều là theo bản năng không nhìn tới nàng.

Này thiếu nữ nhẹn không được nén giận nói: "Đại ca ngươi này là làm chi?"

Muốn tìm chỗ đó Hải Thần, phải đi hấn động phủ cũng được, vì sao phải người tới hương khói miếu thờ bên trong?"

"Muội muội ngươi nói có lý, " Triệu Công Minh buông ra Quỳnh Tiêu cánh tay, phù râu trầm ngâm, "Vấn đề là, vì huynh không biết Hải Thần động phủ ở nơi nào..."

Quỳnh Tiêu nhất thời dở khóc dở cười, quở trách nói: "Đại ca ngươi nói một đường cùng này Hải Thần như thế nào như thế nào tốt, như thế nào như thế nào tâm đầu ý hợp, sao được liền người động phủ ở đâu đều không biết hiểu?"

Triệu Công Minh nhất thời có chút xấu hổ, thấp giọng nói: "Nói thật, không chỉ động phủ, ta cũng chỉ là biết, Hải Thần đạo số hiệu là Trường Canh đạo nhân, cái khác... Vì huynh, ân, đều còn chưa hỏi."

Quỳnh Tiêu nhất thời nhú mày, ngẩng đầu nhìn chăm chăm Triệu Công Minh.

Triệu Công Minh ha ha bồi cười, truyền thanh nói:

"Muốn bắt, ta năng mang Tam muội người tới này?"

Người xưa nay trí tuệ, chúng ta tứ huynh muội trung, trừ Nhị muội, liền người tuyệt đối có mưu lược!

Hôm nay người khả muốn trợ ca ca ta giúp một tay."

Xuyên thấu qua thân tượng nhìn chăm chú này đối huynh muội, đang ngồi ở tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội hội trường góc Lý Trường Thọ, đáy lòng cũng bất giác nổi lên vài phần nghi hoặc.

Này hai vị Tiệt Giáo đại lão...

Tại hãn trong miếu nói thêm gì ?

Hải Thần miếu nhỏ trung, Quỳnh Tiêu lại truyền thanh vấn: "Đại ca người muốn làm thậm?"

Triệu Công Minh trầm ngâm vài tiếng, tiếp tục truyền thanh: "Người giúp ta hỏi một chút này vị Hải Thần, kia diệu pháp khả có tân ? Chỉ là dùng một bộ, có rất nhiều cực hạn tính.

Nếu là có, ta chính là đa dụng chút linh bảo lai hoá, kia cũng không phương, này thật đúng là Hồng Hoang diệu pháp, Hải Thần bất truyền bí mật a!"

"Người..."

Quỳnh Tiêu quả nhiên là bị Triệu Công Minh khí nở nụ cười, tròng mắt này vị, nhiều như vậy niên đối với các nàng Tam tỷ muội một mạch đều thập phần chiếu cố nghĩa huynh, nhẹ nhàng thở dài.

"Hồi sau kia Hải Thần như lai, đại ca người chớ có nói lung tung thoại, ta mà lại giúp người (tìm) cách thoại."

Triệu Công Minh nhất thời liên tục chấp tay, trong miệng hô to: "Đa tạ Tam muội, đa tạ Tam muội!"

Chính lúc này, đã được Hải Thần chỉ thị ông từ đi hướng đến đây, trước cung thỉnh hai vị tiên nhân về phía sau đường nhập tọa, lại đem này miếu nhỏ nội khách hành hương tạm thời thỉnh đi ra ngoài, đem thân miếu đại môn đóng cửa.

Bất quá chốc lát, Lý Trường Thọ Hải Thần chuyên dụng hóa thân —— râu bạc lão thần tiên giấy dai đạo nhân, cười mây từ xa xa bay tới, rơi vào trong viện.

Hắn phát trần vung, quanh mình nhất thời nổi lên một tầng ngăn cách điều tra tiên lực kết giới.

— kết giới cùng trận pháp bất đồng, kết giới chỉ tồn tại nhất thời, dùng tiên lực bố trí mà thành; trận pháp dĩ trận cơ, trận thế, mượn Thiên Địa lực phát huy công hiệu, khả lâu dài tồn tại.

Hậu đường trung, Quỳnh Tiêu bung chén trà, nhẹ nhàng nhấp nhất khẩu, lại thoáng lắc đầu.

Thế gian nước trà hảo khó khăn uống.

Quỳnh Tiêu truyền thanh nói: "Đại ca ngươi không phải nói, Hải Thần hiện thân đều là dùng hóa thân ư?"

"Ngươi cẩn thận coi, " Triệu Công Minh nháy mắt mấy cái, cười nói, "Đây cũng là hóa thân, chỉ là có chút cao minh."

"Ân, loại này hóa thân đạo, đủ để chứng minh này Hải Thần cũng không phải nhân vật đơn giản, Nhân Giáo... Trường Canh đạo nhân?"

Quỳnh Tiêu nhin không được cú đầu suy tư, hơi làm suy tính...

Ách, Thái Cực Đồ cảnh cáo.

Triệu Công Minh đã là đứng dậy, ha ha lãng cười vài tiếng, giang hai tay cánh tay, nghênh hướng tự trước điện mà đến Lý Trường Thọ.

Một vị là tướng mạo đường đường oai hùng đạo giả, một vị là tóc trắng xoá lão nhân hiền lành;

Hai người gặp mặt sau đó, từng người làm đạo vái chào.

"Hải Thần Hải Thần, biệt lai vô dạng hô?"

"Thác đạo hữu phúc, gần đây hết thấy mạnh khỏe, đạo hữu gần đây như thế nào?"

"Ha ha ha ha, " Triệu Công Minh phù thất lưng cười to, "Lần trước cùng Hải Thần ngươi từ biệt, bản đạo quả nhiên là vui sướng, vui sướng a!"

Lý Trường Thọ nhíu mày đạo một câu: "Đạo hữu chẳng lẽ là dùng ta lần trước theo như lời phương pháp, lại đi... Đụng người bên ngoài ?"

"Đụng cái này chứ, dùng đích mưu thật xảo diệu!"

Triệu Công Minh nhất thời cười mỉa nhĩn, "Lần trước đắc đạo hữu chỉ điếm, bản đạo cố ý tại Tây Ngưu Hạ Châu vòng vo như vậy vài vòng.

Đem kia chút đã sớm coi không vừa mắt người túm xuất lai, hảo hảo thu thập một phen!

Hải Thần người đoán thế nào?"

Lý Trường Thọ cười khỏ nói: "Bọn họ chẳng lẽ cũng không dám đem sự nháo đại?"

"Ha ha ha ha, đạo hữu biết ta vậy! Biết ta vậy!"

"Đạo hữu, việc này cũng không thể thường làm, ngài là Tiết Giáo ngoại môn đại đệ tử, Bích Du Cung trung thánh trước khách, " Lý Trường Thọ vội nói, "Này đừng người sự, quả thật năng nhượng ngài nhất thời sáng khoái, nhưng đối ngài thanh danh ảnh hưởng quả thật quá lớn rồi."

"Ai, " Triệu Công Minh khoát tay, lạnh nhạt đạo, "Thanh danh đều là đấu pháp đánh ra tới.

Này không phải, còn có đạo hữu người làm kia bộ đại đạo lời thề?

Này lời thề vừa ra, bọn họ ai dám đối ngoại loạn đề?

Chính là gần đây đi, ta cảm thấy loại này con đường có chút quá mức đơn nhất, Hải Thần người xem, còn có hay không điếm tâm đa dạng..."

"Đại ca?"

Triệu Công Minh phía sau truyền đến một tiếng khinh gọi, "Có không đem kia đại đạo lời thề, nhượng tiểu muội cũng quá quá nhĩn?"

"Đương nhiên, " Triệu Công Minh tại tay áo trung lấy ra Long tộc xuất phẩm vải vóc, dùng tiên lực đưa cho đã khởi thân Quỳnh Tiêu.

Thuận thế, Triệu Công Minh lại đối Lý Trường Thọ giới thiệu nói:

"Hải Thần, lai bên này xem, này là ta nghĩa muội, ngày thường tại Tam Tiên Đảo thượng tu hành, đạo số hiệu gọi làm Quỳnh Tiêu."

Lý Trường Thọ lúc này mới theo Triệu Công Minh thủ thế, hướng Quỳnh Tiêu nhìn lại;

Mà bên kia khởi thân tiên tử, cũng đem che lấp tự thân thần thông triệt hạ, hiển lộ ra hình dáng thật hình.

Này liền là, đại danh đỉnh đỉnh Tam Tiêu quỳnh?

Ngọc sợi phong lan váy, tóc đen bện lưu vân, eo nhỏ nhắn chòm thiển mang, bạch giày khóa xảo đủ...

Loại này nhân vật, nói năng diện mạo tuyệt mỹ có vẻ đơn bạc, giảng năng dáng người lung linh lại có vẻ quá tục.

Lý Trường Thọ đầy lòng tán thưởng vài tiếng, cười khen tặng một câu: "Lâu vẫn tam tiên kinh thể danh, hôm nay nhìn thấy, không giả tiên lộ nhất hành."

Quỳnh Tiêu kia trương khéo léo tinh xảo mặt cười hé miệng cười, tựa hồ có chút ngưng ngưng, nhưng nhỏ giọng trả lời:

"Đạo hữu tán thưởng, không biết hữu đạo số hiệu là loại nào?"

Ta nghe đại ca nói người đạo số hiệu là Trường Canh đạo nhân, này sợ là cái dùng tên giả đi."

Thật là lợi hại tiên tử...

Lý Trường Thọ đầy lòng rung mình, chính là không chút hoang mang địa trở về câu: "Đạo số hiệu, họ tên bất quá nhất xưng hô, ta cùng với triệu đạo hữu tương giao, bắt đồ danh lợi, bắt đồ Tiệt Giáo che chở, hướng chỉ là nhất cái duyên pháp."

Triệu Công Minh nghe vậy, mắt trung tràn đầy cảm khái, khẽ quát một tiếng: "Hảo! Hảo nhất cái duyên pháp!"

Lý Trường Thọ thâm nghĩ không đúng, Triệu Công Minh cùng Tam Tiêu, đều là sau này Phong Thần bằng thượng nổi danh người, hơn nữa cùng Triệu Công Minh quan hệ không sai, tại Phong Thần đại kiếp nạn trung cơ hồ đều không có gì tốt kết cục...

Lý Trường Thọ lập tức nói sang chuyện khác: "Hai vị đạo hữu hôm nay đến đây, không biết bởi vì chuyện gì?"

"Cái này..."

Triệu Công Minh nắm bắt chòm râu, đối Quỳnh Tiêu sử cái ánh mắt.

Quỳnh Tiêu đầy lòng thờ dài, vẫn chưa án đại ca dặn loại kia, ngược lại bắt đầu khời binh vấn tội:

"Hôm nay ta đến đây chỗ đó, là có một chuyện muốn hỏi một câu đạo hữu.

Đạo hữu xui khiến đại ca của ta không ngừng đi tìm Tây Phương phiến toái, đến cùng ra sao rắc tâm?"

Triệu Công Minh vội nói: "Tam muội! Người này là nói như thế nào thôi!"

Lý Trường Thọ chính là không chút hoang mang, cùng lắm thì chính là giấy đạo nhân nhất kiện tự bạo.

Hắn cười nói: "Xui khiến hai chữ, ta khả không đảm đương nổi."

Có không thỉnh triệu đạo hữu, đem ngày ấy đạo hữu đánh kia Tây Phương Giáo Thánh Nhân môn hạ Tam đệ tử sau đó tình hình, kể lại nói cùng Quỳnh Tiêu tiên tử?"

Triệu Công Minh gật gật đầu, đồng thời không nhận thấy được Lý Trường Thọ trong giọng nói cạm bẫy.

Lập tức, Triệu Công Minh từ hắn đem kia lưng còng đạo nhân đã thương, ném ở đây, cùng Lý Trường Thọ như thế nào thương lượng, mặt sau lại như thế nào tính kế dụng đồ sứ... Nhất ngữ nhất thập nói một lần.

Lần đó sự kiện, kỳ thật là Lý Trường Thọ giấy đạo nhân tự bạo, dẫn phát rồi hậu sự;

Nhưng này nhất câu đầu, vừa đi vĩ, do Triệu Công Minh giảng thuật xuất lai, vào Quỳnh Tiêu trong tai, nhất thời thành 'Triệu Công Minh làm cho hạ phiền toái, Hải Thần trưng nghĩa xuất thủ bày mưu tính kế' ...

Quỳnh Tiêu mặt lộ vẻ nét hồ thẹn, đối Lý Trường Thọ uyển chuyển thi lễ, Lý Trường Thọ vội vàng bưng phát trần hoàn lễ.

Quỳnh Tiêu thở dài: "Nhưng thật ra ta hiểu lầm đạo hữu, còn thỉnh đạo hữu chớ trách."

"Tiên tử không cần chú ý, ta cũng là cùng triệu đạo hữu..."

Không đúng, 'Thú vị hợp nhau' bốn chữ là tuyệt đối không thể nói !

'Hữu duyên' hai chữ, càng là Hồng Hoang độc!

Lý Trường Thọ lập tức sửa miệng, cười nói: "Đụng phải, tất cả mọi người là tam giáo luyện khí sĩ, tự phải cho nhau giúp trì."

Triệu Công Minh ở bên phò râu cười khẽ, Quỳnh Tiêu chính là giọng nói vừa chuyển, bắt đầu thay đại ca nói sự...

"Trường Canh đạo hữu, đại ca của ta lần này đến đây, là muốn hỏi một chút, này pháp khả có cái khác con đường?"

Còn cái khác con đường...

"Tiên tử vì sao bất khuyên triệu đạo hữu?"

Lý Trường Thọ cười khỏ nói, "Này pháp quả thật cùng tự thân vô ích, chẳng qua là lúc ấy dưới tình thế cấp bách ứng đối sách."

Quỳnh Tiêu nháy mắt mấy cái, quay đầu nhìn Triệu Công Minh, "Đại ca, người có không cho ta biểu thị một phen, này đến cùng là như thế nào đặng ?

Ta vừa rồi nghe người nói cái đại khái, chính là không có nghe hiểu được ."

Triệu Công Minh ha ha nở nụ cười vài tiếng, đi đến hậu đường ở giữa, tay phải đỡ nhất chỉ chiếc ghế điếm nhẹ, kia chiếc ghế nhất thời hóa thành một nhân, dựng thẳng ở bên cạnh.

Mượn này chỉ một nhân, Triệu Công Minh biểu diễn một lần Hồng Hoang đặng đồ sứ tiêu chuẩn chiêu thức.

Đầu tiên là đánh một chút hết giận, rồi sau đó bắt đầu bán thảm dẫn đối phương mắc câu, song phương so thăm thời, âm thầm dùng ảnh lưu niệm châu cấn ngược lại đối phương nhất khâu, uy bức đối phương lập hạ đại đạo lời thề...

Lý Trường Thọ nhin không được một tay phù ngách, đương thật muốn hỏi một câu:

【 đại gia ngài vì sao như vậy thuần thực? ! 】

Quỳnh hà ở bên che miệng cười cái không ngừng, chu sai đều lắc lư có chút thiên lệch.

Lý Trường Thọ đáy lòng sâu kín thở dài, cũng không biết Tam Tiên Đảo ngày thường nên hạng sung sướng, mà lại cát điều...

Triệu Công Minh rất nhanh biểu thị hết, nhìn về phía Lý Trường Thọ, kia uy phong đường đường khuôn mặt thượng, viết vài phần câu tán dương.

Lý Trường Thọ chỉ có thể đạo một câu: "Đạo hữu... Hảo công lực."

"Quá khen quá khen, đều là Hải Thần giáo đặng hảo."

'Ta không phải, ta không có, cái này nổi khả ngàn vạn đừng sụy cho ta! Ta cũng không giáo người nơi nơi đi đặng đồ sứ!'

Lý Trường Thọ đáy lòng la hét, nhưng chỉ là cười đối Quỳnh Tiêu đạo câu: "Tiên tử người xem, biện pháp này năng tùy tiện dùng ư? Cứ thế mãi, triệu đạo hữu thanh danh chẳng phải là..."

"Ta cảm thấy, " Quỳnh Tiêu vượt cằm trầm ngâm hai tiếng, coi nhãn Lý Trường Thọ, cười nói, "Đạo hữu ngươi quả nhiên là cái diệu người, bậc này diệu kế cũng có thể nghĩ ra."

Ôi chao?

Lý Trường Thọ có điềm lắc lư thân.

Quỳnh Tiêu đã muốn khởi thân đi đến Triệu Công Minh bên cạnh, trầm ngâm vài tiếng, đạo câu: "Đại ca ngươi lại làm một lần hộc máu nơi đó."

"Hảo, " Triệu Công Minh thống thống khoái khoái đáp ứng một tiếng, che ngực lui về phía sau vài bước, há mồm phun ra đầy trời huyết bọt, "Đạo hữu ngươi, ngươi hảo sinh ngoan độc! Bần đạo này thương tổn, không có mấy vạn niên thật là !"

Lý Trường Thọ: ...

Quỳnh Tiêu cười đến hoa chi nhẹ lay động, "Đại ca ngươi nơi này quá mức phù khoa ... Ha ha ha!

Nhưng, nhưng như có người ở bên cạnh phối hợp, phải không sai.

Đại ca ngươi mà lại lại hộc máu, ta từ một bên lại đây thử xem!"

Lập tức, Triệu Công Minh lại phun nhất khẩu huyết, đặng đặng đặng lui về phía sau vài bước, thu hồi Định Hải Thần Châu.

"Đại ca!"

Một bên đột nhiên truyền đến thở nhẹ tiếng, Quỳnh Tiêu tiên tử vội vàng vào bàn, vội vàng đem Triệu Công Minh nâng trụ, "Ngươi này là sao ?"

Này đối huynh muội nhưng thật ra ăn ý mười phần, Triệu Công Minh chỉ vào kia mộc nhân, "Hắn, hắn... Oa!"

"Hảo tặc tử!"

Quỳnh Tiêu nhất thời một tiếng kinh xích, giận tái đi vì sân, ở sau lưng lấy ra nhất bả ba thước dài đại số hiệu kéo, nổi giận đùng đùng trừng mắt kia mộc nhân, "Nói, ngươi là nghĩ việc nhỏ hóa rồi, còn là nghĩ đem việc này nháo đại!"

Triệu Công Minh ngẩn ra, nhất thời có sở hiệu ra, vui vẻ nói: "Ta nói gần đây, này đạo lâm vào bình cảnh, một mạch suy tư đột phá phương pháp mà bắt được, thì ra là loại này!

Đúng là thiếu nhất người phối hợp!

Ha ha! Này đạo khả thành, này đạo khả thành rồi!

Hải Thần ngươi xem...

Hải Thần ngươi làm sao vậy?"

"A, không có việc gì, " Lý Trường Thọ hí mắt cười, đứng dậy, cung tiếng nói: "Đạo hữu, này pháp sau này ngàn vạn không chỉ nói là ta sáng chế, hơn nữa đạo hữu sửa cũ thành mới, mới là này đạo chân chính khai sáng giả!"

"Này không ổn!"

Lý Trường Thọ vội vàng làm đạo vái chào, "Còn thỉnh đạo hữu... Cần phải thỏa nhất thỏa!"

Quỳnh Tiêu ở bên nhẹ nhàng nháy mắt, bên miệng xẹt qua một chút cười xấu xa, chính là ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời không, không biết suy nghĩ cái gì.

Đưa Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu sau khi rời khỏi, Lý Trường Thọ nhìn kia hai đàn Quỳnh Tiêu tiên tử sản xuất tiên tử, cùng với Triệu Công Minh lưu lại một đồng bảo tài, nhin không được sâu kín thở dài.

'Ta... Quá khó khăn .'

...

Lại nói rời Hải Thần miếu Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu, mới vừa phi bắt quá mấy ngàn lý, liền phát hiện nhất đạo thân ảnh tự chín ngày hạ xuống, hướng phía dưới đại địa mà đi.

Quỳnh Tiêu nháy mắt mấy cái, nhỏ giọng nói: "Kia không phải Thiên Đình Đông Mộc Công ư? Hẳn như thế nào tại chỗ đó?"

Triệu Công Minh chính là tâm bắt ở chỗ này, cười nói: "Tam muội, ngươi nói, chúng ta đi tìm ai thử xem này tân con đường?"

"Ân? Đại ca, chúng ta không bằng..."

Quỳnh Tiêu truyền thanh đạo hai câu, Triệu Công Minh thoáng có chút do dự.

"Này thích hợp ư? Không cừ không oán ."

"Chúng ta bắt thương tổn hẳn bắt là được, chạy rồi đại ca!"

"Này, hành đi, " Triệu Công Minh phù râu cười, cùng Quỳnh Tiêu cùng nhau, âm thầm truy hướng về phía nào đó vị thượng không biết mình sẽ gặp được gì gì đó, Thiên Đình trọng thần...

-----oOo-----

Một trăm sáu mươi chín chương Hồng Hoang quá phức tạp, đường trở mà lại hoạt

Triệu đại gia như vậy đưng đồ sứ đi xuống, sự tình cũng có chút không tốt lắm làm...

Mang hoại Tiết Giáo thậm chí Đạo Môn không khí là việc nhỏ, này nếu Phong Thần đại chiến thời, Triệu Công Minh gấp rút tiếp viện Thập Thiên Quân, liên bại Quảng Thành Tử, xích tinh tử, đạo hạnh thiên tôn chờ người... Lại đưa bọn họ bắt lại, ném tới thập tuyệt liên hoàn đại trận trung...

'Phốc, các ngươi xuống tay hảo ngoan độc, tam giáo vốn là một nhà, ta đối với ngươi nhóm nơi chốn lưu tình, các ngươi nhưng muốn đẩy ta vào chỗ chết!

Này thương tổn không mấy cái nguyên hội thật là hiểu rõ, chạy, theo ta đi Ngọc Hư Cung tìm nhị sư bá!"

Sau đó Quỳnh Tiêu ở bên cạnh hát đệm khóc cái vài tiếng...

Kia không phải... Loạn bộ ?

Lý Trường Thọ nâng tay vịn cái trán, nhẹ nhàng mà rên rỉ một tiếng.

Hoàn hảo lúc này Phong Thần bảng sự còn chưa định ra, Thánh Nhân lão gia còn chưa ký tên Phong Thần bảng, lúc này thượng bất tính gặp phải nhân quả.

Việc này hẳn năng làm sao bây giờ?

Hồng Hoang to lớn, nhưng Thánh Nhân lão gia không ra tay, ai có thể quản trụ Triệu Công Minh cùng Tam Tiêu?

Tiết Giáo bên kia, đã muốn bắt đầu xuất hiện chuyện xấu, mình khó khăn bắt thành còn muốn đi giúp Xiển Giáo đại lão nhóm cũng khoách tặng một ít chiến thuật ý nghĩ?

Này tự nhiên là nói đùa thoải, việc này hẳn trốn còn không kịp, như thế nào dám đi tham dự.

Nhưng này vị Triệu đại gia...

Minh không thể cùng trở mặt, cũng không dám cùng dánh về giao quá thâm, Tam Tiêu nương nương càng không cần phải nói rồi, loại này dám đối với Thánh Nhân lão gia hạ độc thủ ngoan độc người, tuy rằng giáo trình khí, nặng cảm tình, nhưng phúc đức chung quy là thiếu một ít.

Lý Trường Thọ cười khở không thôi, đẩy lòng 'Đinh' một tiếng, mình cấp mình âm thâm phối âm:

'Xin hỏi có hay không mở ra cứu vớt Tam Tiêu chi nhánh nhiệm vụ, nhiệm vụ khen thưởng Hồn Nguyên Kim Đầu, kim giao tiễn, Tam Tiêu hảo cảm, nhiệm vụ thất bại trừng phạt, bụi bụi.

Phủ, một vạn lần, cảm ơn.'

Ai...

Ngọc Đế Bệ Hạ kia đạo ý chỉ, cũng không biết khi nào thì năng ngưng hảo, lúc này Thiên Đình vận chuyển hiệu suất, bởi vì khuyết thiếu nhiều lắm chính thần, quả thực là quá chậm chạp.

Có kia đạo ý chỉ, Lý Trường Thọ mới có thể được Thiên Đạo tán thành, chính thức trở thành 'Hải Thần'.

Nam Hải Hải Thần chắc là cái chính thần vị, cũng là Lý Trường Thọ sau này tại Phong Thần đại kiếp nạn trung, đạo thứ nhất bảo mệnh phủ.

Chợt nghe được, trong gió truyền đến từng trận mang theo cổ quái khẩu âm tụng kinh tiếng động:

"Thiên Địa tử hình, dĩ đức vi chính..."

Lúc này tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội hiện trường, vài vị Kim Tiên cảnh lão đạo đang ở tiểu hồ trung ngồi ngay ngắn, thay phiên giảng giải tam giáo đại đạo.

Lý Trường Thọ chính là bất quá dám nghe, vạn nhất có sở xúc động... Vậy không đẹp.

Xem chừng, tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội, còn muốn liên tục tương đương dài một đoạn thời gian.

Pháp gia lồng chim sự, nguyên nhân 'Cuối cùng' hai chỉ lồng chim bị Lý Trường Thọ trực tiếp hủy diệt, đương trường vung bụi, xem như cáo một đoạn lạc.

Nhưng Lý Trường Thọ giải quyết tốt hậu quả công tác đồng thời không có dừng.

Đội Hải Thần miếu bên kia, Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu đi rồi;

Lý Trường Thọ lại đi tìm chuông môn Quý Vô Ưu nói lời cảm tạ, đồng thời chủ động công đạo, Vân Trung Tử tiền bối tại bảo trong bình, đã cho hắn chur Đa Bảo vật sự...

Quý Vô Ưu, đại giáo tiểu tông Không Hư chuông môn rồi, tự sẽ không ham hẳn một tiểu đệ tử bảo vật.

Tuy rằng, cũng rất hâm mộ.

Quý Vô Ưu còn không quên một bên ho khan, một bên dặn dò Lý Trường Thọ — bảo vật chung quy chỉ là ngoài vật, tự thân tu hành mới là căn bản.

Lý Trường Thọ liên tục xưng là.

Vân Trung Tử tiền bối cấp linh bảo trung, có phòng ngự loại linh bảo tiên y, tiên giày, cũng có một ít ngọc bội, vòng cổ đẳng trang sức, đều là nam tử hình thức.

Trong đó có một cây linh bảo cấp phảng phán quan bút, nó uy năng thập phần không sai, đối Lý Trường Thọ chủ chiến thần thông 【viết kinh luật cũ】, cũng có không sai biên độ tăng trưởng.

Lý Trường Thọ đối này chỉ đề dõm phán quan bút có chút yêu thích, đem cho rằng mình 'Chủ binh nhận' .

Vân trung xuất phẩm, tất thuộc tinh phẩm!

Kia kiện xưng được với là Hậu Thiên linh bảo bảo vật, là một tòa tiểu tháp, này tiểu tháp có thu người, trấn yêu công hiệu, cũng khả dùng để cho rằng hòn gạch đập người.

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, hiện đến nay cấp giấy đạo nhân trang bị Hậu Thiên linh bảo, còn là quá xa xỉ chút...

Đội mình Hậu Thiên linh bảo đa rồi, giả bộ chuẩn bị cấp giấy đạo nhân quân đoàn cũng không muộn.

"Biểu huynh, ta đọc xong ."

Một bên 'Nệm' thượng ngồi xuống Hùng Linh Ly nhu thuận địa ứng tiếng, cầm trong tay thẻ tre bông cấp Lý Trường Thọ.

Lý Trường Thọ cười cười, cho Hùng Linh Ly nhất khối an thần đở đỏi đan dược, truyền thanh nói: "Tại chỗ đó, ngươi thì hơi làm nhẫn nại, đợi đại hội tan tràng, lại cho ngươi đi ăn cái thống khoái."

"Không có việc gì biểu huynh, Linh Ly không đỏi bụng."

Hùng Linh Ly đem đan dược nhét vào miệng, hữu khí vô lực địa đạo câu, lại nhìn không được đánh ngáp.

Rất nhanh, kia như sấm một loại tiếng ngáy tái khởi...

Một bên ngồi xuống Tửu Ô bị đánh thức, mở nhất điều khe hở, hai người khoảng cách nhất tòa núi son, bắt đầu truyền thanh đối thoại.

"Trường Thọ a, một mạch cũng không có hỏi quá nguoi, nguoi khả cân nhắc lối đi nhỏ lỗ sự?"

Lý Trường Thọ bình tĩnh địa truyền thanh trả lời: "Đệ tử say mê đại đạo, không lòng dạ nào đạo lỗ sự.

Sư bá dùng quá hùng tâm đan sau đó, cùng Tửu Thi sư bá ở chung như thế nào?"

"Cùng cùng mỹ mỹ, rất là không sai, " Tửu Ô cười khẽ vài tiếng, "Đạo lỗ có gì không tốt? Trừ bỏ phí thất lung.

Ngươi tu đạo lâm vào khốn cảnh, có người ở bên cạnh cô vũ; ngươi như cảm thấy tiên lộ cô tịch, còn có người tại ngươi bên cạnh chiếu cố.

Tiên lộ có cái bạn, bất rất tốt ư?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Đôi đũa tiên lộ dài ninh, đôi đũa đại đạo khả định, đôi đũa con đường phía trước chỉ có năm tháng dài đằng đặc, chậm chậm quăng đời còn lại, ta thì sẽ suy nghĩ, cùng người nào dặt tay làm bạn."

"Khi đó, sợ nguoi bên cạnh sẽ không có người!"

Tửu Ô có chút bất mãn địa khuyên câu, "Luyện khí sĩ đều là mạc trường sinh đạo, khả trường sinh đạo lại há là loại kia hảo được?

Thiên hạ luyện khí sĩ, vạn trung không một rồi."

Lý Trường Thọ nhẹ giọng cười, vừa muốn trái lại khuyên Tửu Ô sư bá, nhưng sư bá ngày thường dùng nhiều chút thời gian tại tu hành thượng, bỗng nhiên lại có một chút cảm xúc bắt đầu khởi động.

Hôm nay này là làm sao vậy?

Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu mới vừa đi không bao lâu, Đông Mộc Công lại tới nữa.

Lý Trường Thọ đối Tửu Ô đạo câu "Đệ tử trước tu hành ", phân một nửa tâm thần, quy về lão thần tiên da giấy đạo nhân thượng.

...

Hôm nay Đông Mộc Công, trạng thái tựa hồ có chút... Bất quá đúng kinh?

Này vị Thiên Đình trọng thần, hai mắt vô thần, cước bộ phù phiếm;

Đông Mộc Công nhìn thấy Lý Trường Thọ giầy đạo nhân sau đó, vừa không hàn huyên, cũng bắt cầm kia trương bảo đồ, chỉ là cứng chấp tay, thờ dài, bắt đầu nói Ngọc Đế ý chỉ.

Ý chỉ nội dung nhưng thật ra rất đơn giản, chính là ngợi khen Lý Trường Thọ, đồng thời đem 【Long tộc thượng thiên】 sự, giao cho Lý Trường Thọ toàn quyền phụ trách.

Lần này Đông Mộc Công mang đến ban cho nhưng thật ra thập phần dày, từ bảo tài, linh đan, đến tiên thảo, tiên quả, còn có một ít có hoa không quả trân bảo tở lựa, dùng để trang điểm phủ đệ, động phủ nhưng thật ra không sai.

Lý Trường Thọ đối Cửu Trùng Thiên Khuyết xa xa cúi đầu, tạ ơn quá Ngọc Đế ban cho, sau đó đã đem trong đó hai chỉ bảo nang cầm xuất lai, đưa cho Đông Mộc Công.

Đông Mộc Công khoát tay, lần này chính là nửa câu lời khách sáo đều không nói, chỉ để ý thờ dài...

"Mộc Công... Ngài này là sao?"

"Ta, ta!"

Đông Mộc Công há mồm chính là không nói gì, ngửa đầu nhẹ nhàng hít vào một hơi, "Ta không thể nói!"

Lý Trường Thọ nhíu mày nói: "Chính là có đại đạo lời thề trói buộc?"

"Ai!" Đông Mộc Công lắc đầu, tựa đi một bên chiếc ghế thượng, ngửa đầu thờ dài, "Một đời anh danh! Bàn đạo một đời anh danh a!"

Lý Trường Thọ khước miệng một trận run rẩy, nhíu mày nói: "Mộc Công, ngươi không cần phải nói thoại, như ta đoán đối với rồi, ngươi đừng nói, bất động.

Mộc Công chính là, đến đây chỗ đó thời, gặp hai cái cao thủ?"

Đông Mộc Công nhất thời đứng yên như đầu gỗ.

Lý Trường Thọ nâng tay xoa nhẹ mi cốt, đáy lòng hiện ra một chút hình ảnh...

Đường làm quan rộng mở Đông Mộc Công, ăn cái lẩu xương ca, phù phù một tiếng bị người đập ngất, tỉnh lại liền quần áo bất chỉnh...

Ách, phải không phải cái này kịch bản.

Lý Trường Thọ đứng dậy, qua lại một trận bước đi thong thả bước.

"Cùng tập kích người người, có cừu oán oán?"

"Không cừu không oán, " Đông Mộc Công cười khỏ nói, "Việc này không thể đề, bọn họ kỳ thật vẫn chưa đối ta động thủ, khả, khả... Này Hồng Hoang khi nào thì thành loại này không khí ?

Ta đừng đều chưa đừng một chút, lão nhân kia liền ngã ! Ngã!"

Àm vang long ——

Không trung đột nhiên vang lên từng đợt sấm rền, Hải Thần miếu phó hạng thượng cũng đều là 【trời mưa thu quần áo rồi】, 【trời mưa xanh thăm đồ ăn bán vải】 tiếng gọi âm ỉ.

Đông Mộc Công khẩn trương nhắm lại miệng, đỉnh đầu sấm rền tiếng, nhất thời biến mất không thấy.

Lý Trường Thọ cân nhắc lời nói, lại hỏi: "Mộc Công nhận biết kia hai người?"

"Ta sao được hội nhận biết bọn họ? Bọn họ rõ ràng không phải hình dáng!"

Đông Mộc Công thật dài thở dài, "Không thể tiếp tục nói tiếp rồi, nói tiếp, này đại đạo lời thể liền muốn tới !

Đạo hữu gân nhất xuất môn, khả nhất định phải cẩn thận chút!

Hồng Hoang quá phức tạp, đường trở mà lại hoạt!

Bản đạo a, cái này hồi thiên lên rồi."

Lý Trường Thọ: ...

Hoàn hảo Mộc Công bắt nhận biết hai cái đại lão, cũng hoàn hảo, bọn họ cũng không đối Mộc Công động thủ.

Bằng không Đông Mộc Công đi tìm Ngọc Đế khốc lóc kể lể một phen, Ngọc Đế một mạch hạ, lại đi tìm Đạo Tổ lão nhân gia khốc lóc kể lể một phen, Phong Thần đại kiếp nạn này bắt đã tới rồi?

Vị kia Quỳnh Tiêu tiên tử, dĩ nhiên là so Triệu Công Minh còn muốn năng gây chuyện tính tình!

Này không phải đồ tặng nhân quả?

Đại kiếp nạn rơi xuống, người bắt thượng báng ai thượng báng?

"Mộc Công, Mộc Công!"

Giấy đạo nhân bung phát trần đuôi theo ra Hải Thần miếu hậu đường, kéo lại muốn cưỡi mây phi thiên Đông Mộc Công, nhưng Đông Mộc Công đem 'Tiền boa' nhận lấy.

Đông Mộc Công chạy thời điểm, bóng lưng là loại kia hiu quạnh...

Vi gió thổi qua, Đông Mộc Công đánh cái giạt mình, cũng không dám chậm rì rì địa tiếp tục bay, lập tức hóa thành một đạo lưu quang, vội vàng bận rộn bận rộn nhằm phía nam Thiên môn.

Lý Trường Thọ khôi này lão thần tiên giấy đạo nhân, ngồi ở Hải Thần miếu trung một trận trầm tư.

Việc này...

Hắn quản không được, chỉ có thể tùy bọn họ đi.

Hiện tại thâm nghĩ đẳng tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội kết thúc, chân thân bản thể hồi Độ Tiên Môn trung, tại Thái Thanh lão tử bức họa trước, đốt tam căn cao hương, bái cúi đầu Thánh Nhân lão gia.

Thái Thanh lão gia tại thượng, Đạo Môn không khí cũng không hẳn nhất cái còn chưa Kim Tiên tiểu đệ tử mang hoại !

Hơi sau dặn dò Ngao Át một tiếng, nhưng Nhị Giáo Chủ cách bọn họ Tiệt Giáo ngoại môn tứ đại đệ tử xa một chút đi, này cũng quá...

Nhắc tới Ngao Át, Lý Trường Thọ đáy lòng bất giác bắt đầu suy tư, Triệu Công Minh bọn họ nơi nơi đụng đồ sứ, hội đối 【Long tộc thượng thiên】 sự có gì ảnh hưởng.

Ảnh hưởng tự nhiên là có, đã kích Tây Phương Giáo bên ngoài thượng cao thủ, hoặc nhiều hoặc ít hội chậm trễ Tây Phương Giáo đối Long tộc tính kế.

Nếu là Triệu Công Minh có thể đi đụng nhất đụng văn đạo nhân, kia mới là tuyệt hảo diệu sự...

Chính là khả năng chẳng nhiều lắm chút.

Lắc đầu, Lý Trường Thọ đem chỗ đó khí tức tắt cả đều lau đi, khôi này giấy đạo nhân thi triển thổ độn biến mất ở tại hậu đường, cũng không quên cấp chỗ đó ông từ để lại nhất bút tài vật.

Đem khối này Thiên Tiên cảnh giấy đạo nhân an bài hảo, Lý Trường Thọ liền tiếp tục chờ tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội kết thúc.

Cũng không biết, lần này đại hội còn có bao nhiêu lâu mới có thể hạ màn.

Tiểu Quỳnh Phong linh thú vòng lý kia chút linh thú cây non, cũng không biết bị Linh Nga dưỡng đã chết mấy chỉ...

...

Nửa tháng sau, Thiên Đình, Nguyệt Lão điện.

Quần áo khoan tay áo áo bào trắng Huyền Đô Đại Pháp Sư, tự Đâu Suất Cung phương hướng, chậm rì rì địa nhẹ nhàng lại đây, khoe miệng mang theo vài phần không màng danh lợi thoải mái ý cười.

Nguyệt Lão vội vã nghênh xuất đại điện, mang theo hai cái đồng tử, thân thể hơi hơi trước khuynh, đối Huyền Đô Đại Pháp Sư đến nơi, biểu thị nhiệt liệt hoan nghênh, đồng thời tới dĩ tự đáy lòng kính ý.

Vào Nguyệt Lão điện, Nguyệt Lão chủ động nói: "Đại Pháp Sư, lần này còn là... Ân lão quy củ?"

"Không được, " Đại Pháp Sư khoát tay, cười nói, "Lần này tới đây địa, là muốn nói cho Nguyệt Lão người một tiếng, về sau đều không cần làm việc này ."

Nguyệt Lão ngẩn ra, hai chân mềm nhũn, kém chút liền trực tiếp quỵ xuống .

Nguyệt Lão vội nói: "Chính là tiểu tiên làm sao làm không đúng?"

Đại Pháp Sư, bọn họ bắt sinh, thật sự không phải tiểu tiên năng quản ! Tiểu tiên chỉ có thể cho bọn họ kéo nhân duyên!

Bọn họ, bọn họ!"

"A?"

Đại Pháp Sư khiêu khiêu mi, cười tùm tùm hỏi câu: "Nguyệt Lão sớm biết việc này?"

"Cái này, " Nguyệt Lão thán tiếng đạo, "Luyện khí sĩ kết thành vợ chồng, rất ít hội khởi dưỡng dục con nối dòng ý niệm trong đầu, tiểu tiên, tiểu tiên... Còn thỉnh Đại Pháp Sư thứ tội!"

Đại Pháp Sư cười khoát tay, ôn tiếng nói:

"Không có quan hệ gì với Nguyệt Lão, là ta trước đây ý niệm trong đầu xuất sai lầm, hôm nay cũng là tìm đến Nguyệt Lão nói lời cảm tạ đồng thời bồi lễ.

Nơi này có một chút linh đan, mấy năm nay làm phiền Nguyệt Lão."

"Tiểu tiên cũng không dám thu, tiểu tiên cũng không dám thu!

Vi Đại Pháp Sư làm điểm sự, tiểu tiên không thắng vinh hạnh!"

Đại Pháp Sư vừa muốn khuyên bảo, bỗng nhiên nhưng mây, đáy lòng đột nhiên có chút ý niệm trong đầu bất thuận, tựa hồ là có gì, cùng Nhân Giáo có quan hệ sự tại phát sinh.

Nguyệt Lão kiến Đại Pháp Sư nhíu mày, cặp kia tay già đời run rẩy, chủ động đem kia mấy cái bình ngọc 'Đoạt' lại đây, nét mặt già nua đều có chút trắng bệch...

Huyền Đô Đại Pháp Sư bấm ngón tay suy tính, rất nhanh liền lộ ra vài phần mỉm cười, đối Nguyệt Lão cũng chấp tay, thân hình nhẹ nhàng lóe ra, đã là tại Nguyệt Lão trong điện biến mất không thấy.

"Ân... Đi hô thượng tiểu Trường Thọ đi, ta cũng không nên trực tiếp hiện thân."

-----oOo-----

Một trăm bảy mươi chương muốn bắt, Đại Pháp Sư ngài lập cái thế. . .

Ân? Đại Pháp Sư không phải đã muốn đi rồi, như thế nào lại...

Bên hồ, trong đám người, Lý Trường Thọ ngồi ở bờ đoàn thượng, nghe đáy lòng kia một câu truyền thanh.

'Hương đông tam ngàn dặm, rừng cây nhỏ chờ người.'

Này, thật sự là Đại Pháp Sư?

Nhà mình Đại Pháp Sư không như vậy da mới đúng, chẳng lẽ là có người bắt chước xuất Đại Pháp Sư đạo vận, tại dụ hấn đi ra ngoài?

Lý Trường Thọ đáy lòng trầm ngâm hai tiếng, há mồm không ra tiếng, dùng hình dáng của miệng khi phát âm nói lục cái chữ to:

'Còn, thỉnh, cảm, ngộ, truyền, tiếng.'

Tam ngàn dặm ngoài, nào đó cái rừng cây nhỏ trung đứng áo bào trắng Đại Pháp Sư, giờ phút này nhin không được... Cười ra tiếng lai.

Này tiêu Trường Thọ còn là loại này thú vị.

Như thế nào, chẳng lẽ là cảm thấy, như có người giả mạo hấn, hấn hội cảm ứng không đến, suy tính bất xuất?

Lập tức, Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng nổi lên một phen, bấm tay khinh đạm, gảy Thái Thanh đại đạo, liền như liêu khởi nhất căn vô hình huyền, nhất sợi dao động theo đại đạo run minh, đến Lý Trường Thọ đáy lòng, ngưng tụ thành nhất cái chữ to:

【 Ồn 】.

Lý Trường Thọ lúc này mới tin chín thành bán, cẩn thận suy tư một chút, đối một bên chính đi học Hùng Linh Ly đạo câu:

"Người tại chỗ đó bất muốn loạn chạy, ta đi vì người đánh chút món ăn thôn quê."

Hùng Linh Ly vội vàng gật đầu, xem Hải Thần đại nhân ánh mắt tràn đầy cảm kích.

Rồi sau đó, Lý Trường Thọ đi tìm nhà mình chương môn, đáy lòng cân nhắc một phen, dĩ 'Đệ tử đáy lòng có chút cảm ngộ, nghĩ ra ngoài đi lại dĩ cầu đột phá' vì do, thỉnh cái giả dối.

Quý Vô Ưu nói muốn nhất danh Chân Tiên chấp sự bồi hấn cùng nhau rời khỏi đại hội hội trường, Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, xin mời Tử Ô sư bá cùng mình cùng nhau ra ngoài.

Lập tức, Tử Ô cười mây, chở Lý Trường Thọ, từ nhất điều yên lặng đường nhỏ, ly khai này chỗ bồn cốc.

Bởi vậy địa hội tụ nhiều lắm luyện khí sĩ, tổng không khỏi có người tiến tiến xuất xuất, này hai người cũng vẫn chưa khiến cho người bên ngoài chú ý.

Tử Ô mang theo hấn bay ra mấy ngàn lý, Lý Trường Thọ xem trắc cảm thạch đã không lại lóe ra ánh sáng, liền tìm cái lấy cốc cùng Tử Ô chia lia chốc lát.

Rồi trở về thời, xuất hiện tự nhiên là nhất chỉ kiêu mới giấy đạo nhân.

Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân cười nói: "Đệ tử đáy lòng cảm ngộ mọc thành bụi, hiện tại chỗ đó ngồi xuống, còn thỉnh sư bá hơi sau."

"Trung, " Tử Ô mím cười gật đầu, tại Lý Trường Thọ thân chu bố trí một tầng đơn giản trận pháp.

Theo sau, Tử Ô tìm khối ba thước cao tảng đá lớn đầu, nhảy đi lên, ngồi xếp bằng ngồi xuống, vì Lý Trường Thọ lẳng lặng thủ quan.

Mà Lý Trường Thọ bản thể đã là thi thổ độn, nhanh chóng chạy tới Đại Pháp Sư sở tại.

...

Mới vừa vừa thấy mặt, Huyền Đô Đại Pháp Sư liền cười mắng tiếng:

"Người loại này trốn đông trốn tây vì chuyện gì? Xuất tới gặp ta đều loại này lao lực!"

Lý Trường Thọ xấu hổ cười, nghiêm mặt nói: "Đệ tử tu vì nông cạn, tu đạo nhật thiên, tích lũy bất túc... Đến nay tại Hồng Hoang trung cầu sinh, không thể không đa mấy tầng nguy trang sắc thái, lúc này mới năng hơi chút an tâm chút.

Như đệ tử năng có một vững chắc hoàn cảnh, cũng không cần như thế lo lắng có sức."

【 cái khác trước mặc kệ, trước diên cuồng ám chỉ nhất sóng! 】

Huyền Đô Đại Pháp Sư mỉm cười gật đầu, theo tay vung lên, nhất đóa mây trắng tại Lý Trường Thọ dưới chân dâng lên, cười nói: "Cẩn thận cẩn thận chút cũng không sai, đi thôi, ta mang ngươi đi một chỗ địa phương."

Lý Trường Thọ: ...

Thôi, cơ duyên quả nhiên cường cầu bất được, thuận theo tự nhiên, mà lại xem hậu sự.

Thiện cách dùng bảo người giả, tự biết ưu tú pháp bảo người nên làm cái gì.

Lý Trường Thọ không hỏi Huyền Đô Đại Pháp Sư muốn dẫn hắn đi đâu nào, chỉ là đứng sau lưng Đại Pháp Sư, nhãn bất xem các nơi, nhĩ không nghe bát phương, đẳng Đại Pháp Sư mở miệng phát biểu.

Bất quá chốc lát, Lý Trường Thọ cảm giác đã qua sơn xuyên đại nhạc, cúi đầu nhìn lại, đã tại cuộn cuộn bích sóng phía trên...

"Nhanh đến rồi, " Huyền Đô Đại Pháp Sư cười khẽ tiếng, thừa dịp nước biển một ... không ... Lưu ý, mang theo Lý Trường Thọ hào không một tiếng động địa rơi vào hải trung, hướng biển sâu mà đi.

Lý Trường Thọ lúc này đã là sáng tỏ, năng kinh động Đại Pháp Sư , chắc là Long tộc sự.

Mà Đại Pháp Sư hội đem mình mang lại đây, phải... Là muốn nhượng hẳn cái này tiểu đệ tử xuất thủ, Đại Pháp Sư tự thân bắt lộ tung tích, không dính nhân quả.

Này...

Như thế nào năng hành?

Này không phải không công lãng phí phe mình cao đoan chiến lược ư?

Lý Trường Thọ đáy lòng âm thầm so đo, nghĩ hơi sau nên như thế nào lừa dối, khụ, như thế nào khuyên bảo, nhượng Đại Pháp Sư xuất thủ, mà mình đánh cái tương du.

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ cũng làm hai tay chuẩn bị, bắt đầu kiểm tra mình đầu pháp thường dùng mấy bộ con bài chưa lật, giấy đạo nhân, mini trận cơ, độc bệnh lên đơn phẩn, quán linh cứu và mai táng hàng dài...

Để tránh đến lúc đó từ chối bất quá, mình hội luống cuống tay chân.

Quanh mình lưu quang ảo ảnh, hải trung kỳ cảnh Lý Trường Thọ cũng không tâm thương thức, lại sau một lúc lâu, đằng đến rồi Đại Pháp Sư câu kia:

"Đến ."

Lý Trường Thọ ngẩng đầu nhìn đi, này mới phát hiện, lúc này bọn họ đã muốn đến một chỗ hải trung Đại Thành.

Biển sâu liền như một mảnh thâm thúy màn sân khấu, một tòa 'Đảo nhỏ' treo ở đáy biển miệng núi lửa phía trên, cách mặt biển đại khái nghìn trượng.

Phía dưới đáy biển nham thạch nóng chảy cuộn cuộn, phía trên tiên đảo bị đại trận quang vách tường bao bọc; mà đại trận quang vách tường ánh sáng, chiếu thấu phụ cận mấy trăm dặm hải vực, năng kiến một đám quân hải trung sinh linh tại phụ cận chơi đùa.

Lý Trường Thọ tiên thức đảo qua, kia hộ thành đại trận trung, đang có nhất tràng tiểu rối loạn.

Đại khái mấy trăm danh hải tộc phản quân, đang bị mặc thống nhất chế thức giáp trụ hải tộc binh tướng bao vây tiểu trừ, lần này rối loạn hiển nhiên đem bị trấn áp.

Chỗ đó sinh hoạt rất nhiều thiên kì bách quái hải tộc;

Có khi là hải trung sinh linh mở linh trí, còn vẫn duy trì nguyên bản hải mã, hải ngư, hải lư đẳng hình thể, có cũng đã là biến hóa tiếp cận Nhân tộc đạo khu, phần lớn bảo lưu lại má, lân, vĩ, kỳ đẳng đặc thù.

Còn có rất nhiều càn hình thù kỳ quái, mượn biến hóa đạo, vượt qua a-pác-thai, sở nổi lên xuất kỳ quái sinh linh...

Lý Trường Thọ cũng gặp được một ít xinh đẹp giao người, việc này thật cũng tính mở nhãn giới.

— giao người là hải tộc trung đại tộc, cùng Long tộc quan hệ thập phần chặt chẽ.

Hai người đứng ở trong nước biển, Đại Pháp Sư thân chu lưu chuyên một chút đạo vận, che lấp hai người hành tung.

"Đại Pháp Sư, " Lý Trường Thọ nhẹ giọng đạo, "Đệ tử trước đây đã dùng Nam Hải thân phận của Hải Thần thượng tấu biểu, đối Thiên Đình Ngọc Đế Bệ Hạ bẩm minh thu phục Long tộc sự, cũng được Ngọc Đế Bệ Hạ sự chấp thuận."

"Ân, làm không sai."

Huyền Đô Đại Pháp Sư cười khẽ vuốt cằm, "Chờ chút nhìn xem, ta chỉ là suy tính ở đây hội phát sinh một việc, cần người hiện thân giải cứu.

Xem như vậy tử, chúng ta hơi chút tới sớm chút."

Lý Trường Thọ nghe vậy, đáy lòng một trận cảm khái.

Này ra sao đẳng tu vi? Này là loại nào suy diễn đạo? Đại Pháp Sư thật có thể biết trước bất thành?

Bấp đùi, ôm chặt!

Hai người đợi đại khái nửa canh giờ, kia Đại Thành bên trong phản loạn đã bị trấn áp, nhưng Lý Trường Thọ nhạy cảm địa bất đến rồi, này trong thành tựa hồ còn tiềm tàng một cỗ mạch nước ngầm.

Hơn nữa, loại cảm giác này, Lý Trường Thọ thập phần quen thuộc...

Lý Trường Thọ thấp giọng nói: "Đại Pháp Sư, ngài cũng biết năm đó tập kích chúng ta Độ Tiên Môn, kia chút huyết văn con rối cân cước?"

"Đó là Tây Phương âm thầm động tay chân, " Huyền Đô Đại Pháp Sư cười nói, "Trường Thọ a, cùng loại này có Thánh Nhân lão gia tọa trấn đại giáo đầu sức, kỳ thật có chút phiền toái.

Đâu sợ chúng ta chiếm lý, cũng phải để ý Thánh Nhân da mặt.

Đối Tây Phương kia hai vị sư thúc mà nói, này cũng bất quá là bọn hấn động động thủ chỉ làm nhất tràng tính kế.

Bọn họ sử dụng này chút yêu ma quỷ quái, cũng là tùy thời có thể bỏ qua khí tử.

Thánh Nhân vạn kiếp bất diệt.

Cố, chúng ta tại phá Tây Phương tính kế thời, cũng muốn lưu một tia, đã muốn thắng, cũng muốn chiếu cố toàn bộ Thánh Nhân lão gia da mặt."

Lý Trường Thọ cẩn thận suy tư, rất nhanh liền làm đạo vái chào, nói: "Đệ tử ghi nhớ Đại Pháp Sư dạy bảo!"

Tuy rằng này chút, hấn tại trước kia chế định đến tiếp sau mưu hoa thời, sớm đã cân nhắc chu toàn, nhưng lúc này còn là muốn nói một câu:

"Nếu không Đại Pháp Sư ngài hôm nay đúng lúc nhắc nhở, đệ tử nói không chừng hội phạm hạ đại sai."

Huyền Đô Đại Pháp Sư nhất thời khoát tay, tươi cười càng phát ra khoan khoái.

Cùng tiểu Trường Thọ cùng nhau ra ngoài, quả nhiên là so với chính mình một mình xuất lai, thú vị mà lại thoải mái...

Chính lúc này, chợt thấy mấy trăm dặm ở ngoài nước biển tách ra, nhất chỉ giao long xe cái hạ xuống, mấy trăm danh tiên giao binh tại quanh mình bảo vệ, hướng chỗ ngồi này hải trung Đại Thành tới rồi.

Long tộc lại muộ một hồi, nơi này đường cái đều bị quét sạch sẽ .

Lý Trường Thọ tiên thức đảo qua, rất nhanh liền phát hiện mình thập phần quen thuộc khí tức.

Hải Thần giáo Nhị Giáo Chủ, Ngao Át.

Nguyên lai, việc này ứng ở tại Ngao Át thân thượng...

Lý Trường Thọ âm thầm lắc đầu, hấn dặn dò Ngao Át rất nhiều lần, nhượng hấn bất muộ đơn giản hiện thân...

Thôi, lúc này Long tộc cũng tai kiếp khó khăn bên trong, kiếp vận cấp trên, cái này là ai đều ngăn không được .

...

Kế tiếp sự tình phát triển, cũng xưng bất thượng khúc chiết ly kỳ, một loại loại 'Nhị Ngũ Tử' tiết mục thôi.

Ngao Ất nguyên bản tại Kim Ngao Đảo an ổn tu hành, cũng không phải là mình nghĩ tới được, là bị nhất danh Long tộc cao thủ sở thỉnh, tới đây địa an ủi giao người bộ tộc.

Ngao Ất do dự một phen, còn là lựa chọn đi ra khỏi Kim Ngao Đảo, hội hợp Long tộc tiểu luồng tinh nhuệ, tới rồi chỗ đó gấp rút tiếp viện...

Bọn họ còn chưa vào thành, chỗ đó phản loạn đã bị bình phục.

Chỗ ngồi này hải trung Đại Thành thành chủ, quý tộc, mang theo chúng binh tướng ra ngoài nghênh đón, đem Ngao Ất đón vào trong thành, đi kia tráng lệ cung điện...

Này tự nhiên là một chỗ cạm bẫy.

Lý Trường Thọ vốn định nhắc nhở Ngao Ất, nhưng lại nghĩ Đại Pháp Sư ngay tại chỗ đó, mình thật cũng không cần đa quản.

Làm tốt nhất cái pháp bảo người bản chức là được.

Rất nhanh, trong thành cung điện liền nổi lên tiệc rượu, hải nữ hiến vũ, tiên lạc quay về, mấy danh hải tộc thiếu niên thiếu nữ ở ngoài điện khanh khanh ta ta, một bộ xa hoa lãng phí hưởng lạc phong.

Tiệc rượu thượng, giao Nhân tộc một vị tiểu công chúa cũng bị mời đến, tại Ngao Ất bên cạnh thêm rượu phụng dưỡng.

Xem chừng, bọn họ là muốn xem, Đông Hải long cung Nhị Thái Tử có hay không có ý nạp cái phi...

Long sinh, tràn ngập buồn tẻ cảm giác.

Tiệc rượu quá bán, biến cố nổi bật.

Hộ thành đại trận đột nhiên hóa thành màu đen màn khói, trong thành giết xuất mấy ngàn cao thủ, hướng Đại Thành trung ương cung điện quần đánh lên mà đi.

Thỉnh Ngao Ất tới được vị kia Long tộc cao thủ đột nhiên làm phản, xuất thủ tập kích Ngao Ất, cũng may Ngao Ất bên cạnh có nhất danh long thủ lão giả hiện thân, đem người này cao thủ trực tiếp đánh bay...

"Hộ giá! Hộ giá!"

"Bảo hộ Ngao Ất điện hạ!"

Kia mấy trăm tiên giao binh tinh nhuệ, cùng chỗ đó hải tộc các cao thủ phản ứng nhanh chóng, đem Ngao Át cùng vị kia giao Nhân tộc tiểu công chúa vài đoàn bảo vệ, mở ra cung điện quanh mình đại trận, vôi vàng điều động bên trong thành binh mã.

Cả tòa thành trì nhất thời đại loạn!

Đại Thành mấy cái góc, trào ra đạo đạo huyết sắc trận văn, lại có hai trọng đại trận đem chỗ đó phong bế, ngăn cách ngoại bộ tra xét, tạm thời che mắt chỗ đó thiên cơ.

Cung điện đại trận nhanh chóng bị công phá, chúng hải tộc cao thủ che dấu Ngao Át phá vây, vị kia long thủ lão giả bị vây công, nhưng cũng bám trụ đối phương nhiều cao thủ.

Ngao Át giờ phút này, vẫn như cũ không quên đem kia giao Nhân tộc tiểu công chúa hộ tống trong lòng, khuôn mặt không có nửa điểm bối rối, tẫn hiển long cung Nhị Thái Tử phong độ...

Rất nhanh, Ngao Át thân hãm ôm chặt.

Lúc này Lý Trường Thọ cùng Huyền Đô, đã bắt tri bắt giác tại trong thành một chỗ dân cư hiện thân, rời Ngao Át bị vây khốn góc cũng không tính xa.

...

"Đi thôi, cứu người Nhị Giáo Chủ."

Huyền Đô Đại Pháp Sư khẽ cười nói câu.

Lý Trường Thọ nhưng trầm ngâm vài tiếng, nhú mày nói: "Đại Pháp Sư, ngài đã đã đến rồi, diệt này chút bọn đạo chích bất quá nâng tay sự..."

"Chỉ là loại này bọn đạo chích, như thế nào đáng giá ta xuất thủ?"

"Đại Pháp Sư, đệ tử nhưng thật ra cảm thấy, " Lý Trường Thọ đạo, "Không thể khinh thường bất luận địch nhân mới là lẽ phải.

Ngài xuất thủ, đã ổn thỏa, lại mau tốc, càng khả hiển lộ chúng ta Nhân Giáo oai phong.

Đệ tử xuất thủ, đã có vẻ miễn cưỡng, lại tồn tại đem việc này làm đập phong hiểm, đối phương đã hiển lộ mấy vị Kim Tiên cảnh cao thủ, vạn nhất đối phương còn có Kim Tiên cảnh mai phục tại chỗ tối, đệ tử chỉ sợ cũng lực có chưa bắt."

Huyền Đô đại pháp nghe nói lời ấy, nhưng thật ra chậm rãi gật đầu.

"Người nói thật cũng có vài phần đạo lý.

Mà lại đi là được, như đối phương có cao thủ hiện thân, ta như thế nào hội bất cứ người?"

Lý Trường Thọ nghe vậy âm thầm nhíu mày, tuy rằng không dám trực tiếp phản bác, nhưng thấp giọng nói:

"Đại Pháp Sư, đệ tử cảm thấy... Thoáng có chút không ổn."

Tuy biết Đại Pháp Sư ngài tất nhiên sẽ không hại đệ tử, nhưng có thích đáng phương pháp, mà lấy bất ổn đạo, đệ tử đáy lòng, quá bất được này một cửa..."

Huyền Đô Đại Pháp Sư có chút dở khóc dở cười, ôn tiếng nói: "Người đi hiển lộ hiển lộ bản lĩnh, ta mới có thể biết người thực lực như thế nào, sau này cũng tốt cấp người an bài sự làm."

Kiến Lý Trường Thọ còn có chút do dự, Huyền Đô Đại Pháp Sư lại nói:

"Loại này, ta cũng bắt bạch xem người thần thông bản lĩnh, miễn cho nhượng người tâm trung bất thống khoái."

Người nếu có thể cứu này tiểu long thái tử, ta liền đáp ứng người nhất kiện đủ khả năng sự, như thế nào?"

Lý Trường Thọ nhíu mày suy tư, lại nói:

"Đại Pháp Sư, đệ tử cả gan tương thỉnh."

Như đệ tử có thể cứu hạ Ngao Át, có không thỉnh Đại Pháp Sư tại đệ tử độ Kim Tiên kiếp thời, ở bên làm đệ tử hộ pháp."

"Thiện!"

Mau chút đi thôi!"

Lý Trường Thọ gật gật đầu, nâng tay xoa nắn mặt bộ, cải biến một chút tướng mạo, lại xoay người đạo câu:

"Đệ tử đáy lòng còn là có chút bất an, muốn bắt... Ngài lập cái thế, bảo đảm hội đúng lúc cứu viện đệ tử..."

Nào đó Đại Pháp Sư nhắc chân làm bộ muốn đoán.

Lý Trường Thọ vội vàng làm đạo vái chào lĩnh mệnh, nhưng cũng bắt xuất viện lạc, chỉ là tại cổ tay áo lấy ra nhất xấp giấy đạo nhân, tùy tay sái đi ra ngoài.

Giấy đạo nhân nhất thời hóa thành nhất danh trung niên nam tiên, nhất danh tuổi thanh xuân thiếu nữ, nhất danh đôn hậu lão ông, nhất danh hiền lành lão ầu, thuần một sắc đều là Thiên Tiên cảnh sơ kỳ khí tức dao động.

Theo sau, Lý Trường Thọ tay áo bào vung lên, này tứ chỉ giấy đạo nhân thi triển chạy trốn bằng đường thủy, hóa thành bốn cỗ dòng nước, nhanh chóng thoát ra này sân.

Mà Lý Trường Thọ phía sau, Huyền Đô Đại Pháp Sư nhin không được nâng tay xoa nhẹ mi tâm.

Này tiểu đệ tử, cũng quả thực quá ỏn một ít.

Ôi chao, không đúng...

Như hấn bất hiện thân, chỉ là đem Lý Trường Thọ nhiếp lai, ném ở chỗ này, kia Ngao Ất là Lý Trường Thọ Nhị Giáo Chủ, càng là Long tộc thượng thiên sự trung nhân vật trọng yếu, Lý Trường Thọ như thế nào có thể không cứu?

Nghĩ thông suốt loại này các đốt ngón tay, Huyền Đô Đại Pháp Sư nhin không được khước miệng run rẩy vài cái.

Hấn giống như, bất tri bất giác, bị trước mắt cái này tiểu đệ tử cấp nhiều đi vào, không duyên có cho cái đồng ý...

-----oOo-----

Riêng chương: Cuối năm tổng kết (phụ đề 170 chương nội dung vỡ kịch đơn giản giải đáp nghi vấn)

【trước tiên là nói về nội dung vỡ kịch】

Thượng nhất chương, cuối cùng non nửa đoạn nội dung vỡ kịch, xem độc giả lão gia phải nhỏ có chút rườm rà, cố ý cầu ỏn, kỳ thật là theo Đại Pháp Sư giống nhau, lâm vào Trường Thọ tiên nhân chiêu thức.

Nơi này là Lý Trường Thọ cố ý mà vi, từ bắt đầu từ chối, đến miễn cưỡng lĩnh mệnh, lại đến 'Ngài lập cái thế', hấn nghĩ biểu hiện ra , là mình cầu ỏn, cùng với cần thận xuất thủ người thiết.

Lý Trường Thọ căn bản không nghĩ tới muốn cho Huyền Đô Đại Pháp Sư đi lập thế.

Như thế, đã năng giảm bớt sau này mình bị Đại Pháp Sư thực hiện bảo người sử dụng số lần, còn có thể tạo khởi, mình mọi việc đều sẽ tam tư rồi sau đó hành, sẽ không cấp Đại Pháp Sư cùng Thái Thanh Thánh Nhân rước phiến toái người thiết...

Đây mới là Lý Trường Thọ mục đích.

Đại gia tinh tế phẩm thượng nhất chương im lặng tuyệt đối sau mấy trăm chữ, kết hợp Đại Pháp Sư hiểu ra tới được kia đoạn, phải năng không có cùng đọc thể nghiệm.

Chỉ là vì không ảnh hưởng hành văn tiết tấu, nơi này không có rõ ràng điếm xuất lai.

Đại Pháp Sư cấp đồng ý, xem như thu hoạch ngoài ý muốn, Lý Trường Thọ cũng lập tức đưa ra Kim Tiên kiếp hộ pháp, giải mình ngày sau nhất đại gian nan khổ cực.

Khác, có độc giả lão gia không thích xem phía trước mấy chương Lý Trường Thọ ăn tiểu thiết thời sai lỗi dịp duyên, cái này là tại tác giả khuẩn dự liệu bên trong, nhân vật chính bởi vì quá ổn mà chịu chút không ảnh hưởng toàn cục tiểu thiết thời, vốn là là bài này nhất đại đặt ra.

...

【cuối năm tổng kết】

2019 niên là tác giả khuẩn toàn bộ chức mã chữ đệ tứ niên đầu.

Mấy năm trước, trải qua quốc nội hình ảnh cảm khinh sáng tác liên tục chiết kích, tiên hiệp văn hai năm nổi lên, 2019 niên sỡ soạn xuất mình tiên hiệp văn phong.

Địa cầu đệ nhất kiếm ném thử, trùng kích vạn đỉnh mấy tháng liên tục canh năm, hai lần nghiêm đánh sau cô đơn, lúc ấy chỉ là cười cười, bình định ống tay áo nếp uốn, cầm xuất bàn phím, nghĩ bất quá là Đông Sơn tái khởi.

Sau đó, là sư huynh quật khởi...

Thượng cái người thứ nhất nguyệt, từ ban đầu dễ bán bảng ổn định không được trước thập, đến này hai chu dễ bán bảng trước ngũ khách quen.

Liên tục hai mươi tám ngày, sách mới nguyệt phiếu bảng đệ nhất, nguyệt phiếu bảng chậm rãi chen đến trước thập.

Khai văn bắt túc nhất cái nguyệt, có đề cử sau đó, đề cử phiếu bảng một mực trước thập trong vòng, thượng cái sau tồn thất bộ phận độc giả, vẫn như cũ năng ổn định trước thập...

Hiện đến nay, hậu trường chương và tiết cao nhất đặt tại hướng lục vạn, chia đều đặt tại trùng kích tam vạn lục.

Tuy rằng tác giả khuôn mỗi ngày thức đêm thêm càng, nhưng thiếu càng đã đạt chín mươi đa chương... o(* ∇ *)o tràn đầy hạnh phúc cảm.

Này chút, đều là độc giả lão gia nhóm cấp thành tích;

Cũng là tác giả khuôn là toàn bộ chức viết tay, được đến lớn nhất tán thành.

Trước cấp lão gia nhóm cú cái cung, đồng thời khẩn cầu đại gia, nếu hi hoan, thỉnh tiếp tục ủng hộ.

Sư huynh không phải nhất phần dễ dàng sáng tác, mỗi một cái khôi hài sung sướng tinh tiết sau lưng, không chỉ là linh cảm sáng tác, càng là mỗi đêm trần trọc không ngừng suy tư.

Này một năm đi tới, tác giả khuôn đã trải qua rất nhiều, cảm khái cũng rất nhiều, nhưng cuối cùng lưu lại, kỳ thật chỉ có cảm tạ hai chữ.

Cảm tạ điểm nương cái này ngôi cao, nhượng ta có thể cùng phần đông độc giả lão gia, thông qua này chút còn có chút ngây ngô văn tự gặp nhau.

Này bất là cái gì lời khách sáo.

Văn học sáng tác là tồn tại khinh bỉ liên, truyền thống văn học xem thường mạng lưới văn học, tác giả khuôn ban sơ toàn bộ chức cũng đình áp lực cực lớn, đến nay cuối cùng năng cảm xuất một quyển sách, cùng cha mẹ bằng hữu nói, ta đã muốn là nhất danh đủ tư cách mạng lưới văn học hành nghề giả.

Mà nhượng ta kiên trì, có thể đi một đường đi xuống đi, là độc giả lão gia nhóm một mạch cấp ủng hộ.

Năng tại sư huynh tấu chương nói trung, nhìn đến vài vị năm đó thiên sứ độc giả tung tích, đáy lòng thật là ấm áp.

Chính bản độc giả chính là toàn bộ chức tác giả áo cơm cha mẹ, cấp ủng hộ chính bản độc giả lão gia nhóm lại đa cảm tạ, kỳ thật cũng bất tính quá phận.

Tiến vào mười một nguyệt, sư huynh nhiệt độ phi chạy toán loạn, không đếm được bao nhiêu người tại đứng nội đứng ngoài xướng suy, không đếm được bao nhiêu người cầm đề nhất kiếm chiết kích trên đùa, nhưng liên này hai bản tác phẩm xem đều chưa xem qua.

Tác giả khuôn phân lớn cười trừ, chỉ là hết lần này đến lần khác tu cáo, sửa bản thảo, làm hết sức, bất lưu tiếc nuối.

Nhớ được bình luận sách khu có cái độc giả lão gia nói 'Trước công tác mệt chết đi, xem này quyển sách tại ổ chăn lý cười quất thẳng tới rút ra', đó là ta rất có cảm giác thành tựu nhất cái thời khác.

Năng vi đại gia tại bận rộn cuộc sống tiết tấu trung, mỗi ngày cung cấp hơn mười phần chung sung sướng, này là nhất kiện rất có ý nghĩa sự.

Chính là tác giả khuôn tóc bó lớn bó lớn bóc ra...

Khả năng, ta biến tặc rồi, thật sự hội biến cường đi.

Triển vọng 2020 niên, kỳ thật đồng thời không có quá lớn dã vọng, tiếp tục cấp độc giả lão gia nhóm cung cấp chất lượng tốt, thoải mái đọc cố sự, hy vọng có thể được đến càng nhiều độc giả lão gia hi hoan.

Nhất bộ tác phẩm, vô luận là bộ sách còn là điện ảnh và truyền hình, đều có nhiệt độ chu kỳ, quyển sách cũng là, điểm ấy tác giả khuôn sớm đã có tâm lý kiến thiết, đại gia không cần quá mức lo lắng.

Có thể kéo dài quyển sách nhiệt độ phương thức, cũng tất cả độc giả lão gia ủng hộ.

Điểm mẹ ôi dễ bán bằng, nguyệt phiếu bằng, đề cử bằng, là thượng cái sau bảo trì cho hấp thụ ánh sáng dẫn hữu hiệu con đường.

Cho nên, lần này song bội nguyệt phiếu trong lúc, 29 số hiệu đến 31 số hiệu nguyệt phiếu bất đa cầu, đại gia nếu có nguyệt phiếu hội nát vụn tại phiếu chiếm giữ, xin mời cấp sự huynh gửi thượng nhất phiếu, nhượng sự huynh hết sức ổn định trước thập.

1 nguyệt 1 số hiệu đến 7 số hiệu nguyệt phiếu, khẩn cầu các vị độc giả lão gia, nếu xem vui vẻ, đã đem nguyệt phiếu ủng hộ sự huynh.

Bởi vì này là chúng ta thượng cái sau, bảo trì ổn định cho hấp thụ ánh sáng dẫn tốt nhất con đường.

Tác giả khuôn đi trước nói lời cảm tạ, mặt sau liền bất nói thêm câu phiếu sự rồi, miễn cho ảnh hưởng lớn nhà đọc thể nghiệm.

Kỳ thật một mạch cảm thấy, chữ Trung Quốc, khả ngăn nắp, cũng khả mây bay nước chảy lưu loát sinh động, nhất xinh đẹp.

Dù sao giữa, năng miêu tả xuất thế giữa tốt nhất cố sự, phiến nại điểm câu, khả buộc vòng quanh trên đời đẹp nhất phong cảnh.

Mà ta ngồi ở chật hẹp không gian, mỗi ngày vất hết óc, cũng chỉ là thông qua này chút văn tự, bác độc giả lão gia cười thôi.

Nguyên đán buông xuống, chúc đại gia 2020 tuổi tác sự hài lòng, sự nghiệp bài vở và bài tập song mùa thu hoạch ~

Kể tiếp một năm, ta sẽ tiếp tục cố gắng viết xuất thoải mái khoái trá cố sự, cấp đại gia cung cấp chất lượng tốt đọc quan cảm.

Có người nói sư huynh phát hỏa, có thể cho ta gì gì vinh dự, cho ta bao nhiêu tiền lời, này chút theo ta, chỉ là một loại chức nghiệp thượng tán thành.

Năm nay thu hoạch đệ nhất kiếm cùng sư huynh, nhiều như vậy, trên thế giới tối bồng độc giả, mới là 2019 lớn nhất ý nghĩa.

—— Ngôn Quy Chính Truyện.

Viết ở 2019 niên 12 nguyệt 28 nhật

Đúng rồi, vi hồi báo các vị độc giả lão gia ủng hộ, năm nay tết âm lịch tác giả khuôn bắt về với ông bà lễ mừng năm mới rồi, cũng sẽ không nghỉ ngơi, cùng cha mẹ cùng phu nhân thương lượng hảo rồi, ta ổn định sáng tác, cấp đại gia liên tục đổi mới ~

Ách, đuổi đệ nhất kiếm đổi mới đi, gần nhất sư huynh liên tục thêm càng, đệ nhất kiếm đổi mới cùng tác giả khuôn tóc, thiếu thiệt nhiều.

-----oOo-----

Một trăm bảy mươi nhất chương phổ thông đấu pháp hình thức

Bốn cổ dòng nước tại chỗ ngồi này tao loạn biển sâu Đại Thành trung xuyên qua, đi ngang qua hải mã nhà, chạy toán loạn quá hải tinh đại đạo, thẳng đến Ngao Ất bị vây khốn nơi.

Đại Thành các nơi đã muốn đánh thành nhất nòi hải sản vương mắc cháo;

Song phương cao thủ từng người lôi kéo, Ngao Ất nhất phương mạnh nhất long thủ lão già giờ phút này bị thập hơn hải tộc cao thủ vây công...

Giao người bộ tộc không ngừng đối ngoại cầu viện, nhưng giờ phút này Đại Thành bị hoàn toàn ngăn cách, cùng ngoại giới mất đi liên lạc.

Bất quá, không sao...

Ồn giáo, khụ, Nhân Giáo hai vị thiên ổn trọng 'Cao thủ', đã muốn tại chỗ đó, sẽ không nhượng Ngao Ất xuất gì vấn đề.

Huyền Đô Đại Pháp Sư là trong thiên địa cường giả chân chính, Thánh Nhân hạ có số tồn tại, càng là tùy thời năng thịnh động Thái Cực Đồ, Huyền Hoàng Tháp loại bảo vật, chớ nói trấn áp chỗ đó, liền là trấn áp tất cả giao Nhân tộc cũng đồng thời không nói chơi.

Lý Trường Thọ, giờ phút này bị Đại Pháp Sư kéo lại làm cu li, đáy lòng cũng có mình tính toán...

Tuy rằng lần này chỉ là lâm thời ứng biến, nhưng hắn đã muốn nghĩ tới tương đối chu toàn ứng đối phương án, năng đạt tới nhất thạch tam tứ điều hiệu quả, thúc đẩy một bước nhỏ 【Long tộc thượng thiên】 sự.

Lúc này, Lý Trường Thọ đứng ở trong sân, nhắm mắt ngưng thần, thao tác tứ chỉ giấy đạo nhân.

Một bên Huyền Đô Đại Pháp Sư nhiều có hứng tới địa nhìn, muốn nhìn Lý Trường Thọ hội như thế nào diệt địch;

Nhưng mà nhìn nhìn, Huyền Đô Đại Pháp Sư chính là nhất lạc.

Tứ chỉ giấy đạo nhân thi triển chạy trốn bằng đường thủy đặng đến Ngao Ất thân chu phụ cận, không có kinh động song phương bất luận kẻ nào.

Lúc này Ngao Ất thân chu có tam bốn mươi danh hộ vệ, nguyên nhân Kim Tiên cảnh cao thủ tại cung điện phụ cận đại chiến, Ngao Ất thân chu hải tộc hộ vệ, tu vi cao nhất bất quá Thiên Tiên cảnh trung kỳ.

Mà chung quanh vây công Ngao Ất này nhất tiểu luồng hải tộc phản quân, có thập hơn Thiên Tiên, năm mươi dư danh Chân Tiên.

Lý Trường Thọ tra xét đến, này chút phản quân bên trong có mấy danh Thiên Tiên khí tức có chút khác thường, cùng năm đó huyết văn con rối có chút tương tự.

Vị kia văn đạo nhân, phải liền trốn từ một nơi bí mật gần đó, sau lưng ám trạc trạc địa nhìn chăm chú vào này một màn...

Nên như thế nào nhượng nàng phát hiện, Đại Pháp Sư tại chỗ đó?

Cũng không biết Đại Pháp Sư có không tìm được văn đạo nhân tung tích, trực tiếp vung cái này hung nhân mới ổn thỏa.

Vi Ngao Ất giải vây, cũng không dùng tiêu phí Lý Trường Thọ nhiều lắm tâm thần, phổ thông giấy đạo nhân chiến thuật như vậy đủ rồi.

Tứ chỉ giấy đạo nhân tại vây công nơi bên ngoài hiện thân, từng người ồng tay áo chóp lên, thả ra ...

Lại một đám tổng cộng mười sáu chỉ người giấy...

Huyền Đô Đại Pháp Sư thấy thế nhất thời vui, cười mắng:

"Người giấy phóng người giấy, người giấy làm sao đa!

Ngươi người này, thật có điếm ý tứ."

Lý Trường Thọ hồi đầu 'Ngại ngùng' cười, tạm thời đem này, cho rằng là Đại Pháp Sư đối mình người giấy chiến thuật hệ thống khen ngợi.

Mười sáu chỉ nguyên bản thân thông làm liền người giấy, trực tiếp nhảy vào kia chút phản quân phía sau, dĩ sét đánh không kịp bưng tai thế, trực tiếp ôm lấy đối phương Thiên Tiên cảnh cao thủ, tại đối phương còn chưa tới kịp phản ứng thời, trực tiếp tự bạo tự thân, thả ra một cỗ luồng khói độc!

Chỉ một thoáng, trong nước biển nổi lên một chùm bông đục ngầu sương mù!

Còn lại kia tứ chỉ giấy đạo nhân tả hữu xuyên qua.

Trong tay bọn họ, kiếm phi kiếm, địch cũng phi địch, trong tay tẩu hút thuốc cũng cũng không phải tẩu hút thuốc, trong tay 'Này quả dưa bảo thực u' đao, cũng cũng không phải lưỡi dao...

Đều là tung ra độc pháp khí!

Lý Trường Thọ luyện chế cần hai năm, tổng giá trị giá trị tại lục kiện thượng đẳng tiên bảo độc đan, đảo mắt gần đi ra ngoài!

Tứ chỉ giấy đạo nhân phải làm , chỉ là toàn lực không chế khói độc, độc phần tràn ngập phương hướng.

Chốc lát, vây công Ngao Át chờ người hơn trăm phản quân, liên tiếp ngã xuống đất bất khởi.

Bọn họ đại bộ phận, thậm chí chưa kịp hồi đầu xem liếc mắt một cái sau lưng người đánh lén là ai, nguyên thân nguyên hồn, liền đã bị kịch độc xâm nhiễm.

Kia lão ầu bộ dáng giấy đạo nhân hét lớn một tiếng:

"Bảo hộ Ngao Át điện hạ người bất muốn vọng động! Độc bị thương các người! Lão thân cũng không giải dược!"

Đám kia bảo hộ Ngao Át hải tộc cao thủ, một đám ve mùa đông như cỏ, tại Ngao Át thân chu co rút lại thành nhất đoàn.

Tứ chỉ giấy đạo nhân động tác thoáng có chút đồng bộ, —— này là Lý Trường Thọ vì tinh lược chút tâm lược.

Bọn họ từng người thả ra thu nạp pháp bảo, đem trộn lẫn độc phần nước biển thu hồi, hơi sau còn khả lại dùng một lần.

Theo sau, tứ chỉ giấy đạo nhân thả ra bát chỉ nhiếp hồn châu, tại chiến trường các nơi bay nhanh hấp thu tàn hồn, đồng thời bỏ ra một mảnh phiến Tam Muội Chân Viêm mỗi lửa.

Chỗ đó nước biển chỉ là hơi chút suy yếu Tam Muội Chân Viêm uy năng, đốt này chút xác chết vẫn như cũ thập phần đơn giản.

Ánh lửa bắt đầu khởi động giữa, tứ chỉ giấy đạo nhân lại từng người thả ra tam chỉ người giấy, hóa thành mười hai danh mặt mũi hiền lành đạo giả;

Bọn họ phân biệt bùng cá gỗ, trì trấn hồn linh, cầm mộc cái mõ, tại chung quanh đập gỗ đánh, khẩu tụng độ người kinh, hương sinh chú, tiêu tai cầu phúc chú.

Một đám hải tộc cao thủ tại kia hai mặt nhìn nhau, Ngao Át cũng là vẻ mặt tỉnh tỉnh nhiên...

Lần đầu tiên nhìn thấy loại này trường hợp bọn họ, rõ ràng cảm giác được mình kiến thức nông cạn, như nhau ếch ngồi đáy giếng cá, hôm nay thấy được thế giới mới...

"Bốn vị đạo hữu là thân thánh phương nào?"

"Bọn họ vì sao trợ chúng ta?"

"Đây là Nhân tộc, bọn họ... Hào chú trọng!"

Giết địch sau đó, lại vẫn trực tiếp xử lý xác chết, còn niệm kia chút chú ngữ, nhân tiện làm siêu độ cúng bái hành lễ!"

"Học bắt lai, chúng ta học bắt lai."

Kia chút xác chết bị Tam Muội Chân Viêm nhanh chóng cắn nuốt, xác chết lưu lại tro tàn, bị tứ chỉ giấy đạo nhân nhất tề phát tay đánh bay, tan rã ở nước biển bên trong.

Kiếp sau, làm điều hảo cá.

Theo sau, tứ chỉ giấy đạo nhân xoay người rút đi.

Tất cả quá trình phát sinh thập phần nhanh chóng, không chỉ là Ngao Át quanh mình kia chút hải tộc bình tướng có chút mộng, Huyền Đô Đại Pháp Sư ở bên xem cũng là một trận than nhẹ.

Đạo Môn sao Bắc Đẩu ba mươi sáu thần thông cắt giấy thành người, còn có thể loại này dùng ?

Ngao Ất ôm lấy kia giao người tiểu công chúa, đối tứ chỉ giấy đạo nhân hô: "Tất cả vị tiền bối, còn xin dừng bước, dung ta nói lời cảm tạ một hai!"

Tên kia lão ầu xoay người cười cười, lưu lại một câu:

"Ta đặng phụng Bệ Hạ mệnh mà đến, trợ Nhị Điện Hạ thoát khôn mà thôi, không cần phải nói tạ ơn."

Nói xong xoay người chạy trốn bằng đường thủy mà chạy, vẫn chưa dừng lại.

Tứ chỉ giấy đạo nhân vẫn chưa đi xa, hóa thành bốn cổ dòng nước, tại loạn chiến nơi tìm một chỗ hải tộc dân cư, ẩn thân trong đó, dĩ đợi sử dụng sau này.

Quanh mình vẫn như cũ có rất nhiều phản quân hướng Ngao Ất nơi này vây công mà đến, hải tộc binh tướng tại các nơi ngắm bắn, Ngao Ất nhất hành cũng bắt đầu di động...

Giấy đạo nhân nếu là một mạch hộ tại Ngao Ất thân chu, đồng dạng cũng sẽ lâm vào vây công trung, mất đi chủ động tính;

Tiếp tục ẩn thân vây đánh, mới là hữu hiệu sát thương cường địch đạo.

Lý Trường Thọ mau tốc kiểm kê giấy đạo nhân tồn thất:

Độc đan tiêu hao hai thành, tiên lực tiêu hao nghìn phân nhị, tứ chỉ pháp khí tạm thời không thể sử dụng, cần một lần nữa điền độc.

Tổng thể mà nói, coi như chiến quả không sai.

Trong sân, Lý Trường Thọ mở hai mắt, đối Đại Pháp Sư làm cái đạo vái chào, đứng trở về Đại Pháp Sư phía sau.

Huyền Đô Đại Pháp Sư giờ phút này còn tại hiểu ra...

Lý Trường Thọ nhượng giấy đạo nhân làm kia chút hành vi, Đại Pháp Sư cũng có thể lý giải, đơn giản chính là xử lý tàn hồn thủ đoạn.

Chính là...

"Trường Thọ a, người làm việc này làm như thế mây bay nước chảy lưu loát sinh động, chính là thường xuyên cùng người đầu pháp?"

Lý Trường Thọ vội vàng trả lời:

"Đệ tử hàng năm ở trong núi tu hành, bất thường đi lại, chưa bao giờ chủ động cùng người kết thù kết oán.

Nhưng Hồng Hoang hung hiểm, đệ tử bên ngoài đi lại, đi phường trần thu mua thảo dược, cũng sẽ bị cường nhân dân mắt thương.

Đệ tử thâm thấy, 【vung bụi giầy lát giữa, ngày thường trăm năm công】.

Vi tại gặp được địch nhân đánh lén thời, có thể mau tốc đem đối phương giải quyết, mà lại bất lưu hậu hoạn, cố ngày thường đều sẽ hết lần này đến lần khác diễn luyện đấu pháp mấy cái bước đi.

Mới sự cấp tòng quyền, kỳ thật còn tinh lược vài bước."

Huyền Đô Đại Pháp Sư cười nói: "Người nhắc tới cái, ta đây đã tới hào hứng, tinh lược kia mấy cái bước là cái gì?"

"Đại Pháp Sư, ngài thỉnh xem, đệ tử cân nhắc một chút tiểu đồ chơi."

Lý Trường Thọ cầm xuất nhất chỉ mini trận bàn, cùng với mấy chỉ tấu nhạc buồn khóc tang người giầy.

Huyền Đô Đại Pháp Sư: ...

Cái này sư đệ, hẳn muốn định rồi!

Theo sau, Huyền Đô Đại Pháp Sư lại ôn tiếng nói: "Kia, người vừa rồi vì sao phải nhượng người giầy lưu lại 'Phụng Bệ Hạ mệnh', cũng không trực tiếp điểm xuất là 'Ngọc Đế Bệ Hạ'?"

"Tạ ơn Đại Pháp Sư ra đề mục..."

Đệ tử là cảm thấy, như trực tiếp điểm xuất Ngọc Đế, ngược lại sẽ làm Long tộc cảnh giác, chẳng bằng dùng Bệ Hạ hai chữ, lưu cho Long tộc một ít phát huy liên tưởng đường sống.

Đệ tử này tứ cái giầy đạo nhân, đều là Nhân tộc thân hình khuôn mặt, có người sống khí tức, chỗ đó cũng không Đại Pháp Sư ngài loại này tuyệt thế to lớn năng, cố rất khó bị người nhận ra là người giầy hóa thân.

Bệ Hạ hai chữ, trừ Long tộc ở ngoài, Hồng Hoang sử dụng rất ít, đã nhượng bọn họ có thể đầy đủ liên tưởng, có thể rơi chậm lại bọn họ đối Ngọc Đế Bệ Hạ cảnh giác chi tâm."

"Ân, trả lời không sai, " Huyền Đô Đại Pháp Sư hí mắt cười khẽ, "Thâm được ta ý."

Lý Trường Thọ: ...

Nhân Giáo đệ tử hằng ngày, cơ thao, chớ lục.

...

Giờ phút này, đám kia hải tộc cao thủ, che chở Ngao Át hướng tới Đại Thành bên cạnh trận vách tường tiến đến;

Nhưng lúc này chỗ ngồi này giao đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc thành đã bị trùng trùng đại trận bao bọc, Càn Khôn đều bị ngăn cách, bằng bọn họ lục, căn bản đánh bất khai trận pháp tường ộp.

Lý Trường Thọ hiểu được, Đại Pháp Sư cũng không cấp xuất thủ, thậm chí, như chỗ đó năng chống được Long tộc cao thủ đến đây, Đại Pháp Sư căn bản liền sẽ không hiện thân.

Đại bộ phận hải tộc, nó linh trí muốn phổ biến hơi thấp ở trên đất bằng sinh linh;

Mà này chút hải tộc tính cách, cũng phần lớn đều là...

【 gặp được khó khăn chỉ sợ, vi cười cũng không được biện pháp 】

Bọn họ không ngừng vọt tới trước, nhưng Ngao Át thân chu hộ vệ, ngược lại còn thiếu hơn mười người, điều này làm cho Lý Trường Thọ xem một trận lắc đầu...

Hải tộc, nan kham trọng dụng.

Đội đệ nhị luồng phản quân lại đem Ngao Át chờ người vây quanh, Ngao Át che chở kia giao Nhân tộc tiểu công chúa, ngăn đầu đối quanh mình trọn mắt nhìn.

Ngao Át cũng không phải là tham này tiểu công chúa sắc đẹp.

Thân là nhất cái có đảm đương long cung Nhị Thái Tử, Ngao Át là sợ giao Nhân tộc tiểu công chúa xuất hiện gì vấn đề, ảnh hưởng đến giao Nhân tộc cùng Long tộc quan hệ.

Đến nay tứ hải nhiều chuyện, giao Nhân tộc là Long tộc trọng yếu thần thuộc, minh hữu, cho dù là nhượng Ngao Át cùng cái này tiểu công chúa hòa thân, lai hoán được giao Nhân tộc toàn lực ủng hộ, trấn áp hải tộc phản loạn, kia Ngao Át không có nửa điểm do dự.

Kiến Ngao Át lại lâm vào khốn cảnh, Lý Trường Thọ tứ chỉ giầy đạo nhân lại hiện thân;

Bất quá lại một lần người giầy chiến thuật hệ thống biểu diễn, này nhất tiêu luồng phản quân lại tro bụi...

Nhưng, phiên toái không chỉ như vậy.

Phản quân nhất phương chủ yếu mục tiêu chính là Ngao Át, liên tục hai bát thế công không năng cầm hạ Ngao Át, âm thầm điều binh khiển tướng người, cũng lập tức điều chỉnh ý nghĩ.

Cung điện chỗ, kia long thủ lão giả toàn lực chiến đấu hăng hái, chốc chốc hóa thành long khu, chốc chốc khôi phục nhân thân, không chỉ là bị vây công, cũng bám trụ phản quân mấy danh Kim Tiên.

Này long thủ lão giả chỉ cần tiếp tục kéo dài đi xuống, chống được Long tộc các cao thủ tới rồi trợ giúp, bọn họ liền tính thắng này một trận.

Nhưng mà, kia mấy danh phản quân Kim Tiên đột nhiên rút ra nhất người, xoay người hướng tới Ngao Át phương hướng đánh tới;

Long thủ lão giả nhất thời giận dữ, hóa thành nhất điều nghìn trượng thương long, đem kia tráng lệ cung điện trực tiếp oanh tháp!

Này lão long lập tức muốn đi đuổi theo tên kia phản quân Kim Tiên, lại bị cái khác mấy danh phản quân cao thủ từng người thi triển thần thông, gắt gao ngăn lại!

Ngao Át cảm giác được kia Kim Tiên cực tốc mà đến uy áp, nhẹ nhàng thở hắt ra, hai mắt bên trong toát ra một cỗ kiên quyết, đem trong lòng giao người muội tử đẩy ra, nhưng lại trực tiếp lên tới không trung!

Thúc giục pháp, ngưng thần!

Ngao Át lúc này muốn đi tìm này Kim Tiên liều mạng!

Trong sân, Lý Trường Thọ tuy rằng rất muốn phỉ nhổ mình Nhị Giáo Chủ huyết khí phương cương, nhưng loại này đối mặt Kim Tiên cảnh đều năng đứng ra nghênh chiến, cũng quả thật khó được.

Là cái rau ngâm... Khụ, vừa mới.

"Trường Thọ a, " Đại Pháp Sư cười nói, "Này Kim Tiên cảnh căn cơ bất ổn, cảnh giới bắt lao, dường như mượn tới tu vi, người khả thử xem có không ứng phó."

Loại này Kim Tiên, tựa hồ là cùng năm đó tập kích bọn họ Độ Tiên Môn tam Tiệt Giáo luyện khí sĩ, trạng huống gần...

'Đại Pháp Sư phải là tại thử thực lực của ta hạn mức cao nhất.'

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, nghiêm mặt nói: "Đệ tử nguyện ý nhất thí, nhưng còn thỉnh Đại Pháp Sư nhiều hơn chú ý đệ tử."

"Thiện, " Huyền Đô Đại Pháp Sư mỉm cười gật đầu, tùy tay đổi Lý Trường Thọ một chút.

Nhất mặt tiên quang, tại Lý Trường Thọ trên lưng ngưng tụ thành nhất chỉ bảo tháp hư ảnh.

Nào đó huyền diệu đạo vận, trực tiếp bảo vệ Lý Trường Thọ nguyên thần thân thể, mà lại nhanh chóng ẩn ở hẳn trong cơ thể...

Đại Pháp Sư cười nói: "Còn đây là phòng ngự chỉ bảo, huyền hoàng Linh Lung Tháp oai năng, cho ngươi mượn nửa canh giờ, như vô Tiên Thiên linh bảo nơi tay, Đại La Kim Tiên cũng thương tổn ngươi bất được."

Lý Trường Thọ đáy lòng ý niệm trong đầu lưu chuyển, ánh mắt thoáng có chút phức tạp, đáy lòng nhẹ nhàng thở dài.

Vì cái gì, chỉ có nửa canh giờ!

Thật? Khóa huyết treo thể nghiệm bản!

Lại nói chính sự.

Lý Trường Thọ không chế được tứ chỉ giấy đạo nhân đánh về phía Ngao Át, kia lão ẩu đem Ngao Át nháy mắt nhấn trụ, tam danh giấy đạo nhân nhằm phía tiến đến, từng người cầm xuất bàn cờ lớn nhỏ mini trận pháp, đôi phía trước trực tiếp tế xuất.

Trong sân, Huyền Đô Đại Pháp Sư tò mò đi đến một bên, nghiêng đầu nhìn Lý Trường Thọ một loạt động tác...

Lý Trường Thọ hai tay tại trên mặt một trận xoa nắn, đem mình khuôn mặt hơi làm biến hóa, lại lấy ra nhất trương hơi mỏng mặt nạ, đem mình hóa thành nhất danh trung niên nam nhân diện mạo.

Biến hóa thuật, tiến thêm một bước điều chỉnh thân hình, khuôn mặt;

Vài đạo thủ thuật che mắt, tự nhiên là càng nhiều càng tốt.

Mà hết thầy này bắt quá là trong nháy mắt hoàn thành, Lý Trường Thọ tay trái phản nắm đồ dỏm phán quan bút, bên hông treo trang có hai viên linh đan cấp tiên thức độc đan 【 Tâm Hỏa Thiêu 】 pháp khí hà bao, tay phải chế trụ hai đạo kim sắc phù lục.

Trong tay áo phùng mười hai chỉ bảo nang, đã nhất tề mở ra nhất điều khe hở...

Sẽ đối phó loại này 'Giả dối Kim Tiên', đâu sợ mình có khóa huyết quỷ, cũng thập phần không dễ dàng, dù sao đối phương là tại cái kia cảnh giới, mà lại vô cùng có khả năng, còn có văn đạo nhân viên trình điều khiển.

Ai, phỏng chừng mình lần này...

Đấu pháp con bài chưa lật muốn bại lộ cái một phần năm đã ngoài .

(tấu chương hết)

-----oOo-----

Một trăm bảy mươi hai chương ai, Kim Tiên quả thật khó khăn giết

Nếu có thể đúng lúc tìm được đối phương sơ hở, có lẽ, cũng không dùng được một phần năm...

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng hô khẩu khí, trong cơ thể tiên lực lưu chuyển, nhất từng đợt từng đợt đạo vận tại hần thân chu xoay quanh mà ra;

Tự tại vô vi, thanh dật tự nhiên.

Quanh mình nước biển giống như đột nhiên biến mất, Lý Trường Thọ trường bào cổ tay áo tại nhẹ nhàng phát phối, chùm khởi đạo cô tóc dài thoáng tung bay.

Hắn vừa muốn có cất bước động tác, lại quay đầu hỏi câu:

"Đại Pháp Sư, đệ tử có không mượn ngài danh hào dùng một chút?"

"Đương nhiên, " Huyền Đô Đại Pháp Sư hí mắt cười, "Tùy ý liền khả."

Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, cũng không dám đa chậm trễ.

Bên kia ba đạo mini khốn trận 【Càn Khôn công xiềng】, bản thân linh lực liền bắt túc, đã mau bị kia Kim Tiên đột phá; mà mình tam chỉ giấy đạo nhân có thể không tổn thương, hắn cũng không nghĩ tổn thương.

Tân bản giấy đạo nhân chế tác ... Đó là tương đương phí cây.

Hần thân hình chỉ là run lên, hóa thành một cỗ dòng nước biển mất không thấy.

Huyền Đô Đại Pháp Sư tùy tay đối sau lưng một chút, nhất chỉ tọa ý trống rỗng hiện lên, hắn nhất liêu dài y vật áo nhập tọa, nghiêng nhiên một bộ xem kịch vui tư thế.

Thiên Địa huyền hoàng Linh Lung Tháp, do Hồng Hoàng huyền hoàng mẫu khí ngưng tụ thành chi bảo tháp, vì Tam Thanh lão tử đoạt được;

Lão tử thành thánh thời, nguyên nhân chỉ kém thành thánh một tia cơ duyên, mà đứng Nhân Giáo công đức, Thiên Đạo lão gia cấp thật sự nhiều lắm, lão tử không muốn bị công đức lây dính, cố đem đại bộ phận thành thánh công đức rót vào này bảo tháp.

Đem này tháp lập ở đỉnh đầu, liền đứng ở thế bất bại, quả thật 'Khai thiên tam kiện bộ' —— Bàn Cổ Phiến, Âm Dương đồ, Đông Hoàng Chung, cùng tầng thứ chí bảo!

Có huyền hoàng Linh Lung Tháp hư ảnh hộ thân, Huyền Đô Đại Pháp Sư hoàn toàn bất lo lắng Lý Trường Thọ an nguy, cũng không sợ hội nguyên nhân mình nhất thời đại ý, mà mất đi cái này đợi rất nhiều nguyên hội ...

Tiểu sư đệ cây non.

Nhưng, Lý Trường Thọ vẫn như cũ bảo tồn chín phần cảnh giác.

Bởi vì Đại Pháp Sư nói cho hắn lời nói trung, có 'Tiên Thiên linh bảo', 'Đại La Kim Tiên' đẳng điều kiện tiên quyết điều kiện.

Tuy nói Đại Pháp Sư ngay tại bên cạnh, khả vạn nhất kia chỉ 【hôn một cái mùi hai phẩm công đức kim liên có thể hút đi tam phẩm】 hung muỗi đột nhiên làm khó dễ, mình lại nên như thế nào ứng đối?

Cố, Lý Trường Thọ tại nhắm phía Ngao Át thời, đã là dưới đáy lòng cho ra vài điều đấu pháp phương lược, gắng đạt tới tốc chiến tốc thắng...

Bước đầu tiên:

【phô trương thanh thế, cố bố nghi trận, kỳ địch dĩ nhược, dĩ thật loạn giả dối】

Lý Trường Thọ phân tâm chương khống tứ chỉ giấy đạo nhân, bản thể nhanh chóng vọt tới Ngao Át trước người, hiện ra thân hình.

Hắn thoáng quay đầu, coi nhãn bị lão ẩu giấy đạo nhân nhân trụ Ngao Át, bình tĩnh tiếng nói tiếng truyền các nơi, nói chính là:

"Bản đạo Huyền Đô tiểu pháp sư, phụng Bệ Hạ mệnh, đặc biệt lai tương trợ Nhị Thái Tử điện hạ.

Thái ~

Phương nào yêu ma, còn không mau mau thúc thủ, chịu trói!"

Huyền, Huyền Đô... Tiểu pháp sư?

Trón đang âm thầm xem diễn kịch Đại Pháp Sư cười tiền phủ hậu ngưỡng, thiếu chút nữa mang theo tọa ỷ bay qua đi.

Mà tên kia hùng hổ vọt tới 'Giả dối' Kim Tiên cảnh hải tộc cao thủ, chính là nháy mắt dừng lại thân hình, ánh mắt bên trong tràn đầy kinh nghi, từ trên xuống dưới đánh giá Lý Trường Thọ...

Này hải tộc cao thủ, thấy phá thủ thuật che mắt, thấy phá biến hóa thuật, cuối cùng nhìn đến , nhưng chỉ là nhất trương trung niên nam nhân gương mặt.

Ngay sau đó, Lý Trường Thọ thân chu trào ra một cỗ luồng đạo vận, có chút kinh người khí tức hương hải mà khởi, nhưng nháy mắt quy về im lặng...

Thiên Tiên cảnh?

Còn là sơ kỳ?

Ngao Át lập tức đã nhận ra địch quân cùng ta đội ngũ hình vuông hữu thực lực chênh lệch, vội nói: "Đạo hữu, còn thỉnh cùng ta cùng nhau tránh né!"

Lý Trường Thọ lạnh nhạt cười cười, lý đều phớt lờ chính hắn một trẻ tuổi khí thịnh Nhị Giáo Chủ, tiếp tục mở miệng, tiếng truyền tứ phương.

"Tứ hộ pháp, tốc tốc lui ra."

Kia lão ầu, cùng với phía trước. Dùng mini trận pháp vừa mới trở trụ tên kia Kim Tiên cao thủ tam giấy đạo nhân, giờ phút này nhất tề đối Lý Trường Thọ làm đạo vãi chào, xung câu:

"Là."

Này tứ cái giấy đạo nhân thi triển chạy trốn bằng đường thủy, nhanh chóng hướng tới hai cái phương hướng tán đi, đảo mắt ẩn mà không thấy.

Giờ phút này, tên kia hải tộc phản quân 'Giả dối' Kim Tiên cũng phản ứng lại đây, kia ánh mắt nhìn chăm chăm Lý Trường Thọ, Kim Tiên uy áp trấn áp mà hạ.

Người này Kim Tiên uy áp, kỳ thật đối Lý Trường Thọ tạo thành không được quá lớn ảnh hưởng;

Nhưng Lý Trường Thọ một khi chế định đấu pháp phương lược, nếu bất ngoài ý, tự nhiên hội quán triệt đến cùng.

Hắn khí tức bị áp chế, thoáng nhú mày, tự thân biểu hiện cùng Thiên Tiên cảnh sơ kỳ luyện khí sĩ chênh lệch vô nhị.

Ngao Át nhất thời... Càng lo lắng chút...

Mà lúc này, Lý Trường Thọ đã muốn đem kia hai trương màu vàng phù lục, dán tại mình hai bên cánh tay thượng...

【 tiên tuân phù 】: Kích hoạt này phù lục thời, khả ở ngay lập tức giữa, đem tự thân tiên lục bạo tuân mà ra, ngưng xuất tuyệt cường một kích, thật lớn tăng cường thuật pháp uy lực.

Không chỉ như vậy, Lý Trường Thọ âm thầm chế trụ mấy chỉ, chưa bao giờ dùng quá 【tuyệt】 giấy lộn đạo nhân.

【tuyệt】: Tuyệt kỹ ý.

Hải tộc phản quân giả dối Kim Tiên cười lạnh một tiếng, mắng: "Chính là Thiên Tiên cảnh, muốn chết!"

"Ha ha! Không biết yêu nghiệt!"

Lý Trường Thọ ngửa đầu cười to, phải đem Ngao Át đẩy xuống phía dưới phương, âm thầm mở ra tiên thức độc đan Tâm Hỏa Thiêu cảm chế, tay trái sải xuất một mảnh màu trắng bột phấn, trong miệng hét lớn:

"Một mạch!

Hóa tam trọc!"

Bồng một tiếng, Lý Trường Thọ thân chu tràn đầy sương trắng.

Này sương trắng vừa ra, quanh mình tra xét mà đến kia từng đạo tiên thức, lập tức bị che chắn bên ngoài.

Hạ một cái chớp mắt, sương trắng trung đi ra khỏi tứ đạo thân ảnh, nhất tề thi triển thủ thuật che mắt, cũng đều là một loại diện mạo, thuần một sắc Thiên Tiên cảnh sơ kỳ tu vi, từng người nâng một mặt mini trận bàn!

Trong sân, Đại Pháp Sư giờ phút này đã là cười nâng tay ô nhãn, quả nhiên là không đành lòng nhìn thẳng.

Huyền Đô tiểu pháp sư, một mạch hóa tam trọc...

Đây là một nhân tài, Nhân Giáo đồng tài!

Cắt giấy ChéngRén này một đạo thần thông, đều nhanh bị người này chơi xuất hoa đến rồi!

Giờ phút này, Ngao Ất ánh mắt bên trong tràn đầy khiếp sợ...

Thái Thanh Thánh Nhân một mạch hóa Tam Thanh, nghe nói chính là trên đời mạnh nhất thân thông, Thánh Nhân lão gia trực tiếp hóa thân xuất tam cái Thánh Nhân lão gia, quét ngang Hồng Hoang tự nhiên không có gì vấn đề!

Cái này 'Một mạch hóa tam trọng', chẳng lẽ... Là Nhân Giáo bí pháp?

Kinh ngạc nhất, tự nhiên còn là Lý Trường Thọ địch thủ, tên kia hải tộc giả dối Kim Tiên;

Giờ phút này này giả dối Kim Tiên, đối Lý Trường Thọ tứ đạo thân ảnh trọn mắt nhìn, đáy lòng nổi lên từng đợt hồ nghi...

Nhưng hấn tâm niệm bị huyết sát sở ảnh hưởng, tự nhiên sẽ không bởi vì kinh nghi rồi sau đó lui.

Huống chi, Lý Trường Thọ căn bản bắt đấng người này bùng nổ, kia tứ đạo thân ảnh, đã nhất tề vọt đi lên!

Đệ nhị bước:

【Phản Hư vi thực, chiếm trước tiên cơ, loạn hoa mê nhãn, tìm địch sơ hở!】

"Cố lộng huyền hư hạng người, bản đem sợ người bắt thành!"

Này hải tộc giả dối Kim Tiên không biết vì sao, đáy lòng xuất hiện một chút rắc rối ý niệm trong đầu... Luôn hiện ra, mình tìm hoan thời loại kia bất kham loại tình cảm hình.

Này quái, tâm thần tuy có chút không thể an bình, nhưng biểu hiện càng hung ác, mở ra bồn máu miệng rộng, phun ra đạo đạo hồng quang!

Hồng quang nhưng lại ngưng tụ thành căn căn tên, tại trong nước biển hóa thành nhất đám đám 'Vũ tiễn', hướng Lý Trường Thọ tứ đạo thân ảnh bay vọt!

Lý Trường Thọ mỉm cười, tối bên trái giấy đạo nhân trong tay trận bàn cao cao tung khởi, bay vọt xuất hơn mười đạo lưu quang, nháy mắt tạo ra một tòa phòng hộ trận pháp, đem bay tới tên vững vàng ngăn cản.

Cái khác tam đạo thân ảnh nháy mắt ném ra trong tay trận bàn, ba đạo trận bàn phân thượng trung hạ, hóa thành ba đạo mini trận pháp!

Tuy là mini trận pháp, nhưng chỉ là linh lực không thể kéo dài;

Ngay lập tức bùng nổ, vẫn như cũ có nguyên bản đại trận ít nhất lực thành uy năng!

Đạo thứ nhất khôn trận, Càn Khôn gông xiềng, tập trung Càn Khôn!

Đạo thứ hai sát trận, vạn kiếm diệt hồn, trận pháp linh lực hóa thành đầy trời kiếm khí, ngưng tụ thành nhất bả cự kiếm hướng trước huy trăm!

Đạo thứ ba độc trận, quý nước âm lôi, kia khuôn mặt đáng ghét giả dôi Kim Tiên dưới chân xuất hiện một bãi hắc nước...

Này giả dôi Kim Tiên không ngờ Lý Trường Thọ thế công như thế hung mãnh, thân chu Càn Khôn bị ngăn ngừi khóa trụ, nhất thời giữa không thể né tránh.

Nhưng hấn như thế nào hội ngời chờ chết, lại vì sao cần né tránh?

Chính là Thiên Tiên thôi!

Hải tộc giả dôi Kim Tiên tể xuất tam chỉ bảo châu, trực tiếp đem bảo châu đập hướng trước phương; thân chu lại trào ra một cỗ luồng huyết quang, đem dưới chân hắc nước thoải mái ngăn cản!

Bảo châu gào thét mà đi, đem phía trước bay tới đại kiếm trực tiếp đánh nát!

Kim Tiên cảnh oai, nhất thời vô hai!

Lý Trường Thọ vẫn như cũ không chút hoang mang;

Tứ đạo thân ảnh từng người lấy ra một cây họa bút, thân hình tại nước biển bên trong không hề trở ngại bay lộn, đã đứng vững khắp nơi phương vị, ần ần dường như tứ tượng trận pháp...

Tứ đạo thân ảnh đồng thời đề bút, tại trong nước biển mang xuất liên tiếp bọt khí, họa xuất tứ điều 'Nhất bút long' .

Tứ long nháy mắt sống lại đây, xô hướng người này giả dôi Kim Tiên.

Ngay sau đó, tứ can họa bút nhất tề viết xuống một câu câu kinh văn, này chút kinh văn nhất thời ngưng tụ thành các loại binh nhận, bách chủng loài chim bay, tụ bốn phương tám hướng, cuộn cuộn không ngừng mà nhắm phía người này hải tộc giả dôi Kim Tiên.

Phong tỏa Càn Khôn đại trận đột nhiên hao hết linh lực, này giả dôi Kim Tiên nhảy mà khởi, cả người tiên lực bắt đầu khởi động, né tránh hắc nước, xô toái họa long, lại bị đầy trời loài chim bay nháy mắt bao phủ...

Này thế công...

Ân? Không đến nơi đến chốn?

Hơn nữa, tứ phía mà đến thể công trung, có một mặt so cái khác ba mặt, rõ ràng cường không ít.

Có nhất người dùng họa bút là linh bảo, cái khác ba người dùng là thượng đẳng tiên bảo?

Này giả dối Kim Tiên đáy lòng chính lo lắng, lập tức bắt được loại này sơ hở; bắt động thanh sắc trước chống đỡ mấy sóng, bỗng nhiên thân hình chợt lóe, đối thể công mạnh nhất phương hướng vọt mạnh mà đi!

Chính lúc này!

Lý Trường Thọ sắc mặt xẹt qua một chút bối rối, khẽ quát một tiếng:

"Khi ta sợ người bắt thành!"

Trong tay hấn linh bảo phán quan bút nhanh như ảo ảnh, cấp tốc viết kế tiếp thật to **【tật】** chữ.

Đột nhiên giữa, ra ngoài sở hữu người đang xem cuộc chiến dự liệu, Lý Trường Thọ bắt hướng sau trốn, thân hình đột nhiên trước phác, trực tiếp xô tán này chỉ chữ to, thân ảnh chợt lóe, quỹ dị địa biến mất không thấy!

Tái xuất hiện, đã là tại này hải tộc giả dối Kim Tiên phía sau, hai người đưa lưng về nhau lưng, cách xa nhau bắt tức hai thước!

Này mới là chân chính **【viết kinh luật cũ】**!

Lý Trường Thọ trở nên xoay người, toàn lực một chương chụp tại này giả dối Kim Tiên trên lưng, đánh giả dối Kim Tiên thoáng lão đảo.

Cơ hồ đồng thời, quanh mình tam đạo thân ảnh, từng người viết xuống nhất chỉ **【tật】** chữ, nhất tề đánh vào họa xuất chữ to phía trên, vọt đến này hải tộc cao thủ thân chu!

Này hải tộc cao thủ làm sao kiến quá này trận trượng?

Nhưng hấn kinh nghiệm hải tràng cùng hải tộc quý phu nhân giường, mặc dù tâm thần lo lắng, nhưng phản ứng không chậm, thân chu bộc phát ra một cỗ mạnh mẽ tiên lực, muốn đem mấy người đẩy ra.

Ngay tại này một cái chớp mắt, không hề dấu hiệu, hải tộc giả dối Kim Tiên thân chu, lại xuất hiện Càn Khôn phong tỏa tình hình, đem kia luồng tiên lực cứng rắn cắt đứt!

Chung quanh tứ đạo thân ảnh, tự nhiên đều là giấy đạo nhân!

Giờ phút này, này chút giấy đạo nhân quyết đoán nhằm phía trước, nhất người quăng này hải tộc giả dối Kim Tiên một cái tát, lại từng người giang hai tay cánh tay!

Bốn cỗ đồng nguyên tiên lực cho nhau cấu kết, ngưng tụ thành nhất căn căn xiềng xích, đem người này giả dối Kim Tiên nháy mắt khóa thành bánh chưng...

Giả dối Kim Tiên không thể động đậy, đã biết trúng kế, ra sức ngẩng đầu nhìn đi!

Phía trên trăm trượng chỗ trong nước biển, Lý Trường Thọ lẳng lẳng mà đứng, chính tùy tay ném nhất chỉ chỉ bàn cờ lớn nhỏ mini trận cơ.

Khôn trận, sát trận, khôn trận, sát trận, sát trận...

Giờ khắc này, lại có hơn mười chỉ mini trận pháp, bị Lý Trường Thọ ném xuất lai.

Mặc dù hiệu quả không sai, nhưng quả thực đau lòng...

Đầy trời lưu quang lóa ra không ngừng, Càn Khôn phong tỏa đoạn lại tục;

Phía dưới kia giả dối Kim Tiên chỉ có thể ngẩng đầu cảm tức, một thân tu vi căn bản không thể thi triển.

Tứ chỉ vây khôn này giả dối Kim Tiên giấy đạo nhân, cả người tiên lực vận chuyển, há mồm phun ra một cỗ luồng Tam Muội Chân Viêm, này giả dối Kim Tiên nháy mắt bị thật viêm bao phủ, tại kia giấy dựa không ngừng, bị đốt bắt ChéngRén hình...

Phía trên thế công liên tiếp không ngừng, phía dưới thật viêm càng đốt càng liệt.

Chốc lát, này giả dối Kim Tiên không còn rời khí tức, liền như nhất khúc bị đốt trọn khô mộc, tại kia vẫn không nhúc nhích, kia bốn đạo khóa trụ hấn giấy đạo nhân, đã bị tự thân thả ra đi thật viêm cháy thành tro tàn.

Này tứ cái giấy đạo nhân tiên lực vẫn chưa lãng phí nửa điểm, đều hóa thành Tam Muội Chân Viêm...

Không trung, Lý Trường Thọ quét quét ống tay áo, thoáng lác đầu, đang muốn cất bước rời đi.

Biến cố nổi bật!

Phía dưới kia đoàn khô mộc đột nhiên vỡ ra, nó nội bay ra một đạo huyết quang, đúng là nhất bả phi đao huyết nhận, dĩ sét đánh thể xuất hiện tại Lý Trường Thọ lòng bàn chân, đem 'Lý Trường Thọ' từ đuôi đến đầu, lập tức trảm thành hai nửa!

Kia đoàn khô mộc nhẹ nhàng run run, chậm rãi đứng lên, khí tức dần dần khôi phục, cả người khùng bổ vết thương tại nhanh chóng khép lại, ngực có nhất đóa hoa sen máu đang không ngừng chớp động...

"Ha ha, ha ha ha ha!"

Này hải tộc giả dối Kim Tiên ngửa đầu cười to, tươi cười tràn đầy trào phúng, tràn đầy may mắn, là đắc thắng giả hưng phấn...

Nhưng, hần cười đáp một nửa, thanh âm im bặt mà dừng.

Phía trên trong nước biển, kia đạo bị trăm thành hai nửa thân ảnh, hóa thành hai chỉ trang giấy, tại tiên quang trung nhẹ nhàng phiêu đảng.

Phốc...

Đơn giản một tiếng vang nhỏ, một cây sáo ngọc tự này hải tộc cao thủ phía sau xuyên vào, thoải mái đâm thủng kia đóa hoa sen máu.

Sáo ngọc sau đó, nhất đạo thân ảnh chậm rãi ngưng thực, cổ tay áo nội kim quang chớp động, hai trương tiên tuôn phù dĩ nhiên mở ra, Thiên Tiên cảnh hậu kỳ tiên lực, theo sáo ngọc ngay lập tức bùng nổ!

Hoa sen máu trực tiếp tạc toái, này mặt bộ toàn bộ phi hải tộc giả dối Kim Tiên thân hình lung lay sắp đổ, một cỗ luồng khí độc đã muốn bao bọc ở hần trước đây nguy rồi bị thương nặng nguyên thần...

Chát không đủ, chỉ có thể lượng lai tiếp cận.

Lý Trường Thọ buông ra sáo ngọc, cái này linh bảo đã là quyết ý bỏ qua, thừa dịp tiên tuôn phù còn có ngay lập tức khả dùng, trong cơ thể tiên lực hóa thành Tam Muội Chân Viêm.

Ánh lửa bạo tuôn, đem người này nguyên thần, tàn khu nháy mắt nuốt hết...

Nhất danh 'Ngụy' Kim Tiên, cũng coi như Kim Tiên cảnh, hóa thành tro tẫn sau, cũng không thấy được so Thiên Tiên Chân Tiên đa vài phần.

Chỗ ngồi này hải tộc Đại Thành các nơi, từng đạo tiên thức bắt đến này một màn, cho dù là tu vi tại Kim Tiên cảnh hải tộc, Long tộc cao thủ, cũng là đáy lòng hơi hơi lạnh cả người...

Không biết như thế nào, bọn họ đáy lòng cũng bắt đầu không hiểu có chút phiến tảo, chẳng biết tại sao tự ra hiện, đủ loại không thể miêu tả hình ảnh.

"Chính là phản nghịch, cũng dám tại ta Huyền Đô tiểu pháp sư trước mặt quát tháo!"

Hôm nay có ta tại chỗ đó, ai cũng thương tổn bất được Ngao Át điện hạ."

Lý Trường Thọ hừ một tiếng, lại tượng khuông tượng dạng địa đạo câu:

"Tứ hộ pháp ở đâu? Còn không lại đây xử trí tàn hồn."

Nói xong, hấn thân hình hóa thành một cỗ dòng nước, thi triển chạy trốn bằng đường thủy, nhanh chóng biến mất không thấy.

Vừa mới tứ chỉ giấy đạo nhân đi mà quay lại, lần này dương bụi công tác, là Thiên Tiên cảnh giấy đạo nhân 'Tự mình' động thủ, xem như đối Kim Tiên một chút tôn trọng.

Kia lão ầu cầm cá gỗ, lão ông cầm cái mõ, tuổi thanh xuân nữ tử cầm nhiếp hồn linh, kia anh tuấn thanh niên mặt mang mỉm cười, lấy ra nhất chỉ kèn Xô-na pháp khí...

Du dương nhạc buồn tiếng trung, Lý Trường Thọ bản thể đã là đuổi hướng về phía nào đó Đại Pháp Sư sở tại sân.

Kim Tiên quả thật không tốt giết...

Năm mươi sáu chỉ mini trận pháp trận cơ, tứ chỉ 【tuyệt】 giấy lộn đạo nhân, nhất chỉ 【thần】 giấy lộn đạo nhân;

Lưỡng đạo 【tiên tuân phù】, tam kiện bút loại thượng phẩm tiên bảo, mười hai khối hấn trước mặt năng luyện chế, phẩm chất cao nhất nguyên thần độc...

Ách, còn giống như không chỉ như vậy.

Hấn kia hai viên linh đan cấp bậc 【Tâm Hòa Thiêu】, không biết là không phải luyện chế công nghệ vấn đề, nhưng lại... Lại nát...

-----oOo-----

Một trăm bảy mươi tam chương trì chứng thượng tốp tiểu pháp sư

"Huyền Đô tiểu pháp sư?"

Nam Hải, nơi nào đó không chớp mắt đảo nhỏ thượng, một thân màu đỏ quần lụa mỏng Văn Tịnh đạo nhân, đang ngồi ở một chỗ đá ngầm âm ảnh trung, chậm rãi mở cặp kia hẹp dài phượng nhãn, mâu trung hào quang lóe ra.

Này chẳng lẽ chính là tại mình tính kế Độ Tiên Môn thời, hoại mình chuyện tốt người?

Vừa mới cái kia tiểu pháp sư diệt nàng con rồi kia một màn, nàng tự nhiên gặp được, bắt chỉ thấy được rồi, nàng nhất sợi tâm thần kỳ thác tại không chế tên kia hải tộc giả dối Kim Tiên huyết vẫn thượng, tại song phương đấu pháp thời, gần gũi cảm thụ được.

Nếu không đối phương xuất thủ quá nhanh, chân chân giả giả hóa thân nhiều lắm, lác lư nàng cũng không phản ứng, lúc ấy nàng liền trực tiếp thần niệm buông xuống.

"Thiên Tiên cảnh tu vi vốn nên như con kiến một loại, có thể..."

Văn Tịnh đạo nhân đáy lòng hiện ra kia từng đạo trống rỗng xuất hiện trận pháp, còn có kia quý dị một mạch hóa tam trọc chi thần thông, cùng với cái này nhượng người miên man bất định danh hào...

Dần dần địa, nhất cái tự giác vỡ vãn ý tưởng, tại Văn Tịnh đạo nhân đáy lòng chậm rãi hiện lên.

Cái này tiểu pháp sư, chẳng lẽ là cái kia nam nhân đệ tử?

Bằng không loại này mạo dùng danh hào, cái kia nam nhân như thế nào hội đơn giản buông tha người này...

Về phần, Nhân Giáo vì sao xuất thủ can thiệp hải tộc Long tộc sự, Huyền Đô tiểu pháp sư trong miệng Bệ Hạ đến cùng chỉ là ai, cái này không phải Văn Tịnh đạo nhân lo lắng sự.

Lúc này phụ trách tính kế Long tộc, là hai vị Thánh Nhân lão gia đệ tử, nàng bắt quá là làm chút bản sống, làm trợ thủ, tượng lần này thiết hạ cạm bẫy mai phục Đông Hải long cung Nhị Thái Tử tính kế, liền phi nàng chủ đạo.

Nếu là thay đổi nàng tính kế, làm gì như thế phiền toái?

Âm thầm không chế tên kia nhân ngư tiểu công chúa, nhượng nàng trực tiếp tính kế Ngao Át cũng được.

Như thế hưng sư động chúng, còn bị người phá hủy tính kế...

Nàng chính bĩ môi, nhất sợi đạo vận đột nhiên bay tới, Văn Tịnh đạo nhân bên tai xuất hiện nhất danh lão đạo tiếng nói:

"Văn Tịnh, nhượng ngươi con rồi chuẩn bị rút đi, hôm nay có Nhân Giáo làm rồi, sợ là còn có cao thủ âm thầm tiềm tàng."

Nói xong, kia luồng đạo vận lạng lẽ biến mất.

'Hừ, cùng là Thánh Nhân đệ tử, chênh lệch cũng không tránh khỏi nhiều lắm chút...'

Văn Tịnh đạo nhân khoe miệng nhẹ nhàng nhất phiệt, đáy lòng cấp kia chút Thiên Tiên cảnh hải tộc con rối hạ lệnh, liền không lại đa quản việc này.

Hốt hoảng, nàng đáy lòng hiện ra một màn nước liêm, cùng với nước phía sau rèm kia thoáng vụn vụn thân ảnh.

Không hiểu, nhất sợi dài lâu tuế nguyệt chưa bao giờ xuất hiện quá xao động, tại nàng đáy lòng lặng yên nảy sinh...

Ân?

Vì sao hội nghị như vậy?

Bản nữ vương chẳng lẽ là coi trọng này Đại Pháp Sư bất thành?

Văn Tịnh đạo nhân thoáng hí mắt, đem đáy lòng kia một tia xao động vượt lên, thoáng nhíu mày suy tư, cuối cùng chính là quyển rũ cười, mắt trung lưu chuyển một chút lạnh lẽo.

Cái kia nam nhân huyết, định là không giống người thường.

...

Đông Hải biển sâu, giao đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc thành.

Lý Trường Thọ trở về Huyền Đô Đại Pháp Sư sở tại sân, dẫm nát kia không biết cụ thể chất liệu gỗ đá phiến thượng, đáy lòng cuối cùng an ổn một ít.

Đâu sợ có tòa tiêu tháp che chở, bản thể ra ngoài đấu pháp, vẫn như cũ cảm thấy phong hiểm quá lớn.

Lý Trường Thọ đối Đại Pháp Sư làm cái đạo vái chào;

Đại Pháp Sư mỉm cười gật đầu, lúc này tựa hồ tại suy tư về gì, Lý Trường Thọ cũng không dám mở miệng quấy rầy.

Tản mắt biến hóa thuật, thủ thuật che mắt, đem mặt nạ bóc, tùy tay dùng thật viêm đốt dung;

Lý Trường Thọ lại nâng tay xoa nắn hạ mình khuôn mặt, khôi phục mình vốn bộ dáng.

Tại Đại Pháp Sư trước mặt, loại này nguy trang liền là bất kính.

Rồi sau đó, Lý Trường Thọ đáy lòng liền bắt đầu cân nhắc, lần này hai khối Tâm Hỏa Thiêu linh đan, đến cùng vì sao hội trực tiếp toái rôi.

Không thể tùy tâm chưởng khống con bài chưa lật, liền không được tốt lắm con bài chưa lật.

Tựa hồ không phải luyện chế công nghệ vấn đề...

Lần trước Tâm Hỏa Thiêu đột nhiên toái ròi, là nguyên nhân mình mở ra, đóng cửa đan dược quanh mình cấm chế quá thường xuyên, do đó làm cho phòng trấn linh thú bạo động, sư phụ hấn lão nhân gia ngàn năm trong sạch thân mình, thiếu chút nữa đã bị...

Khụ, thiếu chút nữa, thiếu chút nữa.

Mà lần này, Tâm Hỏa Thiêu sợ dĩ hội toái ròi, là nguyên nhân nó nội dược tính đã muốn không biết khi nào dùng hết rồi, đan dược tự thân đã không còn rồi linh lực dược lực, lúc này mới trực tiếp phá vỡ.

Là Kim Tiên tiên thức quá mức mạnh mẽ? Còn là mình hiện thân thời, có nhiều lắm tiên thức tập trung mình duyên có?

Lý Trường Thọ dùng tiên thức quan sát Đại Thành trung các nơi, nháy mắt liền có xác thực đáp án...

Rõ ràng là cái sau.

Chỉ thấy giờ phút này Đại Thành trung, có bộ phận cách vừa rồi đấu pháp nơi so với gần, mà lại tu vi so với thấp hải tộc binh tướng, phản quân, chính... Thoát y giải giáp, cá tính đại phát, trong thành tiêu bộ phận khu vực lâm vào một chút hỗn loạn...

Cho dù là tu vi cao một ít hải trung sinh linh, giờ phút này cũng là trạng thái không đúng, thậm chí còn có mấy người Chân Tiên cảnh cá tính hóa xuất bản thể, đứng ngồi không yên, một trận bốc lên...

Này trong thành nguyên bản chính kịch chiến họa phong, tại nhanh chóng tan vỡ...

Chẳng lẽ!

Lý Trường Thọ khòe miệng một trận run rẩy.

Trước đây hấn liền phát hiện, linh thức độc đan Tâm Hỏa Thiêu, đối linh thú tác dụng bị phóng đại mấy lần.

Khó khăn bất thành, hải tộc cùng linh thú... Nhất cái nguyên lý?

"Đây là có chuyện gì?"

Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng phát hiện loại này tình hình, nhú mày nhìn chăm chú vào trong thành càng phát ra không thể miêu tả một màn mạc;

Lý Trường Thọ chạy tới Đại Pháp Sư phía sau, xấu hổ cười, hai người cùng nhau quan sát các nơi.

Dần dần, Lý Trường Thọ phát hiện sự tình trở nên càng phát ra nghiêm trọng...

Hải tộc tự chế năng lực không khỏi cũng quá kém chút, lúc này theo lý thuyết đan đã muốn nát, dược tính đã qua .

Như thế nào...

Trong thành mười dặm hoa đào khởi, mãn thành đều ở thả cá phiến?

Này chút hải tộc, đều là dễ xuân thể chất bất thành?

Đại Pháp Sư nhìn không được quay đầu nhìn Lý Trường Thọ, dở khóc dở cười hỏi câu:

"Trường Thọ ngươi... Âm thầm làm gì?"

"Đệ tử vừa rồi cùng gia Kim Tiên đấu pháp thời, dùng một chút đặc thù đan dược, Đại Pháp Sư ngài thỉnh xem."

Lý Trường Thọ không dám giấu diếm, vội vàng lấy ra nhất khối tiên thức độc đan, bồng cho Đại Pháp Sư, nhân tiện đề một câu:

"Đại Pháp Sư, này đan dược chính là tiên thức độc đan, là Độ Tiên Môn môn nội, khổ tâm nghiên cứu đan đạo Thiên Tiên cảnh trưởng lão Vạn Lâm Quân sáng chế.

Đệ tử chỉ là tại Vạn Lâm Quân trưởng lão sáng chế tiên thức độc đan cơ sở thượng, bổ thêm điểm tình cổ luyện chế thành tình nước."

Huyền Đô Đại Pháp Sư nhìn kỹ xem này đan dược, tự nhiên không có khả năng bị này đan dược ảnh hưởng, nhìn không được lại cười ra tiếng lai...

"Ha ha ha, quả thật có ngươi !

Ta Nhân Giáo cũng là có phúc khí, xuất ngươi loại này lạnh lợi tiểu đệ tử!"

Huyền Đô Đại Pháp Sư bắt đầu vết , đem này khối Tâm Hòa Thiêu thu , cười nói: "Như ngươi sinh ra sớm mấy vạn niên, ta làm gì đi làm phiến Nguyệt Lão?"

Lý Trường Thọ ở bên chỉ có thể cúi đầu cười khổ.

Lạnh lợi này ba chữ, dùng tại hắn nhất cái hai trăm tuổi thành thực nam luyện khí sĩ thân thượng, tựa hồ có như vậy nhất bỏ bỏ không ổn, nhưng hoàn hảo không phải tiểu đũa bé lạnh lợi loại này...

Đại Pháp Sư khoanh tay mà đứng, lạnh nhạt nói: "Xem chừng, trong thành này chút phản quân bị người cái này tiểu pháp sư nhất dọa, chắc là muốn lui.

Trước mà nói nói, người nghĩ như thế nào đến, năng dùng cắt giấy thành người bắt chước một mạch hóa Tam Thanh chi thần thông?"

"Bẩm Đại Pháp Sư, này chút đều bắt quá là nguyên nhân đệ tử tu vi quá thấp, mà lại thân ở Hồng Hoang loại này không an ổn nơi, cho nên tu hành rất nhiều, không thể không nghĩ chút biện pháp, gặp được nguy hiểm thời hết sức tự bảo vệ mình."

Lý Trường Thọ cười nói, "Đại Pháp Sư ngài công tham tạo hóa, mỗi ngày còn muốn vì Nhân Giáo lo lắng bồn ba, tự sẽ không đi cân nhắc này chút tiểu thuật."

Rất rõ ràng, Lý Trường Thọ lại tại nho nhỏ ám chỉ...

Huyền Đô Đại Pháp Sư mỉm cười lắc đầu, lại hỏi: "Ta xem người vừa rồi, tựa hồ có ý, nhượng Huyền Đô tiểu pháp sư cấp người hạ xuống một ít bất tính quá tốt ấn tượng, này lại là vì sao?"

"Cái này, " Lý Trường Thọ cân nhắc hạ ngôn từ dùng từ, ngôn đạo, "Đệ tử cảm thấy, nguy trang đạo, không nên chỉ là tướng mạo khí tức.

Từ nhãn thần, khí chất, lời nói động tác, thậm chí một câu miệng thường nói lời nói, đều phải có sở phân chia, như thế mới có thể lẫn lộn cường địch tầm mắt.

Liên như, đệ tử dùng người giấy hóa thành kia lão ầu, tự xưng liên là 'Lão thân' ;

Vừa rồi ẩn tàng thân hình, khí tức, ra ngoài đối địch, dùng là Huyền Đô tiểu pháp sư thân phận, liên biểu hiện tự tin một ít, phù hợp đi theo tại Đại Pháp Sư ngài bên cạnh nhất danh tiểu đệ tử lời nói và việc làm, thoáng tự phụ, lại mang theo một chút nhập thế không sâu..."

Huyền Đô Đại Pháp Sư mặt lộ vẻ giật mình, tràn đầy cảm khái địa nhìn Lý Trường Thọ, cười nói:

"Luận thận trọng, ta không bằng người.

Về sau còn là phải này chút tâm tư, dùng nhiều tại cảm ngộ đại đạo, lãnh hội tự nhiên phía trên, chớ có giới về tâm kế, như vậy lão sư ngược lại không mừng."

Lý Trường Thọ mặt lộ vẻ chính sắc, làm cái đạo vái chào, ngôn nói: "Đệ tử cẩn tuân Đại Pháp Sư dạy bảo."

Chợt nghe, bên ngoài kia chút tao loạn khó nghe trong thanh âm, đột nhiên truyền đến vài tiếng quát mắng.

"Chớ có nhượng này chút phản nghịch chạy thoát!"

"Long tộc gấp rút tiếp viện đã gần đến, ngăn lại bọn họ!"

Nguyên nhân 'Huyền Đô tiểu pháp sư' đột nhiên xuất tràng, cùng với 'Dễ dàng' chém giết nhất danh Kim Tiên uy hiếp, chỗ đó chúng hải tộc phản quân đã là triệt rơi đại trận, nhanh chóng hướng biển sâu lui bước.

Thấy vậy trạng, nguyên bản tại loạn chiến trung ẩn náu lên liên can hải tộc tướng lãnh, đại thần, hộ vệ, thị nữ, giờ phút này thân kỳ xông ra, vội vàng nhằm phía trong thành góc Ngao Át.

"Hộ giá! Hộ giá!"

"Ngao Át điện hạ, lão thần hộ giá lai trì!"

Lý Trường Thọ thu hồi kia tứ chỉ giấy đạo nhân, cùng sử dụng tiên thức coi nhãn Ngao Át lúc này trạng huống, biểu tình... Nhất thời có chút cổ quái...

Huyền Đô Đại Pháp Sư chính là mỉm cười, đạo câu:

"Vô sự rồi, chúng ta cũng đi thôi."

"Đại Pháp Sư, đệ tử lo lắng Ngao Át an nguy, không biết có không đa thỉnh Đại Pháp Sư dừng lại chốc lát, " Lý Trường Thọ cúi đầu nói: "Tà ma giả dối, đệ tử lo lắng, giờ phút này chỗ đó còn có phản quân gian tế."

Đại Pháp Sư gật gật đầu, "Thiện."

Lập tức, Đại Pháp Sư lại ra đề mục, khảo khảo Lý Trường Thọ kế tiếp nên như thế nào lợi dụng việc này làm văn.

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, cân nhắc một chút, chỉ có thể nói hành sự tùy theo hoàn cảnh, xem Long tộc cụ thể phản ứng, trước mặt giai đoạn dĩ bất biến ứng vạn biến.

Như Long tộc đoán được là Thiên Đình tại ra tay giúp bận rộn, đồng thời đối Thiên Đình ôm có hảo cảm, vậy thuận theo tự nhiên;

Nếu là đối Thiên Đình có đề phòng, lại thông qua Ngao Át cùng với cái khác biện pháp, hết sức tiêu trừ loại này đề phòng...

Lần này là Tây Phương Giáo xuất thủ, Nhân Giáo phá, vốn là đã là ngăn chặn Tây Phương tính kế, Nhân Giáo bản thân bất thiết thời.

Năng nhượng Thiên Đình xoát điểm tồn tại cảm, thuần túy là nguyên nhân Lý Trường Thọ linh cơ vừa động, như thế Thiên Đình tiểu được lợi...

"Trường Thọ, " Đại Pháp Sư dặn dò đạo, "Nếu là làm tốt việc này, ta suy tính trung, Thiên Đạo tất hội đánh xuống không ít công đức lực.

Đối với người mà nói, có công đức hộ thân, tu hành con đường cũng có thể an ổn rất nhiều, việc này người cần tốn nhiều chút tâm lực, nhưng thật ra Thiên Đạo liền hội đem công đức đa phần người một ít."

Nói xong, Đại Pháp Sư tại trong lòng lấy ra nhất chỉ ngọc bội, thoáng nhất toàn, này ngọc bội chậm rãi hòa tan, lại ngưng tụ thành một mặt màu xanh ngọc bài, chính diện lên lớp giảng bài ngũ cái rồng bay phượng múa chữ to ——

Huyền, đều, tiểu, pháp, sư!

Phía bắc diện có Nhân Giáo hai chữ, còn có 'Đại Pháp Sư' ba chữ lạc khoản.

Quan trọng là ..., này ngọc bài bên trong, dung nhập Huyền Đô Đại Pháp Sư nhất sợi đạo vận.

"Như Tây Phương Giáo tìm người phiên toái, người thì đem vật ấy cầm xuất lai cho bọn hắn, " Huyền Đô Đại Pháp Sư lạnh nhạt đạo, "Chúng ta Nhân Giáo ít người, chân chính tính , chỉ có lão sư cùng ta.

Nhưng người cũng không cần sợ kia Tây Phương Giáo.

Đối đãi người độ qua Kim Tiên kiếp, ta mang người nhập Đâu Suất Cung trung trước bái kiến Lão Quân, đến lúc đó liền xem người cơ duyên như thế nào .

Vọng người giới kiêu, giới táo, thời khắc ghi nhớ thanh tĩnh vô vi bốn chữ, này là lão sư đối Nhân Giáo đệ tử dạy bảo."

Lý Trường Thọ hai tay bỗng quá ngọc bài, đáy lòng yên ổn rất nhiều, định tiếng nói: "Hôm nay Đại Pháp Sư dạy bảo đệ tử , đệ tử tuyệt sẽ không quên nửa chữ!"

Đại Pháp Sư liên tục xưng thiện, nâng tay vỗ vỗ Lý Trường Thọ cánh tay, trong ánh mắt tràn đầy tán thưởng cùng vui mừng.

Chính lúc này, từng đợt rồng ngâm tự trên biển mà đến, hơn mười điều thương long nhảy vào nước biển, hướng chỗ đó cực tốc du động lai.

"Chúng ta đi thôi, " Huyền Đô Đại Pháp Sư dài tay áo vung lên, mang Lý Trường Thọ cùng nhau hóa thành hai luồng sương khói, tại trong nước biển biến mất không thấy.

Từ đầu đến cuối, Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng không tại chỗ đó hiển lộ nửa điểm hành tung;

Mà Huyền Đô tiểu pháp sư danh, coi như là tại Hồng Hoang chính thức lan truyền...

Đặng kia chút Long tộc cao thủ vọt tới chỗ đó, nhất thời một đám mắt to trừng đôi mắt nhỏ, nhìn các nơi cá phiến...

Một con rồng thủ lão giả run giọng nói:

"Không phải nói Nhị Thái Tử điện hạ có kiếp nạn, chỗ đó chỉ sợ bạo phát loạn chiến?"

Như thế nào, như thế nào... Là như vậy cái loạn chiến phương pháp?"

"Mau nhìn, Nhị Thái Tử điện hạ ở bên kia!"

"Ách, cái này, chúng ta có phải hay không bắt muốn đi qua quấy rầy?"

"Ôi! Mau bỏ trí kết giới đi!"

Hải tộc đây là cái gì không khí! Như thế nào bả chúng ta Nhị Điện Hạ đều giáo phôi liễu!"

Lập tức, một đám Long tộc cao thủ phân làm hai đội, một đội đuổi theo giết đào tẩu này phản quân, một đội...

Hộ vệ nhà mình Nhị Thái Tử đi.

...

Lý Trường Thọ lần này đều chưa có thể cùng Đại Pháp Sư cáo biệt, từ trong nước biển nhất cái lặc lư thân, hấn tụt ra hiện tại Tửu Ô cùng mình giấy đạo nhân phụ cận, cách mình chính ngòi xuống giấy đạo nhân bất quá nghìn dặm.

Đại Pháp Sư tất nhiên là đã muốn đi rồi.

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng thở dài, nhìn trong tay ngọc bài, khoe miệng lộ ra vài phần không màng danh lợi ý cười.

Bảo mệnh bùa hộ mệnh, thêm nhất!

Kia năm mươi sáu chỉ mini trận bàn tổn thất, đáng giá.

Ân, hơi sau tìm long nhà giàu chi trả một chút, đó chính là thuần được lợi ...

Mà Lý Trường Thọ cũng không biết là, Đại Pháp Sư vội vàng rời khỏi cũng không phải là nguyên nhân bên cạnh sự.

Đại Pháp Sư trở về Thiên Đình Đâu Suất Cung, đi Thái Thượng Lão Quân bế quan chỗ cầu kiến, hỏi han Lão Quân có không có sao Bắc Đẩu ba mươi sáu thần thông toàn bộ bản.

Thái Thượng Lão Quân hạng cao nhân? Là Thánh Nhân hóa thân, bốn bỏ năm lên liền là nửa Thánh Nhân, đối loại này chỉ là Đạo Môn tiên nhân sửa sang lại thần thông, tự nhiên sẽ không đi cất chứa.

Vô hấn, quá cấp thấp chút...

Huyền Đô Đại Pháp Sư hành lễ cáo từ, lại âm thầm đi Nhân Giáo mấy đại tiên tông Đạo Tàng điện, cẩn thận điều tra.

'Chỉ là một môn cắt giấy thành người thần thông, khiến cho tiểu Trường Thọ chơi xuất nhiều như vậy đa dạng;

Quả thật muốn nhìn một chút, người này học xong tung ra đậu thành binh, điếm thạch thành giáp, vân ngưng tiên sĩ này chút pháp môn, có thể làm xuất bao nhiêu việc vui!

Ha ha, ha ha ha ha...'

Chính thi triển thô độn, tại nghĩ biện pháp dùng chân thân thay đổi mình giấy đạo nhân Lý Trường Thọ, không hiểu đánh cái hất xì.

Hắn nhất thời nhíu mày trầm tư, bắt đầu phân tích mình vì sao sẽ có loại này cảm ứng, lo lắng cho mình Độ Tiên Môn đệ tử thân phận có hay không đã muốn bại lộ ...

Nửa ngày sau.

Một chỗ trống lẹ nhưng thập phần trống trải cung điện, các nơi bày đầy san hô bồn cảnh, bay một chuỗi xuyên bọt khí.

Giường thượng, Ngao Át mở hai mắt, trong ánh mắt có một chút mờ mịt.

Xa lạ trần nhà...

Xa lạ khí tức...

Xa lạ nữ... Ân? !

-----oOo-----

Một trăm bảy mươi tứ chương biển sâu lý phạm vào sai ~

"Giáo Chủ ca ca! Giáo Chủ ca ca!"

An Thủy Thành chủ trong thần miếu, hai tòa thần tượng thần niệm bắc cầu, lại tiến nhập sương mù mông cảnh trong mơ bên trong.

Ngao Át nhất nhìn thấy đứng ở thần tượng dưới chân Lý Trường Thọ, liền kim lòng không đậu, không kèm chế được;

Tiếng gọi âm ỉ trung, cũng mang theo vài phần lo lắng, suy sụp, bất đắc dĩ, lại trộn lẫn như vậy một chút tân kỳ, vui sướng, xấu hổ phức tạp cảm xúc.

Lý Trường Thọ mỉm cười đứng ở kia, tinh tế phân tích này chút, đã là đại khái hiểu được phát sinh chuyện gì.

Lúc này, Lý Trường Thọ đã cùng Tử Ô sư bá cùng nhau trở về tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội hiện trường, giống như trước đây vô sự phát sinh, vẫn duy trì mình nhất cái Độ Tiên Môn phổ thông đệ tử phó dẫn đầu phải có phổ thông khí chất.

Ngao Át hội dụng thần niệm trao đổi phương thức tìm hấn, này là Lý Trường Thọ có dự liệu ;

Nhưng Lý Trường Thọ không nghĩ tới là, Ngao Át trước hết mở miệng nói , cũng không phải hấn tại biển sâu gặp tập, mà là...

"Giáo Chủ dạy ta, này khả như thế nào cho phải?"

"Sao ?"

"Ta! Ai, ta! Việc này quả thật xấu hổ ở lối ra... Nói..."

Ngao Át kia trương thiếu niên khuôn mặt thượng tràn đầy quẫn bách, quẫn bách trung lại lộ ra một chút hiểu ra, hiểu ra trung còn mang theo vài phần nguợng ngùng...

Lý Trường Thọ nhíu mày nói: "Người chính là, hành vi không năng cùng được với ý nghĩ của chính mình, phạm vào gì thân thể thượng sai lầm?"

"Ân!"

Ngao Át bẻ miệng, giọng mũi đều có chút quẹo vào, trên mặt mang theo vài phần ủy khuất.

Lý Trường Thọ: ...

Phải sẽ không, sau lại đuổi tới Long tộc cao thủ chưa cho Ngao Át hóa giải dương khí, mà là nhượng việc này đâm lao phải theo lao đi?

Tê!

Long tộc những cao thủ, nói không chừng thật đúng là có thể làm xuất loại sự tình này!

Theo Long tộc, có lẽ giao người bộ tộc chỉ là bọn hấn thần thuộc, mà giao người tiểu công chúa lại miễn cưỡng xứng đôi nhà mình Nhị Thái Tử, Nhị Thái Tử tuy rằng hình người thân thể dùng hình ảnh tại thiếu niên, nhưng trên thực tế đã là đủ niên kỷ?

Tính tính thời thân...

Có thể thôi tiểu long, nhìn là thiếu niên thân hình, chiến lực nhưng thật ra không sai.

Lúc ấy Lý Trường Thọ cũng thấy được, Ngao Át một mạch che chở cái kia giao người tiểu công chúa.

Tại Huyền Đô Đại Pháp Sư cùng hấn cùng nhau rời khỏi thời, đều đã muốn, khụ, hơn nữa đối phương cũng là hóa hình ...

Việc này, đại khái, khả năng, phải, hấn Tâm Hỏa Thiêu độc đan, chỉ gánh vác ngũ thành trách nhiệm... Đi?

Ngao Át có chút luống cuống tay chân hỏi câu: "Giáo Chủ, ta hiện tại nên làm cái gì bây giờ?"

Lúc này Lý Trường Thọ xem Ngao Át, đấy mắt nhất thời có chút tiểu không nói gì;

Giờ khắc này, Lý Trường Thọ cũng là có chút hoạt kê, hấn lại có chút, cùng đời trước đến trường thời, nghe được mình đồng tầm nam sinh thoát riêng tối hôm qua còn trắng đêm bất quy thời, không sai biệt lắm vì diệu tâm tính.

Nhưng cái này, cũng không có thể trực tiếp nói, Lý Trường Thọ chỉ có thể nại tính tình hỏi một câu:

"Át huynh, ngươi mà lại kê lại nói nói, đến cùng làm sao vậy?"

Ngao Át nhất thời có chút ngượng ngùng, nhưng xuất phát từ đối trước mắt này vị huynh trưởng tín nhiệm, cùng với thiếu niên loại kia phiền não tâm sự, liền vắn vắn vẹo vẹo địa, đem mình vừa mới trải qua sự, rất kể lại địa nói ra.

Như thế như thế, thế này thế này.

Lý Trường Thọ đáy lòng đã muốn có so đo, bưng tỉnh đại ngộ trạng, trầm giọng nói:

"Người đi trấn áp phản loạn, trấn an giao Nhân tộc, cũng không liêu trung tính kế?"

Nguy cấp thời khắc xuất hiện một vị danh kưu Huyền Đô tiểu pháp sư cao thủ, cùng với hẳn bốn vị hộ pháp, đúng lúc vì người giải vây?

Nhưng chẳng sự tình bình ổn, người không biết như thế nào, đột nhiên loạn ý, mê tình, mà người che chở cái kia giao Nhân tộc tiểu công chúa điện hạ, cũng cùng người một loại, sau đó người hai liền...

Ừ?"

"Ân! Ân!"

"Này, " Lý Trường Thọ khẽ cau mày, "Việc này đối với người mà nói, phải bất tính quá kém.

Người thân là long cung thái tử, cùng kia giao Nhân tộc công chúa xứng đôi dư dả.

Mà lại đến nay hải trung tình thế nguy hiểm, người như bằng này vững chắc giao người bộ tộc, tự khả vì người phụ vương giải ưu phiền."

Ngao Ất nháy mắt mấy cái, hồ thẹn nói: "Giáo Chủ nói là, ta mới vừa tỉnh lại, đáy lòng đúng là vội vàng xao động, lúc này còn tại chợ mắt, trước hết tìm đến ca ca người."

Lý Trường Thọ: ...

Cho nên nói, hiện tại điện hạ ngài là nê-phrít tại hoài, quần áo đều không mặc, liền tìm đến hẳn cái này hai trăm niên lão thuần dương khoe ra lâu?

Tự nhiên, cái này là không thể nói ra khẩu nói đùa thoại.

Lý Trường Thọ ôn tiếng nói: "Trước bất luận sự tình là như thế nào phát sinh, việc đã đến nước này, ắt huynh người tính toán như thế nào làm?"

Ngao Ất trầm ngâm hai tiếng, thờ dài:

"Ta tự sẽ không cô phụ nàng, trước đây Giáo Chủ khuyên ta quên mất hạm chỉ sư điệt, ta đối hạm chỉ sư điệt cũng không còn rồi loại kia niệm tưởng.

Đã sự đã phát sinh, ta lập tức liền nhượng phụ vương bẩm minh, đem này vị điện hạ phong phong quang quang cưới vợ hồi ta Đông Hải long cung!

Ai, tạ ơn ca ca giải thích nghi hoặc!"

'Ca rõ ràng gì đều chưa nói! Người này khẩu thị tâm phi nho nhỏ long!'

"Kia vi huynh tại này, trước hết chúc mừng người rồi, " Lý Trường Thọ cười gật gật đầu, đem đề tài khinh phiêu phiêu dẫn dắt rời đi, "Lần này người gặp tập, chắc là sau lưng người tại tính kế."

"Kia phía tây người, quả thật lừa dối ta quá đáng!"

Ngao Ất định tiếng đạo câu, theo sau lại nói, "Giáo Chủ, còn có chuyện có chút kỳ quái.

Hôm nay trợ ta thoát khốn kia mấy vị cao thủ, tự xưng là chịu nào đó vị Bệ Hạ ý chỉ, này quả thật nhượng người có chút mơ hồ, chẳng lẽ là đến nay Nhân Hoàng Bệ Hạ?

Khả Nam Thiệm Bộ Châu đến nay làm sao có Nhân tộc cộng chủ? Tự Đại Vũ đế quân sau đó, Nhân tộc cộng chủ lại quá chín vị, Nhân tộc liền một mạch là bộ tộc cùng tiểu quốc cắt cứ thế...

Ất nghĩ trước nghĩ sau, này vị Bệ Hạ, có không có khả năng, chính là đương kim Thiên Đình trung vị kia Ngọc Đế Bệ Hạ đi?"

Lý Trường Thọ thở dài, nói: "Việc đã đến nước này, ta ta cũng không gạt người .

Long tộc gặp tính kế cái này sự, ta trước đây đã muốn thông qua mặt trên quan hệ, cùng này vị Thiên Đạo tán thành Tam Giới chúa tể đề cập, vốn là muốn nhượng này vị Bệ Hạ hạ một đạo ý chỉ, bảo vệ Long tộc.

Lúc này Thiên Đình tuy nhẹ, đã có chủ trì Tam Giới đại nghĩa tại thân;

Mà lại, này vị Ngọc Đế Bệ Hạ cân cước nhưng vô cùng thâm hậu, sau lưng càng là đứng năng nhượng Tây Phương sợ hãi tồn tại, hấn khai một câu kim khẩu, Long tộc tất nhiên năng hoà dịu không ít áp lực.

Đáng tiếc là, này vị Bệ Hạ lúc này niệm cập Thiên Đình cánh chim thượng chưa phong mã, không muốn cùng Thánh Nhân lão gia không qua được.

Vi huynh hồ then, vẫn chưa năng câu hạ ý chỉ...

Nhưng hôm nay đã có người đi trợ người, ắt huynh, nói không chừng, chính là này vị Bệ Hạ tại do dự không chừng a."

Ngao Ất đầu tiên là trước mắt sáng ngời, theo sau lại cúi đầu suy tư, nghe nói Lý Trường Thọ nói ý chỉ không câu , cũng là nhin không được có chút thất vọng...

Lý Trường Thọ quan sát đến Ngao Át không ngừng biến hóa rất nhỏ biểu tình, cuối cùng, Ngao Át trên mặt tràn ngập cảm động, đáy lòng cũng thoáng có chút ngượng ngùng.

Nhưng không có biện pháp, Lý Trường Thọ phải như thế đi mưu tính.

Đã muốn cân nhắc Long tộc cảm xúc, vừa muốn chiêu cố Ngọc Đế uy nghi;

Tuy là Ngọc Đế cùng phe mình, muốn cho Long tộc nhập Thiên Đình, nhưng việc này tối ưu giải, là Long tộc chủ động mở miệng tương thỉnh.

—— cái này ý nghĩ phải rõ ràng.

Lý Trường Thọ tại dưới đất mật thất kia vài năm lo lắng hết lòng, cũng không phải là uổng phí công phu, việc này loại này trạng huống, cũng tại hấn họa kia phức tạp 'Cổ sự cây' trung.

Ngao Át thật sâu làm cái đạo vái chào, định tiếng nói:

"Ta biết Giáo Chủ ca ca quả niệm ta Long tộc, cũng không từng nghĩ, Giáo Chủ ca ca năng cho ta Long tộc làm được loại này nông nổi!

Ca ca!

Xin nhận Ngao Át cúi đầu!"

Mỗi lần nghe được Ngao Át kích động thời hô này tiếng 'Giáo Chủ ca ca', Lý Trường Thọ đáy lòng liền không tự chủ được toát ra một khúc kinh điển kèn Xô-na khúc (gấp) mắt, xuất từ hấn đời trước nào đó kinh điển kịch truyền hình —— 《Lương Sơn giáo phụ cùng hấn tiêu đồng bọn nhóm》.

"Át huynh vì sao đa lễ? Mau mau xin đứng lên!"

Lý Trường Thọ vội vàng hướng trước nâng, lại dặn dò nói: "Việc này còn thỉnh át huynh bất muốn ngoài truyền, tốt nhất cũng bất muốn tại long cung bên trong đề cập, dù sao cũng là ta không thể làm thành sự."

—— ỗn một tay, việc này không thể nóng lòng cầu thành, lần này trước chúng gieo hạt tử, xem sau đó sự.

"Giáo Chủ ca ca ngài nói quá lời, Ngao Át tuân mệnh liền là!"

Lý Trường Thọ cười gật gật đầu, lại nhẹ nhàng thở dài, dặn dò nói:

"Người đi trước trấn an người giao Nhân tộc công chúa điện hạ đi.

Lúc này định là nàng tối xấu hổ tối bất lực thôi, người muốn chủ động trấn an mới là.

Nếu là vô bên cạnh sự, ta liền tiếp tục nghe tiên nhân giảng đạo, như Long tộc lại bất luận chuyện xấu, người nhớ lấy, lập tức liên hệ ta.

Long tộc như thế trợ lực Nam Hải Hải Thần giáo, ta Nhân Giáo mặc dù cao thủ bất đa, nhưng ta cũng có thể thỉnh động một vị đến đây trợ trận."

Ngao Át tinh thần chấn động, lại khom người làm cái đạo vái chào, cẩn thận mỗi bước đi địa hướng tới này cảnh trong mơ xa xa mà đi.

Đội hấn rời khỏi cảnh trong mơ trước, lại nghe được nhà mình Giáo Chủ ca ca kia thấp nam tiếng...

"Ai, luyện chế hộ sơn trận pháp bảo tài, đến cùng phải đi nơi nào làm ."

Ngao Át đáy lòng vừa động, nhất thời trước mắt sáng ngời, đem việc này ghi tạc đáy lòng.

Tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội hiện trường, Độ Tiên Môn nhập tọa khu góc trung.

Lý Trường Thọ mở nhãn, đáy mắt xẹt qua một chút bất đắc dĩ, đối Ngao Át nhưng cũng có vài phần áy náy.

Nhưng không có biện pháp, Ngao Át quả thật là Long tộc thượng thiên sự trung mấu chốt nhân vật; hấn sinh tử an nguy năng kinh động Đại Pháp Sư, cũng bên cạnh chứng minh rồi điếm ấy.

Chính hấn một Nhị Giáo Chủ...

Về sau còn là nói thêm tính hấn một ít đi, miễn cho lại gặp được người bên ngoài, bị người bán còn muốn thay người kiếm tiền.

Lúc này, nói vậy Ngao Át ngay tại thay hấn cái này 'Giáo Chủ ca ca' số bảo tài...

Cùng lúc đó, Đông Hải biển sâu Đại Thành, kia bí mật tầm cung trung.

'Trận pháp bảo tài, hơi sau thỉnh mẫu thân, cấp Giáo Chủ ca ca đưa mấy chục rương đi qua đi.'

Ngao Át như thế tính toán, từ cảnh trong mơ trung thoát khỏi, tâm niệm liền quay lại đến rồi, này trương giường, cái này cung điện...

Tay trái cánh tay còn đắp vài nhất thuận đến cùng xanh biển tóc dài.

Nghĩ Lý Trường Thọ dặn dò, Ngao Át đáy lòng hạ quyết tâm, mở hai mắt, nhượng mình thanh âm tận lực ôn nhu, chủ động mở miệng đạo câu: "Đừng sợ, ta..."

"Anh!"

Kia giao Nhân tộc tiểu công chúa giờ phút này nhưng lại cũng là tại giả bộ ngủ, nhất thời kéo chần không dám thò đầu ra, nhượng Ngao Át có chút chân tay luống cuống.

...

Hạ chi?

Nghe một bên truyền đến thịt nướng hương khí, Lý Trường Thọ tinh tế phẩm cái này danh hào.

—— hấn khi trở về cũng không nuốt lời, vì Hùng Linh Ly mang đã trở lại mấy chỉ món ăn thôn quê, đồng thời xử lý tốt, giờ phút này Hùng Linh Ly chính lên lút, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ địa căn .

Lý Trường Thọ trước đây liền chú ý tới hạ chi cái này danh hào, gần nhất chính là càng ngày càng cảm thấy, cùng một cái khác tương đối nổi danh Phong Thần nhân vật có chút gần.

【hạ chi tiên】.

Vừa rồi cùng Ngao Át thân niệm bắc cầu thời, nghe Ngao Át nhắc tới 'Hạ chi' danh, Lý Trường Thọ đáy lòng liền nổi lên loại này ý tưởng.

Hạ chi phải sẽ không, thật sự chính là vị kia 'Hạ chi tiên' đi?

Lý Trường Thọ nhíu mày suy tư một trận, hấn trước đây từng nghĩ tới loại này khả năng, nhưng lúc này hạ chi tu vi không khỏi quá thấp chút, mới chỉ là Chân Tiên cảnh, như thế nào năng cùng Tam Tiêu giao hảo?

Lý Trường Thọ tự nhiên nhớ được này vị đại danh đỉnh đỉnh hạ chi tiên, này coi như là một vị Hữu Độc tiên tử...

Nhưng hoán mà nói , nếu năng xác định hạ chi chính là hạ chi tiên, kia âm thầm quan sát hạ chi trưởng thành quỹ tích, có thể đại khái đoán trước đến, Phong Thần đại kiếp nạn đến đây thời gian.

Đương nhiên, Lý Trường Thọ đã sớm tự hỏi quá loại này vấn đề, chuẩn nhất xác thực đoán trước phương pháp, chính là xem Nam Châu thế tục, khi nào thì xuất hiện 'Đại thương vương triều' .

Thương đến thời kì cuối, mới bị chu phủ định, dù sao Phong Thần đại kiếp nạn, liền đối ứng tại 'Võ vương công chịu', khu, 'Võ vương phạt trụ' thượng.

Trụ vương, kỳ thật là đời sau cấp hắc danh, này vị độc sủng Đát kỉ mặt đại thương vương cái tên chịu, số hiệu tâm, tại vị thời, tự nhiên là bị xưng là đế tâm.

Lại nói chính sự.

Như hạm chỉ thật là hạm chỉ tiên, lần này Ngao Ất bởi vì giao người tiểu công chúa âm kém dương sai, đối hạm chỉ hoàn toàn hết hy vọng, này cũng là chuyện tốt.

Bất quá lần này Tâm Hóa Thiêu tiên thức độc đan sự, Lý Trường Thọ đảo cũng hiểu được, mình lợi dụng Ngao Ất nhiều lắm chút...

Hơi sau, còn muốn cái khác biện pháp, bồi thường hạ này vị ngay thẳng Nhị Giáo Chủ đi.

Nam Hải Hải Thần giáo lúc này hương khói công đức đã tính tràn đầy, chi tiết không thể đa phân Long tộc một ít.

Đáy lòng quay lại này chút ý tưởng, Lý Trường Thọ tiếp tục sửa sang lại có quan hệ việc này đến tiếp sau phát triển khả năng tính, phân tích Tây Phương Giáo kế tiếp khả năng sẽ có động tác.

Căn cứ lúc này Tây Phương Giáo biểu lộ ra 'Tuần long ý nghĩ' lai xem, phải chính là châm ngòi hải tộc cùng Long tộc giữa quan hệ.

Long tộc tuy là viễn cổ cự lão, nhưng tai hoạ ngầm quả thật không ít.

Mà lớn nhất tai hoạ ngầm, có lẽ có thể cấp Long tộc một kích trí mệnh;

Đáng tiếc, mình hiện tại không thể nhắc nhở Long tộc, cũng không có thể đi nhắc nhở Long tộc.

【nhượng Long tộc cùng Tây Phương tranh chấp, Thiên Đỉnh ngư ông đắc lợi, mà lại tạm thời suy yếu Tây Phương Giáo thực lực, ức chế Tây Phương dã tâm】

Đây mới là Lý Trường Thọ phải làm sự.

Huống chi, tổng không thể nói với Ngao Ất —— cẩn thận các người Long tộc tử mĩ bồi dưỡng vô số tuế nguyệt tiên giao binh.

Kia chỉ biết khởi đến phản hiệu quả, nhượng người nghĩ đến hấn cái này Hải Thần bụng dạ khó lường.

Tuy rằng, quả thật có điểm tiêu rấp tâm...

Này chút giao long xem như bán chân long, đối Long tộc vốn là một ít câu oán hận, tức thì bị Long tộc cho rằng chủ chiến tinh nhuệ sử dụng vô số tuế nguyệt.

Long tộc đối này bộ tộc 'Pháp bảo người' cũng không tính ưu đãi, thậm chí còn có chút khắc nghiệt, chịu đựng phản phệ, nhưng cũng ủng hộ Long tộc tự phụ tự mãn quả đắng.

Dục thiện cách dùng bảo người, tất trước đối xử tử tế pháp bảo người.

Đương nhiên, Hữu Độc sư muội loại này ngoại trừ...

Lý Trường Thọ bên này đang nghĩ ngợi, tới, một mực kết giới trung cảm ngộ Hữu Cầm Huyền Nhã, giờ phút này đột nhiên đứng dậy, xoay người nhìn về phía Lý Trường Thọ.

Lý Trường Thọ nhất thời đã khởi hoàn toàn cảnh giác!

Phi thăng đã xong?

Nhanh như vậy?

Phía trước Không Hư chường môn không lo đạo nhân ho khan vài tiếng, nhẹ nhàng xua tay, Hữu Cầm Huyền Nhã thân chu kết giới nhất thời tiêu tán.

Nàng chuyển quá thân, trước tiên nhìn về phía Lý Trường Thọ, kia trong sạch mặt cười lộ ra vài phần ức chế không được vui sướng, "Dài..."

"Huyền Nhã sư diệt, quả thật hảo phúc duyên a!"

"Huyền Nhã sư diệt nhưng lại trực tiếp đột phá đến Chân Tiên cảnh sơ kỳ!"

"Phi thăng cơ duyên, khiến người hâm mộ rồi!"

Quanh mình nhất thời có Độ Tiên Môn tiên nhân, đệ tử xông tới, Lý Trường Thọ chính là bất động thanh sắc, bắt đầu làm bộ có sở cảm ngộ, mượn này nhượng Hữu Cầm Huyền Nhã không thể tới gần.

Thuận tiện chuẩn bị đem mình tu vi, đột phá đến về đạo cảnh lục giai...

Nhưng mà, Lý Trường Thọ vừa mới bắt đầu 'Đột phá' bất quá hai ngày, đáy lòng đột nhiên cảm giác được nhất sợi khác thường;

Giống như có nhất mặt huyền diệu đạo vận, muốn kéo hắn tiến vào cảnh trong mơ trung.

Loại cảm giác này, thật cũng tính thập phần quen thuộc...

-----oOo-----

Một trăm bảy mươi ngũ chương thần thông: Tung ra đậ thành binh!

Thế nào? Khả tìm được ?"

Thần uy điện, mộng thiên nghi trước.

Một thân hồng bào, thân hình có chút gầy gò Nguyệt Lão, tại kia nhẹ giọng hỏi.

Nguyệt Lão bên cạnh vị kia quen thuộc kim giáp tiên quan, lại thao quen thuộc mồm miệng, mang theo vài phần thân là Thiên Đình lúc đầu tiên thần tiểu kiêu ngạo, nói một tiếng:

"Nguyệt Lão đừng vội, chính là nhất cái Độ Tiên Môn tiểu đệ tử, hấn còn có thể... Ân..."

Kim giáp tiên tiếng phổ thông nói đến một nửa, đột nhiên nhớ tới lần trước gây sức ép nửa năm gặp được, khẩu khí nháy mắt yếu đi vài phần.

Này thần uy điện phụ trách tiên quan có chút xấu hổ cười, thoáng ỏn thỏa địa đạo câu:

"Lần này, chỉ cần hấn có thể vào mộng, chúng ta khẳng định năng liên hệ thượng."

Nguyệt Lão nhẹ nhàng vuốt cằm, đối tiên quan miễn cưỡng cười, có vẻ có chút tâm sự trùng trùng.

Nguyệt Lão cũng không nghĩ tới, Huyền Đô Đại Pháp Sư năng tại mấy ngày nội, liên tục hai lần đến chính mình Nguyệt Lão điện...

Nửa canh giờ trước, Đại Pháp Sư đến rồi mình Nguyệt Lão trong điện, đem trước đây nói đến bán khúc sự công đạo rõ ràng, tức 【 sau này không cần vi Nhân Giáo đạo thừa cố ý đi thúc đẩy nhân duyên 】.

Nguyệt Lão bất giác có chút buồn bực...

Là hấn tư hồng thiên không đủ tao, còn là Đại Pháp Sư yêu cầu thật rất cao... Như thế nào đã đem hấn nhiều như vậy niên cố gắng, toàn bộ phủ ?

Nhiều như vậy niên, ngậm đắng nuốt cay!

Hắn chính là nghiêm khắc án Đại Pháp Sư yêu cầu, phát hiện Nhân Giáo đạo thừa có hai căn cơ hồng cho nhau hấp dẫn, rục rịch, liền trực tiếp ở bên lén lút thúc đẩy bọn họ chuyện tốt.

Vì thế, Nguyệt Lão vi bối liễu mình rất nhiều nguyên tắc, chỉ cần nhìn đến Nhân Giáo mấy nhà tiên tông trung, có xứng người, đều sẽ dùng tương tư cây trộm trát một chút, xúc tiến cơ hồng nảy sinh sinh trưởng.

Gì 'Bá đạo sư bá yêu thương ta', 'Trưởng lão quá hung mãnh', 'Ta muốn làm cho cả Hồng Hoang đều biết, khắp linh thú vòng đều bị người nhận thầu', kia đều là Hồng Hoang khó gặp nhân duyên tiết mục!

Thậm chí vi nhượng này chút Nhân Giáo đạo thừa đạo lữ, có thể càng quý trọng lẫn nhau, Nguyệt Lão còn có thể cho bọn hắn an bài nhân duyên trung nho nhỏ ma luyện, làm sâu sắc lẫn nhau cảm tình, xúc tiến vợ chồng song phương lý giải.

Có khó khăn, muốn khiên;

Không có khó khăn chế tạo khó khăn, cũng muốn khiên!

Khả Đại Pháp Sư nhưng lại...

Nguyệt Lão đáy lòng sâu kín thờ dài, nhìn chăm chú vào mộng thiên nghi.

Ta cũng không dám nói, ta cũng không dám vấn, chỉ có thể thành thành thật thật án Đại Pháp Sư khiến, đi cấp mình anh em kết nghĩa tiểu Trường Thọ đưa điễm đồ vật.

Hoàn hảo, mộng thiên nghi lần này rất nhanh sáng lên, kim giáp tiên quan âm thầm nhẹ nhàng thờ ra, thật cẩn thận địa, đối Lý Trường Thọ phát ra đi vào giấc mộng mời.

Lúc này đang ở tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội hiện trường Lý Trường Thọ, đã âm thầm dặn dò Hùng Linh Ly vì hắn hộ quan;

Bản tại làm bộ tại đột phá hắn, tâm thần lặng lẽ chìm vào trong mộng.

Báo mộng sự liên tính bị người phát hiện cũng không phương;

Dù sao cũng là bị Thiên Đình Thiên Đạo bảo vật báo mộng, Lý Trường Thọ lấy có nói mình không biết như thế nào liền tiến nhập cảnh trong mơ, lại lập nhất cái thích hợp lấy có, cũng sẽ không có người hoài nghi gì.

Không bao lâu, Lý Trường Thọ gặp được kia kim giáp tiên quan, cái sau biểu tình không hiểu có chút... Tiểu kích động.

Này tiên quan vẫn chưa nói thêm cái gì, chỉ là nhượng Lý Trường Thọ chờ chút, vội vàng đem một thân hỉ bào Nguyệt Lão thay đổi tiến vào.

"Tiền bối, " Lý Trường Thọ hướng trước làm cái đạo vái chào, cười nói, "Hồi lâu không thấy, gần đây khả thuận lợi?"

Nguyệt Lão nghe vậy, đáy lòng không biết như thế nào, chính là...

Như vậy thoải mái!

Vô luận là ai, nhìn thấy hẳn đều là hô một tiếng Nguyệt Lão, vấn vài câu nhân duyên, chỉ có nhìn thấy cái này lúc này còn chưa thành tiên Nhân Giáo đệ tử, hẳn Nguyệt Lão mới có thể cái búng, mình thân là nam... Luyện khí sĩ tôn nghiêm!

Trừ bỏ Thiên Đình tiên chức, hẳn Nguyệt Lão còn là nhất cái, vất vả tu hành mấy vạn niên luyện khí sĩ!

Nguyệt Lão đối Lý Trường Thọ làm cái tiêu chuẩn đạo vái chào tính làm hoàn lễ, lộ ra ôn hòa ý cười, như là trường bối chiếu cố nhà mình vẫn bối loại kia, cười nói:

"Trường Thọ, chúc mừng ngươi, có thể được quý giáo Đại Pháp Sư thiên vị."

Nghe vậy, Lý Trường Thọ quả thực sững sốt hạ...

Đại Pháp Sư trực tiếp tại Thiên Đình vòng luân quản lý, đem phong hẳn vi Nhân Giáo tiểu pháp sư sự công khai ?

Này hành vi khả một chút đều bắt Nhân Giáo!

Hoàn hảo, Nguyệt Lão cảm xuất nhất cái nhãn loại trĩ vật pháp bảo, vừa cười nói:

"Này là Đại Pháp Sư mệnh ta đưa cho ngươi đồ vật, tựa hồ là mấy bản công pháp."

Ngươi đến nay thượng chưa thành tiên, có thể được Đại Pháp Sư truyền pháp, này thật sự là trước đó chưa từng có sự!"

Lý Trường Thọ căng thẳng tiếng lòng hơi chút từng hạ, đối Nguyệt Lão 'Ngại ngừng' cười, tuy rằng tò mò Đại Pháp Sư cấp mình gì công phu, nhưng cũng không vội vã xem xét.

Tiếp nhận nhãn, Lý Trường Thọ lại đối Nguyệt Lão ân cần thăm hỏi vài câu;

Khả năng là Lý Trường Thọ thật sự có 'Hồng Hoang tri tâm ca ca' giữ tại khí chất, không bao lâu, Nguyệt Lão liền thở dài, tại cảnh trong mơ trung chòi nghĩ mát trung, giảng thuật mình chính tâm phiền sự...

"Đại Pháp Sư dừng lại làm đạo lữ phong ?"

Lý Trường Thọ nghe vậy đáy lòng vui vẻ, cảm giác mình sinh mệnh hệ số an toàn, nháy mắt tăng lên mấy cái trung tâm!

'Đường đường đại giáo tiên tông, môn nội đạo lữ thành phong trào, tuy là tự nhiên tùy tính, khả lại còn thể thống gì!'

Chắc, không nghĩ qua là còn áp vẫn điệu.

Lý Trường Thọ tâm tình nhất thời vui vẻ rất nhiều, cùng Nguyệt Lão tiếp tục nói chuyện phiếm một trận.

Bỗng nhiên, Lý Trường Thọ đáy lòng linh quang chợt lóe, nhìn chăm chú vào trước mặt Nguyệt Lão...

Đại Pháp Sư nhượng Nguyệt Lão đến đây, chẳng lẽ còn có cái khác suy tính?

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, rất nhanh cũng đã hiểu được, Đại Pháp Sư nhượng Nguyệt Lão tới gặp mình thâm tàng dụng ý!

Đại Pháp Sư này là có ý nhắc nhở mình ——

【 có thể cho Nguyệt Lão ra mặt, tại Ngao Át đại hôn thời, cấp Đông Hải long cung Nhị Thái Tử Ngao Át, giao Nhân tộc tiểu công chúa, đưa đi một ít hạ lễ, vi Thiên Đình xoát tồn tại cảm! 】

Thiên Đình đến nay, muốn cao thủ không cao thủ, muốn uy danh không uy danh, trừ bỏ giàu có công đức, cái khác có thể xưng được với là một nghèo hai trắng.

—— đương nhiên, này là theo Long tộc so sánh với.

Mượn Ngao Át đại hôn, cấp Long tộc đưa hạ lễ, xem như Thiên Đình đi vào toàn thể Long tộc tâm mắt, nhất cái không sai cắt nhập điểm.

Còn muốn nhượng Long tộc ký ức hãy còn mới mẻ, càng muốn cho Long tộc cảm giác tân kỳ...

Long tộc, Hồng Hoang nhà giàu rồi, trừ Tiên Thiên linh bảo, Tiên Thiên chí bảo, bọn họ quả thật không thiếu bảo vật.

Nhưng đến lúc đó Nguyệt Lão vừa hiện thân, cảm nhất khối bị Nguyệt Lão chúc phúc quá nhân duyên Hồng Tú Cầu, chúc phúc Ngao Át cùng kia tiểu công chúa cùng cùng mỹ mỹ, ân ân ái ái yêu...

Tuyệt đối là vi Thiên Đình thêm phân hạng!

Lập tức Lý Trường Thọ liền muốn mở miệng, nhưng thoại đều đến bên miệng, nhưng biến thành :

"Tiền bối, ta có một bằng hữu, chẳng biết có được không thỉnh tiền bối giúp hấn ôn một chút nhân duyên."

【 lúc này cận bính minh Ngọc Đế, mình không thể tự tiện an bài Thiên Đình chính thần 】

Nghe Lý Trường Thọ sở thỉnh, Nguyệt Lão đáy lòng tuy có chút mát mát, nhưng còn là mỉm cười gật đầu.

"Tự nhiên có thể, ngươi... Đây vị bằng hữu... Coi trọng loại nào nữ tử?"

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, nghiêm mặt nói:

"Ta này vị bằng hữu là Đông Hải long cung Nhị Thái Tử Ngao Ất, ta kết bạn với hấn, dẫn vi tri kỷ."

Nghe nói hấn ngày gần đây làm nhất kiện hồ đồ sự, thượng chưa thành hôn liền cùng giao người bộ tộc nào đó vị công chúa... Có vợ chồng thực.

Vãn bối đáy lòng cảm thấy việc này thoáng có chút không ổn, cũng lo lắng ắt huynh, hội nguyên nhân cái khác sự quấy nhiễu, cô phụ này vị giao Nhân tộc công chúa.

Đã nghĩ thỉnh tiền bối ngài, xuất thủ ổn định hấn hai người nhân duyên.

Tiền bối ngài chấp chương Thiên Đạo chi bảo, nếu có thể xuất thủ, Thiên Đạo tự sinh cảm ứng, mọi việc cũng đều hội xúc tiến hấn hai người cảm tình, việc này liền ổn ."

Nguyệt Lão nháy mắt mấy cái, đáy lòng mát mát trở thành hư không, cười nói: "Nguyên lai thật là ngươi bằng hữu sự."

"Bằng không ..."

"A, ha ha ha ha, " Nguyệt Lão nhất thời phù râu cười to, xem Lý Trường Thọ ánh mắt, so trước đây càng tăng vài phần tán thưởng.

Nguyệt Lão cười nói: "Hảo! Việc này ta trở về liền giúp ngươi làm! Yên tâm chính là!"

Lý Trường Thọ vội vàng làm đạo vái chào, "Ta thay ắt huynh tạ ơn quá tiền bối!"

Nguyệt Lão liền nói không cần đa lễ, đối cái này Nhân Giáo hậu sinh tử, càng xem càng là tâm hi.

Tôn sư trọng đạo có cấp bậc lễ nghĩa, nghĩa khí vào đầu hữu làm đầu.

Thật vất vả mở miệng cầu nhân duyên, còn là vi mình bằng hữu, cũng cũng không phải là người bên ngoài loại kia, mượn hẩn Nguyệt Lão hồng thẳng, hành mệnh cách đây đưa sự, nói đến đây cũng chỉ là tham đối phương nam hoặc nữ thân mình!

Trường Thọ sở thỉnh, không giống với, hoàn toàn không giống với...

Nguyệt Lão lúc gần đi, còn nhịn không được cảm khái:

"Có thể cùng Trường Thọ vi hữu, quả nhiên là nhất kiện chuyện may mắn."

Lý Trường Thọ cười nói: "Nếu có thể cùng tiên bối dẫn vi anh em kết nghĩa, cũng là vãn bối chuyện may mắn."

Nguyệt Lão nhất thời cười đến nét mặt già nua nở hoa.

Như thế, Long tộc thượng thiên sự, lại tìm được rồi nhất cái nho nhỏ đột phá khẩu.

Lý Trường Thọ tự cảnh trong mơ trung thoát khỏi, âm thầm quan sát quanh mình biến hóa, phát hiện cũng không người chú ý mình, cũng liền tiếp tục làm cảm ngộ đột phá trạng.

Tựa hồ là phát hiện hẩn cũng tại đột phá, Lý Trường Thọ thân chu cũng xuất hiện một vòng tiên lực kết giới, này chắc là Tửu Ô sở làm.

Giờ phút này, Lý Trường Thọ đáy lòng, nhịn không được tán thưởng vài tiếng.

Đại Pháp Sư cuối cùng vẫn Đại Pháp Sư!

Tùy tâm tùy ý, tâm vô vụn vặt, có thể quan sát tỉ mỉ, năng nhìn đến hẩn cái này tiểu pháp sư sở nhìn không tới góc độ!

Trực tiếp nhượng Nguyệt Lão tìm tới môn lai, nhắc nhở hẩn, 【Long tộc thượng thiên】 sự, còn có thể từ phương diện này vào tay!

Tuy rằng Lý Trường Thọ cũng cân nhắc quá, Đại Pháp Sư nhượng Nguyệt Lão lai tặng đồ, có khả năng là thuận túy thuận tay sai khiến Nguyệt Lão...

Nhưng so với 'Đại Pháp Sư lại', Lý Trường Thọ càng nguyện ý tin tưởng, mình chỗ dựa vững chắc bí hiểm!

Trong tay nắm bắt kia miếng pháp bảo nhẩn, Lý Trường Thọ bản bắt cấp xem bên trong có gì, lại lo lắng Đại Pháp Sư còn có cái khác chỉ thị, cũng liền mạo hiểm một chút phong hiểm, lặng lẽ đem nó luyện hóa.

Rất nhanh, Lý Trường Thọ thấy được nó nội kia xếp thành núi nhỏ bảo tài, linh thạch, nhưng căn cứ này chút bảo tài, linh thạch chủng loại cùng lưu lại khí tức, phán đoán phải là Nguyệt Lão tặng cho.

Mà ở nhãn tiêu Càn Khôn tối trung gian, cũng là dễ thấy nhất vị trí, có nhất cái nhỏ nhỏ màu xám bố bao, nó nội tựa hồ có hai chỉ từ xưa thu từ.

Lý Trường Thọ tiên thức miễn cưỡng nhìn đến, một quyển ngọc giản ngoài chéch dán bốn chữ nhân, cái trán nhất thời treo đầy hắc tuyến...

Tung ra. . . Tung ra đậu thành binh?

Trách không được, Đại Pháp Sư hiện tại nhượng Nguyệt Lão bắt làm Nhân Giáo tiên tông rồi, thì ra là phát hiện hấn này nhất cái pháp bảo người, năng đỉnh tứ ngũ cái pháp bảo người!

Bây giờ còn muốn cho hấn... Khoách đại quy mô...

Lắc đầu, Lý Trường Thọ nhẹ nhàng thở dài, khởi động Hải Thần miếu dưới đất giấy đạo nhân, tìm cái góc, viết mình đệ nhị phong tấu biểu.

Hiện tại Thiên Đình còn chưa cấp hấn phát tiền lương, hấn đã muốn bắt đầu trước thời hạn tiến vào công tác;

Cái này giống vậy, còn tại thử việc, mà bắt đầu thao tổng giám đốc tâm, làm chủ tịch trợ lý sống...

Này phong tấu biểu, là đề nghị Ngọc Đế Bệ Hạ an bài Nguyệt Lão, đến lúc đó đi cấp Ngao Át cùng giao Nhân tộc tiêu công chúa chúc mừng.

Lý Trường Thọ một bên cân nhắc, một bên đề bút, đem các loại tình hình đều cân nhắc rõ ràng, tránh cho Ngọc Đế không mừng, cũng tránh cho Long tộc đối Thiên Đình khởi phản cảm chi tâm...

...

Cùng lúc đó, Thiên Đình, Nguyệt Lão sau điện điện.

Nguyệt Lão từ thần uy điện trở về chuyện thứ nhất, chính là thẳng đến chỗ đó, điều xuất Đông Hải long cung Nhị Thái Tử Ngao Át nhân duyên tượng đất, đồng thời đem cùng dáng vẻ quan tượng đất đều dẫn xuất lai.

Tinh tế vừa thấy, cũng có tam cái đa.

Quay chung quanh Ngao Át tam chi nhân duyên tượng đất trung, rời Ngao Át gần nhất, là Tiệt Giáo Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ hạm chỉ;

Xa nhất , là nhất danh long nữ;

Mà không xa không gần , liền là nhân thân đuôi cá giao Nhân tộc tiểu công chúa.

Ngao Át nhân duyên tượng đất cũng là thiếu niên thân hình, mi thanh mục tú, lúc này hấn thân thượng bay ra tam căn hồng thẳng trung, đối ứng kia long nữ nhất căn ngắn nhất, chỉ có đầu sợi.

Kia long nữ hồng thẳng mặc dù dài, nhưng căn bản khiên không đến Ngao Át bên này.

—— này là long nữ tương tư đơn phương, mà Ngao Át đối nó, chỉ có mỏng manh hảo cảm.

Ngao Át tam căn hồng thẳng trung, tham hướng hạm chi kia căn hồng thẳng dài nhất, mà hạm chi hồng thẳng cũng dò xét xuất lai, nhưng hai căn hồng thẳng sai lầm rồi phương hướng, vẫn chưa quán quanh.

Giao Nhân tộc tiểu công chúa hồng thẳng liền lợi hại .

Tựa hồ là máy ngày hôm trước mới vừa dựa lại đây, cùng Ngao Át nhân duyên tượng đất, cùng nhau dài xuất đối ứng lẫn nhau hồng thẳng, giờ phút này hai căn hồng thẳng đã muốn quán quanh ở tại cùng nhau, đồng thời chậm rãi lôi kéo hai chỉ nhân duyên tượng đất tới gần...

Nguyệt Lão bung bôn hoa tương tư cây một trận quan sát, cẩn thận suy tính, rất nhanh liền chậm rãi gạt đầu.

Loại tình huống này, cùng Trường Thọ lời nói giống nhau như đúc.

Nguyệt Lão gì tình huống chưa thấy qua? Loại này rõ ràng là điển hình —— củi khô lửa bốc một đêm đốt, cảm giác đối phương đều không sai.

Lập tức, Nguyệt Lão trước lấy ra Thiên Đạo bảo vật kim kéo, răng rắc hai tiếng, đem Ngao Át cùng hạm chỉ hồng thẳng từng người xén đại bán khúc, kia hạm chỉ nhân duyên tượng đất nhất thời hướng tới xa xa na đi rồi một ít.

Nguyệt Lão lại xem xét hạ 'Tương tư đơn phương long nữ' thân thượng hồng thẳng, phát hiện Ngao Át cái này biểu tỷ, sớm đã có cái khác hai căn triển tốt hồng thẳng...

Chậc, Long tộc hồng thẳng phần lớn đều là loại này tao loạn, tu nhất tu là được.

Xem xét hạ giao Nhân tộc tiểu công chúa nhân duyên tượng đất, phát hiện nàng nhưng thật ra đơn thuần lắm, chỉ có này nhất căn hồng thẳng.

Theo sau, Nguyệt Lão hí mắt cười cười, tại mình thân thương hỉ bào thương, lấy ra nhất căn đầu sợi.

Bả này căn tơ hồng, tại Ngao Ất cùng kia giao Nhân tộc tiểu công chúa tơ hồng thương nhẹ nhàng nhất đáp, thật cẩn thận quấn quanh mấy chu, đánh cái đồng tâm kết...

Khóa chết lại nói.

"Trường Thọ, khả yên tâm rồi."

Nguyệt Lão cười khẽ vài tiếng, đem Ngao Ất cùng giao người tiểu công chúa nhân duyên tượng đất đưa hồi chỗ cũ.

...

Đâu Suất Cung hậu viện kia khôi cây hạ.

'Hôm nay Đâu Suất Cung phong , cũng là trước sau như một an bình .'

Huyền Đô Đại Pháp Sư duỗi cái lại thất lưng, chéch nằm dưới tàng cây nhuyển kê thương, nâng tay chống sọ não, nhàn nhã nhắm mắt tiểu khế.

Ba thích.

Ps: Tin tức tốt! Tin tức tốt! Nguyệt Lão điện họp viên rồi!

Thập trương đề cử phiếu khai phổ thông hội viên, mỗi tháng khả hưởng thụ hồng thặng thêm vào gia tăng 0,01 tác; hai trương nguyệt phiếu khai cao cấp hội viên, phụ tặng hỉ bào đồng tâm kết một phần ~

(tấu chương hết)

-----oOo-----

Một trăm bảy mươi lục chương âm kém dương cũng sai

Đại Pháp Sư nhượng Nguyệt Lão đưa tới thần thông, một quyển là 《tung ra đậu thành binh》, một quyển là 《vân ngưng lực sĩ》, điều này làm cho Lý Trường Thọ thật sâu cảm giác được rồi, mình sau này bị trọng điếm bồi dưỡng phương hướng.

Nhất người thành... Hồng Hoang Nhân Giáo đại tập đoàn quân chiến đấu danh sách?

Này...

Chỉ là, bất luận nhất bản nguyên bản thần thông, nghĩ tiến hành ma sửa, đều cần đại lượng thời gian, tinh lực, linh cảm, ý nghĩ;

Lý Trường Thọ lúc này còn chưa cơ hội mở ra này hai bản thần thông, cũng bất xác định, chúng nó sau này có hay không có thể phải thượng công dụng.

Tóm lại không thể cô phụ Đại Pháp Sư nổi khổ tâm, trở về hảo hảo cân nhắc cân nhắc, ít nhất cũng muốn nắm giữ nguyên bản thần thông...

Hải Thần miếu bên kia, Lý Trường Thọ nương lão thần tiên làn da giấy đạo nhân, đã muốn đem đệ nhị phong tấu biểu viết hảo.

Theo sau, hắn tìm lại Hùng trại hai gã thần sứ, mang theo hai đầu bán vu hùng nhân, đi một chỗ hẻo lánh thôn xóm.

Hiện tại Thiên Đình ý chỉ thượng chưa hạ đạt, Lý Trường Thọ cũng vô pháp tại Hải Thần miếu trung bày Ngọc Đế bài vị, cho nên hắn tìm một chỗ làng chài làm 'Làm thí điểm nơi làm thí điểm', nhượng thôn dân nhóm bái tế Hải Thần đồng thời, cũng dùng hương khói thờ phụng 'Hải Thần sau lưng nam nhân' —— Ngọc Hoàng đại đế.

Đến hôm nay, nơi này Ngọc Đế bài vị đã muốn tiếp nhận không ít hương khói, phải năng nhượng Ngọc Đế Bệ Hạ sinh ra mỏng manh cảm ứng.

Lý Trường Thọ đến một chỗ mật thất trung, bố trí hảo kết giới, đối Ngọc Đế 'Bài vị' thượng tam chú hương, làm cái thâm vái chào, nói:

"Tiểu thần có chuyện quan trọng khải tấu Ngọc Đế Bệ Hạ."

Kia mạ vàng tương ngọc bài vị lưu chuyển xuất một chút đạo vận dao động, hiển nhiên là tại hồi ứng Lý Trường Thọ.

Bất quá nhất cái thời thần, Đông Mộc Công vội vã tự Thiên Đình tới rồi, tại Hải Thần miếu cùng Lý Trường Thọ chạm mặt.

Lý Trường Thọ cố ý chú ý hạ Đông Mộc Công tinh khí thần, phát hiện đã muốn khôi phục như thường.

Tuy rằng gặp được dụng đồ sứ, đối với Hồng Hoang luyện khí sĩ nhóm mà nói, là tương đối tân kỳ mà lại nghẹn khuất gặp được, nhưng trước, Đông Mộc Công cũng không tổn thất gì, chỉ là bị trò đùa dai trên cột một phen, quá khí đầu cũng sẽ không sự .

Kỳ thật xét đến cùng, tại Hồng Hoang bị người dụng đồ sứ, chung quy chỉ là thần thông bản lĩnh không bằng người thôi.

Hai người hàn huyền vài câu, Lý Trường Thọ liền đem đệ nhị phân tấu biểu đưa cho Đông Mộc Công.

Đông Mộc Công không dám chậm trễ, lập tức liền phải đi về phục mệnh, Lý Trường Thọ nhưng hô tiếng: "Mộc Công chậm đã."

"Ôi chao, làm sao vậy?"

Đông Mộc Công lại xoay người lại, mặt lộ vẻ chính sắc, nhìn trước mặt này vị mặt mũi hiền lành, tóc trắng xoá gầy gò lão giả.

Giờ phút này, bằng Đông Mộc Công nhãn lực cùng tu vi, đã là có chút nhận bắt xuất, này đến cùng là Hải Thần hóa thân còn là bản thể...

Đông Mộc Công nghiêm mặt nói: "Hải Thần còn có loại nào dặn?"

"Mộc Công cùng Nguyệt Lão điện Nguyệt Lão khả thực?"

"Tự nhiên, " Đông Mộc Công cười nói, "Trước đây cũng là ít nhiều Nguyệt Lão tương trợ, bản đạo mới thành mỹ sự, đến nay cùng phu nhân tương kính như tân, cùng cùng mỹ mỹ."

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, ngôn nói: "Hơi sau Bộ Hạ như đối Nguyệt Lão hạ đạt ý chỉ, còn thỉnh Mộc Công dặn dò Nguyệt Lão bốn câu thoại.

Ta vốn định đem này bốn câu thoại viết tại tấu biểu, nhưng lại nghĩ loại này việc nhỏ, chỉ là chúng ta vi thần đạo, trình cấp Bộ Hạ xem, không khỏi có khoe khoang ngại."

"A?" Đông Mộc Công đạo, "Còn thỉnh đạo hữu nói rõ."

Lý Trường Thọ dặn dò nói: "Như Nguyệt Lão đại biểu Thiên Đình ra ngoài, còn cần thời khắc ghi nhớ ——

Không thể dĩ tu vi cao thấp luận tôn ti, càng không thể dĩ thọ nguyên dài ngắn hàng bối phận;

Ngôn hành cử chỉ đại biểu Bộ Hạ oai nghi, mọi việc không làm đồng ý, ỏn thỏa hành sự."

Đông Mộc Công nghe vậy lược làm suy tư, đã minh trong đó muốn ý, đối Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, thở dài:

"Hải Thần loại này dặn dò, không chỉ là nói cho Nguyệt Lão ngôn nghe, bản đạo thụ giáo ."

Lý Trường Thọ cười cười vẫn chưa nói thêm cái gì;

Loại này có thể bán Mộc Công nhân tình vi diệu hiểu lầm, bắt trạc phá cũng là không sao.

Này phong tấu biểu nội dung mặc dù đơn giản, nhưng so thượng một phong muốn khó khăn viết rất nhiều.

Lý Trường Thọ nhất là lo lắng, Ngọc Đế hội cảm thấy như thế quá mức hưng sư động chúng, như là Thiên Đình có ý nịnh bợ Long tộc, do đó ám trạc trạc khó chịu.

Thứ hai, sợ Ngọc Đế dùng sức quá mãnh liệt, đối Long tộc triển lộ quá mức hảo cảm, làm cho đến tiếp sau nhượng Long tộc đối Thiên Đình, khó có thể kiến khởi kính sợ chi tâm.

Trừ này ở ngoài, hẳn lại không thể trực tiếp nói cho Ngọc Đế nên như thế nào như thế nào làm, chỉ có thể thượng biểu cấp đề nghị, bất luận quyết đoán còn là do Ngọc Đế định đoạt...

Vi vậy, Lý Trường Thọ hết lần này đến lần khác cân nhắc khiến từ dùng câu, sửa chữa hơn mười xếp sau sau, mới thấy ổn ...

Về phần hiệu quả như thế nào, vậy chỉ có thể xem hậu sự, thuận tiện đăng Mộc Công lại đến đây thời, cấp cái người sử dụng tặng lại .

Mới vừa tiến đi Mộc Công, Lý Trường Thọ bản thể, liền nghe được một tiếng đê thấp lời nói tiếng.

Tiên thức trước đây tự nhiên bắt đến rồi, vừa mới Hữu Cầm Huyền Nhã đi đến mình bên cạnh người tình hình...

...

"Hùng sư thúc, Trường Thọ sư huynh một mực tu hành ư?"

Từ Ô sư bá bố trí tiên lực kết giới ngoài, Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ giọng hỏi.

Hùng Linh Ly kia khối như là xảy ra đặc biệt đại số hiệu nhân thể thạch tổ thượng nhỏ xinh đầu nhẹ nhàng đót, cũng đê nặng tiếng nói, dùng khí tiếng trả lời:

"Biểu huynh hẳn trước ngoài đi ra ngoài chạy, giúp ta đánh một ít món ăn thôn quê trở về ăn, sau đó liền có rất nhiều cảm ngộ, một mực tu hành ."

Hữu Cầm Huyền Nhã cách kia tầng lưu quang lóe ra kết giới, nhìn chăm chú vào nó nội Lý Trường Thọ, nhưng chỉ là nhẹ nhàng thở dài, xoay người liền phải rời khỏi.

Hùng Linh Ly đột nhiên nhỏ giọng hô câu: "Đại tỷ tỷ..."

Hữu Cầm Huyền Nhã cước bộ một chút, quay đầu nhìn lại đây, nhắc nhở nói: "Sư thúc phải xưng hô Huyền Nhã một tiếng sư điệt, hoặc là trực tiếp hô đệ tử họ tên."

"Ta chỉ là ký danh đệ tử , " Hùng Linh Ly nháy mắt mấy cái, nhỏ giọng vẫn, "Người... Hiếm lạ ta biểu huynh ư?"

Nháy mắt, chung quanh nhất chỉ chỉ lỗ tai dựng thẳng , từng đạo tiên thức, linh thức phô lại đây.

Nhân Giáo tiên tông, có Âm Dương diệu pháp, thiện bát quái thuật.

Nhưng nhượng Độ Tiên Môn, phụ cận hai nhà tiên môn nhiệt tâm quần chúng thoáng có chút kinh ngạc là, Hữu Cầm Huyền Nhã sắc mặt như thường, vẫn như cũ vẫn duy trì trong sạch mỹ nhân khí tràng, chút nào không có nửa điểm bối rối.

Hữu Cầm Huyền Nhã nói: "Sư thúc vẫn nếu là đạo lữ sự, Huyền Nhã cần phải thượng không có loại này niệm tưởng.

Huyền Nhã đối Trường Thọ sư huynh thập phần kính trọng khâm phục, dĩ Trường Thọ sư huynh phẩm tính vi tấm gương, nguyện cùng Trường Thọ sư huynh cùng nhau tiên lộ cầu dây thừng."

Lý Trường Thọ: ...

Phẩm tính?

Tê ——

Phẩm tính như thế nào sẽ có tương tự chỗ?

Hùng Linh Ly nháy mắt mấy cái, có điểm bị nhiều mơ hồ, vừa định nhượng nhượng địa điểm cái đầu, thanh linh nghe đáy lòng vang lên Hải Thần đại nhân truyền thanh...

Thế là, Hùng Linh Ly nhỏ giọng nói:

"Chính là... Tiểu thư tỷ, người như vậy, dễ dàng nhượng người hiểu lầm người đối ta biểu huynh có cái loại này ý tứ."

Hữu Cầm Huyền Nhã lạnh nhạt nói: "Người bên ngoài cái nhìn, Huyền Nhã đồng thời không thèm để ý."

Hùng Linh Ly co rút lại cổ, án đáy lòng nghe được lời nói, nhỏ giọng nói:

"Nhưng ta biểu huynh, khả năng hội nguyên nhân loại sự tình này, thoáng có một chút điểm làm phức tạp..."

Ồ."

Hữu Cầm Huyền Nhã thoáng ngần ra, quay đầu nhìn chăm chú vào vài bước ở ngoài, Lý Trường Thọ chính ngồi xuống thân ảnh.

Lý Trường Thọ âm thầm tiếp tục truyền thanh, Hùng Linh Ly tiếp tục nhược vừa nói :

"Ta biểu... Thúc nhà cách vách nhị đại nương nói qua, cùng người giao bằng hữu, muốn cho nhau kính trọng, cho nhau lý giải, cho nhau vi đối phương tình cảnh cân nhắc, mới tính thiệt tình bằng hữu.

Tiểu thư tỷ, người rất tiêu sái, tính tình thẳng thắn, chú trọng mình tâm ý biểu đạt, này là chuyện tốt.

Nhưng cũng ứng chú ý mình hành vi, có hay không hội đối bị biểu đạt người sinh ra bất lợi ảnh hưởng thôi.

Một mực tự thân ý niệm trong đầu hiểu rõ, mà mặc kệ người bên ngoài có hay không vì thế chịu đựng áp lực...

Cái này, có phải hay không có chút quá mức ở, tự mình thoại... ."

Hữu Cầm Huyền Nhã hoàn toàn giật mình tại kia, mày liễu khinh nhãn, lẳng lẳng đứng, vẫn không nhúc nhích.

Quanh mình không ít trẻ tuổi luyện khí sĩ đều cũng có chút bất giải;

Cũng có trẻ tuổi luyện khí sĩ cảm thấy, tượng Hữu Cầm Huyền Nhã loại này, mỹ mạo cùng khí chất cùng tồn tại, tu tiên con đường một mảnh đường bằng phẳng nữ đệ tử, chủ động đối nhất nam đệ tử kỳ hảo, kia nam đệ tử vốn là đi rồi đại vận một loại.

Nhưng mà không ít tu hành quá ngàn năm luyện khí sĩ, nghe vậy chính là lâm vào suy tư, cảm thấy cái này thập sát thiếu nữ trong miệng nói ra mà nói, chính là có khác một phen hương vị.

Tiêu dao tiên tông không ít trưởng lão nương mày, tổng cảm giác cái này hùng thiếu nữ, trước tại bọn họ tiên môn trung, là cố ý tại diễn bọn họ!

"Huyền Nhã, có chút bất quá hiểu được..."

Hữu Cầm Huyền Nhã thấp giọng nói , đối Hùng Linh Ly làm cái đạo vái chào, "Đa tạ sư thúc dạy bảo, Huyền Nhã sẽ đi cẩn thận suy tư sư thúc theo như lời lời nói."

Hùng Linh Ly vội vàng đứng lên.

Bởi vì nhà mình Hải Thần đại nhân giờ phút này không tiếp tục truyền thanh, nàng cũng không dám nhiều lời thoại, chỉ là làm cái hùng tráng uy vũ đạo vái chào...

Hữu Cầm Huyền Nhã chuyển quá thân, trở lại mình bỏ đoàn, đem đại kiếm ngang tại trước người, lâm vào suy tư.

Mà làm bộ tại tu hành Lý Trường Thọ, đáy lòng cũng là nhẹ nhàng hô khẩu khí.

Hoàn hảo, lần này Hữu Độc sư muội chưa nói câu kia nàng hiểu được ...

Lý Trường Thọ tiên thức quét mắt bên kia chính nhắm mắt ngồi xuống Tử Cửu, đáy lòng cũng là một trận buồn bực, không biết vì sao, Tử sư thúc trong khoảng thời gian này một mạch không có tới tìm hắn.

Điều này làm cho hắn chuẩn bị kia đồng 'Đối Tử sư thúc chuyên dụng tiểu đồ chơi', hoàn toàn không còn rồi dùng võ nơi.

Nhìn kỹ, phát hiện Tử Cửu giờ phút này nhưng lại trực tiếp đang ngủ.

Nàng tại mình miệng mũi bên ngoài, bố trí nho nhỏ tiên lực kết giới, nhượng nàng nhẹ nhàng tiếng ngáy sẽ không ngoài truyền.

Không chỉ như thế, Tử Cửu còn dùng tiên thẳng pháp bảo, đem mình hai tay bó trụ, để tránh phát động 'Ngủ say sau bên người quần áo chẳng biết tại sao không cánh mà bay' bị động kỹ năng...

Hai chữ —— chuyên nghiệp!

Hùng Linh Ly hô khẩu khí, ngồi trở lại nàng nệm lớn nhỏ bỏ đoàn thượng, đối Hữu Cầm Huyền Nhã bóng lưng phát hội lảng.

Xem ra, này vị xinh đẹp đại tỷ tỷ, cũng không phải Hải Thần đại nhân vừa ý Hải Thần nương nương...

...

Nam Hải cùng Đông Hải chỗ giao giới, một đạo bóng hình xinh đẹp cưỡi mây phi tại không trung, theo gió mà chạy.

Vân ngồi , là Kim Ngao Đảo luyện khí sĩ, hạm chỉ.

Chốc lát trước, hạm chỉ ngẫu nhiên nghe nói, trở về Kim Ngao Đảo Ngao Át cùng vài vị sư thúc sư bá, nói lên có quan hệ tân kết đạo lữ sự...

Trước đây đã minh xác cự tuyệt Ngao Át nàng, đáy lòng không biết vì sao, cũng sẽ có chút mất mát, đã nghĩ ra ngoài đi một chút, nhượng mình tâm tình khôi phục một ít.

Ngao Át sư thúc tìm được tâm mộ đạo lữ, này vốn là chuyện tốt...

Khả vì sao...

"Ai, bắt đả suy nghĩ."

Hạ chỉ nhẹ nhàng hô khẩu khí, nhìn chăm chú vào vô biên vô hạn cuộn cuộn yên ba, ngắm nhìn chân trời kia mềm nhũn mây trắng vài đóa;

Nàng vừa định tìm một tòa không người hải đảo ngồi xuống nghỉ tạm, thình lình nghe được một tiếng thanh thúy kêu tiếng...

"Này vị đạo hữu, ngươi là ta Tiết Giáo người trong ư?"

Hạ chỉ theo tiếng nhìn lại, đã thấy trời cao trung có nhất đóa mây trắng, vân thượng đứng một vị thấy không rõ khuôn mặt thân hình thân ảnh.

Hạ chỉ tự biết này là giáo nội cao nhân, lập tức tự vân thượng khởi thân, đối trời cao hành lễ, "Đệ tử tại Kim Ngao Đảo thượng tu hành."

"Ha, chính là ngươi!"

Vân thượng truyền đến chuông bạc loại tiếng cười, hạ chỉ còn chưa kịp có phản ứng gì, thân chu quang ảnh lưu chuyển, đã là bị nhiếp đến trời cao.

Lúc này, hạ chỉ cũng gặp được này vị cao nhân khuôn mặt, cẩn thận phân biệt sau đó, thờ nhẹ một tiếng:

"Quỳnh Tiêu sư tổ!"

"Ân? Ngươi nhận biết ta?"

Quỳnh Tiêu nhẹ nhàng nháy mắt, "Cũng không phương, theo ta đi đi."

Ta mời ngươi làm một chuyện, nếu là sự tình làm không sai, tự sẽ cho ngươi tưởng thưởng."

"Đệ tử tuân mệnh, " hạ chỉ vội vàng cúi đầu trả lời, đã khởi tinh thần, bị Quỳnh Tiêu mang theo nhanh chóng hướng tới phía tây bay đi.

Một lát sau, Quỳnh Tiêu mang theo hạ chỉ rơi vào một chỗ hoang đảo, cùng... Chính tránh ở góc trung Triệu Công Minh hội hợp...

Quỳnh Tiêu nhỏ giọng hô:

"Đại ca, ta tìm được giúp đỡ rồi, người trong nhà, đáng tin!"

Hạ chỉ vội nói: "Đệ tử bái kiến sư tổ."

"Hu!"

Triệu Công Minh làm cái chớ có lên tiếng thù thế, hạm chỉ nhất thời gắt gao hé miệng, đáy mắt tràn đầy khẩn trương.

Quỳnh Tiêu nhỏ giọng vấn: "Nàng kia đi rồi ư?"

"Còn tại kia trốn tránh, " Triệu Công Minh cầm xuất một mặt bảo kính, nâng tay đối gương một chút, nó nội dần dần hiện ra, ngàn dặm ở ngoài nào đó tọa hải đảo tình hình.

Này trên đảo có một tầng che dấu kết giới, bằng Triệu Công Minh thủ đoạn, nhìn thấu tầng này kết giới tự không là vấn đề.

Bảo kính sở hiển, mấy khối đá ngầm vây xuất góc trung, chạy vị thân màu đỏ quần lụa mỏng xinh đẹp nữ tử, đang ở kia nhắm mắt ngồi xuống...

Triệu Công Minh nhú mày nói:

"Ta lại lặng lẽ suy tính mấy lần, chỉ là suy tính xuất, nàng cùng Tây Phương có quan hệ, nhưng nàng cân cước một mực không biết.

Tam muội, chúng ta muốn hay không hoá cái người đụng?"

Quỳnh Tiêu khóe miệng nhất phiết, hừ nói:

"Liên nàng !

Vừa thấy liên là cái gì viễn cô, thượng cô sinh linh biến hóa, nhưng lại bả mình làm cho loại này cong lòng người thần, làm cái gì ?

Đại ca người xem nàng mặc quần áo, tượng bộ dạng thế nào!

Hừ, làm dơ bản cũng đừng xuất môn, làm ý cảnh cũng đừng che lấp nha!"

Triệu đại gia nhất thời một trận cười khở, mà Quỳnh Tiêu đã muốn bắt đầu lôi kéo hạm chỉ bắt đầu nói, hơi sau hạm chỉ cần làm sự...

Như thế như thế, thế này thế này.

Hạm chỉ rất nhanh bùng tỉnh đại ngộ, nhỏ giọng nói:

"Đội lát nữa, chính là Triệu sư tổ tiên đi đụng đối phương một chút, sau đó ngã xuống đất thượng;

Quỳnh Tiêu sư tổ ngài tiếp qua đi, nói Triệu sư tổ thương tôn cỡ nào cỡ nào nghiêm trọng;

Sau đó đệ tử làm bộ đi ngang qua, cùng kia người giảng nói —— 'Đạo hữu, việc này ta xem, còn là theo chân bọn họ giải quyết riêng hảo, nháo lớn đối ai đều bất lợi' ?"

"Thông minh, một chút liền thông thôi."

Quỳnh Tiêu ôm cánh tay cười mỉa, "Nhớ được chú ý hạ biểu tình cùng mồm miệng, nhất định phải nói nhượng đối phương tin tưởng, người là vi đối phương cân nhắc."

Hạ chỉ mặt lộ vẻ chính sắc, cúi đầu lĩnh mệnh:

"Đệ tử, định sẽ không nhượng hai vị sư tổ thất vọng!"

(tấu chương hết)

-----oO-----

Một trăm bảy mươi bảy chương ngoạn độc người cùng ngoạn độc người cùng ôn

Triệu Công Minh cười mây, dường như không có việc gì địa phiêu hương về phía mục tiêu sở tại hải đảo...

Tại hãn Tam muội dưới sự trợ giúp, bọn họ lúc này 'Đụng nhất đụng' con đường, đã muốn lại thăng cấp.

Tượng hôm nay loại tình huống này, Triệu Công Minh phải làm sự, so bình thường chiêu thức càng đơn giản...

Kia chỗ trên hoang đảo, tại Triệu Công Minh chủ động hiển lộ tung tích nháy mắt, Văn Tĩnh đạo nhân liền đã phát hiện.

Nàng lúc ấy liền muốn lặng yên bỏ chạy, nhưng vừa muốn có động tác, đáy lòng nhưng sinh ra mãnh liệt báo động.

Tượng Văn Tĩnh đạo nhân loại này, từ viễn cổ, thượng cổ hỗn , nhưng không có mấy người biết được nàng cân cước ngoạn độc người, tự thân linh giác nhất linh mẫn;

Giờ phút này trực giác đã muốn tại nhắc nhở nàng, nếu là trực tiếp bỏ chạy, hôm nay sợ là có đại hung hiểm.

Ngược lại, chỉ cần bất động, liền không có gì hung hiểm sự...

Nàng có Tây Phương Giáo Thánh Nhân phong tỏa thiên cơ, cân cước sẽ không bị người đơn giản đẩy điều tra ra;

Mà đến nàng loại này tu vi cảnh giới, như không đi chủ động hóa xuất bản thể, trừ phi Thánh Nhân lão gia, cái khác cao thủ rất khó nhìn thấu nàng nguyên hình.

Mà lại, Văn Tịnh đạo nhân tự thân nghiệp chướng, sớm bị, được hương khói công đức thanh rửa, tuy nói nhiên giờ phút này công đức bằng không, nhưng cũng sẽ không bị đơn giản nhận thành là tà ma hạng người...

Cho nên Văn Tịnh đạo nhân không chút hoang mang, tiếp tục ngồi ở kia làm bộ ngồi xuống, âm thầm nhìn chăm chú vào, phải chỉ là từ mình đỉnh đầu đi ngang qua, này vị Tiệt Giáo ngoại môn đại đệ tử.

Văn Tịnh đạo nhân tự nhiên nhận biết Triệu Công Minh, cũng biết Triệu Công Minh thần thông quảng đại, hai mươi tứ khối Định Hải Thần Châu vừa ra, Thánh Nhân hạ chỉ có ít ỏi cao thủ khả ứng đối.

Nhưng nàng còn cũng không tin rồi, mình loại này mê người ngoại hình, lại không nghề nghiệp chướng, tàng hảo cân cước, này Tiệt Giáo ngoại môn đại đệ tử, hội vô duyên vô cớ đánh giết nàng!

Quả nhiên, này Triệu Công Minh tựa hồ... Chỉ là ngẫu nhiên tại chỗ đó đi ngang qua.

Văn Tịnh đạo nhân ngừng thở, lẳng lặng đặng Triệu Công Minh từ nay về sau địa đi qua, cũng làm tốt tùy thời bỏ chạy hoặc bạo khởi làm khó dễ chuẩn bị.

Nơi này kỳ thật đã muốn thập phần bí mật, thế nhưng còn có thể gặp được loại này cao thủ...

Không bao lâu, Triệu Công Minh liền bay đến Văn Tịnh đạo nhân đỉnh đầu.

Biến cố nổi bật!

Văn Tịnh đạo nhân còn chưa năng tới kịp làm ra bất luận phản ứng, không trung kia đóa vân thượng, Triệu Công Minh đột nhiên há mồm phun ra nhất khẩu huyết bọt, che ngực, thân hình từ vân thượng trực tiếp ngửa đảo, rơi xuống vân đoàn...

Hắn hấp hối, đạo vận hỗn loạn, cấp người đệ nhất cảm giác liền là bị trọng thương, đột nhiên phát tác!

Chợt nghe "Ba" một tiếng vang nhỏ, nhất cái oai hùng nam nhân từ trên trời giáng xuống, mặt hướng thượng, tứ khai bát xoa, ngã ở Văn Tịnh đạo nhân trước mặt.

Văn Tịnh đạo nhân: ...

Này, này chẳng lẽ là, Thiên Đạo lão gia cuối cùng nhớ tới bản nữ vương đại nhân? Trực tiếp cấp nạng ban thưởng hạ loại này huyết thực?

Loại này cao thủ huyết, tất nhiên...

"Ngươi, ngươi!"

Triệu Công Minh đột nhiên mở nhãn, cổ sức ngẩng đầu, run rẩy ngón tay Văn Tịnh đạo nhân, tiếng tình đồng thời mật địa hô câu:

"Đạo hữu có gì ?... Có gì ? Đánh lén bản đạo?"

Vốn đang có chút kích động Văn Tịnh đạo nhân, giờ phút này nhin không được sừng sốt, đỉnh đầu nhất thời toát ra mấy cái dấu chấm hỏi.

Này là, gì trò?

Nàng tự Hồng Hoang lặn lộn lâu như vậy, lần đầu tiên gặp được loại này...

"Đại ca! Đại ca ngươi làm sao vậy!"

Đột nhiên giữa, Văn Tịnh đạo nhân đáy lòng báo động đại tác, một đạo khí tức trống rỗng xuất hiện tại trăm dặm ở ngoài, nhất danh thiếu nữ không hề dấu hiệu địa hiện thân, vài bước hướng ở đây.

Quỳnh, Quỳnh Tiêu tiên tử?

Chẳng lẽ là Tiệt Giáo Triệu Công Minh cùng Tam Tiêu sớm đã xuyên qua thân phận của nàng, tại chỗ đó mai phục tính kế ở nàng?

Khả vì cái gì bất trực tiếp xuất thủ đánh lén, mà, mà là... Loại này...

Văn Tịnh đạo nhân trợn mắt ngòì ở kia, ra vẻ trấn định, nhãn trung tràn đầy nghi hoặc địa nhìn trước mắt tình hình, âm thầm đã làm tốt tổn thất vạn năm đạo hạnh, liều chết thi triển độn pháp thoát đi chuẩn bị!

Nhưng mà, kế tiếp phát sinh sự, nhượng Văn Tịnh đạo nhân cảm giác chính nàng...

Không chỉ có quá phận khờ dại, còn lục chân vô hại.

...

Cùng lúc đó, tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội hiện trường, Lý Trường Thọ tâm thần thoáng lay động.

Đột nhiên có chủng cảm giác, như là có gì năng nhượng mình vui vẻ việc vui, tại nào đó cái địa phương phát sinh?

Ngồi xuống trung, Lý Trường Thọ thoáng nhíu nhíu mày, âm thầm bấm ngón tay suy tính;

Bằng hấn đắm chìm đa niên suy tính phương pháp, rất nhanh... Hấn liền xác định mình suy tính bất xuất gì đồ vật lai.

Từ Hải Thần giáo thần miếu phá vụn, phạm là phát sinh gì có quan hệ Nam Hải Hải Thần giáo sự, Lý Trường Thọ đều năng trước thời hạn được đến một ít cảnh báo, xem như Thiên Đạo lão gia cấp chiếu cố.

Lần này tựa hồ là chuyện tốt.

Nhưng căn cứ Hồng Hoang tam đại định luật 【phúc hề họa sở ỷ】, chuyện tốt cũng không nhất định thật sự chính là chuyện tốt.

Lý Trường Thọ bấm ngón tay suy tính một trận, tất nhiên là không hề đoạt được, bất giác vận dụng mình Nam Hải bên bờ giấy đạo nhân, tại tồn tại Hải Thần giáo thần miếu thể tục các nơi, qua lại tuần tra.

Đối hấn mà nói, vô luận chuyện tốt còn là chuyện xấu, đều không bằng vô sự.

'Cũng chỉ có thể tĩnh xem nó thay đổi.'

Đáy lòng như thế đạo một câu, Lý Trường Thọ tiếp tục vẫn duy trì cảnh giác, ý đồ phân tích đến cùng phương nào mặt sẽ có tin vui truyền đến.

Hấn đương nhiên suy tính bất xuất, giờ phút này đang ở Nam Hải nào đó trên hoang đảo, phát sinh kia thần kỳ trường hợp...

Chính lúc này, nhất sợi đạo vận lặng yên tại Lý Trường Thọ đáy lòng nảy sinh, Lý Trường Thọ đáy lòng chấn động.

Lại là cảm ngộ đưa tin!

Lý Trường Thọ tu là Thái Thanh Vô Vi Đạo, trước đây Huyền Đô Đại Pháp Sư mấy lần mượn đại đạo cảm ngộ phương thức, tại hấn đáy lòng trực tiếp ngưng tụ thành vài.

Giờ phút này, loại này tình hình lại xuất hiện!

Nhưng lần này, kia mật đạo vận, là loại kia tối nghĩa, loại kia huyền diệu!

Lý Trường Thọ toàn bộ tâm thần lập tức kiềm chế tại bản thể, cảm thụ được, cảm ngộ, tâm thần dần dần rung chuyển khó khăn nình.

Này không phải Huyền Đô Đại Pháp Sư đạo vận!

Đến nay trong hồng hoang, năng động này điều Thái Thanh Thánh Nhân truyền lại đạo, tại mình đáy lòng truyền lại tin tức, trừ Huyền Đô Đại Pháp Sư, cũng cũng chỉ có Thái Thanh Thánh Nhân lão gia bản thân!

Thánh Nhân lão gia...

Không chỉ nhìn quen mắt hấn, còn cùng hấn vượt qua người trung gian, trực tiếp trao đổi!

Kia đạo vận chậm rãi lưu chuyển, Lý Trường Thọ đáy lòng bắt đầu xuất hiện một đoạn phức tạp cảm ngộ, mà này chút cảm ngộ bên trong, hỗn loạn một đoạn mơ hồ hình ảnh.

Quả thật là hình ảnh...

Huyền Đô Đại Pháp Sư chỉ có thể đơn giản truyền chữ, mà giờ phút này tại thông qua Lý Trường Thọ đạo truyền lại tin tức đại lão, trực tiếp đem một đoạn cảm ngộ, một đoạn hình ảnh, đặt vào Lý Trường Thọ đáy lòng!

Đạo hạnh chênh lệch vừa xem hiểu ngay!

Huyền Đô Đại Pháp Sư còn là tiểu linh thông gửi công văn đi chữ ngắn tin giai đoạn, Thánh Nhân lão gia đã muốn khai thông 'Ngũ cát', tuy rằng cấp hấn ném đoạn tàn số nhìn!

Hình ảnh trung:

【 chỉ một quyền đầu lớn nhỏ hắc sí huyết văn, lạng lẽ bay vào một chỗ tràn đầy kim quang không người động phủ, rơi vào này chỗ động phủ trung ương bảo trì trung, hóa thành một đạo xinh đẹp thân ảnh.

Bảo trì nội dâm lên nhất đóa có mười hai cánh hoa đóa hoa kim liên, mà này nữ tử nâng tay điểm tại kim liên thượng, nhất từng đọt từng đọt kim quang nhanh chóng nhảy vào nàng trong cơ thể...

'Nghiệt súc!' 】【

Một tiếng chân rống truyền đến, hình ảnh im bật mà dừng.

Lý Trường Thọ một trận ngây người, tin tức lượng quả thực quá lớn rồi chút.

Này chẳng lẽ là... Văn đạo nhân hút mười hai phẩm kim liên tình hình! ?

Văn đạo nhân đáng người đã vậy còn quá hảo, cũng liền so nhà mình Tử sư thúc kém một chút!

Khu, này Hồng Hoang nào đó bộ phận họa phong, bất ngờ có chút ra ngoài hẳn dự liệu...

Mà tùy theo, kia chút cảm ngộ cũng bị Lý Trường Thọ chậm rãi lý giải.

Huyền diệu khó giải thích, tuyệt không thể tả.

Này chút cảm ngộ chuẩn xác giải thích, Lý Trường Thọ không thể nói, án Lý Trường Thọ sở lĩnh ngộ đại khái ý tứ, có thể hơi làm phiên dịch ——

【 cái này hình ảnh, là Thánh Nhân lão gia sở suy diễn xuất , tương lai không biết khi nào hội phát sinh một loại khả năng tính.

Cái này khả năng tính, hội cùng Thánh Nhân lão gia sau này phải làm khác một đại sự có quan hệ.

Nhưng tương lai cái này khả năng tính, giờ phút này đã xảy ra một ít dao động, cần bị tu chính, dùng 'Đầy hứa hẹn' thủ đoạn, đem việc này tu chính thành nguyên bản 'Vô vi' liền có thể đạt tới đến 'Hiệu quả' . 】

Làm hiểu được này chút, Lý Trường Thọ đáy lòng một trận rung động...

Hắn một mạch đều biết, Hồng Hoang chiến lược trần nhà cực cao.

Nhưng hẳn căn bản không thể tưởng tượng, Thánh Nhân thế nhưng còn có loại này uy năng!

Nhà mình Thái Thanh Thánh Nhân tại lúc này điếm, thế nhưng đã muốn suy tính xuất Phong Thần đại chiến bên trong một đoạn tình hình...

Bất, không chỉ như thế!

Văn đạo nhân hút mười hai phẩm kim liên, cùng đáng vẻ quan, cùng Thái Thanh Thánh Nhân cùng Tây Phương Giáo tương quan khác một đại sự, rất khả năng chính là 'Lão tử tây xuất hàm cốc, hóa hồ vi phật' !

—— này kỳ thật tốt lắm trinh thám.

Nhà mình Thánh Nhân lão gia là Hồng Hoang mọi người đều biết nhà cũ...

Ách, thanh tĩnh vô vi!

Thái Thanh Thánh Nhân cùng Tây Phương Giáo có quan hệ cùng xuất hiện, cần thận ngẫm lại, cũng chỉ có Phong Thần đại chiến liên thủ phá Vạn Tiên Trận cùng Tru Tiên kiếm trận, cùng với sau lại hóa hồ vi việc Phật kiện.

Lý Trường Thọ đáy lòng một trận không nói gì...

Đây là Thánh Nhân thủ đoạn!

Cùng Thánh Nhân có quan hệ nhưng còn chưa phát sinh sự, nổi lên một chút biến hóa, đa một ít chuyện xấu, Thánh Nhân liền đã có cảm ứng!

Kia tối nghĩa huyền diệu đạo vận dần dần tán đi, Lý Trường Thọ đáy lòng hình ảnh cũng chậm rãi tiêu tán, nhưng hấn lại nổi lên một chút hiểu ra.

【 Nam Hải, chín nghìn dặm 】

Lý Trường Thọ không có bất luận chân chờ, trước một cái chớp mắt còn tại hoạt động kia cái lão thần tiên làn da giấy đạo nhân, cưỡi mây hướng tới chính nam phương hướng bay nhanh.

Hấn tâm thần toàn lực vận chuyển, cố gắng lý giải Thánh Nhân lão gia nhấn dùm này chút tin tức...

Phương diện này kỳ thật ẩn hàm nhất điều ăn khớp tuyến.

Phong Thần đại chiến, Tây Phương Giáo hai vị Thánh Nhân điên cuồng lấy Đạo Môn góc tường, minh lý ngẫm làm nhiều lắm sự, tính kế quá đa, thế cho nên tổn thất mười hai phẩm kim liên bị văn đạo nhân hôn một cái, thành cửu phẩm kim liên.

Đúng là bởi vì không còn rồi mười hai phẩm công đức kim liên trấn áp Tây Phương Giáo khí vận, Thái Thanh lão tử mới có thể thuận lợi thực thi hóa hồ vi phạt tính kế...

Hết thấy, đều ở trong mắt Thái Thanh!

Mà Lý Trường Thọ giờ phút này không dám đa nghĩ, án Thánh Nhân lão gia nhắc nhở, một đường bay về phía nam, đồng thời tùy thời làm tốt tự vung giấy đạo nhân chuẩn bị.

Lý Trường Thọ đáy lòng bất giác thâm nghĩ, đến cùng đã xảy ra chuyện gì, hội ảnh hưởng đến 'Văn đạo nhân hấp kim liên' sự?

Mà Thánh Nhân lão gia vì sao, lại đem việc này, rơi vào hấn trên vai?

Phương diện này, chẳng lẽ có gì nhân quả?

Tiểu sau nửa canh giờ.

Lý Trường Thọ bay ra chín nghìn dặm, nhìn mờ mịt biển rộng, cũng không biết phải hướng đông hay là nên hướng tây, chỉ có thể tại không trung lẳng lặng chờ đợi.

Minh trước đây dự cảm thật cũng là không làm lỗi.

Quả thật là chuyện tốt.

Minh từ Đại Pháp Sư pháp bảo người, ngẫu nhiên trở thành Thánh Nhân lão gia pháp bảo người, đương nhiên là thiên đại chuyện tốt!

Sau lưng chỗ dựa vững chắc, nhất thời trở nên rõ ràng, mà lại vững chắc ...

...

Cùng lúc đó, phía đông nam hướng, khoảng cách Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân mấy vạn lý.

Văn Tịnh đạo nhân lái nhất đóa mây trắng, ở trên trời chậm rãi bay.

Nàng rất ít trực tiếp hiển lộ tầm hơi chạy đi, nhưng hiện tại không thể không...

Văn Tịnh đạo nhân nguyên bản quần lụa mỏng ngoài, lại bộ một thân trắng noãn , không chút nào thấu quang quần lưới;

Nàng nâng tay nhấn mình áo, từ nay về sau trước xinh đẹp nữ tử biến thành đàng hoàng nữ tiên, chính hướng tới phía tây mà đi...

Vẻ mặt có chút hốt hoảng, sắc mặt mang theo một chút buồn bã.

Văn Tịnh đạo nhân đáy lòng hồi tưởng vừa rồi lập hạ , kia rườm rà dài dòng đại đạo lời thề, mắt trung lại lộ ra một chút bi phẫn.

Đạo Môn tam giáo, đây đều là gì... Cái quỷ gì đồ vật!

Đến cùng ai mới là tà ma?

A?

Đến cùng ai mới là viễn cổ hung thú?

Ai mới là giết người không chớp mắt biển máu ma chủng!

Nàng đường đường hắc sí huyết Văn tộc nữ Vương đại nhân, cánh bị... Bị...

Đạo Môn Thánh Nhân đệ tử con đường, cũng không tránh khỏi quá điếm!

Bất, bọn họ huyết định đô là hắc , bản , chảy xuôi nhượng văn buồn nôn vô sỉ.

Xong rồi, hoàn toàn xong rồi...

Tây Phương Giáo đám kia tự giác mưu tính quá người Thánh Nhân các đệ tử, ngầm mưu quỷ kế, căn bản không có khả năng là Đạo Môn Thánh Nhân đệ tử đối thủ!

Hoàn toàn bất tại nhất cái cấp bậc!

Tự nhiên, mặc cho nàng trong lòng hạng phát điên, giờ phút này cũng không dám biểu lộ ra lai.

Đối phương giờ phút này còn tại quan sát nàng biểu hiện!

Này là theo nàng khai gì nói đùa?

Một mình nhất cái Quỳnh Tiêu, văn đạo nhân đều chưa nắm chắc đi ứng đối, kia lưng lấy đại danh kim giao tiễn, là Tiên Thiên linh bảo bên trong nổi danh sát phạt bảo vật;

Huống chi, bên cạnh còn có cái Triệu Công Minh cùng hắc hai mươi tứ khối Định Hải Thần Châu!

Nàng Văn Tịnh đạo nhân, mặc dù quý vi hắc sí huyết Văn tộc nữ vương, nhưng cũng bất quá là Tây Phương Giáo không chế con rối thôi, đỉnh đầu cũng không lợi hại pháp bảo, xuất lai hẳn chỉ có thể toàn bộ bằng thần thông.

Văn Tịnh đạo nhân lại nắm thật chặt quần lưới áo, kia trương xinh đẹp khuôn mặt bởi vì ủy khuất, nhưng lại đa vài phần điềm đạm đáng yêu...

Này tự nhiên là tại tùy sân khấu mà diễn kịch, nguyên nhân Văn Tịnh đạo nhân năng cảm giác được, kia hai cái ngoan độc người đang dùng nào đó pháp bảo giám sát mình.

Nàng như thi triển độn pháp, tất hội bại lộ cân cước.

Chậm rãi , cái loại này bị giám sát cảm giác dần dần biến mất, Văn Tịnh đạo nhân hừ nhẹ một tiếng, tiếp tục cười mây hướng Tây Hải phương hướng phi độn.

Đột nhiên giữa, nàng tiên thức bắt đến, ngàn dặm ngoài mặt biển thượng đứng một đạo tóc trắng xoá lão đạo, tu vi tại Thiên Tiên cảnh sơ kỳ.

Hoán làm ngày thường, Văn Tịnh đạo nhân tùy tay đã đem này lão đạo hút đánh cái nha tể;

Nhưng lúc này, nàng coi như làm không phát hiện, lập tức cười mây bay qua.

Lục nghìn dặm, tam nghìn dặm...

Lý Trường Thọ đột nhiên tinh thần chấn động, bắt đến Văn Tĩnh đạo nhân tại không trung cười mây thân hình.

Mới vừa dưới đáy lòng xem qua Văn Tĩnh đạo nhân cùng kim liên tiêu điện ảnh, Lý Trường Thọ lập tức nhận ra Văn Tĩnh đạo nhân, cũng phát hiện, giờ phút này Văn Tĩnh đạo nhân trạng thái...

Tựa hồ...

Ân? Cùng Đông Mộc Công trước đây thất hồn lạc phách thời, như thế nào như thế gần...

Này một cái chớp mắt, Lý Trường Thọ đột nhiên đã hiểu, vì sao nhà mình Thái Thanh Thánh Nhân, sẽ làm hãm lại 'Tu chính' việc này...

Văn Tĩnh đạo nhân ngữ không cực nhanh, mắt thấy liền muốn cùng Lý Trường Thọ cách vài trăm dặm 'Gặp mà bỏ qua', Lý Trường Thọ lập tức hoàn hồn, truyền thanh hô:

"Đạo hữu!

Xin dừng bước!"

-----oO-----

Một trăm bảy mươi bát chương thọ tầng tầng chiêu thức

Đạo hữu xin dừng bước!"

Nghe được câu này truyền thanh, Văn Tĩnh đạo nhân bản không nghĩ phản ứng, thậm chí còn muốn hút cái này Thiên Tiên cảnh lão đạo, cấp mình áp an ủi.

Nhưng giờ phút này, Văn Tĩnh đạo nhân cũng không biết kia Tiệt Giáo tam hung đến cùng chạy không chạy, đáy lòng quả thực cảm bất ổn.

Không khỏi, Văn Tĩnh đạo nhân lại bắt đầu hoài nghi, lúc này bay tới người này Thiên Tiên cảnh lão đạo, có khả năng chính là kia tam hung cố ý phái tới, trắc thí nàng có hay không dám đem vừa rồi sự nói ra đi...

Văn Tĩnh đạo nhân nhắm lại hai mắt, nhẹ nhàng hít vào một hơi, cổ nén lửa giận.

Vương tại dưới mái hiên, không thể không cúi đầu!

Nàng bản thân không phải Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu đối thủ, chỉ có thể lựa chọn bảo mệnh vi thượng.

Thế là, đối mặt tới rồi 'Trắc thí' nàng Thiên Tiên lão đạo, Văn Tĩnh đạo nhân lộ ra vài phần diễm đạm đáng yêu về mặt...

Có lẽ là nguyên nhân quá mức ghen khuất, Văn Tĩnh đạo nhân đáy lòng, một cỗ bi quan buồn bực cảm xúc chính không ngừng nổi lên, trước mắt không ngừng hiện ra, mới vừa bị Tiệt Giáo 【tam hung】 đụng đờ sứ tình hình...

Nói là tam hung, kỳ thật hữu danh vô thực.

Dù sao thật có thể hung lên chỉ có hai cái, mặt khác nhất danh làm bộ đi ngang qua tiểu Chân Tiên, rõ ràng chính là bị Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu tùy tiện kéo tới được giúp đỡ!

Nhớ tới cái này tiểu Chân Tiên, Văn Tĩnh đạo nhân càng là khí đại...

Thật là ai đều dám ở nàng trên đầu giương oai a!

Đối phương làm bộ đi ngang qua, còn lôi kéo cánh tay của nàng, giả mù sa mưa địa hô:

'Ai nha nha, đạo hữu, người loại này không được đâu!

Ai nha nha, bà người thương tôn thành như vậy, này mà nếu gì rất cao?'

Loại này ngôn ngữ, rõ ràng chính là tại nói cho nàng —— chúng ta ăn định người rồi, nhận tài đi đạo hữu!

Phi!

Tiệt Giáo lòng người đều bản!

Loại này không chớp mắt tiểu Chân Tiên, tâm cũng là bản !

Theo chân bọn họ Tiệt Giáo người nhất so, kia chút mỗi ngày nghĩ lấy Đạo Môn góc tường, âm thầm tính kế tam giáo Tây Phương Giáo các cao thủ, hoàn toàn chính là vì Hồng Hoang tây bộ mở rộng ra phát dốc hết tâm huyết, phụng hiến tự thân đại người lương thiện!

Nàng trong tộc con nhóm, đó chính là nhất vài đóa thiên linh nước thánh trung ngâm nước xuất tới đồng tử đồng nữ!

Nhất là, Văn Tĩnh đạo nhân tưởng tượng đến...

'Bản nữ vương đại nhân rõ ràng đã muốn nhận tài liệu, bọn họ thế nhưng, đối bản nữ vương gì đều không làm!'

Đây mới là tối khả khí !

Tam hung chỉ là lấy đi một đồng vô dụng bảo tài, linh thạch, kia Quỳnh Tiêu nhượng nàng khóa thượng lúc này này chiều cao vậy, lại quả trách nàng mang họa Hồng Hoang không khí, ảnh hưởng Tiệt Giáo kia chút ngây thơ nam giáo chúng tu hành.

Theo sau, nhượng nàng lập hạ đại đạo lời thề, liền loại này phóng nàng ly khai...

Này là coi ai không khởi ! ?

Nàng Văn Tĩnh đạo nhân, chẳng lẽ không đáng giá bị các người Tiệt Giáo nhằm vào? Không đáng bị các người hiệp bức, làm điếm cái khác cũng có ý nghĩa sự ư?

Nàng mệnh, chẳng lẽ chỉ trị giá một đồng linh thạch bảo tài ư?

Tây Phương Giáo lời thô tục!

Quý biết nàng đến cùng đã trải qua gì!

Văn Tĩnh đạo nhân càng nghĩ càng là bị đè nén, thật muốn trực tiếp chửi ầm lên, nhưng lại nghĩ tới, nàng vừa mới bị bắt lập hạ kia đạo đại đạo lời thề...

Kia lời thề...

Nên hạng âm hiểm giả dối, quý kẻ đa đoan, làm việc cẩn thận hung linh, mới có thể viết xuất đại đạo lời thề khuôn bản!

Tiệt Giáo tiên nhân tính kẻ nàng này nhất sòng, đến cùng tại đồ gì?

Đập sơn chấn hổ?

Còn là thuần túy chính là ngẫu nhiên đụng vào nàng, tùy tiện lại đây lừa dối nhục một chút, đồ cái việc vui?

Việc vui...

Nàng Văn Tĩnh đạo nhân, trong hồng hoang không tính là đứng đầu, nhưng cũng tuyệt đối năng xung được với là đại thần thông giả số 1 nhân vật, liền loại này, thành Tiệt Giáo hung nhân việc vui...

Nhiều như vậy niên rồi, nàng Văn Tĩnh đạo nhân tính kẻ không đếm được sinh linh, kiến quá nàng, biết nàng danh hào người, cơ bản đều đã chết .

Nhưng mà, hôm nay gặp chân chính tính kế cao thủ, phương mới biết được, chênh lệch thế nhưng hội lớn như vậy...

Hoặc là nói, nhà người như thế nào năng bái Tiết Giáo Thánh Nhân vi sư, mà mình, nhưng chỉ là Tây Phương Giáo Thánh Nhân trong tay nhất bả huyết nhận...

Niệm cập ở này, Văn Tịnh đạo nhân tự giễu cười, đột nhiên có chút chán nản.

Đấu không lại, tất nhiên thua, còn muốn tiếp tục cùng Đạo Môn đối nghịch ư?

Mình một mạch vi Tây Phương Giáo hồi hải ngược xuôi, được tới chỉ là một ít chút hương khói công đức...

Nàng thật sự để ý kia chút bị Tây Phương Giáo chế trụ tộc nhân ư?

Để tay lên ngực tự hỏi, đồng thời không cần thiết.

Lần trước kia chút tộc nhân bị Long tộc diệt sát, mình cũng không như thế nào đau lòng, chính là cảm giác mình bị đám kia ngốc long long tính kế, đáy lòng tức giận thôi.

Khả nếu là không còn rồi kia chút tộc nhân, nàng tại này trong thiên địa, cũng sẽ không có gì tồn tại cảm giác, liền như nhất sợi, từ viễn cổ phiêu đảng mà đến cô hồn.

Tam giáo, Tây Phương, Thiên Đạo, đại thế, công đức, đại giáo tranh...

Ha ha...

Nói đến đây, này chút cùng nàng Văn Tịnh đạo nhân, đến cùng gì quan?

Cười một tiếng vụn năm không bận rộn, thán một câu đại đạo vô thường.

Không bằng phải đi Hỗn Độn Hải trung, tránh đi Thánh Nhân điều tra, tìm cái mật địa trốn đi tu hành đi.

Nếu là vận khí tốt, tìm được nhất hai cái thực lực không mạnh hỗn độn sinh linh bộ tộc, hoặc là lưu lạc tại Hỗn Độn Hải trung, có sinh linh tồn tại Hồng Hoang mảnh nhỏ, mình vẫn như cũ còn có thể làm nữ Vương đại nhân...

Thế là, Lý Trường Thọ chỉ thấy:

Bản ứng vô cùng hung ác văn đạo nhân, đột nhiên lộ ra vài phần suy sụp, hieu quạnh tươi cười, tại kia ngửa đầu nhìn xanh thẳm không trung, nhãn trung tràn đầy cảm khái.

Chợt nghe, cái này văn đạo nhân mở miệng, dùng một loại thường thường nhàn nhạt mồm miệng, đối mấy trăm dặm ngoài lão đạo truyền thanh nói:

"Đạo hữu không cần lại đây .

Các người đại đạo lời thề đã muốn loại kia hoàn bị, còn lo lắng bản đạo ngày sau trả thù bất thành?"

Quả nhiên!

Lý Trường Thọ đẩy lòng cười khở, này văn đạo nhân, thật sự là bị Triệu đại gia cùng Quỳnh Tiêu tiên tử cấp huých!

Triệu đại gia cùng Quỳnh Tiêu tiên tử không trực tiếp đánh giết nàng, phải là không biết nàng căn cước...

Giờ phút này nhìn lại, này văn đạo nhân thật cũng là cái mỹ nhân.

Đáng tiếc...

Ở trong mắt Lý Trường Thọ, này văn đạo nhân liền tính mỹ số 【 Tam Giới đệ nhất, sử thượng trước ngũ 】 giữa thảng hằng nga, kia cũng chỉ là lục chân Hồng Hoang ngoan độc người!

Tiếp tục tiếp cận văn đạo nhân, Lý Trường Thọ còn chưa kịp mở miệng đáp lời, Văn Tịnh đạo nhân lại truyền thanh lại đây, cảm xúc thoáng có chút kích động:

"Đạo hữu, đủ rồi đi!

Bản đạo chính là bất muốn da mặt ư? Các người không khỏi khinh người quá đáng!

Là, bản đạo không thể trêu vào các người, bản đạo trốn còn không được ư?

Bản đạo cái này rời khỏi Hồng Hoang, các người khả vừa ý !"

Lý Trường Thọ: ...

Không phải bị huých một chút đồ sù, như thế nào đột nhiên mà bắt đầu chán đời ?

Hắn cùng với văn đạo nhân, cũng coi như cách không giao thủ vài lần, một lần đem văn đạo nhân coi là cực kỳ khó giải quyết tai hoạ ngầm, phòng văn công tác trở thành hắn ra ngoài hàng đầu cân nhắc sự.

Hỗ làm đối thủ, Lý Trường Thọ căn cứ văn đạo nhân vài lần hành sự phong cách, cũng nhiều ít quên đi giải một chút văn đạo nhân thủ đoạn.

Lúc này tuy rằng không thể bài trừ, văn đạo nhân là tại cố ý diễn trò khả năng;

Nhưng từ Thánh Nhân lão gia cấp chỉ thị nghịch hướng trình thám, này văn đạo nhân rất khả năng bởi vì bị đưng đồ sứ, chẳng biết tại sao liền nản lòng thoái chí, thật sự nghĩ rời khỏi Hồng Hoang, tránh đi Tam Giới...

Cái này sao có thể được? !

Thái Thanh Thánh Nhân lão gia ý tứ, là nhượng văn đạo nhân bảo trì nguyên bản trạng thái, vô luận văn đạo nhân tính kế Đạo Môn cũng tốt, mưu tính Long tộc cũng được, đều không thể ảnh hưởng đến, nằng hủy Tây Phương Giáo mười hai phẩm kim liên sự!

Triệu đại gia đến cùng đối này chỉ muốn làm gì?

Lý Trường Thọ tâm niệm lưu chuyển, tuy là vội vàng mà đến, nhưng đáy lòng đã muốn xuất hiện mấy cái phương án tuyển hạng...

Giáp: Thuận thế kích khởi văn đạo nhân lửa giận, đẩy lên nằng đối Tiệt Giáo tiên hận ý, do đó nhượng nằng phần chấn tinh thần, tiếp tục tại Hồng Hoang ngầm làm sự.

Át: Cùng văn đạo nhân tiến hành nhất giữa sân nhị mà lại nhiệt huyết nói chuyện, vạch trần văn đạo nhân thân phận, nói mình đối nằng đối thủ này rất trọng thị, cấp văn đạo nhân cổ vũ, triệt tiêu lần này bị đưng đồ sứ đả kích.

Bính: Bả văn đạo nhân lừa dối tiên Đạo Môn.

Đinh: Truyền thụ văn đạo nhân phản lừa dối đại pháp, nhượng văn đạo nhân đi phản kích Triệu đại gia đội.

Chỉ là nháy mắt, Lý Trường Thọ đáy lòng liền có quyết đoán.

Giáp tuyển hạng quá nguy hiểm, nổi điên văn đạo nhân nếu như đi tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội làm nhất sóng, nguy hiểm hệ số thật sự rất cao, bất ổn thỏa.

Át tuyển hạng có khả năng làm xuất 'Hồng nhan tri kỷ văn đạo nhân' lộ tuyển, dễ dàng gặp phải nhân quả, càng dễ dàng nhượng người xem kịch vui, nói xấu hấn Lý Trường Thọ là cái chân không, bất ổn thỏa.

Hấn rõ ràng là toàn bộ!

Khụ, khụ khụ, nói chính sự...

Bính, Thánh Nhân lão gia phải sẽ không nhận nằng, văn đạo nhân vì Tây Phương Giáo làm không biết bao nhiêu âm thầm tính kế, Tam Thanh lão gia không tất yếu tiếp nhận loại này hung nhân người mới lái, bất ổn thỏa.

Đình thôi, tuy rằng tương đối mà nói tương đối ưu di, nhưng thủy chung để lại rất nhiều tai hoạ ngầm, vạn nhất làm không tốt, hẳn Lý Trường Thọ sẽ bị kéo vào Tây Phương Giáo, Tiệt Giáo ba vị Thánh Nhân lão gia sỏ đen...

Cách xa nhau còn có trăm trượng, Văn Tĩnh đạo nhân đã là muốn xoay người rời khỏi, Lý Trường Thọ đáy lòng nhanh chóng có quyết đoán.

Hắn tuyên...

Mậu!

Thứ năm bộ phương án!

'Ngọc Đế Bệ Hạ, tình thế bức bách, Thánh Nhân có chỉ, chỉ có thể nhượng ngài làm một lần tiếp bàn hiệp!'

"Đạo hữu xin dừng bước, xin dừng bước a!"

Lý Trường Thọ đình lão thần tiên da, giờ phát trần không ngừng la lên.

Văn Tĩnh đạo nhân mặt lộ vẻ không kiên nhẫn, quay đầu trừng mắt mặt sau bay tới này đạo thân ảnh, quả thật muốn ra tay, rồi lại tâm tồn kiêng kị.

Văn Tĩnh đạo nhân vừa cẩn thận nhìn lên, phát hiện bay tới này lão đạo chi là một đạo hóa thân...

Hơn nữa, đối này lão đạo, nàng ần ần có vài phần quen thuộc cảm giác.

Lý Trường Thọ vọt tới Văn Tĩnh đạo nhân trước người, đối Văn Tĩnh đạo nhân mỉm cười, ôn tiếng nói:

"Đạo hữu khả nghe nói qua Nam Hải Hải Thần giáo?"

...

Hải Thần giáo?

Văn Tĩnh đạo nhân phượng nhãn thoáng nhú lại, lạnh nhạt nói: "Người phi Tiệt Giáo người?"

"Đạo hữu, bản nói sao chính là Tiệt Giáo người?"

Lý Trường Thọ giáy đạo nhân vung phát trần, lộ ra vài phần không có gì chiều sâu tươi cười, cách Văn Tĩnh đạo nhân lại gần hai trượng.

"Đạo hữu người cũng không nên hiểu lầm, chúng ta Hải Thần giáo sau lưng là Nhân Giáo, Nhị Giáo Chủ tuy rằng là Tiết Giáo đệ tử, nhưng chúng ta cùng Tiết Giáo chỉ có một chút điểm nghiệp vụ lui tới."

Văn Tịnh đạo nhân đáy lòng ý niệm trong đầu chuyển quá muôn vàn, lạnh nhạt nói: "Đạo hữu cũng biết, bản đạo là người phương nào?"

"Thứ bản đạo mắt vụng về, đạo hữu chớ trách."

Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, chân chân ổng tay áo, thanh thanh giọng hát, nghiêm mặt nói:

"Thực bất giấu diếm, bản đạo là Nam Hải Hải Thần, có hương khói thần miếu quá vạn, cùng viễn cổ Long tộc giao hảo.

Hôm nay kiến đạo hữu loại này lỗi lạc xuất chúng tư thế, không giống người thường vắn điệu, liền thấy...

Đạo hữu cùng ta Hải Thần giáo hữu duyên.

Đạo hữu có không hãy nghe ta nói nhất nói Hải Thần giáo giáo lí, cùng bản đạo đi này thế tục đầu đường chạy nhất chạy, đàm nói chuyện?"

Văn Tịnh đạo nhân nhất thời có chút bất giải, nhìn chăm chú vào trước mặt này lão đạo, vẫn như cũ không buông đề phòng.

Nàng lúc đầu tìm lâu như vậy Nam Hải Hải Thần, thế nhưng chủ động hiện thân, tại chỗ đó đem nàng ngăn trở hạ...

Hôm nay như thế nào, nhiều như vậy kỳ sự, việc lạ?

"Bản đạo cùng đạo hữu bản ứng vô cùng xuất hiện mới đúng, " Văn Tịnh đạo nhân lạnh nhạt đạo, "Bản đạo chỉ là Hồng Hoang tu hành vô danh khách, cũng không nghĩ cùng quý giáo có loại nào duyên pháp."

"Ai, đạo hữu như thế nhất nói, không khỏi liền quá khách khí ."

Lý Trường Thọ cười cười, biết mình giờ phút này phải nhượng Văn Tịnh đạo nhân lưu lại, nhượng nàng nghe mình tiếp tục nói, mới là lừa dối nàng cơ bản điều kiện.

Đáy lòng càng ngoan độc, Lý Trường Thọ thân nhiên nói: "Đạo hữu cùng ta Nam Hải Hải Thần giáo liên quan, còn ít ư?"

Văn Tịnh đạo nhân đáy lòng nhất thời rất là cảnh giác, nhìn chăm chú vào trước mắt cái này mặt mũi hiền lành lão đạo, "Đạo hữu này ra sao ý? Bản đạo có chút nghe không hiểu ."

Kiến Văn Tịnh đạo nhân vẫn như cũ bất động thanh sắc, Lý Trường Thọ tiếp tục tăng lớn 'Hỏa lực' phát ra.

"A? Đạo hữu nghe không hiểu ư?"

Lý Trường Thọ hí mắt cười, "Kia muốn hay không bản đạo hơi chút nhắc nhở đạo hữu một chút?"

Hương trước số nhất số, đạo hữu xách động mấy nhà hương khói thần giáo, đập ta vài toà thần tượng, cái này việc nhỏ, đạo hữu chẳng lẽ đã quên?"

Văn Tịnh đạo nhân mắt phượng bên trong hơi lãnh ý, nhìn chăm chăm trước mắt khói này hóa thân.

Giờ khắc này, nàng đã muốn liên tưởng đến rất nhiều, nhưng chỉ là nói: "Đạo hữu người loại này lung tung trách tội, chẳng lẽ là lừa dối ta thuần thiện?"

Thuần thiện...

Da mặt đủ dày, quả nhiên khó đối phó.

Lý Trường Thọ thu liễm ý cười, cùng Văn Tịnh đạo nhân đối diện, lạnh nhạt nói:

"Đạo hữu, thoải như đều nói khai, liền có chút không đẹp .

Ta vẫn chưa đối kia vài vị bạn tốt nói lên người cân cước, chính là muốn cho bọn họ bắt muốn đánh giết người, lại cố ý tại chỗ đó chờ người, cùng người chỉ điều mình con đường.

Như đạo hữu như thế, ta đây đã đem kia hai mươi tứ khối hạt châu cùng đại kéo mời đến, nhượng bọn họ lại phun một hồi huyết ."

Văn Tịnh đạo nhân nháy mắt lui về phía sau nửa bước, toàn thân tràn ngập cảnh giác, "Tôn giá đến cùng là thần thánh phương nào?"

Lý Trường Thọ mỉm cười, hết thấy đều ở không nói trung.

"Đạo hữu, mượn một bước nói chuyện đi."

Văn Tịnh đạo nhân khẽ cau mày, chính là chậm rãi gật đầu, cười lạnh tiếng: "Đạo muốn nhìn người tại làm cái gì trò!"

Nàng làm cái thỉnh thủ thế, Lý Trường Thọ lắc lắc phát trần, cười mây bay đi bờ biển phương hướng.

Lý Trường Thọ lúc này dùng giấy đạo nhân ra vẽ này lão thần tiên, cười mây trước lại thì thào một câu:

"Mấy ngày nay, Nam Hải bên này đại hắc muỗi đột nhiên đa chút, đạo hữu không bằng bố trí một đạo che lấp chúng ta hành tung bình chương.

Đạo hữu loại này thuần thiện, lại sinh xinh đẹp, nếu là bị muỗi đình nhất khẩu, vậy không tốt ."

Đại hắc...

Văn Tịnh đạo nhân cuối cùng thay đổi sắc mặt, cặp kia phương nhãn trùng mắt trước mắt này Thiên Tiên lão đạo bóng lưng, đầu ngón tay đã muốn trào ra hàn quang.

Nhưng, nàng lập tức ý thức được, mình hôm nay, đã là hết hoàn toàn đều bị người này đùa bỡn ở luồng chương bên trong.

Trước mắt này chỉ là đối phương hóa thân, kia Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu tùy thời khả năng hội hiện thân...

Nàng, bị đối phương, dẫn đo đã chết.

_____

(PS: Cảm tạ tân minh chủ 【vượng vượng thuận】 mạnh mẽ ủng hộ!)

(tấu chương hết)

-----oO-----

Một trăm bảy mươi chín chương sợ nhất người xa lạ đột nhiên quan tâm

Có đạo là, ma cao một thước, đạo cao... Một thước nhị.

Trải qua một phen văn tranh thọ đấu, lục đục với nhau, thừa dịp Văn Tịnh đạo nhân đạo tâm bất ổn, Lý Trường Thọ hư hư thực thực chiêu thức nàng một phen, đem nàng dẫn tới thể tục trung.

Này Văn Tịnh đạo nhân xem như Hồng Hoang ngoan độc người đứng hàng thứ bảng tại bảng đại thân thông giả, giờ phút này nhưng hoàn toàn nhìn không thấu trước mắt cái này tóc trắng xoá lão thần tiên.

Phổ thông suy tính không hề kết quả, nếu là mạnh mẽ suy diễn, liền khả được...

Thái Cực Đồ cảnh cáo.

Thế là, văn tinh đạo nhân càng tọa thực đáy lòng nguyên bản ý tưởng — trước mắt này người chắc là Nhân Giáo che dấu cao thủ!

Trước đây Nhân Giáo Đại Pháp Sư liền vi Hải Thần giáo đã đứng đài, tự kia sau đó, Văn Tịnh đạo nhân liền đối với Nam Hải Hải Thần giáo kính nhi viễn chi.

Chỉ là Văn Tịnh đạo nhân không nghĩ tới, cái này Nam Hải Hải Thần, nhưng lại cũng là Nhân Giáo trung yếu hại nhân vật...

Hôm nay chủ động an bài tính kế ở nàng, càng là bụng dạ khó lường, thâm tàng bất lậu.

Tối thiểu, năng mượn Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu tay, người này cân cước, sợ là tại Nhân Giáo bên trong gần với... Cái kia nam nhân.

Sau nửa canh giờ, Nam Thiệm Bộ Châu tây nam bộ, An Thủy Thành phía đông bắc hướng lục nghìn dặm một tòa Đại Thành trung.

Nơi này có Hải Thần giáo một tòa thần miếu chính dựng lên, phổ thượng nơi nơi đều là tuyên dương Hải Thần giáo giáo lí 'Người mang tin tức'.

Lý Trường Thọ cũng không phải tùy tiện tuyển chỗ đó, mà là dụng thần tượng điều tra các nơi, cẩn thận suy tính, thận trọng địa lựa chọn nơi này, là lừa dối muối tốt nhất nơi.

Lúc này, hai người một trước một sau tại thế tục phố trên đường đi tới.

Văn Tịnh đạo nhân thi triển thần thông, che lấp nàng cùng Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân khí tức, đi theo phía trước này râu bạc lão thần tiên ba thước ở ngoài, đáy lòng không ngừng suy tư tự cứu đạo.

Bị người biết được cân cước, đối nàng mà nói, liền là bị nắm yếu hại.

Còn là năng trí nàng vào chỗ chết yếu hại.

Mà Lý Trường Thọ lúc này cũng tại suy tư...

Hắn kế tiếp đến cùng là nên dùng 'Đề ý' chiêu thức, hay là nên dùng 'Chạy lợi' con đường.

Bất quá có thể xác định là, chạy thận là không có khả năng chạy thận, hắn đối vượt qua chủng tộc chương ngại không có gì hứng thú.

Căn cứ ỏn giáo cự chiêu 《chiêu thức luận 》 hạt nhân luận điểm, muốn lừa dối loại này cao thủ, cần trước ỏn định mình bí hiểm hình tượng, từ chi tiết chỗ tay, đem năng mang nhập mình tiết tấu bên trong, nói tiếp chút không, hư, đại lời nói, nhượng năng sinh ra phong phú liên tưởng.

Nói dễ dàng, làm nhưng khó khăn khá đại.

Thình linh nghe được, một bên góc đường truyền đến đương đương đương chiêng trống cái mõ tiếng, không ít phạm nhân tụ ở đó, bên trong truyền đến một trận Hải Thần giáo tuyên truyền... Cái mõ điều.

Đương, đương, đương đương...

"Các vị gia, người đứng hạ, chúng ta nói nói trong lòng thoại.

Chúng hương thân, đều đứng hạ, chúng ta tùy tiện kéo lôi kéo.

Này Hải Thần hấn hộ cả nhà, rời bến lên núi không cần sợ.

Đông phố khó khăn xuất giá Tiểu nương tử, tây thành đánh thức thời hảo tráng sĩ;

Tiểu nương tử, hảo tráng sĩ, Tiểu nương tử ai hảo tráng sĩ!

Hôm trước đã bái tạ Hải Thần, tạ cái đã muốn bả kia sinh lễ cảm..."

Lý Trường Thọ mỉm cười nghe xong một trận, bên Văn Tịnh đạo nhân chính là thoáng nhíu mày, nhưng cũng dừng ở này chút ngu muội mà lại nhược tiểu chính là phạm nhân.

Người này nhượng năng nghe này chút, tất có thâm ý...

Một lát sau, Lý Trường Thọ nói: "Đi thôi."

Văn Tịnh đạo nhân chậm rãi gật đầu, đáy lòng nghi hoặc càng sâu, chính là vẫn chưa cấp Lý Trường Thọ gì sắc mặt.

Phổ thượng các nơi đều không có tầm mắt gửi lai, Văn Tịnh đạo nhân thần thông cũng là có chút bất phạm.

Mà loại này cơ hồ đại năng nhân thủ chuẩn bị 'Cắt giảm tồn tại cảm' pháp môn, Lý Trường Thọ liền... Rất hâm mộ.

"Đạo hữu, " Lý Trường Thọ bung phát trần, cười làm cái thỉnh thủ thế, ý bảo Văn Tịnh đạo nhân cùng hấn sóng vai đồng hành.

Lý Trường Thọ đáy lòng thâm nghĩ, như nàng làm khó dễ, mình liền đem này hóa thân trực tiếp vung rơi.

Văn Tịnh đạo nhân đáy lòng cũng nói, nàng tuy là biển máu hung ma xuất thân, nhưng cũng không phải ai đều năng khinh nhục, như đối phương làm khó dễ, cùng lắm thì liền là cá chết lưới rách.

Chợt nghe, Lý Trường Thọ chậm rãi mở miệng...

"Đạo hữu cảm thấy, ta này Hải Thần giáo như thế nào?"

Văn Tịnh đạo nhân thoáng nhíu mày, ngôn nói: "Tôn giá sao không khoái nhân khoái ngữ."

"Có một số việc, nói nhanh ngược lại không đẹp.

Ngươi ta vốn là đối thủ, đến nay nhưng tại thế tục ngã tư đường tản bộ, này lúc đó chẳng phải diệu sự nhất kiện?"

Lý Trường Thọ cười nói, "Tuy rằng đạo hữu vài lần nhằm vào ở ta, nhưng giờ phút này đối đạo hữu, bản đạo cũng không quá lớn ác ý.

Nếu không đạo hữu lần này thiếu chút nữa phá hủy ta đại sự, ta cũng không đến mức đem đạo hữu bức bách đến loại này nông nổi.

Đạo hữu mà lại xem, chỗ đó hồng trần phiền nhiễu, phạm nhân thọ bách tuổi, trải qua sinh lão bệnh tử, chính là này Thiên Địa giữa nhân vật chính, được bọn họ cung phụng, liền khả được hương khói công đức.

Đạo hữu cảm thấy, này là vì sao?"

Văn Tịnh đạo nhân khước miệng nhất phiết, đồng thời không trả lời.

Lý Trường Thọ cười cười, lập tức biến hóa ý nghĩ.

"Trong hồng hoang, biết hữu cân cước giả ít ỏi không có mấy, đạo hữu liền không hiểu kỳ, ta là từ chỗ nào biết được?"

"A?" Văn Tịnh đạo nhân vẫn không chịu hết hy vọng, hỏi, "Vậy ngươi nhưng thật ra nói nói, ta cân cước đến cùng như thế nào."

Chính là liền 'Bản đạo', 'Đạo hữu' loại này xung hô đều lại dùng.

Lý Trường Thọ cười nói: "Đạo hữu còn tinh nhiều hơn mấy tầng ngăn cách kết giới, ta mà khi thật muốn nói."

"Hừ, " Văn Tịnh đạo nhân hừ lạnh một tiếng, chính là thật sự nâng tay tại quanh mình bố trí hai tầng đạo vận.

Chính lúc này, Lý Trường Thọ thân chu trào ra nhất mạng huyền diệu đạo vận;

Văn Tịnh đạo nhân tận mắt đến, có nhất chỉ khéo léo Thái Cực Đồ tại Lý Trường Thọ sau lưng nhẹ nhàng lóe ra, tùy theo biến mất không thấy.

Nàng đáy lòng đối thân phận của Lý Trường Thọ, lại vô nửa phần hoài nghi...

Chính lúc này, Lý Trường Thọ thân nhiên nói: "Đạo hữu là từ âm u dưới nền đất mà đến, bản thể vi Hồng Mông hung thú huyết sí hắc văn bộ tộc thủ lĩnh, trước mặt vi không thể nói nói hai vị lão gia làm việc.

Lúc này đang ở làm , là mưu hoa gồm thân Long tộc sự.

Khả có nửa điểm sai sót?"

Văn Tịnh đạo nhân sắc mặt có chút trắng bệch, đã không còn rồi giây dựa ý niệm trong đầu, lại bản năng nổi lên điên cuồng sát ý, ánh mắt không ngừng biến ảo, khí tức chốc chốc trở nên vô cùng âm lãnh.

Lý Trường Thọ khinh phiêu phiêu địa đạo câu: "Nhân tộc có câu tục ngữ gọi là, người đang làm, thiên đang nhìn."

Văn Tịnh đạo nhân nháy mắt bùng tỉnh, nhẹ nhàng thở dài, lộ ra vài phần quyền rũ mỉm cười, ôn nhu nói:

"Đạo hữu đã đem ta tra như thế rõ ràng, lại bố trí loại này tính kế, rồi lại bắt đánh giết ta, chắc là đối ta có sở đồ.

Đạo hữu cứ việc mở miệng, chỉ cần bắt lộ ta cân cước, ta mọi việc y ngươi thì là."

"Đạo hữu..."

Lý Trường Thọ trầm ngâm hai tiếng, đột nhiên vấn: "Ngươi không phiền lụy ư?"

Chiêu thứ nhất, 《đề ý》.

Văn Tịnh đạo nhân rõ ràng ngăn ra;

Lý Trường Thọ thở dài: "Người có lung linh tâm, cổ có trăm ngàn trương gương mặt, cái khác sinh linh cũng phục như thế.

Người xem này phở con đường phía trên, phàm nhân mà sống tồn mà bên ba, vi áo com mà phiền não, không thể không bày ra nhất trương trương đối trá gương mặt, nhượng người bên ngoài nhìn không thấu mình đáy lòng.

Chúng ta là thế tục ở ngoài người tu hành, thọ nguyên chậm chậm, rồi lại làm sao không phải như thế?

Đạo hữu, người loại này, mệt ư?"

Văn Tịnh đạo nhân nghe vậy, ý cười thu liễm đại bán, nhìn chăm chú vào này phồn hoa phở trên đường phàm nhân.

Lý Trường Thọ tiếp tục hướng trước, Văn Tịnh đạo nhân cũng theo bản năng đuổi kịp, mắt phượng bên trong biểu lộ vài phần suy tư, rồi lại bị câu xuất một chút mệt mỏi cảm giác.

Nàng thấp giọng nói: "Bất quá sinh tồn hai chữ."

Lý Trường Thọ cười cười, giờ phút này vừa vặn đi ngang qua một nhà hoa lầu.

Chỉ thấy này hoa lầu trước cửa hồng trụ thượng treo nhất chỉ mộc bài, mặt trên rõ ràng viết:

【tín Hải Thần giả chỉ cần bảy thành hoa tửu tiên】

Chậc, Hải Thần giáo tuyên truyền công tác, quả nhiên cấp lực.

Lý Trường Thọ nhìn này hoa lầu trung, tại ban ngày nghỉ tạm bóng người, đạo một câu: "Như nói miễn cưỡng cười vui, chúng ta cùng các nàng, lại có có gì khác nhau đâu?"

Đệ nhị chiêu, 《đồng lý tâm》.

Văn Tịnh đạo nhân khẽ thở dài tiếng: "Đạo hữu cùng ta tất nhiên là bất đồng."

"Bất, kỳ thật là giống nhau, " Lý Trường Thọ lạnh nhạt đạo, "Hồng Hoang như kỳ, Thánh Nhân chấp tử, người ta tất cả đều chỉ là quân cờ thôi."

Văn Tịnh đạo nhân nói: "Đạo hữu nhưng thật ra xem thông thấu."

"Bất quá sinh tồn hai chữ."

Lý Trường Thọ bình tĩnh địa còn một câu, Văn Tịnh đạo nhân ánh mắt lược có sớ động.

Nàng lại hỏi: "Đạo hữu không phải chỉ là để muốn cùng ta nói này chút đi?"

"Tự nhiên không phải, " Lý Trường Thọ cười nói, "Thực bất giấu diếm, ta cùng với đạo hữu kỳ thật đã qua vài lần chiêu, đối đạo hữu cũng coi như có chút hiểu biết."

"A?" Văn Tịnh đạo nhân thoáng nhíu mày, "Ta tính kế Nam Hải thần giáo, chỉ có kia một lần mới đúng."

Đệ tam chiêu, 《phá tâm phòng》.

Lý Trường Thọ nói: "Đạo hữu khả nhớ được Độ Tiên Môn? Ngươi có nhất con rôi, liền là bị ta an bài hóa thân đánh bại."

"Là ngươi?"

"Là ta, còn có trước đây, đạo hữu phải cũng gặp được, vị kia Huyền Đô xuất tới tiểu pháp sư."

"Cũng là ngươi?"

Lý Trường Thọ cười mà không nói, lắc lắc phát trần, tiếp tục hướng trước.

Văn Tịnh đạo nhân không tự chủ được liền theo đi lên, nhìn Lý Trường Thọ này giấy đạo nhân nét mặt già nua, "Vậy ngươi vì sao bắt nạt Triệu Công Minh bọn họ giết ta?"

"Ta muốn giết đạo hữu, không cần thỉnh Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu tiên tử động thủ?" Lý Trường Thọ lạnh nhạt đạo, "Long tộc cũng là có mấy cái lão long tại , đạo hữu phải biết."

Văn Tịnh đạo nhân nhìn Lý Trường Thọ, đột nhiên có chút vô lực địa đạo một câu:

"Nguyên lai, từ đầu đến cuối, ta đều tại ngươi tính kế hạ."

"Đạo hữu quá khen, " Lý Trường Thọ cười nói, "Chấp kỳ giả phi ta, ta cũng bất quá quân cờ thôi."

Văn Tịnh đạo nhân nhẹ nhàng vuốt cằm, ngẩng đầu nhìn hướng trên chín tầng trời.

"Nhân Giáo xưa nay thanh tĩnh vô vi, nhưng tính kế , chính là ai đều không bằng các ngươi."

Nói đi, ngươi muốn cho ta làm chuyện gì."

Lý Trường Thọ cười mà không nói, vừa vắn đi ngang qua một nhà tửu lâu, liền làm cái thỉnh thủ thế.

Văn Tịnh đạo nhân không rõ cho nên, nhưng giờ phút này tiết tấu đã muốn bị Lý Trường Thọ hoàn toàn chường không, chỉ là gật đầu cùng sau lưng hắn, tại không kinh động bất luận phạm nhân tình hình hạ, đi này từ lâu tầng cao nhất một chỗ nhả giữa.

Đệ tứ chiêu, 《uống chút rượu》.

Lý Trường Thọ cảm xuất mình thân tiên say nguyên dịch, cười nói: "Hôm nay không bằng noi theo phạm nhân phương pháp, chúng ta nhất say giải nghìn sầu."

Dù sao hắn khối này hóa thân là giấy đạo nhân, thật cũng là cái gì còn không sợ.

Văn Tịnh đạo nhân cười khẽ tiếng, vẫn chưa cự tuyệt.

Rất nhanh, hai chỉ chén dạ quang bị rót đầy, lại nhanh chóng chạy xe không, thường xuyên qua lại sau đó, Văn Tịnh đạo nhân ánh mắt đã có chút sương mù.

Đại khái cũng là rượu không say mỗi người tự say.

Lý Trường Thọ nổi lên hồi lâu, suy tư hồi lâu, cuối cùng tìm một câu, có khả năng năng trạc đến này ngoan độc lòng người hang ổ tử lời nói.

"Đạo hữu có từng hỏi qua, người loại này hối hả ngược xuôi, bận rộn bận rộn lục, đến cùng là vì gì?"

Văn Tịnh đạo nhân nghe vậy, dừng ở trong tay chén ngon, "Người phải biết, ta vì sao nghe lệnh y nhóm."

Lý Trường Thọ: ...

Cái này nhưng thật ra thật sự không biết.

Bất quá, này cũng không gây trở ngại Lý Trường Thọ tiếp tục chạy chiêu thức.

"Đạo hữu, kia chút một mực lợi dụng người của người, có từng con mắt coi quá người?"

Văn Tịnh đạo nhân đáy lòng hiện ra nhiều hình ảnh, chính là quay đầu nhìn về phía nhả giữa ngoài cửa sổ, lạnh nhạt nói:

"Ta không cần bọn họ xem ta?"

Ta là bộ tộc vua, quát tháo biển máu, nếu không kia hai người dùng tộc của ta nhân tính mệnh áp chế..."

"Đạo hữu, " Lý Trường Thọ cắt đứt Văn Tịnh đạo nhân lời nói, nghiêm mặt nói, "Khả khinh người, mạc lừa dối mình, người đáy lòng quả thật như thế nghĩ?"

Văn Tịnh đạo nhân thoáng nhíu mày, nhìn Lý Trường Thọ, lại ngửa đầu đem một ly thần tiên say nguyên dịch đưa vào hầu trung, đột nhiên toàn quyền, lại dần dần buông ra, thờ dài:

"Không sai, năm đó ta kỳ thật có thể trở về biển máu, nhất đi rồi , nhưng luân hồi kiến, địa phủ lập, ta đã vô dung thân nơi, liền nghĩ mượn tộc nhân bị giam cơ hội, hoàn toàn đầu phục Tây Phương.

Những lời này, ta chưa bao giờ đối bất luận kẻ nào nói qua.

Đạo hữu, ngươi khả vừa ý ?"

"Một khi đã như vậy, chúng ta rộng mở nói, " Lý Trường Thọ đạo, "Đạo hữu cũng nên biết, lúc này Tây Phương dùng được đến ngươi, ngươi tự thân không lo, còn có thể được một chút chỗ tốt.

Nhưng như Tây Phương đại hung, chính ngươi tình cảnh, lại hội như thế nào."

Văn Tịnh đạo nhân thấp giọng nói: "Tất nhiên là hồn phi phách tán, hồn phi yên diệt, bị xử lý thời, chỉ sợ ai đều không biết...

Nhưng, ta có thể trốn nhập Hỗn Độn Hải trung."

Lý Trường Thọ ánh mắt tràn đầy chân thành tha thiết, nhẹ giọng vấn: "Trốn được rồi chứ?"

Văn Tịnh đạo nhân nhất thời không nói, nhưng chỉ là lạnh lùng cười, tự mình châm rượu, ngửa đầu lại ảm một ly.

"Nói đi, ngươi muốn cho ta làm chuyện gì, có thể cho ta loại nào chỗ tốt.

Như ngươi có biện pháp năng tại Thánh Nhân dưới tay hộ ta bắt tử, ta tự khả tìm nơi nương tựa ở ngươi."

"Ta không nghĩ nhượng ngươi làm một chuyện gì, cũng không có năng dùng đến ngươi chỗ, " Lý Trường Thọ cười cười, bắt đầu vết địa bắt đầu bước tiếp theo.

Thứ năm chiêu, 《không tương》.

"Nhưng ta hôm nay khả vi ngươi chỉ điều minh con đường."

Lý Trường Thọ ngón tay dính chút rượu nước, tại mặt bàn viết xuống hai cái chữ to.

【 Thiên Đình 】.

Lý Trường Thọ nói: "Đạo hữu đôi chỗ đó biết được bao nhiêu?"

"Ha, " Văn Tịnh đạo nhân ách nhiên thất tiếu, cười trung tràn đầy trào phúng, "Người cảm thấy, nó năng hộ được ta?"

Lý Trường Thọ cười cười, tại Thiên Đình một bên bỏ thêm cái 【người】 chữ.

Văn Tịnh đạo nhân thu liễm tươi cười, lãnh đạm nói: "Bọn họ, muốn ta gì dùng?"

"Vạn vật có âm có dương, Thiên Địa có ban ngày cũng có đêm tối, " Lý Trường Thọ lau này ba chữ, cười nói, "Chỗ đó muốn quật khởi, đã cần bên ngoài thượng uy nghi, cũng cần ngầm phong duệ.

Người cũng biết, Thiên Đình đến nay ghé trống nhiều bài vị trung, vì sao có tạo phúc phạm nhân chính thần, cũng có sái ôn dịch chính thần?

Liền là này lý."

Lý Trường Thọ tại cổ tay áo cầm xuất nhất trương vải vóc, đưa cho Văn Tịnh đạo nhân, lạnh nhạt nói: "Hôm nay người chỉ cần ưng thuận này thì đại đạo lời thề, thời cơ thích hợp thời nghe ta triệu hoán, ta tự khả trợ người thoát ly khổ hải.

Đến lúc đó, người chỉ là vi người thần tử, thay thiên hành âm thâm sự, trừ vị kia Bệ Hạ, người cũng không nên xem bất luận kẻ nào sắc mặt hành sự."

Văn Tịnh đạo nhân ánh mắt có chút phức tạp, đem kia vải vóc nhận lấy, chậm rãi mở ra.

Nàng ngẩng đầu nhìn Lý Trường Thọ...

Này lời thề chính là xuất từ hấn tay?

Văn Tịnh đạo nhân chậm rãi gật đầu, ngôn nói: "Ta có thể lập thề, nhưng người còn cần đáp ứng ta một cái điều kiện."

Lý Trường Thọ nói: "Cứ nói đừng ngại."

"Ta sau này muốn gặp một mặt Huyền Đô Đại Pháp Sư."

Lý Trường Thọ thoáng nhíu mày, nhất thời cũng không dám thuận miệng đáp ứng, nhưng hấn đáy lòng xuất hiện một chút cảm ngộ, ngưng tụ thành một chữ:

【khả】.

Ách, Thánh Nhân lão gia một mực nhìn? Minh vừa rồi, cần phải không nói gì sai đi, sở hữu lời nói đều là cân nhắc ít nhất hơn mười lần...

"Có thể, " Lý Trường Thọ lập tức gật đầu, "Lập thế ngôn đi."

Văn Tịnh đạo nhân nhẹ nhàng thở hắt ra, chưa từng nghĩ một ngày giữa muốn lập hai lần loại này rườm rà đại đạo lời thề, hơn nữa lúc này lập này nhất bản, so trước càng hoàn thiện, càng chu toàn, thậm chí cân nhắc đến Thiên Đạo can thiệp vân vân tình hình.

Quả nhiên, nàng tài bất oan.

-----oOo-----

Một trăm bát thập chương Đạo Môn đại vận, lại tục ức giây!

Văn Tịnh đạo nhân rời khỏi thời, đã không giống trước đây loại kia thất hồn lạc phách;

Nhưng năng nhìn ra nàng tâm sự trùng trùng, mà lại có chút... Muốn nôn mửa xúc động...

Cái này tự nhiên không phải Lý Trường Thọ đối nàng làm gì, Lý Trường Thọ liền một khối Thiên Tiên cảnh giấy đạo nhân hóa thân tại chỗ đó, văn đạo nhân tùy tay có thể bóp chết.

Nhượng nàng buồn nôn , là loại này kiểu dáng đại đạo lời thề!

Mấy cái thời thần nội liên tục lập hạ lưỡng đạo loại này đại đạo lời thề, cho dù là Văn Tịnh đạo nhân, trong lòng cũng khó miễn hạ xuống một ít chút ma chướng, có một tia âm ảnh.

Mà nhượng Văn Tịnh đạo nhân thật đang cảm giác, mình đâu không lại cái này Nam Hải Hải Thân , còn là nàng rời khỏi sau, hậu tri hậu giác hai kiện sự...

Thứ nhất, Lý Trường Thọ nhượng nàng tiếp tục hỏi Tây Phương Giáo, tận tâm vi Tây Phương Giáo làm việc, tạm thời coi như việc này chưa bao giờ phát sinh quá.

Này cho thấy, Nhân Giáo cùng Thiên Đình cũng không phải là coi trọng nàng này phần thực lực, mà là nàng lúc này tại Tây Phương Giáo trung vị trí...

Hoán mà nói , Tây Phương Giáo tự giác một mạch làm cẩn thận, không ngừng chăm ngòi tam giáo quan hệ, thu nạp một ít yêu ma vi mình dùng, việc này, Thái Thanh Thánh Nhân sớm đã biết được.

Mà này vị thần bí Thái Thanh Thánh Nhân, đã bắt đầu trái lại mưu tính Tây Phương Giáo, nàng thành một quả dẫu diêm quân cờ, chuẩn bị hậu sự nghe dùng...

Thiên Địa như bàn cờ, chúng sinh như quân cờ, duy Thánh Nhân khả chấp kỳ.

Loại này lời nói, Văn Tịnh đạo nhân nghe qua vô số lần, nhưng hôm nay, nàng chính là thể hội sâu nhất một ngày.

Thứ hai, rời khỏi Nam Thiệm Bộ Châu sau đó, Văn Tịnh đạo nhân mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại...

Từ nàng bị Tiệt Giáo tam hung đột nhiên tính kế, đến nàng bị Nam Hải Hải Thần ngăn lại, mãi cho đến cuối cùng, bị Nam Hải Hải Thần lôi kéo thành Nhân Giáo, Thiên Đình nanh vuốt...

Một bước lại một bước, nhất hoàn khẩu nhất hoàn, đều tại đối phương trong không chế.

Nàng duy nhất năng chiếm cứ chủ động, chính là lựa chọn sinh hoặc chết.

Càng làm cho Văn Tịnh đạo nhân cảm thấy trái tim băng giá là, nàng trước đây uống rượu thời, nhưng lại không tự chủ được đối cái này Nam Hải Hải Thần có một ít tin cậy!

Thậm chí, nàng còn cảm thấy, này Nam Hải Hải Thần cùng mình đồng bệnh tương liên...

Cẩn thận ngẫm lại, nàng hoàn toàn là bị đối phương đùa bỡn ở luồng chưởng giữa!

Kết quả là, mình trừ lại biết Nam Hải Hải Thần là Nhân Giáo che dấu cao thủ, cái khác nhưng lại hoàn toàn không biết gì cả.

Cái này Hải Thần, so với kia vị Huyền Đô Đại Pháp Sư, còn muốn thần bí đâu chỉ ba phần.

"Hừ! Giả thần giả quỷ!

Sớm muộn nhượng ngươi có biết bôn vương lợi hại!"

Văn Tịnh đạo nhân hừ lạnh một tiếng, tùy tay kéo hạ thân thượng trắng thuần quần lưới, khôi phục Quỳnh Tiêu tiên tử trong miệng bại hoại không khí quần lụa mỏng cách ăn mặc.

Nàng thân hình tùy theo biến mất không thấy, chỉ tại Tây Ngưu Hạ Châu cùng Nam Thiệm Bộ Châu biên giới quần sơn trung, để lại nhất sợi văn tiếng...

...

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ cũng là hô khẩu khí.

Thật không dễ dàng...

Vi bảo đảm Văn Tịnh đạo nhân sau này sẽ đi 'Toát' kia nhất khẩu, liền trực tiếp đem Văn Tịnh đạo nhân lừa dối đến Thiên Đình danh nghĩa, vì Ngọc Đế ban thưởng hạ trước thời hạn tìm hảo nhất bả ám nhận.

Loại này hành vi, liền cùng...

Nghĩ tìm một chỗ ổn điểm câu cá, đã đem tất cả cá đường đều bao , giống nhau.

Nhưng mình năng nghĩ ra cái khác biện pháp, đều bất như thế nào ổn thỏa, tương đối hạ, chỉ có lúc này này điều con đường tối ổn, sau này tìm cơ hội thuyết phục Ngọc Đế Bộ Hạ liền khả không lo vô hoạch.

Đến Phong Thần đại kiếp nạn Vạn Tiên Trận thời, không cần Lý Trường Thọ đa quản gì, Thái Thanh Thánh Nhân lão gia cấp này muối một chút ám chỉ, thừa dịp Tây Phương nhị thánh không ở nhà, trộm đi toát nhất khẩu mười hai phẩm kim liên...

Cũng không tính đại công cáo thành .

Lý Trường Thọ đợi một trận, Thánh Nhân lão gia cũng không lại đánh xuống chỉ thị, này đã nói lên, Thánh Nhân lão gia đối hấn xử lý phương thức là tán thành .

—— nếu là Thánh Nhân lão gia không hài lòng loại này xử lý phương thức, tất nhiên tại sự tình phát sinh trước, đã sớm cấp hấn cảnh kỳ.

Văn Tịnh đạo nhân là nhất bả độc nhận, chỉ có thể dùng từ một nơi bí mật gần đó, như dùng không tốt rồi, còn dễ dàng thương tổn đến tự thân.

Lần này lừa dối Văn Tịnh đạo nhân...

Chắc, nếu là nhượng nòng biết, mình bất quá là Độ Tiên Môn nhất tiểu đệ tử, chân thật tu vi cũng bất quá Thiên Tiên cảnh, nòng có thể hay không nổi điên lại đây xử lý mình?

Triệu đại gia bên kia, cũng phải nghĩ cái biện pháp, đem này luồng nghiêng phong ngừng .

Hiện tại, Triệu đại gia làm xuất tới sự, đã muốn bắt đầu ảnh hưởng đến Phong Thần đại kiếp nạn nguyên bản nội dung vỡ kịch đi hướng, sau này nói không chừng hội làm xuất lớn hơn nữa, càng phiền toái sự!

Nhưng này sự có thể như thế nào giải quyết?

Triệu Công Minh cùng Quỳnh Tiêu cũng không phải là văn đạo nhân;

Văn đạo nhân bản thân liền cùng Tây Phương bằng mặt không bằng lòng, mà lại đã vô đường lui, mình cấp nằng một con đường sống, nằng thì sẽ theo cá tuyến chủ động mắc câu.

Trong tít lâu, Lý Trường Thọ khỏi này giáy đạo nhân, bắt tự giác cười khổ vài tiếng.

Khó làm...

Trong thành các nơi chính vô cùng - náo nhiệt tuyên dương Hải Thần giáo giáo lí, một mảnh vui sướng hướng quang vinh ý, Lý Trường Thọ đem chén rượu bầu rượu cùng nhau dùng Tam Muội Chân Viêm cháy roi, biến mất chỗ đó khí tức, rồi sau đó lặng yên rời khỏi.

Ngừng đưng đồ sứ nghiêng phong, còn là muốn từ Tiết Giáo bản thân vào tay.

Ai có thể chế được Triệu đại gia?

Thánh Nhân lão gia.

Mình chẳng lẽ còn muốn bởi vì này điểm việc nhỏ, nghĩ biện pháp kinh động đến thông thiên Giáo Chủ?

Này không khỏi... Cũng đã kích !

Lần này 【 Triệu Công Minh đưng đồ sứ văn đạo nhân, mười hai phẩm kim liên hiềm còn sống 】 sự kiện, cho Lý Trường Thọ nhất cái khắc sâu giáo huấn ——

Bách nguyên nhân tất có quả, báo ứng tránh không khỏi.

Về sau nếu là có nhân quả, mau chóng kết thúc mới là lẽ phải!

Lần này bả Văn Tịnh đạo nhân lừa dối tới tay, kỳ thật còn có một khác nặng che dấu phúc lợi.

【 Long tộc thượng thiên 】 liền như nhất tràng tuồng, diễn kịch góc trong sắc chia làm chính phản hai phái.

Lý Trường Thọ hiện tại, tay phải năng thông qua 'Chính phái' nhân vật Ngao Át, ảnh hưởng đến Long tộc làm ra phán đoán;

Tay trái có thể thông qua 'Nhân vật phản diện' nhân vật Văn Tịnh đạo nhân, đối Tây Phương Giáo hành động sinh ra ảnh hưởng...

Cảm giác, hấn từ nguyên bản chạy chân kịch tổ đánh tạp , nhảy thành đạo diễn trợ lý kiêm biên kịch, có thể làm mưu tính đa mây lần!

Nhưng, Lý Trường Thọ đã muốn khắc sâu nhận thức đến thuận theo tự nhiên đáng quý, vô vi, thanh tịnh, thuận thế mà đi, như thế mới năng tận lực ít dính nhân quả.

Ồn thỏa khởi kiến, hẳn sau đó tận lực không đi cùng Văn Tịnh đạo nhân liên hệ, lẳng lẳng chờ đợi hậu sự phát triển liền là.

Về phần, mình đối Văn Tịnh đạo nhân nên như thế nào định vị...

Nàng là cái hung ác cao thủ, chỉ này thôi.

Tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội hiện trường, Lý Trường Thọ lẳng lẳng địa ngồi ở kia, hai mắt mở nhất điều khe hở, coi nhãn phụ cận hoàn cảnh, đối Hùng Linh Ly truyền thanh dặn dò vài câu, liền tiếp tục nhắm mắt ngưng thần.

Hắn bắt đầu từng câu từng chữ, suy tư mình cùng Văn Tịnh đạo nhân nói chuyện với nhau nội dung.

Hắn cẩn thận hiểu ra , rất nhanh liền phát hiện nhất cái vấn đề nhỏ.

Ân?

Văn Tịnh đạo nhân cuối cùng sờ đề, về sau muốn gặp Huyền Đô Đại Pháp Sư, giống như có chút thâm ý.

Lý Trường Thọ trước đây cảm thấy, Văn Tịnh đạo nhân chi là thông qua phương thức này, tiến thêm một bước xác định mình sau lưng là Thái Thanh Thánh Nhân...

Nhưng lúc này tinh tế thương thức, Văn Tịnh đạo nhân ngay lúc đó nhãn thần, biểu tình, nói chuyện thời mồm miệng, cùng với cuối cùng âm cuối kia một tia run rẩy.

Văn đạo nhân khó khăn bất thành, đối Đại Pháp Sư có như vậy điểm ý tứ?

Vô cùng, vô cùng...

Nhân tộc già nhất thuần dương —— Huyền Đô Đại Pháp Sư, nếu là thật bị này chỉ hung ác Hồng Mông nữ hung thú lo lắng thượng ...

Lão tử tại thượng!

Này cùng hẳn Huyền Đô tiểu pháp sư, tuyệt đối không có bán mao tiền quan hệ!

Lý Trường Thọ đáy lòng sâu kín thờ dài, này Hồng Hoang, quả thật như mình suy nghĩ loại kia hung hiểm, nhưng cũng siêu ra bản thân tưởng tượng đã kích.

...

Thánh Nhân lão gia không nữa bắt luận huấn thị, Lý Trường Thọ tạm thời đương mình 'Tu chính' nhiệm vụ đã muốn hoàn thành.

Kể tiếp trong khoảng thời gian này, hấn thành thành thật thật địa đứng ở tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội hiện trường, làm bộ mình không ngừng có cảm ngộ, một mạch nhắm mắt ngồi xuống.

Trên thực tế, nhưng tại cân nhắc giấy đạo nhân bước tiếp theo hoàn thiện phương pháp, cùng với mình độ Kim Tiên kiếp có thể làm 'Ngoài vật chuẩn bị' ...

Tuy nói gần đây không ngừng được chỗ tốt, của cải dần dần dày, nhưng đằng hời sơn sau đó, mình lại hội khôi phục nguyên bản thư hoãn tu đạo tiết tấu.

Cơ duyên khó cầu, còn là cần nhờ luyện đan dày tài phương thức, tiếp tục chấp hành Tiểu Quỳnh Phong lang thang kế hoạch.

Mấy ngày sau, Đông Hải long cung phái người đưa tới bách rương trận pháp dùng các loại bảo tài, nhượng Lý Trường Thọ đáy lòng một trận chột dạ.

Tuy rằng là hấn chủ động hãm hại Long tộc nhất bả, nhưng Long tộc này cũng quá đại phương, cấp nhiều lắm chút...

Điều này làm cho hấn về sau tính kế Long tộc thời điểm, trong lòng cũng sẽ nhiều một chút điểm áy náy cảm.

Lại quá nửa tháng, Ngao Ất bị kích động địa dụng thần niệm bắc cầu, cùng hấn trong mộng gặp gỡ, gặp mặt chính là một câu:

"Giáo Chủ ca ca, ta đại hôn ngày định ra đến rồi, ngay tại mười hai năm sau!"

Cái này 'Liên' chữ, theo Lý Trường Thọ, dùng có chút sinh động mà lại sinh động...

Lý Trường Thọ cô vũ Ngao Ất vài câu, cũng hỏi han Long tộc gần đây trạng huống.

Tứ hải hải tộc không ngừng sinh sự, bất quá tình thế còn tại khả khống phạm vi.

Nhưng, Long Vương đã muốn hạ lệnh, nương Ngao Ất đại hôn, Long tộc muốn củng cố tại tứ hải thống trị, đối tứ hải hải tộc thị uy, đồng thời tại Ngao Ất đại hôn trước, làm vài lần giết gà dọa khỉ sự...

Lý Trường Thọ một trận trầm ngâm.

Long tộc tự nhiên có chính bọn họ suy tính, nhưng loại này làm, trong khoảng thời gian ngắn có lẽ có thể trấn áp hải tộc phân loạn, nhưng cấp Long tộc tự thân chôn xuống lớn hơn nữa tai họa ngầm.

Bất quá, Lý Trường Thọ hiểu được mình lập trường, cũng không có thể ngăn đón Long tộc làm sự...

Long tộc như không ăn thiệt thòi biết đâu, như thế nào năng thuận lợi nhập Thiên Đình tiên vị?

Cùng Ngao Át hàn huyên một trận, hai người liền đoạn thần niệm trao đổi.

Bất quá tam ngày sau, Đông Mộc Công mang theo Ngọc Đế Bệ Hạ miệng ý chỉ đến đây, cùng Lý Trường Thọ huých cái đầu.

Ngọc Đế Bệ Hạ đã muốn đồng ý, đợi Ngao Át ngày đại hôn, Nguyệt Lão tiến đến chúc mừng.

Nhưng Nguyệt Lão đi chúc mừng này đây loại nào thân phận đi, trước thời hạn có vô thiệp mời cấp Thiên Đình, đều cần tinh tế cân nhắc...

Lý Trường Thọ trước đây đã muốn làm thích đáng chuẩn bị, lúc này đem này chút chi tiết đối Đông Mộc Công kể lại giảng thuật một phen, Đông Mộc Công băng ghế còn chưa tọa nhiệt, liền vội vàng hồi Thiên Đình phục mệnh.

Này đúng là:

Hồng Hoang mau đưa nhà ai cường, Thiên Đình thần điện tìm đông vương!

Theo sau, Lý Trường Thọ lại cùng Ngao Át thần niệm trao đổi một phen, nhượng Ngao Át phát thiệp mời thời, đa cấp hấn nhất trương thiệp mời.

Lần này thần niệm trao đổi thời, Ngao Át vắn vắn vẹo vẹo, đề cái nho nhỏ thỉnh cầu.

"Giáo Chủ ca ca, ta có thể hay không quá mấy tháng, chờ các ngươi hồi Độ Tiên Môn rồi, mang tư tư đi báỉ phỏng một phen."

Tư tư liền là cái kia giao người tiểu công chúa ... Nhũ danh.

"A?" Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói, "Các ngươi hai cái, chính là có cái gì khó sự?"

"Cái này, " Ngao Át hắc hắc nở nụ cười hai tiếng, thiếu niên khuôn mặt thượng tràn đầy nguyệt ngưng, "Ngày thường tại nàng trước mặt, luôn đề Trường Thọ huynh như thế nào như thế nào..."

Giáo Chủ ca ca ngươi là ắt tối kính nể người, đã nghĩ mang tư tư đi tiếp Giáo Chủ ca ca một phen."

Lý Trường Thọ: ...

Cái này có gì hảo kiến ?

Hắn cùng này vị đệ muội lại không thể quá thực.

Bất quá, Lý Trường Thọ mới vừa thu Long tộc bách rương hào lễ, cũng ngưng ngưng cự tuyệt, liền ước hảo ngày, thận trọng địa đáp ứng .

...

Theo tam cái nhiều tháng giảng đạo kỳ tới gần kết thúc, trận này thường thường nhàn nhạt tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội, cuối cùng dần dần hạ xuống màn che.

Trận này đại hội, vốn là là tam giáo tiên tông tụ cùng một chỗ, tìm căn nguyên đi tìm nguồn gốc, ức khổ tư ngọt.

Ban đầu thời, Tiết Giáo, Xiển Giáo, Nhân Giáo đều có cấp quan trọng nhân vật xuất tràng, tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội mục đích, cũng đã đạt tới ...

Đại hội khai mạc sau đệ một trăm lễ tám nhật, năm vị chủ sự tiên tông chương môn nhất tề hiện thân, đối các nơi làm đạo vái chào hành lễ.

Bồn cốc các nơi bay lên nhất chỉ chỉ tiên hạc, mấy trăm vị xinh đẹp tiên tử nơi nơi bay loạn, nhân công tung ra hoa, bên hồ phiêu khởi du dương tiếng nhạc.

Loại này trường hợp, Lý Trường Thọ đều chưa nhìn xuống, dưới đáy lòng hừ vài câu 《khó quên đêm nay 》 ...

Chợt thấy trên bầu trời xuất hiện nhất mặt kim quang, vài đóa tường vân từ các nơi bay tới, tại trong thiên địa nhanh chóng ngưng tụ thành ba đạo thật lớn, hư đạ thân ảnh.

Này tam đạo thân ảnh chỉ có đơn giản hình dáng, ở giữa nhất người dường như lão đạo, phía bên phải chắc là một vị khuôn mặt uy nghiêm trung niên đạo giả, bên trái giống như là nhất lưng kiếm thanh niên đạo nhân...

Có thể hệ trước Kim Tiên lập tức hô lớn:

"Đệ tử bái kiến ba vị Giáo Chủ lão gia!"

Nhất thời, bồn cốc các nơi, từng đạo thân ảnh quỳ sát , đối trong thiên địa do tường vân ngưng tụ thành tam đạo thân ảnh lễ bái.

Hạ một cái chớp mắt, chỗ đó sở hữu luyện khí sĩ, vô luận tu vi cao thấp, án tam giáo đạo nguyên bất đồng, từng người nghe được một tiếng lão, trung, thanh tiếng nói theo như lời 'Thiện' chữ.

Này mấy trăm tiên tông, mấy vạn trước tới tham gia đại hội luyện khí sĩ nhóm, nhao nhao cảm động không hiểu...

Thánh Nhân tằm hơi chỉ là nhất hiển, kia chút tường vân liền hướng tới phía dưới hạ xuống, mỗi nhà tiên tông đều phân đến nhất đóa tường vân.

Tam giáo tiên tông các cao thủ bấm ngón tay suy tính, nhao nhao kinh hi không thôi, tất cả nhà tiên tông khí vận, phúc nguyên, tăng dày vài phần!

Vốn đã đại hưng không ít niên đầu Đạo Môn, tựa hồ còn có thể tiếp tục đại hưng đi xuống, trở nên càng hưng thịnh, càng phồn vinh!

Nhưng mà, Lý Trường Thọ cũng không miễn đa suy nghĩ chút...

Thịnh cực tất suy, tam giáo đại vận đến đỉnh kia một khắc, có lẽ liền là Phong Thần đại kiếp nạn đúng thời cơ mà sinh nháy mắt.

Trận này đại hội, cũng bởi vậy hạ màn.

Nửa ngày sau, Độ Tiên Môn nhất hành về tới nhà mình bảo trên thuyền.

Chương môn đơn giản huân nói mấy câu, trở về từng đã xảy ra tuyệt vời cổ sự bảo thuyền đỉnh tầng phòng xếp...

Lý Trường Thọ tìm được đuôi thuyền góc lão vị trí, mang theo Hùng Linh Ly cùng nhau đi rồi đi qua.

Hữu Cầm Huyền Nhã có chút muốn nói lại thôi, nhìn Lý Trường Thọ bóng lưng, nhẹ nhàng trát hạ nhãn.

'Người trước đương chú ý, có thể hay không đối Trường Thọ sư huynh có gì ảnh hưởng, đợi hồi sơn sau đó, đi Tiêu Quỳnh Phong thượng cấp Trường Thọ sư huynh bồi lễ liền là...'

Hữu Cầm Huyền Nhã đáy lòng thở dài, cũng không dám đa xem Lý Trường Thọ bóng lưng, lưng hỏa lân cái hộp kiếm đi khoang thuyền nội, tìm cái góc nhắm mắt ngồi xuống.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ mới vừa đi đến đuôi thuyền, biển cổ nổi bật!

Chợt nghe được một tiếng quát nhẹ:

"Hàng —— sơn —— đảo —— hải!"

Nhất đạo thân ảnh từ bên cạnh chạy trốn xuất lai, mặc dù thân mang theo cự ác, bất kham gánh nặng, nhưng vẫn như cũ linh hoạt địa nhiều quá thấp sắt thiếu nữ Hùng Linh Ly, hai chỉ tay nhỏ bé nhấn hướng Lý Trường Thọ phía sau lưng...

Ba ba hai tiếng vang nhỏ, này hai bàn tay tự nhiên không dùng lực đạo.

"Ha ha ha, cuối cùng đi trở về!"

Nghẹn chết bản sư thúc !

Mau! Trường Thọ đem người thân thượng mang theo tiểu đồ chơi giao ra đây! Bản sư thúc nhẫn người thật lâu !"

Lý Trường Thọ nghe vậy, nhất thời cười mỉ mỉ.

(tấu chương hết)

-----oO-----